ಹರಿಹರದೇವ ಕೃತ

ಪುರಾತನರ ಆರು ರಗಳೆಗಳು

ಸಂಪಾದಕರು :

ಡಾ|| ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ, ಎಂ.ಎ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ.

ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ
೧೯೭೩

ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಮಾಲೆ : ೮

ಹರಿಹರದೇವ ಕೃತ

ಪುರಾತನರ ಆರು ರಗಳೆಗಳು

ಸಂಪಾದಕರು :

ಡಾ|| ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ, ಎಂ.ಎ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ.

ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

೧೯೭೩

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಎಸ್. ಎಸ್. ಒಡೆಯರ, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್.ಬಿ.
ರಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ,
ಧಾರವಾಡ.

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ: ೧೯೬೮
೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು.
ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ: ಜೂನ್, ೧೯೭೩
೧೫೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು.

ಬೆಲೆ : ~~ಸಾದಾ ಪ್ರತಿ: ರೂ. ೩-೫೦~~
ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿ: ರೂ ೫-೦೦

ಮುದ್ರಕರು :

ಫ. ಶಿ. ಭಾಂಡಗೆ,
ವಿದ್ಯಾವಾಹಿನಿ ವಿದ್ಯುನ್ಮುದ್ರಣ (ಪುಸ್ತಕ ವಿಭಾಗ)
ಗಂಗಾಪೂರಪೇಟ, ಗದಗ.

ಪರಿವಿಡಿ

ಮೊದಲ ಮಾತು

(ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ)

ಮಹಾಕವಿ ಹರಿಹರದೇವನ ಸಮಗ್ರ ರಗಳೆಗಳ ಸಂಶೋಧನ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳು ಸಂದಿವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅತಿಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಆತನ ರಗಳೆಗಳ ಹಲವು ತಾಳೆಯೋಲೆಯ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆವ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಹರನವು ಯಾವುವು, ಅನ್ಯರವು ಯಾವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು, ನೂತನ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರ ರಗಳೆಗಳು ಎಂಬ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಯಿದೆ. ಇದೀಗ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಆರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ನೆರವಾದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವಂದನೆಗಳು. ಮೊದಲಚ್ಚಿನ ಓಲೆಗಳನ್ನು ಜೋಕೆ ತೂಕದಿಂದ ತಿದ್ದಿದ ಶ್ರೀ ಮೇವುಂಡಿ ಮಲ್ಲಾರಿ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ ಮಾಸ್ತರರ ನೆರವನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಅಚ್ಚುಮಾಡಿದ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮೋಹನ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಒಡೆಯರಿಗೆ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಸಂಪಾದಕರು

ಪ್ರ ಸ್ತಾ ವ ನೆ

ಕವಿಯ ಕಾಲವಿಚಾರ

ಮಹಾಕವಿ ಹರಿಹರದೇವನ ಕಾಲದ ವಿಷಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಜಟಿಲವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗೆಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಸಮಾಲೋಚನೆಗಳು ಇನ್ನೂ ನಡೆದೇ ಇವೆ. ಅದರ ಫಲಶ್ರುತಿ ಇಷ್ಟು :

೧. ರೆ. ಕಿಟೆಲ್—ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೨೯೦; ಛಂದೋಂಬುಧಿಯ ಉಪೋದ್ಘಾತ.

೨. ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ—ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೧೬೫, ಕರ್ನಾಟಕ ಕವಿಚರಿತೆ ಭಾಗ ೧.

೩. ಡಾ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ—ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೩೦೦; ಕೆಲವು ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳ ಜೀವನಕಾಲವಿಚಾರ, ಪು. ೨೬೦-೨೭೮.

೪. ಡಾ. ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರೀ—ಕ್ರಿ ಶ. ೧೨೦೮; ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಕಾವ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ, ಪೀಠಿಕೆ ಪು. XIV.

೫. ಪ್ರೊ. ಕೆ. ಜಿ. ಕುಂದಣಗಾರ ಹಾಗೂ
ಪ್ರೊ. ಎಸ್. ಎಸ್. ಮಾಳವಾಡ—ಕ್ರಿ ಶ. ೧೨೧೬; ಹರಿಹರದೇವ; ಪು. ೪೯-೬೭.

೬. ನಾ. ಶ್ರೀ. ರಾಜಪುರೋಹಿತ—ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೬೬; ಹರಿಹರದೇವ; ಪು. ೬೮-೭೩.

೭. ಪ್ರೊ. ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ—ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೨೪೦, ಸಿದ್ಧರಾಮ ಚಾರಿತ್ರ, ಮುನ್ನುಡಿ ಪು. XV-XXI.

೮. ಶ್ರೀ ಎಚ್. ದೇವೀರಪ್ಪ—ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೩೦೦; ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ (ಸಂಗ್ರಹ), ಮುನ್ನುಡಿ.

೯. ಡಾ. ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ—ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೨೫; ಮಹಾಕವಿ ರಾಘವಾಂಕ ಪು. ೨೧-೨೮.

೧೦. ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೨೭೫; ಪದ್ಮರಾಜ ಪುರಾಣ ಪು. ೭-೨೪.

ಹರಿಹರ ರಾಘವಾಂಕ ಮತ್ತು ಕೆರೆಯ ಪದ್ಮರಸರು ಸಮಕಾಲೀನರೆಂದು ರಾಘವಾಂಕಚರಿತೆ ಹಾಗೂ ಇತರ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ೧.

ಆದುದರಿಂದ ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರ ಕಾಲದ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವೇಚಿಸ ಬೇಕಾದರೂ ಮಿಕ್ಕವರ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಹರಿಹರದೇವನೊರೆದ ನೂರರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮೀರಿದ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಾಂತ ರಾಮಯ್ಯನ ರಗಳೆಯೂ ಒಂದು. ಏಕಾಂತರಾಮಯ್ಯನು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೨೦೦ರ ವರೆಗೆ ಜೀವಿಸಿರಬಹುದು೨. ಹರಿಹರನು ಆಮೇಲೆ ಅವನ ರಗಳೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿರುವನು.

ಹರಿಹರದೇವನು ರಚಿಸಿದ ಹಾವಿನಹಾಳ ಕಲ್ಲಯ್ಯನ ರಗಳೆಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಉಪಷ್ಟಂಭಕವಾಗಬಲ್ಲುದು. ಬಿಜ್ಜಳನು ಅಳಿದ ಮೇಲೆ (೧೧೬೭ ರ ಅನಂತರ) ಸಿದ್ಧರಾಮನು ಕೆಲಕಾಲ ಜೀವಿಸಿರುವನು. ಬಿಜ್ಜಳನ ತಮ್ಮ ಕರ್ಣದೇವನು ತನಗೆ ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೋಸುಗ ಸಿದ್ಧರಾಮನು ಬಿಜಯಂಗೈಸಬೇಕೆಂದು ಆತನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಚಿವರನ್ನು ಕಳಿಸುವನು.

ಬಿಜ್ಜಳನ ಮರಣಾನಂತರ ಕೆಲಕಾಲ ಜೀವಿಸಿದ ಸಿದ್ಧರಾಮನು ಹಾವಿನಹಾಳ ಕಲ್ಲಯ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಗುಡ್ಡರಿಗೆ ತನ್ನ ಸರ್ವನೇಮವ ನಡೆಸಲು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟು ಸಮಾಧಿಸ್ಥನಾಗುವನು೩. ಆಮೇಲೆ ಹಾವಿನಾಳ ಕಲ್ಲಯ್ಯನು ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಾಗಿರುವನು೪. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಘಟನೆ ನಡೆಯಲು ಸು. ೧೨–೧೫ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಸಂದಿರುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಹಾವಿನಾಳ ಕಲ್ಲಯ್ಯನೂ ಸು. ೧೧೯೦ರ ವರೆಗೆ ಜೀವಿಸಿರಬಹುದು. ಆ ಮೇಲೆ ಹರಿಹರನು ಆತನ ರಗಳೆಯನ್ನು ಬರೆದಿರುವನು.

ಹರಿಹರನು ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಮುಂದಣ ತೆರೆಗೆ ಹತ್ತಿದ ಉರಿಯನ್ನೊರಸಿದ ಪವಾಡ ನಡೆದುದು ರಾಘವಾಂಕ ಚಾರಿತ್ರದನ್ವಯ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೨೧೬ರಲ್ಲಿ೫.

೧ಹ. ಕಾ. ಸ್ಥ ೧. ಪ. ೩; ಸಿ. ಚಾ. ಸಂ. ೧ ಪ ೧೨; ಸೋ. ಚಾ. ಸ್ಥ ೧ ಪ ೨೫; ವೀ. ಚ. ಸಂ. ೧ ಪ ೮; ರಾ. ಚಾ. ಸಂ. ೨ ಪ. ೫೦–೬೦; ರಾ. ಚಾ. ಸಂ. ೧೬ ಪ ೨೮; ಚೆ. ಬ. ಪು. ಸಂ. ೬೨ ಪ. ೫೬; ಪ. ಪು. ಸಂ. ೧೩ ಪ ೨೩. ೨ಪ. ಪು. ಪ್ರ ೯; ಮ. ಶಾ. ಪು. ೨೪. ೩ಸಿ. ಚಾ. ಸಂ. ೯, ಪ ೧–೪. ೪ಸಿ. ಚಾ. ಸಂ. ೯ ಪ ೫೩–೬೦. ೫ರಾ. ಚಾ. ಸಂ. ೧೪, ಪ. ೫೭–೫೯; ಹರಿಹರದೇವ ಪು. ೨೫.

ರಾಘವಾಂಕನು ತನ್ನ ಷಟ್ಪದಿಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನಾದರೂ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೩೪ರ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಷಟ್ಪದೀಸಂಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯನಾಗಿರಬೇಕು೧. ಏಕೆಂದರೆ ಕ್ರಿ ಶ. ೧೨೨೪ರಲ್ಲಿ ಪೋಲಾಳ್ವದಂಡನಾಥನು ಹರಿಚಾರಿತ್ರವೆಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುವದಾಗಿ ದಾವಣಗೆರೆಯ ೩೫ನೆಯ ಶಾಸನದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಪೋಲಾಳ್ವದಂಡನಾಥನೇ 'ಮೊದಲು ಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಬರೆದ'ನೆಂಬ ಉಲ್ಲೇಖ ಇದುವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆತಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಹರಿಹರನು ತನ್ನ ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಕ್ರಿ ಶ. ೧೨೪೫ರ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ರಚಿಸಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಸೂಕ್ತಿಸುಧಾರ್ಣವ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೪೫)ದಲ್ಲಿ ಗಿರಿಜಾ ಕಲ್ಯಾಣದಿಂದ ಅನೇಕ ಪದ್ಯಗಳು ಉದ್ಧೃತವಾಗಿವೆ೨.

ಕೆರೆಯ ಪದ್ಮರಸರು ತ್ರಿಭುವನತಾತನನ್ನು ನರಸಿಂಹಬಲ್ಲಾಳನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ವಾದದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿದರೆಂಬ ವಿಷಯ ಪದ್ಮರಾಜಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ೩. ಆಗ ಕೆರೆಯ ಪದ್ಮರಸರೊಡನೆ ಉಭಯಕವಿ ಶರಭ ಭೇರುಂಡನೆನಿಸಿದ ರಾಘವಾಂಕ, ಹುಲಿಗೆರೆಯ ಮಾಯಿದೇವ ಪುರಾಣಭಟ್ಟ ಮೊದಲಾದವರು ಹೋಗಿದ್ದರೆಂದು ಅದೇ ಕಾವ್ಯದಿಂದಲೇ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ೪. ಹುಲಿಗೆರೆಯ ಪುರಾಣದ ಮಾಯಿಪಂಡಿತ (ಮಾಯಿದೇವ ಪುರಾಣಪಂಡಿತ)ರ ಗುರು ಶಿವರಾತ್ರಿ ಮಾಯಿದೇವ. ಈ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಮಾಯಿದೇವರಿಗೆ ಕ್ರಿ ಶ. ೧೨೪೫ರಲ್ಲಿ ಗೊಪೆಯ ಶಿವದೇವ (ಕ್ರಿ ಶ ೧೨೩೬)ನ ಮಗನು ಒಂದು ಹೂದೋಟವನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನೆಂದು ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬೇಲೂರ ತಾಲೂಕಿನ ೨೪೪ನೆಯ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕೆರೆಯ ಪದ್ಮರಸ, ರಾಘವಾಂಕ, ಹುಲಿಗೆರೆಯ ಪುರಾಣದ ಮಾಯಿದೇವ ಮೊದಲಾದವರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೬೦ರಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದರೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಪದ್ಮರಾಜ ಪುರಾಣದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ೫ ಶಿವನು ವಿಧವೆಯೋರ್ವಳ ಕಷ್ಟಾರ್ಜಿತ ಧನವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ತಂದು ಪದ್ಮರಸರಿಗೆ ಪಡಿಹೊನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಕಥೆಯೊಂದು ಬಂದಿದೆ. ಧನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಆ ಬಡವೆಯ ಗೋಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕನಿಕರಪಟ್ಟು

---

೧ ರಾಘವಾಂಕನು ಷಟ್ಪದೀಸಂಸ್ಥಾಪಕನೆಂದು ಸಿದ್ಧನಂಜೇಶ ಮೊದಲಾದವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆತನ ಷಟ್ಪದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತಿನ ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗ, ಅವುಗಳ ಅವಸ್ಥೆ ಈ ಮಾತಿಗೆ ನಿದರ್ಶನ (ಮ. ರಾ. ಪು ೨೫೦–೨೫೫ ನೋಡಿರಿ.). ೨ಮ. ರಾ. ಪು ೨೫–೨೬; ಪ. ಪು. ಪ್ರ. ಪು ೧೯. ೩ಪ. ಪು. ಸಂ ೯, ಪ. ೧೨. ೪ಪ. ಪು. ಸಂ. ೯ ಪ. ೨೯–೩೦. ೫ಪ. ಪು. ೧೫ಸಂ. ೩. ಪ ೯.

ಪದ್ಮರಸರು 'ವಿತ್ತನಾಥಾಪ್ತನೂ ಸುವರ್ಣಾದ್ರಿವಾಸನೂ ಆದ ಶಿವನು ಗಣಪತಿ ನೃಪಾಲನ ಮನೆಯ ವಿತ್ತವನ್ನು ಕೊಂಡರೆ ಕೊಳ್ಳಲಿ, ಬಡವೆಯ ತುತ್ತನ್ನೇಕೆ ಅಪಹರಿಸಿದನು ?' ಎಂದು ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆದಿರುವನು. ಈ ಗಣಪತಿ ನೃಪಾಲನು ಕಾಕತೀಯ ಗಣಪತಿಯಿರಬೇಕು. ಈ ಧನದವರು "ಅಟ್ಟಿಬಂದೊಡೆ ಆನೇಂ ಗುಂಡ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೇ ಕಾಯ್ವರೆ?[೧]" ಎಂದು ಪದ್ಮರಸರು ನುಡಿದಿರುವರು. ಕಾಕತೀಯ ಗಣಪತಿ ದೊರೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಳವುಮಾಡಿ ಬಂದು ಮರೆಹೊಕ್ಕವರನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಗುಂಡ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನು ಶೂಲಕ್ಕೇರಿದ ಕಥೆಯಿದೆ[೨].

ಈ ಕಾಕತೀಯ ಗಣಪತಿಯ ಕಾಲ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೨೦೦ರಿಂದ ೧೨೬೦. ಕಾಕತೀಯ ಗಣಪತಿ ತೀರಿಹೋದ ಮೇಲೆ ಪದ್ಮರಸರು ಈ ಮಾತು ಹೇಳಿರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಶೈವಪಕ್ಷಪಾತಿಯೂ ಶಿವಭಕ್ತನೂ ಆದ ಈ ದೊರೆ ಆಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಪದ್ಮರಸರ ಬಾಯಿಂದ ಈ ಮಾತು ಬಂದಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು. ಪದ್ಮರಸರ ಜೀವನದ ಕೊನೆಕೊನೆಗೆ ಈ ಘಟನೆ ನಡೆದಂತೆ ಊಹಿಸಬಹುದಾದುದರಿಂದ ಮೇಲಿನ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಈ ಮಾತು ಪುಷ್ಟಿ ಕೊಡುವಂತಿದೆ.

ಈ ಆಧಾರಗಳ ಬಲದಿಂದ ಹರಿಹರ, ರಾಘವಾಂಕ, ಕೆರೆಯ ಪದ್ಮರಸರು ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಹದಿಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ ವನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ

ಹರಿಹರದೇವನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಅವನ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ದೊರೆಯುವ ದಿಲ್ಲವಾದರೂ ರಾಘವಾಂಕಚಾರಿತ್ರ, ಚನ್ನಬಸವಪುರಾಣ, ಪದ್ಮರಾಜಪುರಾಣ ಮುಂತಾದ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿಂದ ಅವನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಹಂಪೆಯ ಶರ್ವಾಣಿ ಮತ್ತು ಮಹಾದೇವರೆಂಬ ದಂಪತಿಗಳು ಹರಿಹರನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು[೩]. ಹರಿಹರನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಉಜ್ವಲ ಶಿವಭಕ್ತರೂ ಶಿವಾಭಿ ಮಾನಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಹರಿಹರನಲ್ಲಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಈ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ತಲೆದೋರಿತು. ಹರಿಹರನ ಗುರು ಶೈವಸಾರೋದಯನಾದ ಹಂಪೆಯ ಮಾಯಿದೇವ.

೧ಪ. ಪು.ಸಂ. ೧೩, ಪ. ೭. ೨ಪ.ಪು. ಸಂ. ೧೩, ಪ.೯. ೩ರಾ. ಚಾ. ಸಂ ೧೪, ಪ.೪೬.

ತಾನು ಮಾಯಿದೇವನ ಶಿಷ್ಯನೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಗುರುವಿನ 'ಹತ್ತಿರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಹರಿಹರದೇವನು ವೇದವೇದಾಂಗ ಪುರಾಣೇತಿಹಾಸ ಕಾವ್ಯ ನಾಟಕ ಅಲಂಕಾರ ವ್ಯಾಕರಣ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯುಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯುವಾದ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣ ಮಹಾ ಪ್ರಬಂಧವು ಅವನ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಕಷವನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಹರಿಹರನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೋದರಿಯಿದ್ದಳೆಂದೂ ಅವಳೇ ಮಹಾಕವಿ ರಾಘವಾಂಕನ ತಾಯಿಯೆಂದೂ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ೧. ರಾಘವಾಂಕಚಾರಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಹರಿಹರನ ಸೋದರಳಿಯನಾದ ರಾಘವಾಂಕನ ತಾಯಿಯ ಹೆಸರು ರುದ್ರಾಣಿಯೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳೇ ಇವನ ಸೋದರಿಯಾಗಿದ್ದಳೆಂದು ಊಹಿಸಲವಕಾಶವಿದೆ೨.

ಹರಿಹರದೇವನು ಹೊಯ್ಸಳ ನರಸಿಂಹ ಬಲ್ಲಾಳನಲ್ಲಿ ಕರಣಿಕಾಗ್ರಣಿಯಾಗಿದ್ದನು೩. ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ನಿಸ್ಸೀಮ ಭಕ್ತನಾದ ಈತನು 'ಪರಸೇವೆ ಹೀನ'ವೆಂದು ಬಗೆದು ಕರಣಿಕವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ ಹಂಪೆಯತ್ತ ಧಾವಿಸುವನು೪. ಹಂಪೆಯಲ್ಲಿ 'ತನಗೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊರೆದಂತೆ ಗಣಸಂತತಿಯ ಕಥೆಗಳಂ ರಘಟಾಬಂಧಂಗಳಿಂ ರಚಿಸು' ಎಂಬ ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗುವನು೫. ಆಂಧ್ರ ದೇಶದ ಗಣಿಕಾಗ್ರಣಿ ಮಾದೇವಿಯೆಂಬವಳು ಹರಿಹರನ ಕೀರ್ತಿಮಹಿಮೆಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಕಾಮುಲಂಪಟೆಯಾಗಿ ಹಂಪೆಗೈತಂದು ಅವನ ದಿವ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಂಡು ವೈರಾಗ್ಯ ತಾಳುವಳು೬. ಹರಿಹರನ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಕಥೆಯಿದು.

ಹರಿಹರದೇವನ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯುವನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಚಿತವಾದ 'ರಾಘವಾಂಕನ ಹರಿಹರಮಹತ್ವ' ಎಂಬ ಕೃತಿ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ದೊರೆತರೆ ಹರಿಹರನ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷಾಂಶಗಳು ಕೈವಶವಾಗಬಹುದು.

೧ರಾ.ಚಾ.ಸಂ. ೨, ಪ.೨೩; ಚ.ಬ.ಪು.ಸಂ. ೬೨, ಪ. ೫೬. ೨ರಾ.ಚಾ.ಸಂ. ೨, ಪ. ೨೩. ೩ರಾ.ಚಾ.ಸಂ. ೧೪, ಪ. ೪೭; ಪ.ಪು.ಸಂ. ೪, ಪ. ೨೩; ಪ.ಪು.ಸಂ. ೫, ಪ.೬. ೪ಪ.ಪು.ಸಂ. ೫, ಪ. ೨೦–೨೧. ೫ರಾ.ಚಾ.ಸಂ. ೧೪, ಪ. ೯೪.
೬ರಾ.ಚಾ.ಸಂ. ೧೪, ಪ. ೬೭.

ಪದ್ಮರಸರು 'ವಿತ್ತನಾಥಾಪ್ತನೂ ಸುವರ್ಣಾದ್ರಿವಾಸನೂ ಆದ ಶಿವನು ಗಣಪತಿ ನೃಪಾಲನ ಮನೆಯ ವಿತ್ತವನ್ನು ಕೊಂಡರೆ ಕೊಳ್ಳಲಿ, ಬಡವೆಯ ತುತ್ತನ್ನೇಕೆ ಅಪಹರಿಸಿವನು ?' ಎಂದು ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆದಿರುವನು. ಈ ಗಣಪತಿ ನೃಪಾಲನು ಕಾಕತೀಯ ಗಣಪತಿಯಿರಬೇಕು. ಈ ಧನದವರು "ಅಟ್ಟಿಬಂದೊಡೆ ಆನೇಂ ಗುಂಡ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೇ ಕಾಯ್ವರೆ?[೧]" ಎಂದು ಪದ್ಮರಸರು ನುಡಿದಿರುವರು. ಕಾಕತೀಯ ಗಣಪತಿ ದೊರೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಳವುಮಾಡಿ ಬಂದು ಮರೆಹೊಕ್ಕವರನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಗುಂಡ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನು ಶೂಲಕ್ಕೇರಿದ ಕಥೆಯಿದೆ[೨].

ಈ ಕಾಕತೀಯ ಗಣಪತಿಯ ಕಾಲ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೨೦೦ರಿಂದ ೧೨೬೦. ಕಾಕತೀಯ ಗಣಪತಿ ತೀರಿಹೋದ ಮೇಲೆ ಪದ್ಮರಸರು ಈ ಮಾತು ಹೇಳಿರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಶೈವಪಕ್ಷಪಾತಿಯೂ ಶಿವಭಕ್ತನೂ ಆದ ಈ ದೊರೆ ಆಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಪದ್ಮರಸರ ಬಾಯಿಂದ ಈ ಮಾತು ಬಂದಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು. ಪದ್ಮರಸರ ಜೀವನದ ಕೊನೆಕೊನೆಗೆ ಈ ಘಟನೆ ನಡೆದಂತೆ ಊಹಿಸಬಹುದಾದುದರಿಂದ ಮೇಲಿನ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಈ ಮಾತು ಪುಷ್ಟಿ ಕೊಡುವಂತಿದೆ.

ಈ ಆಧಾರಗಳ ಬಲದಿಂದ ಹರಿಹರ, ರಾಘವಾಂಕ, ಕೆರೆಯ ಪದ್ಮರಸರು ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಹದಿಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗವನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ

ಹರಿಹರದೇವನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಅವನ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ ರಾಘವಾಂಕಚಾರಿತ್ರ, ಚನ್ನಬಸವಪುರಾಣ, ಪದ್ಮರಾಜಪುರಾಣ ಮುಂತಾದ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿಂದ ಅವನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಹಂಪೆಯ ಶರ್ವಾಣಿ ಮತ್ತು ಮಹಾದೇವರೆಂಬ ದಂಪತಿಗಳು ಹರಿಹರನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು[೩]. ಹರಿಹರನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಉಜ್ವಲ ಶಿವಭಕ್ತರೂ ಶಿವಾಭಿಮಾನಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಹರಿಹರನಲ್ಲಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಈ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ತಲೆದೋರಿತು. ಹರಿಹರನ ಗುರು ಶೈವಸಾರೋದಯನಾದ ಹಂಪೆಯ ಮಾಯಿದೇವ.

---

[೧] ಪ. ಪು.ಸಂ. ೧೩, ಪ. ೭. [೨] ಪ.ಪು. ಸಂ. ೧೩, ಪ.೯. [೩] ರಾ. ಚಾ. ಸಂ ೧೪, ಪ.೪೬.

ತಾನು ಮಾಯಿದೇವನ ಶಿಷ್ಯನೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಗುರುವಿನ 'ಹತ್ತಿರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಹರಿಹರದೇವನು ವೇದವೇದಾಂಗ ಪುರಾಣೇತಿಹಾಸ ಕಾವ್ಯ ನಾಟಕ ಅಲಂಕಾರ ವ್ಯಾಕರಣ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾದ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವು ಅವನ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಕಷವನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಹರಿಹರನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೋದರಿಯಿದ್ದಳೆಂದೂ ಅವಳೇ ಮಹಾಕವಿ ರಾಘವಾಂಕನ ತಾಯಿಯೆಂದೂ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.[೧] ರಾಘವಾಂಕಚಾರಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಹರಿಹರನ ಸೋದರಳಿಯನಾದ ರಾಘವಾಂಕನ ತಾಯಿಯ ಹೆಸರು ರುದ್ರಾಣಿಯೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳೇ ಇವನ ಸೋದರಿಯಾಗಿದ್ದಳೆಂದು ಊಹಿಸಲವಕಾಶವಿದೆ.[೨]

ಹರಿಹರದೇವನು ಹೊಯ್ಸಳ ನರಸಿಂಹ ಬಲ್ಲಾಳನಲ್ಲಿ ಕರಣಿಕಾಗ್ರಣಿಯಾಗಿದ್ದನು.[೩] ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ನಿಸ್ಸೀಮ ಭಕ್ತನಾದ ಈತನು 'ಪರಸೇವೆ ಹೇಸ'ವೆಂದು ಬಗೆದು ಕರಣಿಕವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ ಹಂಪೆಯತ್ತ ಧಾವಿಸುವನು.[೪] ಹಂಪೆಯಲ್ಲಿ 'ತನಗೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊರೆದಂತೆ ಗಣಸಂತತಿಯ ಕಥೆಗಳಂ ರಘಟಾಬಂಧಂಗಳಿಂ ರಚಿಸು' ಎಂಬ ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗುವನು.[೫] ಆಂಧ್ರ ದೇಶದ ಗಣಿಕಾಗ್ರಣಿ ಮಾದೇವಿಯೆಂಬವಳು ಹರಿಹರನ ಕೀರ್ತಿಮಹಿಮೆಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಕಾಮಲಂಪಟೆಯಾಗಿ ಹಂಪೆಗೈತಂದು ಅವನ ದಿವ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಂಡು ವೈರಾಗ್ಯ ತಾಳುವಳು.[೬] ಹರಿಹರನ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಕಥೆಯಿದು.

ಹರಿಹರದೇವನ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಚಿತವಾದ 'ರಾಘವಾಂಕನ ಹರಿಹರಮಹತ್ವ' ಎಂಬ ಕೃತಿ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ದೊರೆತರೆ ಹರಿಹರನ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷಾಂಶಗಳು ಕೈವಶವಾಗಬಹುದು.

೧ರಾ.ಚಾ.ಸಂ. ೨, ಪ.೨೩; ಚ.ಬ.ಪು.ಸಂ. ೬೨, ಪ. ೫೬. ೨ರಾ.ಚಾ.ಸಂ. ೨, ಪ. ೨೩. ೩ರಾ.ಚಾ.ಸಂ. ೧೪, ಪ. ೪೭; ಪ.ಪು.ಸಂ. ೪, ಪ. ೨೩; ಪ.ಪು.ಸಂ. ೫, ಪ.೬. ೪ಪ.ಪು.ಸಂ. ೫, ಪ. ೨೦–೨೧. ೫ರಾ.ಚಾ.ಸಂ. ೧೪, ಪ. ೯೪. ೬ರಾ.ಚಾ.ಸಂ. ೧೪, ಪ. ೬೭.

ಗುರುಪರಂಪರೆ

ಹರಿಹರದೇವನು ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

"ಹಂಪೆಯ ಶಂಕರದೇವ ! ಆತನು ಸುರುಚಿರಮೂರ್ತಿ, ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿ, ಪುಣ್ಯವಿಸ್ತಾರ ಗುರುಮೂರ್ತಿ, ಶಾಂತಿಮಯಮೂರ್ತಿ. ಸುಧಾಕರಮೂರ್ತಿ, ಉತ್ತರೋತ್ತರಮೂರ್ತಿ, ಸುಖಮೂರ್ತಿ, ಮನೋಹರಮೂರ್ತಿ, ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿ, ಕೀರ್ತಿಪತಿ.[೧]"

ಶಂಕರದೇವರಿಂದ ಪಾಶಚ್ಛೇದವನ್ನು ಇಂಬುಗೊಂಡವನು ಮಾದಿರಾಜ[೨]. ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಪಾವನಾತ್ಮಕ ಗುರುವು ಆತನ ಮಲತ್ರಯಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಬದ್ಧಜೀವಿಯನ್ನು ಮುಕ್ತಜೀವಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂತೆಯೇ ಆತನು ಶಿಷ್ಯನ ಪಾಶಚ್ಛೇದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬದ್ಧಜೀವಿ ಪಶು; ಈ ಸಂಸಾರ ಪಾಶ; ಈ ಪಾಶಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟು ನಡೆದುದರಿಂದಲೇ ಆತನು ಬದ್ಧನು. ಸದ್ಗುರುವು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಆತನ ಪಾಶಚ್ಛೇದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹಂಪೆಯ ಮಾದಿರಾಜನು ಹಂಪೆಯ ಶಂಕರದೇವರ 'ಕರಕಮಲಸಂಜಾತ'ನೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ರಾಘವಾಂಕನು ಗುರು ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಶಂಕರದೇವ ಮಾದಿರಾಜರಿಗಿದ್ದ ಈ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಮಾದಿರಾಜನ ಮನೋದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರನೆನಿಸಿದವನು ಶೈವಸಾರೋದಯನಾದ ಹಂಪೆಯ ಮಾಯಿದೇವನು[೩]. ಈತನು "ಶಾಶ್ವತಮೂರ್ತಿ, ಶೈವಸುಭಗನು, ಸಾಕಾರ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಸಂತೋಷಾಭರಣನು, ಪ್ರಸನ್ನಕರುಣನು, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪಂಚಾನನನು". ಈ ಮಾಯಿದೇವನೇ ಹರಿಹರನ ಗುರುವು. ಹರಿಹರನು ಈ ಗುರುವಿನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಿತುಂದಿಲನಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. 'ಮಾಯಿದೇವನ ಕರುಣಂಬಡೆದು ನಾನು ಕವಿಕಳಾ ವಿಶಾರದನಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತೇನೆ'ಯೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಅವನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

೧ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣ ಸಂ.ಪ. ೩೬. ೨ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣ ಸಂ. ೨, ಪ. ೧೩೨. ೩ಗಿರಿಜಾ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಂ. ೧, ಪು. ೩೮.

ಹಂಪೆಯ ಶಂಕರದೇವರ
ಹಂಪೆಯ ಗುರು ಮಾದಿರಾಜದೇವರ ಮತ್ತಾ
ಹಂಪೆಯ ಮಾಪರಸರ ದಯೆ
ಯಿಂ ಪೇಳ್ದಂ ರಸಿಕಚಕ್ರಿ ಹರಿಹರದೇವಂ ||

ಕೃತಿಗಳು

ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣ, ಪಂಪಾಶತಕ, ರಕ್ಷಾಶತಕ, ಮುಡಿಗೆಯ ಅಷ್ಟಕ, ಶಿವಗಣದ ರಗಳೆಗಳು ಇದು ಹರಿಹರ ವಿರಚಿತ ಕಾವ್ಯರಾಶಿ. ಶಿವಗಣದ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು, ನೂತನರ ರಗಳೆಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರ ರಗಳೆಗಳು ಎಂದು ಅಭ್ಯಾಸದ ಅನುಕೂಲತೆಗಾಗಿ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಅರುವತ್ತು ಮೂವರು ಶೈವಭಕ್ತರ ಚರಿತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ನೂತನಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದು ಇನ್ನೂ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ೧೦೫ ರಗಳೆಗಳ ಅಪೂರ್ವಸಾಹಿತ್ಯರಾಶಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕಿತ್ತು ಅಪ್ರತಿಮ ಮಹಾಕವಿಯಾಗಿ ಮೆರೆದಿದ್ದಾನೆಯೆಂಬುದು ಸತ್ಯಸಂಗತಿ

ಮಹಾಕವಿ ಹರಿಹರದೇವನ ಅಪಾರವಾದ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಆಣಿಮುತ್ತುಗಳಂತಿದ್ದ ಪುರಾತನರ ಆರು ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ತ್ರಿಷಷ್ಟಿ ಪುರಾತನರು

ಅರವತ್ತುಮೂವರು ಪುರಾತನರು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿಹೋದ ಶಿವಭಕ್ತರು. ಇವರು ಚೋಳ, ಚೇರ, ಪಾಂಡ್ಯದೊರೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದರು. ಶೈವಮತವು ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳಿ ಬೆಳಗಲು ಕಾರಣರಾದ ಮಹಾನುಭಾವರಿವರು.

ಅರುವತ್ತುಮೂವರು ಪುರಾತನರನ್ನು ಕುರಿತು ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣವೆಂಬ ಉದ್ಗ್ರಂಥ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಕರ್ತೃ ಶೇಕ್ಕಿಳಾರ್ ಮಹಾಕವಿ. ಈ ಕವಿ ೧೧ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆ ಇಲ್ಲವೆ ೧೨ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದನಾದ್ದರಿಂದ ತತ್ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಅರವತ್ತುಮೂವರು ಪುರಾತನರು ಜೀವಿಸಿರಲು ಸಾಕು. ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ಅರವತ್ತು ಮೂವರು ಪುರಾತನರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ "ತಿರುಅಂಡಾದಿ" ಮತ್ತು "ತಿರುತ್ತೊಂಡತ್ತೊಗೈ" ಎಂಬ ಗ್ರಂಥಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದವು. ವಿವಿಧ ಆಧಾರಗಳಿಂದ ಈ ಅರವತ್ತುಮೂವರು

ಪುರಾತನರು ಕ್ರಿ.ಶ. ೫ನೆಯ ಶತಮಾನದಿಂದ ೯ನೆಯ ಶತಮಾನದ ವರೆಗಣ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳಿ ಬೆಳಗಿದರೆಂದು ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅರವತ್ತುಮೂವರು ಪುರಾತನರಲ್ಲಿ ಸಂಗಮಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಿಖಿತರಾದ ಕೋಚ್ಚಂಗಣಾರರು ಪ್ರಥಮರು. ಮತ್ತು ಕ್ರಿ.ಶ. ೮೪೦–೮೬೫ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿರಬಹುದಾದ ಸುಂದರಮೂರ್ತಿಗಳು ಕೊನೆಯವರು. ಇವರಲ್ಲದೆ ಅಪ್ಪರ್, ಸಂಬಂಧರ್, ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಪ್ಪ, ನಂಬಿಯಣ್ಣ, ತಿರುನೀಲಕಂಠ ಮುಂತಾದವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅರುವತ್ತು ಮೂವರು ಪುರಾತನರ ಬಾಳು ಹಲವಾರು ರೀತಿಯಿಂದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ಣವಾದುದು. ಇವರಲ್ಲಿ ಮೇಲುಕೀಳೆಂಬ ವೃತ್ತಿಭೇದವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅರಸನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಒಕ್ಕಲಿಗ, ಮೀನುಗಾರ, ಹೊಲೆಯ ಮುಂತಾದ ನಾನಾವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಉಪಜೀವನ ನಡೆಸುವ ಜನ ಅಲ್ಲಿದ್ದರು. ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರೆಂಬ ಭೇದವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವರು ಯಾವ ಮತಸಂಘಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಿದವರೂ ಅಲ್ಲ. ತಮಗೆ ತೋರಿದ, ತಾವು ಅನುಭವಿಸಿದ ಭಕ್ತಿಯ ರಸವನ್ನು ಹಾಡುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೋ ಪ್ರವಚನಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೋ ಹೇಳುತ್ತ, ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಶಿವನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸಾರುವುದು ಇವರ ಧರ್ಮ. ಇವರ ಈ ಕಾರ್ಯದ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ಶೈವಧರ್ಮವು ಜೈನ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹಾಕಿ ಮುನ್ನಡೆಯಿತು. ಈ ರೀತಿ ಅರವತ್ತು ಮೂವರು ಪುರಾತನರು ಶೈವಧರ್ಮದ ಪುನರುತ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರೇರಕ ಶಕ್ತಿಯಾದರು. ಭಕ್ತಿಯ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯೇ ಇವರ ಜೀವನದ ಒಳಉಸಿರು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಮುಂದೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಹಾಕ್ರಾಂತಿಯೆಸಗಿದ ಶಿವಶರಣರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅಂತೆಯೇ ಇವರು ಅವರಿಗೆ ಪುರಾತನರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇವರ ಪ್ರಭಾವ ವಚನಕಾರರ ಮೇಲಾದದ್ದು ಸ್ಪಷ್ಟವಿದೆ. ದೇವರ ದಾಸಿಮಯ್ಯನಿಂದ ಬಸವಣ್ಣನವರೆಗೆ ವಚನಕಾರರು ಅವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹರಿಹರನಂತೂ ಈ ಅರವತ್ತುಮೂವರು ಪುರಾತನರ ಮೇಲೆ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಬರೆದನು. ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ರಗಳೆ, ಕಣ್ಣಪ್ಪನ ರಗಳೆ ಮುಂತಾದುವು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿವೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಭೀಮಕವಿ, ಗುಬ್ಬಿಯ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯ, ಲಕ್ಕಣ್ಣ ದಂಡೇಶ, ನಿಜಗುಣಶಿವಯೋಗಿ, ಸುರಂಗ, ಲಿಂಗರಾಜ. ಶಿವಲಿಂಗದೇಶಿಕ ಮೊದಲಾದವರು ಇವರ ಮೇಲೆ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸುರಂಗನ "ತ್ರಿಷಷ್ಟಿ ಪುರಾತನರ ಚಾರಿತ್ರ" ಒಂದು ಬೃಹದ್ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ.

ಅರುವತ್ತುಮೂವರು ಪುರಾತನರ ಜೀವನದ ಸಾರಸರ್ವಸ್ವವೆಂದರೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ವಿಶ್ವಧರ್ಮ. ಮೋಕ್ಷಸಾಧನೆಗೆ ಶಿವಧ್ಯಾನ (ಯೋಗ) ವಷ್ಟೇ ಸಾಲದು; ಧ್ಯಾನದ ಜೊತೆಗೆ ನಿತ್ಯ ಶಿವಪೂಜೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಆದರೂ ಅವರು ಬಾಹ್ಯಆಚಾರಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಡದೆ ಅಂತರಂಗದ ನೈಜಭಕ್ತಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವದರ್ಶನ; ಮಾನವ ಜೀವನದ ಸುಖಶಾಂತಿಯೇ ಅವರ ಗುರಿ; ವಿಶ್ವಪ್ರೇಮವೇ ಅವರ ಸಂದೇಶ; ಸೇವೆ ಅವರ ಪರಮ ಅಸ್ತ್ರ. ಅವರು ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದು ಸದಾಶಿವಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದರು, ಲೋಕವಂದ್ಯರಾದರು.

ಕಥಾಸಾರ

ತಿರುನೀಲಕಂಠರ ಕಥೆ

ಸುಕೃತ–ಜೀವರೂ ಅಪ್ರತಿಮ ಪ್ರಭಾವಯುತರೂ ಆದ ಅರವತ್ತುಮೂವರು ಪುರಾತನರಲ್ಲಿ 'ಮೊದಲ ಮಹೇಶ್ವರ' ತಿರುನೀಲಕಂಠರು.

ಚೋಳ ದೇಶದ ಪೊನ್ನಾಂಬಲದ ಶಿವಭಕ್ತ ತಿರುನೀಲಕಂಠ. ಮುತ್ತೈದೆ ಅವರ ಹೆಂಡತಿ. ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಹದಿನಾರರ ಹರಯ. ನಿತ್ಯಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಅವರ ಉಸಿರು. ನಿತ್ಯವೂ ಶಿವದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಾನಂದದಿಂದ ಪೂಜಿಸುವುದು ತಿರುನೀಲಕಂಠರ ವಾಡಿಕೆ. ಒಂದು ದಿನ ದೇವಾಲಯದಿಂದ ತಿರುಗಿಬರುವಾಗ ಓರ್ವ ವಿಳಾಸಿನಿಯು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಚೆಲ್ಲಿದ "ಪರಿಯಾಣದುದಕ" ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಅದು ತಿರುನೀಲಕಂಠರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತೆಂಬುದು ತಿಳಿದು, ಅವಳು ಗಡಗಡ ನಡುಗಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪರಿಮಳೋದಕದಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ ದಿವ್ಯಗಂಧಂಗಳಿಂದನುಲೇಪನ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ತಿರುನೀಲಕಂಠರು ತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ, ಮನೆಯೊಳಗೆಲ್ಲ ಪೊಸಗಂಪು ಕವಿಯುತ್ತದೆ. ಮುತ್ತೈದೆ ಮನದೊಳಗೆ ಏನೋ ಶಂಕಿಸಿ, ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಮನೆಗೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತಾಳೆ. ರಾತ್ರಿ ಶಯನಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾದಾಗ ತಿರುನೀಲಕಂಠರು ರತಿಯರ್ಥದಿಂದ ಅವಳಲ್ಲಾಡಿಸಲು ಸಂಶಯಚಿತ್ತಳಾದ ಆ ಸತಿ "ಮುಟ್ಟಿದಡೆ ಶಿವನಾಣೆ" ಎಂದು ಆಣೆಯಿಡುತ್ತಾಳೆ ಶಿವನಾಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರ ಮುಂದಾದ ಕೈ ತಂತಾನೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನ ಮೊದಲಾಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ "ಆಣೆಯಿಬ್ಬರ ದೇಹದೊಳು ಹೊಕ್ಕು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಗುಪ್ತಭಕ್ತ ದಂಪತಿಗಳ ಆಣೆಯೊಳಡಗಿತ್ತು ಅವರ ಯೌವನ ನೋಡೆ." ಅವರ ಇರವೇ ಜಪತಪವೆರಸಿ ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲ ಆದರ್ಶವಾಗಿತ್ತು.

ಕ್ರಮೇಣ 'ಆಣೆ ಪಕ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ಬಂದುದು ಮುಪ್ಪು' ಆಗ ಶಿವನು ಈ ಗುಪ್ತಭಕ್ತರ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸಾರಬೇಕೆಂದು ವೃದ್ಧತಾಪಸಿಯ ವೇಷವನ್ನು ತೊಟ್ಟು, ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ನಾಳೆ ಬಂದು ಒಯ್ಯುತ್ತೇನೆಂದು ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಮರುದಿನ ಬಂದು ತನ್ನ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಾನೆ. ಪಾತ್ರೆ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ತನ್ನದೇ ಜಾಲ. ನ್ಯಾಯ ಪುರಪ್ರಮುಖರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪಾತ್ರೆ ಇಟ್ಟದ್ದು ಸರಿ, ಆದರೆ ಅದು ತಮ್ಮ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಎಂದು ತಿರುನೀಲಕಂಠರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಪುರಜನರು ಸಾವಿರ ಹೊನ್ನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಆತ ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ. "ತಿರುನೀಲಕಂಠರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈಹಿಡಿದು ಕೊಳದೊಳಗೆ ಮುಳುಗೆದ್ದರೆ ನಾನು ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಬೇಡಲಾರೆ" ಎಂದು ಕರಾರು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಆ ದಂಪತಿಗಳ ಸಮ್ಮತಿ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಡಿದ ವ್ರತವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಡಂಭಾಚಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಗೆ ಶಿವನು "ಶರಣ (ಕರದ?) ಕೋಲಿನ ಒಂದು ತುದಿಯನ್ನು ತಿರುನೀಲಕಂಠರು, ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಯನ್ನು ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಲಿ" ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಿ, "ತನುವಿಡಿದ ಜರೆಯನ್ನು ತೊಳೆದು ಕಳೆವಂತೆ" ಮುಳುಗಿ ಮೇಲೇಳಲು ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಹದಿನಾರರ ಹರಯದವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪರಿಯ ಭಕ್ತಿಗೆ 'ನ ಭೂತೋ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ' ಎನ್ನುವಂತೆ ಜಗವೆಲ್ಲ ಬೆರಗಾಗಿರಲು ಮತ್ತೆ ಭಕ್ತಿಯ ಬಾಳು ಬಾಳಿ ಗಣಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಗುಪ್ತಭಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಕಥೆ ಇದು.

ಇಹೇಪಗೆಯಾಂಡರ ಕಥೆ

ಚೋಳ ದೇಶದ ಕಾವೇರಿಕರೆ ಪಟ್ಟಣಾಧಿಪತಿಯಾದ ಇಹೇಪಗೆಯಾಂಡ ಬೇಡಿದುದನಿಲ್ಲೆನ್ನದ ದಾನಿ. ಅವನಿಗೆ ನೂರಾರು ಸತಿಯರು ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬಳು 'ಪತಿಹಿತವೆ' ಎಂಬ ನಾಮಸಾರ್ಥಕ್ಯವುಳ್ಳ ಸತಿ ಅವನ ಪತ್ನಿ. ಅವಳು ಅವನ ನೆನೆವ ಮನ, ಈವ ಕೈ. 'ನುಡಿದುದಂ ನೆನೆದುದಂ ನೆನೆಯುವುದಂ' ಕೊಡುವ ಭಕ್ತ ಇಹೇಪಗೆಯಾಂಡ.

ಈ ರೀತಿ ಭಕ್ತಿದಾಸಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅರವತ್ತು ವರುಷ ಕಳೆಯಲು ಇವನ ಇಲ್ಲೆನ್ನದ ಅಗ್ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಿವನು ಹುಸಿವೇಷದಿಂದ ಆ ಪುರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. "ಬೆಳುದಿಂಗಳಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಮೂರ್ತಿ"ಯಂತಿರುವ ಆ ಪೂಜಗಡ ಜವ್ವನಿಗನನ್ನು ನೋಡಲು ಪುರಜನವೇ ವ್ಯೈಮರೆದು ನೆರೆಯುತ್ತದೆ ಆತನು ನೇರವಾಗಿ ಇಹಃಪಗೆಯಾಂಡನ ಅರಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ ಇಹಃಪಗೆಯಾಂಡನು ಸಕಲಾದರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. "ಬೇಡಿದುದನ್ನು ನೀವು ಕೊಡುವಿರೆಂದು ಕೇಳಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆ 'ಪತಿಹಿತವೆ'ಯಾದ ಓರ್ವಸತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆ"ನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಇಹಃಪಗೆಯಾಂಡನು ಪತಿಹಿತವೆ ಹೊರತು ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸತಿಯರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಆ ತಪಸ್ವಿಗೆ ಒಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಇಹಃಪಗೆಯಾಂಡನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿ "ಪತಿಹಿತವೆ"ಯನ್ನೇ ಕರೆಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೂಡಲೆ ಆತ ಒಪ್ಪಿ ಅವಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಣಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಹಃಪಗೆಯಾಂಡನ ಬಂಧುಬಳಗ ಸಹಿತ ಪುರಜನಬಲವೆಲ್ಲ ಉರಿದೇಳುತ್ತದೆ.

'ಇಂಥ ಮಹಾಸತಿಯನ್ನು ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ತಪಸ್ವಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏನೇ ಹೋರಾಟವಾದರೂ ಸರಿ, ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಾರೆವು' ಎಂದು ಬಲವೆಲ್ಲ ಸನ್ನದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ತಪಸ್ವಿ 'ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಈ ರೀತಿ ಹೊಸದು' ಎಂದು ಇಹಃಪಗೆಯಾಂಡನನ್ನು ಮೂದಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಇಹಃಪಗೆಯಾಂಡನು ಸ್ವತಃ ಕಳುಹಿಸಲು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಆತ ಏಕಾಕಿ. ಸಕಲ ಬಲವನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ, ಶಿವನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿರ್ವಿಘ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ನಿಜರೂಪ ತೋರಿಸಿ ಗಣಪದವಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ.

ತನ್ನ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯನ್ನೇ ದಾನ ನೀಡುವ ಮಹಾದಾನಿ ಶಿವಭಕ್ತನ ಕಥೆ ಇದು.

ಇಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರರ ಕಥೆ

ಚೋಳದೇಶದ ಇಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಯೆಂಬಲ್ಲಿ ಇಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರನೆಂಬ 'ಶಿವನ ಕಡಿಮಗ'ನಂತಿರ್ದ ಶಿವನ ಭಕ್ತನಿರುತ್ತಾನೆ. ಆತ ಒಕ್ಕಲಿಗ. 'ಬಿತ್ತಿಬೆಳೆವಂ ಶಿವನ ಸದ್ಭಕ್ತಿಪಸಿಗಳಂ'. ಶರಣ ಜನರಿಗೆ ಬೇಡಿದುದ ಕೊಡುವುದೇ ಅವನ ಕಾಯಕ. ಭಕ್ತಜನ ಬರುವುದೂ, ಆತ ಕೊಡುವುದೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. 'ಮೇರೆದಪ್ಪಿದ ವಾರ್ಧಿಯಂತೆ' ಶರಣಜನ ನೆರೆಯಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇಳೆಯಾಂಡ ಗುಡಿ

ಮಾರಿದರು ತಮ್ಮ ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ಮಾರಿದರು; ತಮ್ಮ ತೋಟವನ್ನು ಮಾರಿದರು; ಆ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಅರ್ಧಭಾಗವನ್ನು ಮಾರಿದರು ಆದರೂ ಕೊಡುವ ಉತ್ಸಾಹ ಕುಗ್ಗಲಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ, ತನ್ನ ಬಾಲಮಗುವಿಗೆ ಸಾಲುವಷ್ಟು ಎಡೆ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯಿತು. ಆದರೂ ಅವನ ಮನೋನಿರ್ಧಾರ "ತನುವಿರ್ದಪ್ಪುದು ತನುವಿನೊಳಗರ್ಥವಿತ್ತಪೆಂ। ಮನವಿರ್ದಪ್ಪುದು ಮನದೊಳರ್ಥಮಂ ಕೊಟ್ಟಪೆಂ". ಈ ರೀತಿ ತೊಂಬತ್ತೈದು ವರ್ಷ ಗತಿಸಲು. ಈಶ್ವರನು ಈ ಶರಣನ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಹುಸಿವೇಷದಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವೇಳೆ ನಡುರಾತ್ರಿ. ಆಕಾಶ ಹರಿದು ಬೀಳುತ್ತದೆಯೆಂಬಂತೆ ಮಳೆ ಧಾರಾಕಾರ ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಇತ್ತ ಇಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರರಿಗೆ "ಹಾಸಲಂ ಹೊದೆಯಲಂ ಹರನ ನಾಮ" ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆ. ಮುರಿದ ಮನೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂವರೂ ಮುದುಡಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಆ ವೃದ್ಧನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಇಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರನು ಮೂವರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗಾಗುವಷ್ಟು ಉಳಿಸಿ-ಜಂತೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದು-ಆತನಿಗೆ ಉರಿಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಶಶಿಧರನು ಚಳಿನೀಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೈಬೆಚ್ಚಗಾದಮೇಲೆ ಮೂರುಪವಾಸದಿಂದಿದ್ದ ಅವರಿಂದ ಆಹಾರ ಬೇಡುತ್ತಾನೆ. ಪಾಪ! ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಬಿತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಬೀಜಗಳನ್ನೇ ನಡುರಾತ್ರಿ, ಗುಡುಗುಸಿಡಿಲುಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯೋಪಮ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ತಂದು, ಕಾಸಿ, ಹುರಿದು ಅವನಿಗೆ ಬಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಶಿವನು "ಸಮಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣುವುದು ಶರಣಧರ್ಮ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಉಣ್ಣೋಣ" ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಶಿವನಿಗಾಗಿಯೇ ಬಾಳೆಯೆಲೆ ತರಹೋಗಿದ್ದ ಅವರ ಮಗ ಹಾವು ಕಡಿದು ಸತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೇಗೆ ಕೂಡಿ ಉಣ್ಣಬೇಕು? "ಕೂಗಿ ನೋಡೋಣ, ಆತ ಏಳದಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನೇ ಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದು ಮಗನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಮಗ ಅದೇ ನಿದ್ರೆ ತಿಳಿದೆದ್ದಂತೆ ಏಳುತ್ತಾನೆ. ಶಿವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮೂವರಿಗೂ ಗಣಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ಸಕಲವನ್ನೂ ಶರಣರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಮಹಾದಾನಿಯ ಕಥೆ ಇದು.

ಸೇದಿರಾಜನ ಕಥೆ

ಚೋಳದೇಶದ ತಿರುನಾವಲೂರೊಳಗೆ ಸೇದಿರಾಜನೆಂಬ 'ಮನ್ನೆಯ'ನಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಶಿವಯೋಗಿಯೂ ಉಜ್ವಲ ಶಿವಭಕ್ತನೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ವಿವೇಕವೇ ಪ್ರಧಾನಿ, ಬುದ್ಧಿಯೇ ಮಂತ್ರಿ, ಶಿವಜ್ಞಾನವೇ ಸ್ನೇಹಿತ. ಅಭವ ಭಕ್ತ್ಯಾಂಗನೆಯೇ ಅಂಗನೆಯಾಗಿ ಜಗದಲ್ಲಿ 'ಮುನೀಶ್ವರ ಮನ್ನೆಯ'ನೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿ

ದ್ದನು. ಶಿವಭಕ್ತರ ಬರವೇ ತನ್ನ ಹರಣವೆಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ಭಕ್ತರ ಆಗಮನ ವನ್ನೇ ಹಾರೈಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗಿರುತ್ತಿರಲು ದೂರದೇಶದ ಒಬ್ಬ ಅರಸು ಸೇದಿರಾಜನ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಕರುಬಿ ಏರಿಬಂದು ಸೋತುಹೋದನು. ಸೇದಿರಾಜನು ಉಜ್ವಲ ಭಕ್ತನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಸೋತುಹೋದ ಅರಸನು ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಒಂದು ಕಪಟೋಪಾಯವನ್ನು ಬಗೆದನು. ಭಕ್ತನ ವೇಷವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸೇದಿರಾಜನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಶಿವಾಗಮವನ್ನು ಬೋಧಿ ಸುತ್ತೇನೆಯೆಂದು ಸೇದಿರಾಜನನ್ನು ಕರೆದು ಕವಳಿಗೆಗೆ ಕೈಯಿಕ್ಕ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಮೋಸದಿಂದ ಮಡಗಿದ ಅಲಗು ಸೇದಿರಾಜನ ನಡುಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನಟ್ಟಿತು. ಉಜ್ವಲ ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ಸೇದಿರಾಜನು ಅಂಜದೆ ಅಳುಕದೆ ನಿಲ್ಲಲು ಡಂಭಕ ಭಕ್ತನು ಕಕ್ಕಾವಿಕ್ಕಿಯಾದನು. ಸೇದಿರಾಜನು ಅವನನ್ನು ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಚಿವನನ್ನು ಕರೆದು ವಿಪುಲ ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡಿ ಸರ್ವರ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನಿನಿಂದ ಅಲಗನ್ನು ತೆಗೆಯ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಶಿವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಸೇದಿರಾಜನನ್ನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಗಣಪದವಿಯನ್ನಿತ್ತನು.

ಮೆಜ್‌ಮಿಂಡದೇವರ ಕಥೆ

ಧರೆಯ ಕೈಲಾಸವೆನಿಸುವ ಚೋಳದೇಶದ ತಿರುವಾಂಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೆಜಿಮಿಂಡದೇವ ನೆಂಬ ಶಿವಭಕ್ತನಿದ್ದನು. ಅವನ ನಡೆ ನುಡಿ ಜೀವನವೆಲ್ಲ ಶಿವಮಯ. ಒಮ್ಮೆ ಪುರಕ್ಕೆ ತಿರುನಾಳ(ಶಿವ)ನ ಆಗಮನಕ್ಕಾಗಿ ಮೆಜಿಮಿಂಡದೇವರು ಅನೇಕ ಭಕ್ತರ ನೆರವಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿರಲು ನಂಬಿಯಣ್ಣನು ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿನ ಭಕ್ತರನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಶಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕುದುರೆಯನ್ನಿಳಿಯುವನು. ಮೆಜಿಮಿಂಡ ದೇವನು "ಘನಮಹಿಮರೆನಿಸ ಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆಜಿಗದಿರ್ದ ಭಕ್ತಿಯ ಕೈಕೊಂಬನೇ ಶಿವನು?" ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ನುಡಿಯುವನು. ಶಿವಭಕ್ತರ ಕೋಪವನ್ನು ಅರಿತ ನಂಬಿ ಯಣ್ಣನು ವನಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋದನು. ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಆರ್ತಭಕ್ತಿಗೆಮೆಚ್ಚಿದ ಶಿವಲಿಂಗವೂ ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಶಿವಾಲಯದ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನೆರೆದ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ಶಿವದಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮೆಜಿಮಿಂಡದೇವನು ಶಿವಭಕ್ತರನ್ನು ಮಾರಿದ "ಸರ್ವೇಶಂ ಪೂಜಿಗೆ"ಂದು ಡಂಗುರವನ್ನು ಹೊಯ್ಸುವನು. ಶಿವನು ನಂಬಿಯಣ್ಣನಿಗೆ ಶಿವಭಕ್ತ ರನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಬಾರದು ಎಂದು ನಿರೂಪವಿತ್ತು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮರಳಿ ಪುರಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯುವನು. ನಂಬಿಯಣ್ಣನಂತಹ ಪರಮಭಕ್ತನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡೆ ನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಮೆಜಿಮಿಂಡದೇವನು ಹರಿತವಾದ ಅಲಗಿನಿಂದ ತನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವನು. ಶಿವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಗಣಪದವಿಯನ್ನೀಯುವನು.

ಅಮರನೀತಿಗಳ ಕಥೆ

ಚೋಳದೇಶದ ತಿರುನಲ್ಲೂರೊಳಗೆ ಅಮರನೀತಿಯೆಂಬ ಶಿವಭಕ್ತನಿದ್ದನು. ಆವನು ನಿತ್ಯವೂ ಶಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಭಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲ ವಸ್ತ್ರದಾನಮಾಡಿ ತನ್ನ ಅಪೂರ್ವಭಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಭಕ್ತಿವಾರ್ತೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕುಡಿವರಿದು ಶಿವನಡಿಗೆ ತಾಗಿತು. ಅಮರನೀತಿಗಳ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಶಿವನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಭಕ್ತವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಿಜಯಂಗೈಯುವನು. ತನ್ನ ಕೌಪೀನವನ್ನು "ನಾನು ಮರಳಿ ಬರುವವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ" ಎಂದು ಅಮರನೀತಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಮತ್ತಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಕೂಡದೆಂದೂ, ಅದು ನೆನೆದುದನ್ನು ಕೊಡುವ ದಿವ್ಯ ಕೌಪೀನವೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋಗುವನು. ಅಮರನೀತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಟ್ಟೆಯ ದಿಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮಡಗುವನು. ಭಕ್ತ ವೇಷದ ಶಿವನು ಮರಳಿ ಬಂದು ತನ್ನ ಕೌಪೀನವನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅದು ಇಟ್ಟಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಮರನೀತಿ ಕಕ್ಕಾವಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ತನ್ನ ಕೌಪೀನವೇ ಬೇಕೆಂದು ಭಕ್ತವೇಷದ ಶಿವನು ಹಟಹಿಡಿಯುವನು ನೆರೆದ ಶಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಬೇಡಿ ಕೊಂಡರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಭಕ್ತವೇಷದ ಶಿವನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು "ಮಾಱುಡೆ ಕೌಪು" ಇದೆಯೆಂದೂ ಅದರ ತೂಕಕ್ಕೆ ಸರಿತೂಕ ಅರಿವೆಯನ್ನು ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳುವನು. ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಮರನೀತಿಯು ಎಲ್ಲ ಬಟ್ಟೆಗಳನು ಹಚ್ಚಿ ತೂಗಿದರೂ ಆ ಕೌಪೀನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗದಿರಲು ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಗ ಸಹಿತವಾಗಿ ತಾನೇ ತಕ್ಕಡಿಯ ಪರಡಿಯನ್ನು ಏರುವನು ಆಗ ತೂಕ ಸರಿಯಾಗುವುದು ಶಿವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಅಮರನೀತಿಯ ವೀರಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಅವನನ್ನು ಸತಿಸುತರು ಸಹಿತ ವಾಗಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಗಣಪದವಿಯಲ್ಲಿರಿಸುವನು.

ವಿಮರ್ಶೆ

ಪಂಪಮಹಾಕವಿಯ ಚಂಪೂಕಾವ್ಯಮಾರ್ಗವು ಬಿಲನಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಗಳೆ ಯೆಂಬ ನವೀನ ಕಾವ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಶಿವಶರಣರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೊರೆದು, ಕನ್ನಡ ದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕಚರಿತೆಗಳ ಹೊಸರೀತಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಹರಿಹರದೇವನು ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞಾಶಯವನ್ನು ಮೆರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಚಂಪೂಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ವಚಿತ್ತಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಗಳೆಯನ್ನು ಮಹಾಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ವಾಹಕವನ್ನಾಗಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಹರಿಹರನಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಹರಿಹರನದು ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕುವ ಪ್ರತಿಭೆ. ಅವನ ರಭಸದ ಕಾವ್ಯಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ರಗಳೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವಾಯಿತು. ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣ

ದಲ್ಲಿ ಚಂಪೂಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದರೂ ಚಂಪೂ ಅವನ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಒಗ್ಗುವ ಕಾವ್ಯರೂಪವಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸಹೃದಯನಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉಜ್ವಲ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಹರಿಹರನ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾಯಿ. ಅವನೊಬ್ಬ ಭಕ್ತಕವಿ; ಶಿವಕವಿ. ಅವನ ಕಲ್ಪನೆ ಶಿವಪರ, ಶಿವಮಯ. ಶಿವಗಣದ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅವನ ಶಿವದರ್ಶನ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಪಡೆದಿದೆ.

ಕೆಲವು ದೀರ್ಘವಾದ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಲ ರಗಳೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಥಲ ಗದ್ಯ ಹೀಗೆ ಗದ್ಯಪದ್ಯಗಳ ಮಿಶ್ರರೂಪವನ್ನು ಆವಿಷ್ಕರಿಸಿ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಮೆರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಗದ್ಯ, ಚಂಪೂಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪದ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಬರುವ ಗದ್ಯದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಶಾಸ್ತ್ರಬದ್ಧವಾದ ಶುಷ್ಕಗದ್ಯವನ್ನು ಹರಿಹರನು ಬರೆಯಲಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಭಾಷೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಹರನು ಕನ್ನಡ ಆಡುಮಾತಿನ ಲಯವಿನ್ಯಾಸ ಹಾಗೂ ಪದಪುಂಜಗಳನ್ನು ಹೇರಳವಾಗಿ ಬಳಸಿ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಡುಗನ್ನಡದ ಭಾಷೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಅವನ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಹರಿಹರನು ತನ್ನ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅದ್ಭುತವಾದ ನಾಟ್ಯಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೆರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಶೈಲಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುವ್ಯಕ್ತವಾಗಿವೆ. ತಿರುನೀಲಕಂಠರ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಮಾಹೇಶ್ವರನ ಸನ್ನಿವೇಶ ಹಾಗೂ ಅಮರನೀತಿಗಳ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತವೇಷದ ಶಿವನು ಅಮರನೀತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಿದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ಅವನ ನಾಟ್ಯಪ್ರತಿಭೆಗೆ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ರಗಳೆಗಳನ್ನೋದಿದರೆ ಸಹೃದ್ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಗೋಚರವಾಗುವುದು ಕಣ್ತೆರೆದ ಹರಿಹರ ಮಹಾಕವಿಯ ದಿವ್ಯಕಾವ್ಯಪ್ರತಿಭೆ. ಆತನು ಉಸಿರಿಟ್ಟರೆ ಪರಿಮಳಿಸುವ ಕಾವ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ತಿರುನೀಲಕಂಠರಿಗೆ ಹದಿನಾರರ ಹರೆಯ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಾದಲ್ಲಿ ಮಾಯೆಗೆ ಉಬ್ಬಸ ಬಂದಿತಂತೆ. ಆಣೆ ಪಕ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ತಿರುನೀಲಕಂಠ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಮುಪ್ಪು ಬಂದಿತಂತೆ. ಇಹೇಪಗೆಯಾಂಡರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಭೂತೇಶ್ವರನನು ಮುಟ್ಟಿದೊಡೆ ಶಿಲೆಯಂಕುರಿಸುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಬೆಳುದಿಂಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮೂರ್ತಿಯಾತನಂತೆ. ಯೌವನದ ಆ ಜಂಗಮ ಆ ಜಂಗಮರೂಪಿ ಪರಶಿವನು ಬಂದರೆ ವಸಂತರಾಜನ ಬಳಿಯ ಲತೆ ಮಿಡುಕಿದಂತಾಯಿತಂತೆ. ಇಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರನು ಶಿವಭಕ್ತಿ ಸಸಿಯನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಪಾಪದ ಕಳೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹೀಗೆ ಮಾತುಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಕುಡಿವರಿದು ಚೆಲ್ಲವರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಹರಿಹರನಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಯೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆತನ ಪ್ರತಿಭೆ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತ ಭಾವ, ಭಾಷೆ ಎರಡೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಭಾವವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದರೆ ಕವಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಹತ್ತೆಂಟು ವಿಧವಾದ ನಿತ್ಯ ನೂತನ ಹೋಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರಸಪರಿಪಾಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹರಿಹರನ ಕಾವ್ಯ ಶೈಲಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಡಗಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿ. ಆತನ ಕಾವ್ಯ ವಾಚ್ಯಕ್ಕೆ ವಾಚ್ಯ, ಧ್ವನಿಗೆ ಧ್ವನಿ.

ಹರಿಹರನ ಕಥಾವಸ್ತು ತಮಿಳುನಾಡಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣವ ಮಕ್ಕಾಮಕ್ಕಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡದೆ ಕವಿ ತನಗೆ ಕೇಳಿಬಂದ ಕಥೆಯನ್ನು ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಪುರಾತನರ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿರುವ ಸಂಭವವೂ ಇದೆ. ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಈತನ ಕಾವ್ಯಗಂಗೆ ಬೆರಸಿ ಬೇರಿಲ್ಲದಾಗುವಳ.. ಹರೀಶ್ವರನಿಗೆ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯ ಪರಿಚಯವೂ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು. ಅಂತೆಯೇ ಮಹಾಕವಿ ಶೇಕ್ಕಿಳಾರನ ಕಥೆಗಿಂತ ಹಲವೆಡೆ ಭಿನ್ನರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಥೆಯನ್ನೊರೆಯುವ ಸಾಹಸಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಕನ್ನಡದ ಈ ಮಹಾಕವಿ ಹರೀಶ್ವರನ ರಗಳೆಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಕಾವ್ಯವಸ್ತು ಹಿಗ್ಗಿದೆ; ಅರಳಿದೆ; ಮಗಮಗಿಸಿದೆ. ಹಿಂದೆ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತಗಳಿಗೂ, . ಜೈನಪುರಾಣಗಳಿಗೂ ಪರಿಮಿತವಾಗಿದ್ದ ಕನ್ನಡದ ಕಾವ್ಯಭಂಡಾರ ಈಗ ಗರಿಗೆದರಿ ಹಾರಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಹೊರ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಕಂಡಿತು. ಕಥಾವಸ್ತುವಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ರಗಳೆಗಳಿಗೆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿದೆ. ಆತನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪುರಾತನರ ವಿಷಯಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಪುಲವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆಯೂ ಆತನ ಪ್ರಭಾವ ಮುದ್ರೆಯೇ ಮುದ್ರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಆರು ರಗಳೆಗಳು ಆತನ ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದ ರಗಳೆಗಳು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಈ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಕವಿ ತನ್ನ ರಘಟಾಕಾವ್ಯಶೈಲಿಯ ಆರಂಭ ದಸೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪಳಗಿದ ಭಾವ, ಪಳಗಿದ ಶೈಲಿ. ಮುಂದೆ ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಚಿರನೂತನ ಕಾಣಿಕೆಯೆನಿಸಿದ ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆ, ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ರಗಳೆ, ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನ ರಗಳೆ ಮುಂತಾದ ಸತ್ಫಲಗಳ ಅಂಕುರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಪುರಾತನರ ಆರು ರಗಳೆಗಳು

ಪೀಠಿಕೆ

ನೋಡೆಲೆ ಹಂಪೆಯ ಪ್ರಭುವಿನೊಳ್ಸಲೆ ಸಂದಱುವತ್ತುಮೂವರಂ
ಕೂಡೆ ಜಗಜ್ಜನಂ ಬಯಸಿ ಬಣ್ಣಿಸುತಿರ್ಪಱುವತ್ತುಮೂವರಂ
ಪಾಡುತಮಾಡುತಂ ಪೊಗಳ್ವಿನುನ್ನತಿವೆತ್ತಱುವತ್ತುಮೂವರಂ
ಬೇಡಿತನೀವರಂ ಸುಕೃತಜೀವರನಪ್ರತಿಮಪ್ರಭಾವರಂ || ೧ ||

ಹಂಪೆಯ ಶಂಕರದೇವರ
ಹಂಪೆಯ ಗುರುಮಾದಿರಾಜದೇವರ ಮತ್ತಾ
ಹಂಪೆಯ ಮಾದರಸರ ದಯೆ
ಯಿಂ ಪೊಗಳ್ದಂ ರಸಿಕಚಕ್ರಿ ಹರಿಹರದೇವಂ || ೨ ||

ಶರಣರ್ಗೆಱಗದ ನಂಬಿಗೆ
ನೆರವಾದ ಪುರಾರಿ [2]ವೆರಸು[2] ಹೋಱಗೆನೆ ಮೆಱೆ[1]ವಿಂ
ಡರ ಮುಳಿಸ ತಿಳುಪಲಭವಂ
ಕರುಣಿಸಲಱುವತ್ತು ಮೂವರಾದರ್ಧರೆಯೊಳ್ || ೩ ||

೧ಳ್ಕೆಱೆ (ಅ) ೨ವೆರಸಿ (ಬ, ಮ), ಸಹಿತ (ಹ,ದ) * ಬ, ಮ ಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಯವಿಲ್ಲ.

ತಿರುನೀಲಕಂಠದೇವರ ರಗಳೆ

ಶ್ರೀ

ಧರೆಯಱಿಯಲ್ಕನುವೆರಸಿಯೆ
ನೆಱೆ ಸಂದಱುವತ್ತುಮೂವರೊಳ್ಮೊದಲ ಮಹೇ
ಶ್ವರರ[೧] ತಿರುನೀಲಕಂಠರ
ಚರಿತವನವಧರಿಸು ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ||

ಶ್ರೀ ಚೋಳದೇಶವೊಪ್ಪಿರ್ಪುದು ಧರಾತಳಕೆ
ವಾಚಾಮಗೋಚರವದಱ ವಿಸ್ತರಂ ಜಗಕೆ
ಆದೊಡಂ ನಾನದಂ ಬಲ್ಲಂತೆ ಬಣ್ಣಿಪೆಂ
ಸಾದರಂ ಕಡುನೇಹದಿಂದಿಂತು ಪೊಗಳ್ದಪೆಂ
ಲೋಕಪಾವನವೆನಿಸಿ ಪರಿವ ಕಾವೇರಿಯಿಂ
ನಾಕಮಂ ನಗುವ ನಗರಂಗಳಿರ್ಪೋಜೆಯಿಂ
ಎವೆ[೨]ಯಿಕ್ಕಲಿಂಬಿಲ್ಲದಿರ್ಪ ಶಿವಭವನದಿಂ
[೩]ಕ್ರಮದಿಂದೆ[೩] ಮಿಗೆಮೆಱೆವ ತಿರುನಾಳ್ಗಳೊಪ್ಪದಿಂ
ಸರ್ವದೆಸೆಗಂ ಪರೆದು ಪರಿವ [೪]ಕಾಲುವೆಗಳಿಂ[೪]
[೫]ಸಾರ್ವರ್ತುಕೋದ್ಯಾನ[೫]ವೆನಿಸಿದ ಬನಂಗಳಿಂ
ಎಳನೀರ್ಗಳಿಂ ಬೆಳೆವ ಕರ್ಬುದೋಂಟಂಗಳಿಂ
ಫಳರಸದಿ ಬೆಳೆವ ನವಶಾಳಿಯ[೬] ವನಂಗಳಿಂ
[೭]ತೆನೆ[೭]ವಾಲನುಂಡು ಬೆಳೆವರಗಿಳಿಗಳುರ್ಕಿನಿಂ
ಕೊನರಂ ಕರ್ದುಂಕಿ ಕೂಗುವ ಪಿಕದ ಸೊರ್ಕಿನಿಂ
ಕುಸುಮಕುಲಮಂ ಮುತ್ತಿ ಝೇಂಕರಿಪ ತುಂಬಿಯಿಂ
ಪೊಸಕೊಳಂಗಳೊಳೊಲಿದು ನಲಿವಂಚೆಯಿಕ್ಕೆಯಿಂ

ಇಂತೊಪ್ಪುವಾದೇಶದೊಳಗೆ [೮]ಮೆಱೆದುದು[೮] ಕರಂ
ಸಂತತಂ ಧರೆಗೆ ಪೊನ್ನಾಂಬಲಂ ಶಿವಪುರಂ

---

೧ ನ (ಬ, ಮ). ೨ ವೆ (ಬ, ಮ). ೩ ತವಕದಿಂ (ಬ, ಮ). ೪ ಪರಿಕಾಲ್ಗಳಿಂ (ಬ, ಮ). ೫ ಸರ್ವಮುಕ್ತಿಧ್ಯಾನ (ಬ, ಮ). ೬ ಳೀ (ಬ, ಮ). ೭ ತನಿ (ದ). ೮ ಬೆಳೆವುದು (ಬ).

ಆ ಪುರದ ವಿಸ್ತರವನೇನೆಂಬೆನೀ ಧರೆಗೆ
ಕಾಪಾಲಿ ಸಂತತಂ ನೆಲಸಿರ್ಪನದಱೊಳಗೆ
ಶಿವನಿಷ್ಠೆಯೇ ಕೋಂಟೆಯಾಗಿರ್ಪುದಾಪುರಕೆ
ಭವನ ಭಕ್ತಿಯೆ ಸಂದ ಕಾಹು ನೋಡಾಪುರಕೆ
ಗುಣ್ಪಱಿಯಬಾರದಾಚಾರದಗಳಾಪುರಕೆ
ಬಿಣ್ಪಿನಿಂದೊಪ್ಪುವಾಗನುವೆಯಾಳ್ವರಿಯದಕೆ
[೧]ಶಿವನ ನಾಮವೆ ನೆಗಳ್ದ[೧] ಬಿರುದಿನಟ್ಟಣೆ[೨]ಯದಕೆ
ಶಿವಪುರಾಣವೆ[೩]ಸಮೆದ ಬಾಗಿಲುಗಳಾಪುರಕೆ
ಸ[೪]ಲೆ ಸೋಮಸೂರ್ಯವೀಥಿಗಳಿಲ್ಲವಾಪುರಕೆ
ಸಲೆ ಸಂದ ಶಿವವೀಥಿ ಹರವೀಥಿಯಾಪುರಕೆ
ಎಸೆವ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯೆ ಪರಮನರಮನೆ ನೋಡ
ಪಸರಿಸುವ ಪುಣ್ಯಂಗಳೊಪ್ಪುವ ಮುಗಿಲ್ನೋಡ
ಸತ್ಯಂಗಳುಕ್ಕಡಂ ಶರ್ವನರಮನೆಯೊಳಗೆ
ನಿತ್ಯಂಗಳೆಚ್ಚಱಿಕೆ ಶಂಕರನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ

ಇಂತೆ[೫]ನಿಪ[೫] ಶಿವನ ಸೊಬಗಿನ ಸೊಂಪನೊಳಕೊಂಡು
ಕಂತುಹರನಿರ್ಪ ಸೆಜ್ಜೆಯ ಸೊಬಗ[೬]ನೆಡೆಗೊಂಡು[೬]
ಎಸೆವ ಪುರದೊಳಗೆಲ್ಲ ಹರಮಯಂ ಶಿವಮಯಂ
ಎಸೆವ ಕೇರಿಗಳೊಳಗೆ ಶಿವನ ಭಕ್ತರಮಯಂ
ಶಿವನ ಪೂಜಾಸಂಭ್ರಮಂ [೭]ಮನೆಮನೆಗಳೊಳಗೆ[೭]
[೮]ಭವನ ಕಾಲಂ[೮]ದುಗೆಯ ಧ್ವನಿ [೯]ಮನೆಮನೆಗಳೊಳಗೆ[೯]
ದಿನವು ಬೇಱಿಲ್ಲ ತಿರುನಾಳೆ ದಿನವಾಪುರಕೆ
ಮನವು ಬೇಱಿಲ್ಲ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಮನವಾಪುರಕೆ
ಕೊಂಕಣನ ಕೊಡೆ ನೋಡೆ ನೋಡೆ ಹಾಱಿದುದಿಲ್ಲಿ
ಬಿಂಕದಿಂದೇಱಿರ್ದ ಪೆರ್ಬುಲಿ ಮಡಿದುದಿಲ್ಲಿ
ಕರುಣದಿಂ ಶಶಿಧರಂ ನಾಟ್ಯವಾಡಿದನಿಲ್ಲಿ
ಹರುಷದಿಂದಂ ವ್ಯಾಘ್ರಪಾದನೋಡಿದನಿಲ್ಲಿ
ಕೈಲಾಸವದಕೆ ಹುರುಡಿಸುತಲಿರ್ಪುದು ನೋಡ
ಮೇಲೆನಿಪ ಮೇರು ಸೆಣಸುತ್ತಿರ್ಪುದುಂ ನೋಡ

೧ ಶಿವನಾಗಮುವೆ ನೆಗೆವ (ಹ, ದ). ೨ ಳೆ (ಬ). ೩ ಣಂ (ಬ) ೪ ಎ (ಬ). ೫ ಸೆವ (ಬ) ೬ ನೊಳಕೊಂಡು (ಅ, ಬ, ಹ, ದ) (ಪಿ). ೭ ಮನೆಗಳೊಳಗೆಲ್ಲ (ಬ). ೮ ಶಿವನಪವನಂ (ಬ). ೯ ಮನೆಗಳೊಳಗೆಲ್ಲ.

ಇಂತು ಶಿವಸಂಪದವನೊಳಕೊಂಡು ಶಿವಪುರಂ
ಸಂತತಂ ರಂಜಿಪುದು ಪೊನ್ನಾಂಬಲದ ಪುರಂ
ಎಸೆವ ಪುರದೊಳಗೊರ್ಬ[೧] ಭಕ್ತನಿರ್ಪಂ ನೋಡ
ಪೆಸರೆಸೆವ ತಿರುನೀಲಕಂಠಕುಶವನೋರ್ಡ
ಆವರರಸಿ ಮುತ್ತೈದೆಯೆಂಬ ನಾಮದ ವನಿತೆ
ಅವರ್ಗಳಿರ್ಬರ್ಗೆ ಹದಿನಾಱಱ ಹರೆಯವನಿತೆ
ಆ ಯೌವನದೊಳವರ ಚರಿತಂ ಕರಂ ಪೊಸತು
ಮಾಯೆಗುಬ್ಬಸದ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಮನದೊಳು ಬಲಿತು
[೨]ನಡೆನುಡಿಯೊಳಭವನೆಂದೆನಿಸಿರ್ಪ[೨]ನಾ ಪುರಕೆ
ಮೃಡಮೂರ್ತಿ[೩]ಯೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಪನಂತಾ[೩] ಪುರಕೆ

ಇಂತಿರುತೆ ನಿತ್ಯಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗೆ ನಡೆತಂದು
ಸಂತಸಂಬಡುತೆ ಹರನಾಲಯಕ್ಕೈತಂದು
ಕರಗುತೆ ವಿಭೂತಿಯುಮನುದ್ಧೂಳನಂ ಮಾಡಿ
ಹರುಷದಿಂ ಪಾಡುತಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಸೂಡಿ
ಬಲವರಲು ಮನವಾಗಿ ನಲವಿಂದೆ ನಿಂದಿರುತೆ
ನಲಿದಕ್ಕಱುಬ್ಬರಿಪ ಚರಣದಿಂದಡಿಯಿಡುತೆ
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಶಿವಪುರಾಣಗಳಂ ಕೇಳುತಂ[೪]
ಸಲ್ಲೀಲೆ [೫]ಪೆರ್ಚಿ[೫] ನಯನಾಶ್ರುವಂ ಸೂಸುತಂ[೬]
ನುಡಿಗೊಮ್ಮೆ ಪುಳುಕುವೇಳುತ್ತೆ ದಡದಡಿಸುತ್ತೆ
ಅಡಿಗೊಮ್ಮೆ ಜೋಲ್ದು ಭಿತ್ತಿಗಳನುಱೆ ಮಲಗುತ್ತೆ
ಏಳುತ್ತಮೇಳುತ್ತೆ ಅಡಿಗೆಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರುತೆ
ಕೇಳುತ್ತೆ ಕೇಳುತ್ತೆ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕರಗುತ್ತೆ
ಒಳಗೆ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯಂ ತಳೆದು ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಡುತೆ
ಗಳಿಗೆ[೭]ಗೊಂದೊಂದಡಿಯನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ಇಡುತೆ[೭]
ಲೀಲೆಯಿಂ[೮]ದಿಂತಂ[೮]ತು ಎಂತಕ್ಕೆ ಬಲವಂದು
ಲಾಲಿಸುತೆ ರಂಗಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯ[೯]ದೊಳಂದು[೯]

೧ ರ್ವ (ಬ,ಮ). ೨ ನಡೆವನುಡಿವ...(ವಿ); ನಡೆನುಡಿವಭವನೆನಿಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪ (ಬ).
೩ ಯೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಪನಾ (ಅ, ಮ, ದ). ೪ ತ್ತೆ (ಬ). ೫ ಯಿಂದೆ (ಬ).
೬ ತ್ತೆ (ಬ). ೭ ಗೊಂದಡಿಯ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೆಲ್ಲನಿಳುಪುತ್ತೆ (ಬ). ೮ ದಿಂ (ಬ).
೯ ದಿನಂದು (ಬ).

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಹತ್ತೆ ಸಾರ್ದು ನೋಡುತೆ ಪೆರ್ಚಿ
ಸಲ್ಲೀಲೆ[೧]ಯಿಂ ಪೂಜಿಸಲ್ಕೆಂದು[೧] ಮೆಯ್ವೆರ್ಚಿ
ಪೂವಿನಿಂದೊಮ್ಮೆ ಪೊಸ ಪುಳುಕದಿಂದೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ಭಾವದಿಂದೊಮ್ಮೆ ಭರಿತಾಶ್ರುವಿಂದೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ತೊದಳಿಂದಲೊಮ್ಮೆ ಗದುಗದುಕೆಯಿಂದೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ಮುದದಿಂದಲೊಮ್ಮೆ ಮುಗ್ಧತೆಯಿಂದಲೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
[೨]ಧ್ಯಾನ[೨]ದಿಂದೊಮ್ಮೆ [೩]ಹರವಸದಿಂದಲೊ[೩]ಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
[೪]ಮೌನ[೪]ದಿಂದೊಮ್ಮೆ [೫]ಮನಸವೇಗದಿಂದೊ[೫]ಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ಅಕ್ರಮದೊಳೊಮ್ಮೆ ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದಲೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
[೬]ವಿಕ್ರಮದೊಳೊಮ್ಮೆ[೬] ಕರಗುತ್ತ[೭]ಲಂತೊ[೭]ಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ಅರ್ಚಿಸುತ್ತರ್ಚಿಸುತ್ತಾರು[೮]ಲತ್ತ ಬೊಬ್ಬಿಡುತೆ
ಮಚ್ಚಿಸುತೆ ಮಚ್ಚಿಸುತೆ ತೆಗೆದು ಮುಂಡಾಡುತ್ತೆ
ಪಾಡುತ್ತೆ ಪೊಗಳುತ್ತೆ ಬಾಯ್ಗೆ ಬಂದುದನೆಂದು
ನೋಡುತ್ತೆಯಾಡುತ್ತೆ ನಲಿದು ವಿಸಟಂಬರಿದು
ಕುಂಬಿಕ್ಕಿ ಕುಣಿಕುಣಿದು ನಡೆಗೆಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ಅಂಬಳಿಕೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಲಲ್ಲೆಗಜೆವುತ್ತಿರ್ದು
ಏನಯ್ಯ [೯]ಏನಭವ ಏನೆನ್ನ[೯] ಮನದೊಲವೆ
ಏನಯ್ಯ ಏನೆನ್ನ ಪೊನ್ನಾಂಬಲದ ನಲವೆ
ಏನೆನ್ನ ಶಂಕರನೆ ಏನೆನ್ನ ಶಶಿಧರನೆ
ಏನೆನ್ನ ಸುಖಮಯನೆ ಏನೆನ್ನಮೃತಮಯನೆ
ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಬೋಳೈಸಿ ಹಾರೈಸುತಂ
ನಿಂದು ನೋಡುತೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೊಂಡಾಡುತಂ
ಪೋಗಲಾಜದೆ ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ [೧೦]ಕೊಂಡಾಡುತಂ[೧೦]
ರಾಗದಿಂದ[೧೧]ಗ್ಗಿಸುತೆ[೧೧] ಹಿಗ್ಗಿ ಪೊರೆಯೇಱುತಂ

---

೧ ಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಲೆಂದು (ಬ). ೨ ದೈನ್ಯ (ಅ). ೩ ದರಹಾಸದಿಂದೊ (ಅ). ೪ ಮಾನ್ಯ (ಬ). ೫ ಮದವೇಱುತ್ತಲೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ (ಬ). ೬ ಅಕ್ರಮದೆಯಿಂದೊಮ್ಮೆ (ಬ, ಹ). ೭ ಲೊ (ಬ). ೮ ಡು (ಅ, ದ, ಹ). ೯ ಎನ್ನ ಭವ ಎಂತೆನ್ನ (ವಿ). ೧೦ ಪೊಡವಂಡುತಂ (ಅ), ಪೊಡವಡುವುತಂ (ಬ). ೧೧ ಗ್ಗವಿಸಿ (ದ, ಹ), ಗ್ಗಲಿಸಿ (ಮ).

ನಡುವಗಲ್ತೊಡಗಿ ಮಧ್ಯಮರಾತ್ರಿ ಪರಿಯಂತ
[1]ಎಡೆವಱಿಯದೀತೆಱದೊಳರ್ಚಿಸುತ್ತಂ ಸಂತ[1]
[2]ವಿ[2]ರ್ದಿದ್ದು ದೆಂತಕ್ಕೆಯಭವನಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು
ಸಾರ್ದ ಹರವರಿಯ ಹರುಷಾಂಬುಧಿಯನೊಳಕೊಂಡು
ಪೊಱಮಟ್ಟ ಸಚ್ಚಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚಕಂ ನೋಡೆ
ನೆಱೆ ತೀವಿ ಪುರದೊಳಗೆ ಧೂಪಧೂಮಂ[3] ಕೂಡೆ
ಹರನನರ್ಚಿಸಿದ ಪರಿಯಂ ನೆನೆದು ಪದವಿಡುತೆ
ತಿರುಗಿ ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಎಂದಿನಂದದಿ ಬರುತೆ
ಬರೆ ಪುರದ ವೀಧಿಯೊಂದುಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳು ನಿಂದು
ಹರನೋಲಗದ ನಾಯಕಿಯ ವಿಳಾಸಿನಿಯಂ[4]ದು
[5]ತೊಳೆದ[5] ಪರಿಯಾಣದುದಕವ[6]ನಲ್ಲಿ ಚಲ್ಲುತಿರೆ
[7]ಕೆಳಗೆ[7] ತಿರುನೀಲಕಂಠ[8]ರ ಮೇಲೆ ಚಿಮ್ಮುತಿರೆ
ತಿರುನೀಲಕಂಠ ತಿರುನೀಲಕಂಠಾ ಎಂದ
ಸರವನೊಳಗಿರ್ದ ನಾಯಕಿ ಕೇ[9]ಳಿ ಭರ್ಯದಿಂದ
ಎಳ್ದು ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತೆ ಬಂದು ಸೈಗೆಡೆದು
ಬಿಳ್ದು ತಿರುನೀಲಕಂಠರ ಚರಣಮಂ ಪಿಡಿದು
ಕರುಣಿಪುದು ಸರ್ವಾಪರಾಧಿ ಮರುಳಾನೆಂದು
ಚರಿತದಿಂ[10] ಮನೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ [11]ಕರೆತಂದು[11]
ಪರಿಮಳೋದಕದಿಂದೆ ಮಹಮಜ್ಜನಕ್ಕೆಱೆದು
ವರದುಕೂಲವನುಡಿಸಿ [12]ಹೊದೆಸುತಂ[12] ನಲಿನಲಿದು
ದಿವ್ಯಗಂಧಗಳಿಂದಲನುಲೇಪನಂ ಮಾಡಿ
ನವ್ಯಕುಸುಮಂಗಳಂ ಸಿರಿಮುಡಿ[13]ಯೊಳಗೆ[13] ಸೂಡಿ
ಕಪ್ಪುರದ ವೀಳೆಯಮನಾದರಂ ಮಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು
ತಪ್ಪಂ ಮಱೆವುದೆಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೊಡಮಟ್ಟು
ದೇವ ಬಿಜಯಂಗೈವು[14]ದೆನೆ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು[14]
ದೇವ ತಿರುನೀಲಕಂಠರು[15] ತಿರುಗಿ ಪೊಱಮಟ್ಟು

೧ ಎಡೆವಿಡಪೆ ಈ ಪರಿಯೊಳರ್ಚಿಸುತೆ ಸಂತತಂ (ಮ), ಎಡೆವಿಡದೊಲೀತೆಱದೊಳರ್ಚಿಸುತೆ ಸಂತತಂ (ಬ). ೨ ಇ (ಅ,ಬ,ದ,ಹ. ೩ ವ್ರಂ ಮ, ಬ. ೪ ಯೊಂ (ಬ, ಮ). ೫ × (ಬ). ೬ ಮುಮ ಬ. ೭ × ಬ). ೮ +ಕುಶವ (ಬ). ೯ ಳೆ ಭರ (ಬ). ೧೦ +ದಂ (ಬ). ೧೧ ತಂದಂದು (ಬ,. ೧೨ ಆದರಿಸುತಂ (ಹ, ದ). ೧೩ ಗೆನೆಱೆ (ಬ). ೧೪ ದೆಂದು ಸಂತಸಬಿಟ್ಟು (ಅ,ದ). ೧೫ ರಂ (ಬ).

[೧]ಬರಲೊ[೧]ಸರ್ವ ಸೌರಭಂ ಕೇರಿಯೊಳು [೨]ಸರಿವುತಿರೆ[೨]
ಪರಿಮಳಂ ಪಟ್ಟಣದ ನಾಲ್ದೆಸೆಗೆ ಸೂಸುತಿರೆ

ಬಂದು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪೊಸಕಂಪು [೩]ಕವಿದಿರೆ ಕಂಡು[೩]
ಎಂದಿನಂತಲ್ಲದೆ [೪]ನವೀನ[೪]ವಾಗಿರೆ ಕಂಡು
ಮನದೊಳಗೆ ಮುತ್ತೈದೆ ಮುಳಿದು ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು
ಎನಲಮ್ಮದೊಳಗೊಳಗೆ ಜಿನು[೫]ಗಿ ಗುಜುಗುಜುಗೊಂಡು
ನಯನದೊಳಗಕ್ಕೆಯಂ ನೋಟದೊಳು ಮುನಿಸುವಂ
ಬಯಕೆಯೊಳು ಬರನುವಂ ಮೌನದೊಳು ನುಡಿಯುಮಂ
ಮನದೊಳಗೆ ಚಿಂತೆಯಂ ನೇಹದೊಳು ಕೋಪಮಂ
ನೆನಹಿನೊಳು ಬೆಱಗುಮಂ ತನುವಿನೊಳು ಬಿಸುಪುಮಂ
ಬೈತಿಡು[೬]ತೆ ಬಂದು ಮಾನಿನಿ ಪತಿಯ ಕಾಲ್ತೊಳೆದು
ಸೈತಾಗಲೆಡೆಮಾಡಿ ಬೋನಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು
ಆರೈಸಲಿಕ್ಕೆ ತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳನಿತ್ತು
ದೂರಿಸುತ್ತಂ ಪ್ರಸಾದವ ಸವಿದು ಭಯಮು[೭]ತ್ತು
ಸಿರಿಮಂಚವನು ಪಚ್ಚಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಸುಯ್ಯುತಂ
ತಿರುನೀಲಕಂಠಕುಶವರ ಕೆಲದೊಳೊಪ್ಪುತಂ
ಬಾಡಿರ್ದ ಲತೆಯಂತೆ ಬೆಂಬಿರ್ದು ಪಟ್ಟಿರಲು
ನಾಡೆ ಚಿಂತೆಯೊಳಗಾಳುತ್ತೆ ಮುಳುಗುತ್ತಿರಲು
[೮]ರತಿಯರ್ಥದಿಂದತನು ಪುಷ್ಪಧನುವಂ ಕೊಂಡು
ಪತಿಯುನಲ್ಲಾಡೆ ಮನದೊಳಗೆ ಸಲೆ ನಸೆಗೊಂಡು[೮]
ಕಾಮಾನುರಾಗದಿಂ ತಮ್ಮರಸಿಯುರ ಮೇಲೆ
ನೇಮಕ್ಕೆ ಕೈಯಿಕ್ಕೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳುತೆ ಬಾಲೆ
ಮುಟ್ಟಿದಡೆ ಶಿವನಾಣೆ ಎನುತೆ ಕೈಯಂ ನೂಂಕೆ
ತೊಟ್ಟನೆ ಬೆದಱ ಕೋಡಿ ಕೊರಗಿ ನೋವುತಲವಕೆ

---

೧ ಬರೆ ಒ (ಬ). ೨ ತೀವುತಿರೆ (ಬ). ೩ ಕೈರವಗೊಂಡು (ಬ). ೪ ನವಿರ (ಬ). ೫ ನಿ (ಬ). ೬ ರು (ಬ). ೭ ವೆ (ಅ, ದ). ೮ ರತಿಯರ್ಥದಿಂ ನೆಗೆದ ಪುಷ್ಪ ಧನುವಂ ಕೊಂಡು ಸತಿಯುನಲ್ಲಾಡೆ ಮನದೊಳಗೆ ಸತಿ ಭಯಗೊಂಡು (ಅ, ದ).

[೧]ಎಂದುವುಂ ಕೇಳದಕ್ಕರ ತನ್ನ ಕಿವಿ ಯನುಗೆ[೧]
ನೊಂದು ಹೌವನೆ ಹಾರಿ ಕರಗಿ ಕೊರಗುತ್ತೆ ಮಿಗೆ
ಅಳುಕಿ ಬಾಯಳಿದು ಬಸವಳಿದು ಕೂಳ್ಗುದಿಗೊಂಡು
ಬಳುಕಿ ಬೆದ ಬೆದ ಬೆಂದು ಕುದಿದು ಕೋಟಲೆಗೊಂಡು
ಆಣೆಯೆಂಬಲಗಿನೇಱಾಗೀಾತನ ಕಿವಿಗೆ
ಹೂಣೆಹೊಕ್ಕೆಲ್ಲವಂ ನೆಱೆ ಘಾತಿಸಲ್ಕೆ ಮಿಗೆ
ಇಂದುಮುಖಿ ಇಟ್ಟಾಣೆ ತೀವಿತ್ತು ಕಿವಿಯೊಳಗೆ
ಅಂದಿಂದೆ ಕಿವಿಯೇಸುವಂ ಕೇಳದಾತಾಗೆ
ಆಣೆಯಿಬ್ಬರ ದೇಹದೊಳು ಹೊಕ್ಕು ಬೆಳೆಬೆಳೆದು
ಹೂ[೨]ಣೆಯಾದುದು ಪರಶಿವನ ಆಜ್ಞೆಯಂ ತಳೆದು
ಆ ದಿನಂ ಮೊದಲಾಗಿ ತಮ್ಮೊಳೊರ್ಬೊರ್ಬರೇ
ನಾದಡಂ ಸೋಂಕದೀ ಧರೆಗೆ ತಾವಿರ್ಬರೇ
ಈ ನುಡಿಯ ತಾವಿರ್ಬರಱಿವರೀಶ್ವರನಱಿವ
ಈ ನೆಲದೊಳಾರುವಱಿಯರು ಭಕ್ತರಿಪ್ಪಿರವ

ಇಂತು ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಂ ಚಿತ್ತದೊಳು ತಳೆವುತಂ
ಸಂತತಂ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಬೇಡಿದುದನೀವುತಂ
ಶರಣರಂ ಕುಲದೈವವೆಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಂ
ಶರಣರ್ಗೆ ವಂಚನೆಯನುಳಿದು ಸಲೆ ಮಾಡುತಂ
ಹರನ ಭಕ್ತರ್ತಮಗೆ ತಂದೆತಾಯ್ಗಳು ನೋಡ
ಪರಮ ಭಕ್ತರ್ತಮಗೆ ಬಂಧುಬಳಗಂ ನೋಡ
ಲಿಂಗವೇ ಪ್ರಾಣ[೩]ವಾಗಿರ್ಪುದಾಗಳು ತಮಗೆ[೩]
ಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯೆ ಮೆಱೆವ ಕಣ್ಣುಗತಿ[೪]ಯೋ ತಮಗೆ[೪]
ಇಂತೆಸೆದು ಶಿವನ ಭಕ್ತಿಗೆ ತವರ್ಮನೆಯಾಗಿ
ಕಂತುಮದಹರ[೫]ನಾಜ್ಞೆಯೋ ತಮಗೆ[೫] ನೆಲೆಯಾಗಿ
ಪ್ರಾಣದೊಳಗಡಗಿತ್ತು ಹರನಾಣೆಯದು ನೋಡೆ
ಆಣೆಯೊಳಗಡಗಿತ್ತು ಅವರ ಯೌವನ ನೋಡೆ

---

೧ ಅಂದಂದ ಮಾತಾಗ ತನ್ನ ಕಿವಿಯುಂ ತಾಗೆ (ಬ). ೨ ಆ (ಬ). ೩ ವರ್ಜನೆ ದೇಹವಾತಂಗೆ (ವಿ) ೪ ಯಾತಂಗೆ (ವಿ). ೫ ನ ಆಜ್ಞೆಗೆ ತಾನೆ (ಅ, ಪ, ದ).

ಜಪವೇ[೧]ವುದವರಿಬ್ಬರಿರವು ಸಾಲದೆ ಹೇಳ
ತಪವೇವುದವರಿಬ್ಬರಿರವು ಸಾಲದೆ ಕೇ[೨]ಳ
ಅವರಿರವು ಸ್ವರ್ಗಗಿರ್ಗದ ಪದವಿಗಳ ಹವಣೆ
ಅವರಿರವು ಮುಕುತಿಗಿಕುತಿಯ ಸುಖಂಗಳ ಹವಣೆ
ಎಂಬ ಕೀರ್ತಿಗೆ ತಾವು ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಮಿರೆ
ನಂಬಿ ಪಲಕೆಲವು ವತ್ಸರವರ್ಜಿ[೩]ಸುತ್ತವಿರೆ
ಆಣೆ ಪಕ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ಬಂದುದು ಮುಪ್ಪು
ಹೊಣೆಹೊಕ್ಕವಯವದೊಳೆಯ್ದೆ ತೀವಿತು ಮುಪ್ಪು
ಶಿವಭಕ್ತಿ ಸೋಪಾನದಂತೆ ತೆರೆಗಳು ಮಸಗೆ
ಶಿವನಲ್ಲದಾರುಮಿಲ್ಲೆಂಬಂತೆ ತಲೆ ನಡುಗೆ
ಭವಿಗಳಂ ನೋಡೆನೆಂಬಂತೆ [೪]ಕಣ್ಮುಂಜೊಗೆಯೆ[೪]
[೫]ಸಿವುರಿ ತಲೆಗೇಱಿತ್ತು ಸಂಕೃತವೆನೆ ನರೆ ನೆರೆಯೆ[೫]
[೬]ಹಲವು ಕರ್ಮಕ್ಕಡಿಯನಿ[೬]ಡದಂತೆ ನಡೆಯುಡುಗೆ
ಉಲಿವ ಮಾಯೆಯ [೭]ಕೇಱುವಂತೆ[೭] ಕೈಗಳು ನಡುಗೆ
[೮]ಜರೆಯಡಸಲಿಂತು ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ವರ್ಷದೊಳು
ಹರನಾಜ್ಞೆಯಂ ತಾಳ್ದು ಬಾಳ್ದಿರ್ಪ ಸಮಯದೊಳು[೮]

ಶಿವನಱಿದಿವರ ಮನವನೊರೆದು ನೋಡುವೆನೆಂದು
ಪವಣಿಸಿದನೊಂದು [೯]ವೇಷವ[೯] ಶರೀರದೊಳಂದು
ಹೂಸಿದ ವಿಭೂತಿ ಕೈಯೊಳು ಪಾತ್ರೆ[೧೦]ಯೆಸೆವ[೧೦] ಜಡೆ
ಭಾಸುರದ ಪುಲಿದೊವಲು ಲಾಕುಳಂ ಚೆಲ್ವ ನಡೆ
ಎಸೆವ ಭಿಕ್ಷುಕನ ವೇಷವನೊಪ್ಪೆ ಕೈಕೊಂಡು
ಹೆಸರ ಪೊನ್ನಾಂಬಲದ ಪುರದತ್ತ ನಡೆಗೊಂಡು

---

೧ ವಾ (ಅ, ಹ, ದ). ೨ ಹೇ (ಬ). ೩ ರ್ಜಿ (ಅ). ೪ ಕಣ್ಣೆವೆ ಮುಗಿಯೆ (ಅ, ಬ, ಹ, ದ). ೫ ಅವಿರಳದಿ ನೆನೆವು ಶುಭ್ರತೆಯಂತೆ ನೆರೆಹೊಳೆಯೆ (ಅ,ಬ,ಹ,ದ). ೬ ಬಲವರಲ್ಕಲ್ಲಡಡಿಯಿ (ವಿ). ೭ ತೆಱುಗುಡಪಂತೆ (ಅ) ತೇರುವಂತೆ (ಹ). ೮ ಹರೆಯವಿಬ್ಬರಿಗೆ ತೊಂಬತ್ತನಾಲ್ಕೈದಾಗೆ ಹರದಾಜ್ಞೆಯಂ ತಳೆದು ನಲವಿಂದಲಿಬ್ಬರಿಗೆ (ಬ). ೯ ನಿಲವಂ (ಅ). ೧೦ ಯೇಕ (ಬ).

ಸತ್ಯಶರಣರ ಮನವ ನೋಡು[೧]ವುತ್ಸವದಿಂದೆ[೧]
ನಿತ್ಯನ[೨]ರವಣಿಸಿ[೨] ಬರುತಿರ್ದನುಮ್ಮಹ[೩]ದಿಂದೆ[೩]
ಹಾರಯಿಸುತುಂ ಹಿಗ್ಗುತುಂ ಹೊಂಗಿ ಹೊಗಳುತ್ತೆ
[೪]ತೀರಿತೆ[೪]ನ್ನಳವಲ್ಲ ನಿಷ್ಠೆ[೫]ಯಿಗೆ ಪಿರಿದೆನುತೆ[೫]
ನಡೆತಂದು ಪುರದೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕು ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ
ಮೃಡನ ಭಕ್ತರ [೬]ಮನೆಗಳಂ ನೋಡಿ[೬] ತಾನಲ್ಲಿ
ಬಂದು ತಿರುನೀಲಕಂಠರ ಮನೆಯ ಮುಂದಿರಲು
ನಿಂದು ನಲವೇಱುತಂ ದನಿದೋಱುತಂ ನಿಲಲು
ತಿರುನೀಲಕಂಠಕೇಶವರು ಹಿಗ್ಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತೆ
ಪರಮಹರುಷಂ ಮಿಕ್ಕು ಭಕ್ತನಂ ಕಾಣುತ್ತೆ
ಕಂಡೇಳ್ವ ಭರದಿಂದೆ ಮುನ್ನಂ ಪುಳಕವೆಳ್ದು
ದಂಡ[೭]ಪ್ರಣಾಮದಿಂ[೭] ಮುನ್ನಂ ಮನಂ ಬಿಳ್ದು
ಪಿಡಿದಪ್ಪಿ ಪದಮಂ ಸುಖಾಶ್ರುವಿಂದಂ ತೊಳೆದು
ಕಡುಂಲ್ಲೆಗಱಿವುತಂ ಕಿಂಕರತೆಯುಂ ತಳೆದು
ಸಿರಿ ಪರುಷ ಕಲ್ಪತರು ಸುರಧೇನುಗಳು ಬಂದ
ಹರುಷದಿಂ ನೂರ್ಮಡಿಯೆನಿಪ್ಪ ಸಂತಸದಿಂದ
ಎಲೆ ದೇವದೇವ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ಕರುಣಮಂ
ನಲಿದು ಬೆಸಸುವುದೊಲ್ದು ಮಾಳ್ಪೆನಾ ಕಜ್ಜಮಂ
ಎನೆ ದೇವ[೮]ನೆಂದ ತಾಂ ಭಕ್ತರೆಂದಾ[೮]ರುಮಂ
ಮನದೊಳಗಪೇಕ್ಷೆಗೆಯ್ವೆವು ಬೇಡೆವೇನುಮಂ
ಆವೊಬ್ಬರೊಡವೆಗಳುವುವರಲ್ಲ ಜಗವಱಿಯೆ
ಆನಾರುಮಂ ನಿರೋಧಿಸುವರಲ್ಲೆಳೆಯಱಿಯೆ
ಕ[೯]ಡವೇಡ ನೀನೆನಗದೇನುವಂ ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಕೆಡದಂತೆ ಬಯ್ತಿಟ್ಟು ಕ[೯]ಡುವುದೀ ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಎಂದವರ ವಶದೊಳಿರಿಸುತ್ತೆ ಹತ್ತಡಿಯಿಟ್ಟು
ಬಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಕುಹಕವನಾಗ ಮುಂತಿಟ್ಟು
ಈ ಪಾತ್ರೆಯೆಮ್ಮ ಭಕ್ತರು ಕೊಟ್ಟ ಪದವಿಯ[೧೦]ಂದು
ಕಾಪಾಲಿಯಾಡಡಂ ಬಯಸುವ ಸುವಸ್ತುವಿದು

---

೧ ತ್ತವಂತಲ್ಲಿ (ಬ). ೨ ತ್ಸವಿಸಿ (ಬ). ೩ ದಲ್ಲಿ (ಬ) ೪ ತೀರದೆ (ಬ). ೫ ಪಿರಿದೆಂದೆನುತೆ (ಬ). ೬ ಮನಂ ನೋಡುತಂ (ಬ). ೭ ವತ್ರಣತಿಯಿಂ (ಬ). ೮ ಭಕ್ತರೆಂಬುವರ ನಾವಾ (ಅ) ೯ ಕೊ (ಬ). ೧೦ ಯಿ (ಬ).

ಬೇಡಿದುದನೀವುದು ಮಹಾಸಿದ್ಧಿಯುಳ್ಳುದಿದು
ಬೇಡದಿರ್ದುದನೀವುದೆಂತುಂ ವಿಚಿತ್ರವಿದು
ಇದ ನೀವೆ ಬಲ್ಲಂತೆ ಪರಿರಕ್ಷಿಸುವುದೆನುತೆ
ಪದಪಿಂದೆ ಪೋದನ[೧]ದರಿದಿವರ ಪರಿಯೆನುತೆ[೧]

ಇತ್ತ ತಿರುನೀಲಕಂಠರು [೨]ನಡಂನಡು[೨]ನಡುಗಿ
[೩]ಇತ್ತ[೩] ಪಾತ್ರೆಯ[೪]ನೋವಿ[೪] ರಕ್ಷೆಯಿಂದಂ ಮಡಗಿ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಿಕ್ಕಿ[೫] ಮುದ್ರಿಸಿ ತಾವೆ ಕಾಹಾಗಿ
ನಟ್ಟನಡುವಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಬರುಂ ನೆನಹಾಗಿ
ಇರೆ ಮಱುದಿವಸದುದಯದೊಳು ಭಕ್ತನೆಯ್ತಂದು
ಉರವಣಿಸುತಂ [೬]ಕುಡು ಕುಡೆನ್ನ[೬] ಪಾತ್ರೆಯನೆಂದು
ಬಿಡುವನ್ನೆಗಂ [೭]ತಡವಿದೆಲ್ಲಿ[೭] ಇರಿಸಿದಿರೆನುತೆ
ಕುಡದಿರ್ದೊಡಾಂ ಹೋಹೆನೆಂದು ಮುಂದಡಿಯಿಡುತೆ
ಅನುವಿಷುತೆ[೮] ಭಕ್ತನುರವಣಿಸಿ[೯] ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳುತೆ
ಮನದೊಳಂಜುತ್ತ ತಡಬಡಗೊಂಬುತುಂ ಬಿಡದೆ
ಮುಚ್ಚುಳಂ ತೆಱೆ[೧೦]ಂದೇನುಮಿಲ್ಲದಿರೆ ಬೆಱಗಾಗಿ
ಅಚ್ಚುಗಂಗೊಳುತೆ ಜೋಲುತ್ತೆ ಹಮ್ಮದವೋ[೧೧]ಗಿ
ನಡುಗುತ್ತೆ ಬೆಮರ್ದು ಭೀತಿಯು ಪರಮಕಾಷ್ಠೆಯಿಂ
ನುಡಿಯಲಱಿಯದೆ ಕರಗಿ ಕೊರಗಿ ಕಡು ಭೀತಿಯಿಂ
ನೆಲನಂ ಬಗಿದು ಪುಗಲು ಬಯಸುತಂ ಬಾಡುತಂ
ತಲೆವಾಗಿ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ಮರುಳಾಗಿ ನೋಡುತಂ

ಇರೆ ಕಂ[೧೨]ಡಿದ[೧೨]ನುವಾಗಿರದು ನಿಮ್ಮ ಪರಿಯೆನಗೆ
ವಿರಸವಾಗದೆ ಹೋಗದೀ ಪಾತ್ರೆಯಿನ್ನೆನಗೆ
ಗಂಟಲಂ ಕೊ[೧೩]ಯ್ದರಲ್ಲಾ[೧೩] ತೋಱಿ[೧೪] ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯು
ಉಂಟುಂಟು ಭಕ್ತರೆಂದಿರಿ[೧೫]ಸಿದೆನಿದೀಪರಿಯ[೧೫]

---

೧ ದರಿದುಅರಿದೆಂದೆನುತೆ (ಅ, ಬ, ಹ, ದ). ೨ ನಡನಡನೆ (ವಿ), ನಡನಡಂ (ಬ). ೩ ಸುತ್ತಿ ಅ). ೪ ಹೊದ್ದಿ (ಬ, ಹ, ದ . ೫ ಟ್ಟು (ಬ). ೬ ಕೊಡುಕೊಡೆನ್ನ (ಬ). ೭ ತಡಂ ಎಲ್ಲಿ (ಮ). ೮ ವ(ಬ). ೯ ಸೆ(ಬ). ೧೦ ಗ (ಬ) ೧೧ ಬೋ (ಬ, ಮ). ೧೨ ಡೆನ (ಅ, ಬ, ಹ, ದ). ೧೩ ಯ್ದಿರೇ (ಅ, ಹ, ದ). ೧೪+ರೆ (ಅ,ಹ,ದ). ೧೫ ಸೆ ನೀವೀಪರಿಯ (ಅ,ಮ,ಹ,ದ).

[೧]ಲಿಬ್ಬರಿಂ ಪೋಪುದಂ[೧] ಬಲ್ಲನೇ ಶಿವಯೆನುತೆ
ಒಬ್ಬರುಂ ಸಾಕ್ಷಿಯಿಲ್ಲೆಂತು ಮಾಡುವೆನೆನುತೆ
[೨]ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನೊಮ್ಮವರ ಮೋರೆಗಳನೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ದಿಟ್ಟಿಸಿಯೆ ನೋಡುತಂ ಮರುಳಾಗುತೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ಲೇಸು ಲೇಸೆನುತೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ [೩]ನೋಡುತಲಂ[೩]ದು
[೪]ಬೀಸುಟರಲ್ಲಿರದೆ[೪] ಹೊಱಯಿಂಕೆ ಕೋಪಿಸಿ ನಿಂದು
ಆಹಾಹ ಹಸನಾಯ್ತು ಕುಡಿರೇಕೆ ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಓಹೋಹೊ ಇಂತು ಕೊಂಡವರುಂಟೆ ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಏನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತಿಂದುದೋ ನೆಗಳು ನುಂಗಿತೋ
ಮೋನದಿಂದಿರ್ದ[೫]ನಿತ[೫]ಱೊಳು ಪಾತ್ರೆ ಹಿಂ[೬]ಗಿತೋ
ಇನ್ನೆನ್ನವೇಲೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆನುತೆ
ಗನ್ನದಿಂ ಬಱಿಗೋಪಮಂ ತಾಳ್ದು ಝುಂಕಿಸುತೆ
ಮುಂಜೂರ ಹುಲ್ಲಸುಚ್ಚುತ್ತೆ ಶಿವಧೋಯೆನುತೆ
ಅಂಜಿಸುವ ದನಿಯಿಂದಲೊ[೭]ಱಲಿ[೭] ಶಿವಧೋಯೆನುತೆ
ನಿಂದ ಮಂದಿಗೆ ತೋಱಿ ತೋಱಿಯಾಱಿಡಿಗೊಳುತೆ
ಬಂದರ್ಗೆ ದೂಱಿನೆಱಿಸಾಱಿ ನೋಡಿರೆಯೆನುತೆ
ಕೋಪದಿಂದಾಮಿರ್ಬರಂ ನೋಡಿ ತಲೆದೂಗಿ
ಭಾಪು ಭಕ್ತರಿರ ಇಂ[೮]ತಿರವೇಳ್ಕು ಸಯ್ತಾಗಿ
ಸುಮ್ಮನಿರ್ದಡೆ ಪಾತ್ರೆಯಂ ಕೊಟ್ಟರಪ್ಪರೇ
ನಿಮ್ಮಿರ್ಬರು[೯]ಂ ಕೊಂಡು ಮನೆಯೊಳಿಂತಿಪ್ಪಿ[೧೦]ರೇ
ಇಲ್ಲಿಯೊ[೧೧]ಱಲಿದಡೇನುಮಾ[೧೧]ಗದಿಂತೆನಗೆಂದು
[೧೨]ತಿಲ್ಲಿ[೧೨]ಮೂವಾಯಿಲರು ಕಾಣಬೇಕಿದನೆಂದು
ನಡೆಯೆ ಪೊನ್ನಾಂಬಲದ ಹಿರಿಯರಿಹ ಮಂಟಪಕೆ
ನಡುವೆ ತಿದ್ದುವರಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ[೧೩] ಹಿರಿಯತನಕೆ[೧೪]

---

೧ ಅಪ್ಪುದಂಬಪ್ಪುದಂ (ಅ,ಹ,ದ), ಅಬ್ಬುಡಂಬೋಪುದಂ (ಬ). ೨ +ಇಂತಪ್ಪುದಂ ಬಲ್ಲನೇ ನಾನು ಶಿವ ಎನುತೆ । ಇಂತಪ್ಪ ಚೋದ್ಯಮಂ ಬಲ್ಲನೇ ಶಿವ ಎನುತೆ (ಅ). ೩ ಸೀಕ್ಷಿಸುತಂ (ಬ). ೪ ಬೀಸಾಟುಕಳದು (ಬ). ೫ ಡಿದ (ಮ, ಬ, ಹ, ದ). ೬ ಇಂ (ಅ,ಬ,ಮ,ಹ,ದ). ೭ ದಱತಿ (ಬ). ೮ ಇರು (ಅ,ಹ,ದ). ೯ ರಿಂ (ಮ). ೧೦ ರ್ಪ (ಮ) ೧೧ ದಱಿದಡೆ ಅನುವಾ (ಬ). ೧೨ ಅಲ್ಲಿ (ಅ). ೧೩ ನಿಮ್ಮ (ಮ). ೧೪ ಕ್ಕೆ (ಮ).

ಪಡಿಯುಂಟೆ ಎನುತವರನೊಡಗೊಂಡು ಬರುತವಿರೆ
ಕಡುಗೋಪಿಸುತ್ತಂದು ದಟ್ಟಿಸುತೆ ಬರುತವಿರೆ
[೧]ಒಡನೆ ಗುಜುಗುಜುಗೊಳುತ ನೆರವಿ ಬರುಬರುತವಿರೆ[೧]
[೨]ಎಡಬಲದಿ ನೋಟಕರು ಅಚ್ಚರಿಯರಾಗುತಿರೆ[೨]
ತಿರುನೀಲಕಂಠಕುಶವರು ತಮ್ಮ ಸತಿವೆರಸಿ
ಬರುತಿರ್ದರಾ ಗುಪ್ತಮಾಹೇಶ್ವರರು ಮೊಗಸಿ

ಇಂತು ಮಾಡಿದೆನೆಮ್ಮುವಂ ಸದಾಶಿವನೆನುತೆ
ಇಂತಾಯಿತೇ[೩] ಇನಿತು ಕಾಲಕೀತೆಱನೆನುತೆ
ಮನದೊಳಗೆ ಚಿಂತಿಸುತೆ ಶಿವ[೪]ಭಕ್ತಿಮಾನಿ[೪]ಗಳು
ನೆನೆನೆನೆದು ಕಳಲುತಂ ಭಕ್ತಿಯಭಿಮಾನಿಗಳು
ಭಕ್ತನೊಡನೊಡನೆ ಕೊರಗುತೆ ನಡೆದು ಬರುತವಿರೆ
ಯುಕ್ತಿಹೊದ್ದದ ಶಿವಸ್ನೇಹಿಗಳರ್ಬರುತವಿರೆ
ಕಯ್ಯ ಹುಲ್ಲಂ [೫]ನೆಗಪಿ[೫] ದೆಸೆ[೬]ದೆಸೆಗೆ ಸಿಪಡಿಡುತೆ[೬]
ಅಯ್ಯೋ ಇದಂ ವಿಚಾರಿಸುವರಿಲ್ಲಾ ಎನುತೆ
ಬಂದನುರವಣಿಸಿ ಪೊನ್ನಾಂಬಲದ ಮಂಟಪಕೆ
ಮುಂದೆಯೋಲಗವಿತ್ತು ಕುಳ್ಳಿರ್ದರಗಲಕ್ಕೆ
ಶಿವ[೭]ನಿಷ್ಠೆ ಚಿತ್ತ[೭]ದೊಳು ಬೇರ್ವರಿದವರ್ಕೆಲರು
ಶಿವನ [೮]ನೆನಹುಂ[೮] ಮನದೊಳಂಕುರಿಸಿದರ್ಕೆಲರು
ಹರಪೂಜೆ ಹಸ್ತದೊಳು ಹಬ್ಬಿ ಬೆಳೆದರ್ಕೆಲರು
ಹರಭಕ್ತಿ ಕರಣದೊಳು ಪಲ್ಲವಿಸಿದರ್ಕೆಲರು
[೯]ಭರ್ವ[೯]ಕೀರ್ತಿ ಕಿವಿಗೆ[೧೦]ಯಾಭರಣವಾದರ್ಕೆಲರು[೧೦]
[೧೧]ಶಿವಗೀತ[೧೧] ಜಿಹ್ವೆಯೊಳು [೧೨]ಫಲ[೧೨]ವಾದವರ್ ಕೆಲರು
ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಕಂಗಳೊಳು ಬರೆದಂತಿರಿಪ್ಪವರು
ಶಿವ[೧೩]ನುತಿ ಧ್ಯಾ[೧೩]ನದೊಳು ಮೂರ್ಛೆವೋದರ್ಕೆಲರು
ಶಿವಭಕ್ತಿ[೧೪]ಸಂಗಮಂ[೧೪] ಸವಿವುತಿರ್ಪರ್ಕೆಲರು

---

೧ × (ಬ). ೨ × (ಬ, ಮ). ೩ ಯುತ್ತ (ಬ). ೪ ಭಕ್ತಮಾಳಿ (ಮ). ೫ ತೆಗಡಿ (ಅ); ಹಿಡಿದು (ಬ), ೬ ಗೆ ಶಿವಧೋ ಎನುತೆ (ಮ). ೭ ಭಕ್ತಿ ನಿಷ್ಠೆ (ಬ,ಮ). ೮ ನೇಹಂ (ಅ,ಮ,ಹ,ದ). ೯ ಶಿವ (ಬ, ಮ). ೧೦ ಕುಸುಮಾಭರಣವಾದವರು (ಅ). ೧೧ ಶಿವನ ನುತಿ (ಅ) ೧೨ ಪಟು (ಮ). ೧೩ ನ ತದ್ಧ್ಯಾನ (ಬ, ಮ). ೧೪ ಸಂಗಳಂ (ಬ,ಮ).

ಶಿವಗೋಷ್ಠಿಯೊಳು ನಲಿದು ಸುಖಿಸುತಿರ್ಪರ್ಕೆಲರು
೧ಶಿವಶಿವಾ ಎಂದು ಕರಗುತ್ತಿರ್ಪವರ್ ಕೆಲರು೧

ಇಂತೊಪ್ಪುತಲ್ಲಿ ಮೂವಾಯಿಲಱು ಕುಳ್ಳಿರಲು
ಸಂತತಂ ಮೆಱೆವ ೨ಪೊನ್ನಾಂಬಲದೊಳೆಸೆದಿರಲ್೨
ಮುಂತೆ ಮಾಯಾವಿ ಗೊರವಂ ಬಾಯ ಮೊಱೆ೩ವೆರಸಿ೩
ಪಿಂತೆ ತಿರುನೀಲಕಂಠರು ತಮ್ಮ ಸತಿ೩ವೆರಸಿ೩
ಬರು೪ತಮಿರೆ೪ ಕಂಡಿದೇನದ್ಭುತಮೆನುತ್ತಲ್ಲಿ
ತಿರುನೀಲಕಂಠರೇ೫ಕಿವರೇಕೆನುತ್ತಲ್ಲಿ೫
ನೆರೆದ ಸಭೆ ಕೌತುಕಂಗೊಳುತಮಿರೆ ತಮ್ಮೊಳಗೆ
ಉರವಣಿಸಿ ಠಕ್ಕಗೊರವಂ ಬಂದು ಸಭೆಯೊಳಗೆ
ನಿಂದಿರಲು ತಿರುನೀಲಕಂಠಕುಶವರು ಬಂದು
ಮುಂದೆ ೬ಮೈಯಿಕ್ಕುತಂ೬ ಡಡದಡಿಸುತಂ ನಿಂದು
ಬಂದಿರ್ದ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರ್ಗೆ ಕೈಮುಗಿವುತಂ
ನಿಂದಿರ್ದ ಶಿವನ ಶರಣರ್ಗೆ ಹಲುಗಿಱಿವುತಂ
ಕೋಡುತಂ ೭ಕೊಂಕುತಂ ಕುಗ್ಗಿ೭ ಕಿಂಕರತೆಯಿಂ
ಬಾಡುತಂ ಬಳ್ಕುತಂ ಹೆಱ೮ಮೆಟ್ಟಿ ಭೀತಿಯಿಂ
ಕೆಲಸಾರ್ದು ಮಂಟಪದ ಗೊಂಟಿನೊಳು ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ತಲೆಗೆರೆದು ೯ತಗ್ಗಿ೯ ಹುದುಗುತ್ತೆ ಕೈಮುಗಿದಿರ್ದು
ಇರಲಿದೇನೆಂದು ಸಭೆಯೊರೆದೊರೆದು ಕೇಳುತಿರೆ
ತಿರುನೀಲಕಂಠಕುಶವರ್ಕೊಱಗಿ ಸುಮ್ಮನಿರೆ
ಅವರನೇನೆಂದು ಕೇಳ್ದಪಿರಾನೆ ಪೇಳ್ದಪೆಂ
ಅವರ ಪರಿಯೆಲ್ಲಮಂ ಕೇಳಿ೧೦ಯೆ ನಾ೧೦ನುಸುರ್ದಪೆಂ
ಎಮ್ಮ ಭಕ್ತರು ಕೊಟ್ಟ ಪಾತ್ರೆಯಂ ಪಿಡಿತಂದು
ತಮ್ಮ ವಶದೊಳ್ ಕೊಟ್ಟು ಬಯ್ತ೧೧ಟ್ಟು ಕೊಡಿಯೆಂದು

---

೧ × (ಬ, ಮ). ೨ ಪೇರಂಬಲದೊಳೊಪ್ಪಿರಲು (ಮ), ಪೇರಂಬಲದೊಳೆಸೆದಿರಲು (ಬ). ೩ ಸಹಿತ (ಬ). ೪ ತಿರಲು (ಬ). ೫ ಕಿಂತಿದೇಕೆನುತಲ್ಲಿ (ಬ, ಮ). ೬ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಮಿಗೆ (ಮ, ಅ). ೭ ಕಂದುತಂ ತಗ್ಗಿ (ಬ). ೮ ಱಿ (ಬ, ಮ). ೯ ಕುಗ್ಗಿ (ಬ), ತಳ್ಗಿ (ಮ). ೧೦ ಯಲಾ (ಬ, ಮ). ೧೧ ಯ್ಚು (ಅ).

ಇರಿಸಲ್ಕದಂ ಕೊಂಡು ಮೌನದಿಂದಿರ್ಪರು
ಹಿರಿಯರೀ ಪಾತ್ರೆಯಂ ನುಂಗಿಕೊಂಡಿರ್ದಪರು
[೧]ಈ ಪರಿಯು[೧] ಪೊಸತು ನಿಸ್ಸೀಮರಂ ನೋಡಿರೇ
[೨]ಭಾಪುರೇ[೨] ಸಾಧುಗ[೩]ಳಿರಾ ಪಾತ್ರೆಯೀಯಿರೇ[೩]
ಇಲ್ಲಿ ಪುರದೊಳಗಿವರು ಹಿರಿಯರೇನಲ್ಲರೇ
ಅಲ್ಲ[೪]ದಿರೆಯೆ[೪]ಮ್ಮ ಪಾತ್ರೆಯ ಕೊಳಲ್ ಬಲ್ಲರೇ
ಉಂಟುಂಟವರೆ ಭಕ್ತರಿವರೆ ಪಿರಿಯರ್ಘರೆಗೆ
[೫]ಉಂಟುಂಟವರೆ ಮಾನ್ಯರಾಗಿರರೆ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ[೫]

ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ಸಭೆ [೬]ಠಕ್ಕುಕವಿದಂತೆ ನೋಡುತಿರೆ[೬]
ತನತನಗೆ ಬೆಱಗಾಗಿ ಮರವಟ್ಟು ಕೇಳುತಿರೆ
ನೆನೆದು ತಿರುನೀಲಕಂಠರು [೭]ಮುಮ್ಮಲಂ[೭] ಮಱುಗಿ
ಮನದೊಳಗೆ ಸಾವುತಂ ಪುಟ್ಟುತಂ ಮಿಗೆ ಮಱುಗಿ
ಇಂತಪ್ಪ ಸಭೆಗೆ ಕೊರಲುಬ್ಬಸವಿವರು ನೋಡ[೮]
ಇಂತಪ್ಪುದಿಂದೆನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ಕೇಡಂ ನೋಡ[೮]

ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತಿರಲು ಸಭೆ ನೀಲಕಂಠರಂ
ಬಂದು ಬೆಸಗೊಳುತಿರ್ದರಾ ಗಂಡಹೆಂಡಿರಂ
ಇರ್ದಿರ್ದಿದೆಂತು ಸಿಲ್ಕಿದಿರೆಲೆ ಮರುಳ್ಗಳಿರ
ಇರ್ದ ಪರಿಯಂ ಪೇಳಿ[೯]ರೇ ನಮಗೆ ಭಕ್ತರಿರ[೯]
ಇವರೇಕೆ ನೀವೇಕೆ ಪಾತ್ರೆಯೋ[೧೦]ಕಕಟ[೧೦]ಕಟ
ಇವರ ತೊಡಕಿಂದೆ ಲಘುವಾಗಲೇಕಕಟಕಟ

ಎಂದು ಕೇಳಲ್ಕವರು ಕಣ್ಣನೀರಂ ತೀವಿ
ಇಂದಿಂತುಟಪ್ಪುದಿದು ತಪ್ಪದೆಮಗಿದು ಭಾವಿ

---

೧ ಇಪ್ಪ ಪರಿ (ಬ), ಈ ಪರಿಯೆ (ಮ). ೨ ತಪ್ಪದಾ (ಬ). ೩ ಳೆ ಪಾತ್ರೆಯಂ ನೀಡಿರೆ (ಮ). ೪ ದಿಂತೆ (ಬ). ೫ ಎಂಟಿರ್ದೆಯುವನ ತಾವು ಗೆಲಬಲ್ಲರಿಳೆಯೊಳಗೆ (ಬ). ೬ ತಱುಬಡಂತೆ ನೋಡುತ್ತವಿ:ರೆ (ಬ) ೭ ಮುಮ್ಮಲಂ (ಬ, ಮ) ೮ ಡಿ (ಬ), ಡೆ (ಮ). ೯ ರೆಮಗೆಲೆ ಮರುಳ್ಗಳಿರ (ಬ, ಮ). ೧೦ ಕಿಂತ (ಬ, ಮ).

ಇರಿಸಿತುಂಟಾ ಪಾತ್ರೆ ಕೆಟ್ಟುದುಂಟೆಮು ದಿಟಂ
ಪರಿಹರಿಸಿಕೊ[1]ಳುವೆ[1]ವಾವೆಂಬುದೆಮಗಟಮಟಂ
ಇದಕಿನ್ನಿವರ ಕರುಣವೇ ಹರಣವಿನ್ನೆಮಗೆ
ಇದಕೆ ನುಡಿಯುನ್ನಿಲ್ಲ ಮೋನವೇ ಶರಣೆಮಗೆ
ಧರೆಯುಱಿಯೆ ಪುಸಿವ[2]ರಾವೇ ಇವರ್ಗೆ ಪುಸಿಯಿಲ್ಲ
ಪಿರಿದು[3] ಮಾತೇಕೆ ಸಿಲುಕಿದೆವೆಮಗೊಡೆಯರಿಲ್ಲ
ಅವ[4]ರಾವುದಂ ಮಾಡಿತಕ್ಕಾವೆ[4] ಭಾಜನಂ
ಅವರಂ ನಿರೋಧಿಪ್ಪುದಿನ್ನ ಪ್ರಯೋಜನಂ
ಮಾಱುವೋದೆವು ಪಾತ್ರೆಗಾವಿಬ್ಬರುಂ ನೋಡ
ಬೇಱೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ ನಿಮಗೆಮ್ಮ ಹಂಬಲು ಬೇಡ
ನೀವೆಲ್ಲ [5]ಮನೆಗೆ[5] ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದೆಂದೆನಲು
ನಾವವರ್ಮಾಡಿದಂತಾದಪ್ಪೆವೆಂದೆನಲು

ಅಂತ[6]ದಂ ಕೇಳ್ದು ಸಭೆ ಮಱುಗಿ ಮುಮ್ಮಳಿಗೊಂಡು
[7]ಮುಂತೊಂದ[7]ನಾಳೋಚಿಸಿದರಚ್ಚಿ[8]ಗಂಗೊಂಡು
ಮೆಯ್ಯಲೊಂದೊಂದು ಹೊನ್ನಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಅಯ್ಯಂಗೆ ಕುಡುವುದೊಲವಿಂ ಹೊನ್ನ ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳು ವಿಚಾರಿಸುತೆಲ್ಲರುಂ ಬಂದು
ಎಂದರಾ ಕ್ರೂರ ಭಕ್ತಂಗೆ ಮನಮಂತಂದು
ಸಭೆ ಗುರುಗಳಂ ಕರೆದು ಪೇಳ್ವೆವೊಂದಂ ನಿಮಗೆ
ಅಭಯಮಂ ಕರುಣಿಪುದು ದಯೆಯಿಂದೆ ನೀವೆಮಗೆ
ಮುಚ್ಚಾಸಿರದ [9]ಒಂದು ಹೊನ್ನ ಹೊಸಪಾತ್ರೆಯಂ
ಇಚ್ಛೆಯಂ ಬಟ್ಟು ಕೈಕೊಂಬುದೀ ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಎನೆ ಧಗಿಲುಭುಗಿಲೆನುತೆ ಮಾಮಸಕದಿಂ ಮಸಗಿ
ತೊನೆದು ಬಸುಱಿಂ ಹೊಸೆದು ಹೊ[10]ಯ್ದು ನೆಲನಂ ತಿರುಗಿ
ಅಕ್ಕಟಾ ಪುಣ್ಯಪಾಪ[11]ದ ಹೊಲಬನಱಿಯಿರೇ
ಚಿಕ್ಕನಂತರವಱಿಯದೀ ನುಡಿಯ [12]ನುಡಿವರೇ[12]

---

೧ ಳ್ಳ (ಮ, ಖ). ೨ ಕ (ವಿ). ೩ ಯ (ಬ). ೪ ರೇನುವುಂ ಮಾಡಲದಕಾವೆ (ಮ). ೫ ಮಠಕೆ (ಬ). ೬ ದ (ಮ). ೭ ಬಂದೋದ (ಬ), ಒಂದೊಂದ (ಮ). ೮ ಚ್ಚು (ಮ). ೯ ದೊ (ಬ). ೧೦ ಹಾ (ಮ). ೧೧ ತ್ರ (ಬ) ೧೨ ನಂಬಿರೆ (ಮ).

ಒಡಲಪ್ಪುದುಸುರಪ್ಪುದಾಯುವಪ್ಪುದು ಪಾತ್ರೆ
ತೊಡವಪ್ಪುದೆಮಗೆ ತವನಿಧಿಯುಪ್ಪುದಾ ಪಾತ್ರೆ
ನೆನೆಯದಿರ್ದುದ ನೀವುದೇನೆಲ್ಲವಂ ಪಾತ್ರೆ
ನೆನೆದುದಪ್ಪುದು ನುಡಿದುದಂ ಕೊಡುವುದಾ ಪಾತ್ರೆ
ಅದಕೆ ಹೊನ್ನಂಗಿನ್ನು [೧]ಸರಿಯೆ ಬೇಡಾ ಮಾತು[೧]
ಅದಕೆ ಪರುಸಂಗಿರುಸ ಓಹೊ ಬೇಡಾ ಮಾತು
ಅದಕೆ ಚಿಂತಾಮಣಿ[೨]ಯೆ ಮಱೆದೆಂದೆನಾ[೨]ಮಾತು
ಅದಕೆ ಮೇರು[೩]ವೆ ಶಿವಶಿವಾಃಡೆಸಿನ್ನಾ[೩] ಮಾತು
ಏನೆಂಬೆನಿವರೆನ್ನ[೪]ಸಱಿದಱಿದು ಕಳುವುದಂ[೪]
ಮೋನದಿಂ[೫]ದಿರ್ದೆ[೫]ನ್ನ ಪಾತ್ರೆ[೬]ಯಂ ಕೊಂಬುದಂ[೬]
ದಿಟಭಕ್ತರಂತೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳ್ಳಿತಿರ್ದಪರು
ಕಟಮಟವನೆನ್ನ ಮೇಲಿಟ್ಟುಸುರದಿರ್ದಪರು
ಪಾಪಕರ್ಮರು ನುಡಿಯಿರೇ ನುಡಿಯಿರೇಯೆನುತೆ
ಕೋಪದಿಂ ಕೊನೆಮೊಸೆ ಕೆತ್ತೆ ಮುಳಿದೇಳುತ್ತೆ
ಹರಿದು ಬಂದೊದೆಯಲವ್ವಳಿಸಿ ಹಱಸಾರುತ್ತೆ[೭]
ತರಹರಿಸಿ ನಿಂದಿ[೮]ರದೆ[೮] ಬಿದ್ದು ಮತ್ತೇಳುತ್ತೆ[೯]

ಬಡಿವಂತೆ [೧೦]ಸೋಂಕಿ[೧೦] ಪುಳಕಿಸುತಿರ್ಪನಡಿಗಡಿಗೆ
ಹೊಡೆವಂತೆ [೧೧]ಮುಟ್ಟಿ[೧೧] ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿರ್ಪನಡಿಗಡಿಗೆ
ಕಟ್ಟೆಯಿಂದಿಳಿದೇಱಿ ಕೈಯೆತ್ತಿ ಶಾಪಿಸುತೆ
ಕೆಟ್ಟೆನಿವರಿಂದೆನುತೆ ಕೈನೀಡಿ ಕೋಪಿಸುತೆ
ಕೊಱವಂತೆ ಘೂರ್ಮಿಸುತೆ ಕೆಕ್ಕಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತೆ[೧೨]
ಗೆಲುವಂದವಿಲ್ಲಿವರನೆಂಬಂತೆ ನೋಡುತ್ತೆ[೧೨]
ಹಳಹಳಿಸಿ ಹಲುಬುತಾ[೧೩] ಪಾತ್ರೆಯಂ ಕರೆವುತಂ
ಕಳವಳಿಸಿ ಪಾತ್ರೆ ಪಾತ್ರೇಯೆಂದು [೧೪]ಕೂಗುತಂ[೧೪]

---

೧ ಸರಿಗೆಂಬರೇಮಾತು (ಅ), ಸರಿಯೇ ಇದೇವಾತು (ಬ, ಮ). ೨ ಯು ಸರಿಯೆ ದಲ್ಮೇಣ್ (ಮ). ೩ ವು ಸರಿಯೆ ಶಿವ ಶಿವೇಕಾ (ಮ). ೪ ಸಿಱಿದಿಱಿದು ಸುಡುವುದಂ (ಬ), ನಱಿಯದಂತಿರ್ಪುದಂ (ಮ). ೫ ಡೆ (ಮ). ೬ ಯನರಿದು ಕಳೆವುವಂ (ಮ), ಯಂ ಕಳುವುವಂ (ಬ). ೭ ರುತಂ (ಬ, ಹ). ೮ ರುತ (ಬ, ಮ). ೯ ತಂ (ಬ, ಹ). ೧೦ ಮುಟ್ಟಿ (ಮ). ೧೧ ಸೋಂಕಿ (ಮ). ೧೨ ತಂ (ಬ). ೧೩ ತ್ರೆ (ಆ, ದ). ೧೪ ಕರೆವುತಂ (ದ), ನುಡಿವುತಂ (ಅ, ಬ).

ಇರೆ ಕಂಡು [೧]ಸಭೆ[೧] ನಮು[೨]ಗಿದರಿದರಿದು[೩] ತಿದ್ದುವೊಡೆ
[೪]ಹರನೆ ಬಲ್ಲಂ[೪] ನಮ್ಮ ವಶವಲ್ಲ[೫] ತಿದ್ದುವೊಡೆ
ಗುರುಗಳ[೬]ದು ತಪ್ಪಲ್ಲ[೬] ಕೊಂಬವರ್ಗಳಿವರಲ್ಲ
ಇರಿಸೆ ಕೆಟ್ಟುದು ಪಾತ್ರೆಯಿಂದು[೭] ತೀವಡಳವಲ್ಲ
ದೇವರೇ ಬಲ್ಲರಿದನಾವಱಿ[೮]ಯೆವಲಘಟಿತಂ
ಆವರ್ಥದಿಂ ತಿಳಿಯಬಾರದತ್ಯೂರ್ಜಿತಂ

ಎಂದು ನುಡಿಯಲು ಬೇಸಱಿಸಲಾಗದಿನ್ನೆಂದು
[೯]ಅಂದು[೯] ಗುರುಗಳ್ಮನದೊಳೊಂದು ತೆಱನಂ ನೆನೆದು
ಬಯ್ದಡಂ ಬಡಿದಡಂ [೧೦]ಹೇಳದ[೧೦] ಚಲಿಗಳಿವರು
ಕೊಯ್ದಡಂ ಕೊಱೆದಡಂ ಕೊಂಡೆವೆನ್ನದರಿವರು
ಇನ್ನೇ[೧೧]ನನೆಂದಪ್ಪೆ ಇವ[೧೧]ರೊಡನೆ ಪೇಳಿರೇ
ಇನ್ನಿದೊಂದಂ ಮಾಡಲಾರ್ಪರೇ ಕೇ[೧೨]ಳಿರೇ
ಆನೆ ಸೋಲ್ತಪೆನಿವರೆ ಗೆಲು[೧೩]ಗೆ ಎನ[೧೩]ಗುತ್ತರಂ
ಆನೆಯುಂ[೧೪]ಜಿದಪೆನಿವರೊಡನೇಕೆ[೧೪] ಮಚ್ಚರಂ
ದೈವಪಱಿದಪ್ಪುದಱಿದಪುದು ತಮ್ಮರಸಿಯರ
ಕೈವಿಡಿದು ಕೊಂಡದೊಳು ಮುಳುಗಿಯೀ ನೆರೆಪವರ
ಮುಂತೆ ಸೂರುಳ[೧೫] ತಡೆದು ಸಾಲ್ಗೆಂದು ನುಡಿವುತಿರೆ
ಸಂತಸದೆ ಸಭೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಲೇಸಾಯ್ತೆನುತ್ತಮಿರೆ

ಕೇಳ್ದು ತಿರುನೀಲಕಂಠರು ತಮ್ಮನಲಗಿನಿಂ
ಸೀಳ್ದ ತೆಱನಾಗೆ ಸುಜ್ಜನೆ ಸುಯ್ದು ಸಿಗ್ಗಿನಿಂ
[೧೬]ಕಯ್ಯಂ ಪಿಡಿಯ[೧೬] ವೇಳ್ದನೆಂತು ಮಾಡುವೆನಿದಂ
ಅಯ್ಯ ಭಕ್ತಂ ನೋಡ ಬಯ[೧೭]ಲಿಗಿ[೧೭]ಕ್ಕಿದನಿದಂ

---

೧ ಗ (ಬ). ೨ ಡು (ಮ). ೩ ದಿದಂ (ಬ). ೪ ಪರಿ ಬೇಱಿಕೆ (ಮ). ೫ ವಿವ (ಮ). ೬ ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ (ಮ). ೭ ದ (ಅ). ೮ ಯಲ (ಬ). ೯ ಸಿಂದು (ಬ), ಸಿಂದ (ಮ). ೧೦ ಹೊರದ (ಬ). ೧೧ ನೆನಲ್ಪರ್ಪುದಿವ (ಮ), ನನೆಂದಪುದು ಇವ (ಬ), ನನೆಂದಪ್ಪುದಿವ (ಅ). ೧೨ ಪೇ (ಮ). ೧೩ ತೆ ನವ (ಬ). ೧೪ ಜುವೆನಿವರೊಳೇಕೆನಗೆ (ಮ). ೧೫ ಳೆ (ಬ). ೧೬ ಕಯ್ಯಪಿಡಿಯಲ್ (ಮ), ಕಯ್ಯಪಿಡಿಯಂ (ಬ). ೧೭ ಲೊಳಿ (ಬ).

ಎಂತುಸು[೧]ರದಿರ್ಪೆನಿನ್ನೆಂತು ಪೇಳುವೆನಿದಂ[೧]
ಎಂತು ಮಾಡುವೆನೆಂ[೨]ತು ಬಯ್ತಿಡುವೆ [೩]ನಾನಿದಂ[೩]
ಪಿಡಿಯಬಾರದು [೪]ಪಿಡಿಯದುದು[೪] ಪೇಳ್ದಡದು ಡಂಬು
ನಡೆತಂದು ಮಂಟಪದ ನಡು[೫]ವೆ ಪೇಳ್ವುದು[೫] ಡಂಬು
ಇರಲಿರಲಿದೇನಾಯ್ತು ದೇನ [೬]ನೆನೆದ[೬]ಪೆನೆಂದು
ಹರಭಕ್ತನೆನಗೆ ಗಸಣಿಯನು ಮಾಡಿದನೆಂದು
ಕಳ್ಳ[೭]ನಿವನೆಂದೆನಲಿ[೭] ಕಡುಪಾ[೮]ಪಿಯೆಂದೆನಲಿ[೮]
ಬಳ್ಳಿಹು[೯]ಸಿಕಂ ಬಱಿಯ ಕೋಪಿಯಿವನೆಂ[೧೦]ದೆನಲಿ[೧೦]
ಶಿವಭಕ್ತಿಡಂಬನೆಂದೆಣಿಸಲಾಱೆಂ ಶಿವನೆ
ಭ[೧೧]ವನೆ ನಿನ್ನಾಣೆ[೧೨]ಯಂ [೧೩]ಪೇಳೆ[೧೩]ಲಾರ್ಪೆನೆ ಹರನೆ
ತೋಱುವೆನೆ ಬೀ[೧೪]ಱುವೆನೆ [೧೫]ಎನ್ನೊಡೆಯ[೧೫]ನಾಜ್ಞೆಯಂ
ದೂ[೧೬]ಱುವೆನೆ ಸಾಱುವೆನೆ [೧೭]ಎನ್ನಶಿವ[೧೭]ನಾಜ್ಞೆಯಂ
ಇದಱಿಂದೆ ಬೆಂದಡೇಂ ಇದಱಿಂದೆ ನೊಂದಡೇಂ
ಇದಱಿಂದವ[೧೮]ಳಿದಡೇಂ ಇದಱಿಂದ[೧೯]ವುಳಿದಡೇಂ[೧೯]
ಇನ್ನೇವೆನಿನ್ನೇವೆನಯ್ಯೋ ಮಹಾದೇವ
ಇನ್ನೇನನೆಂದಪೆಂ ಕರುಣಿಸು ಮಹಾದೇವ
ಇರ್ದಿರ್ದ ದೃಶ್ಯವಾಗೆನೆ ಭಸ್ಮವಾಗೆನೇ
ಇರ್ದನೆಲನೊಳಕೊಳ್ಳದೇ ಜೀರ್ಣವಾಗೆನೇ
ಏಕೆ ಶಿವನಿನಿತು ದಿನವಿರಿಸಿದಂ ತಾನೆನ್ನ
ಏಕೆ ತೋಱಿಸಿದನೀ ಭಕ್ತಂಗೆ ಹರನೆನ್ನ

ಎಂದು ತಿರುನೀಲಕಂಠರು ನೋವುತೊಳಗೊಳಗೆ
ಬೆಂದ ನುಲಿಯಂತೆ ಬಱಿ[೨೦]ಯಾಕಾರದಿಂ ತೊಳಗೆ[೨೦]

---

೧ ರಿದಪೆನಿನ್ನಿದೆಂತು ಪೇಳ್ದಪೆನಿದಂ (ಬ). ರಿದಪೆನಿನ್ನೆಂತು ಪೇಳ್ದಪೆನಿದಂ (ಮ). ೨ ಸಿಂ (ಬ). ೩ ಸಿಂತಿದಂ (ಬ, ಮ). ೪ ಬಾರದೊಡೆ (ಅ). ೫ ವಿಪ್ರರ್ಗಿಡಿದು (ಮ). ೬ ನೆಂದ (ಮ). ೭ ನೆಂದೆಂಗೆ (ಅ, ಬ, ಹ, ದ). ೮ ಯಿವನೆಂದೆಂಗೆ (ಅ, ಬ, ಹ, ದ). ೯ ವು(ಬ). ೧೦ ದೆಂಗೆ (ಬ). ೧೧ ಶಿ (ಬ). ೧೨ ಜ್ಞೆ (ಬ). ೧೩ ವಿಗಾಜಿ (ಅ, ದ). ೧೪ ವಿಾ (ಮ). ೧೫ ಎನ್ನಶಿವ (ಮ) ೧೬ ಬೀ (ಮ) ೧೭ ಎನ್ನೊಡೆಯ (ಮ). ೧೮ ಲ (ಬ, ಮ). ೧೯ ಲುಳಿದಡೇಂ (ಬ), ಸತ್ತಡೇಂ (ಮ). ೨೦ ಯಾಕಾರದಂತಾಗೆ (ಮ, ಕಾಯದಿಂ ತೊಳತೊಳಗೆ (ಬ).

ಅದನಱಿಯದಾಗಳಾ ಸಭೆ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು
ಮುದದಿಂದೆ ಶೀರಿತೆಂದೇ ಬಗೆದು ಮು[೧]ಯ್ವಿಟ್ಟು
ಕರೆದು ತಿರುನೀಲಕಂಠರ್ಗೆ ನಿಮ್ಮರಸಿಯರ
ಕರವಂ ಪಿಡಿದು ಕೊಂಡದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಲ್ಕಿವರ
ತೊಡಕು [೨]ತೀರ್ದಪು[೨]ದೇಳಿಯೆಳಿಯೆಂದೆನಲಂದು
ಪಿಡಿ[೩]ಪಟ್ಟ[೩] ತೆಱದೆ ತಿರುನೀಲಕಂಠರು ನೊಂದು
ಪೇಳಬಾರದು ಪೇಳದಿರಬಾರ[೪]ದಿನ್ನೆಂದು[೪]
ಆಳಿ[೫]ಗೊಳಗಾ[೫]ಯಿತೆನ್ನ[೬]ಯ ಭಕ್ತಿ ಧರೆಗೆಂದು[೬]
ಹಱಲೆಯೊಳು ತಂದಿಕ್ಕಿತೆನ್ನ ಡಂಬಿನ ಭಕ್ತಿ
ಮೊಱೆಯಿಡಿಸಿತಿಂತಿವರನೆನ್ನ [೭]ಟೊಳ್ಳಿನ[೭] ಭಕ್ತಿ
ರಚ್ಚೆಗಂ ಬೀದಿಗಂ ಬರಿಸಿತೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ
ಅಚ್ಚಿಗಂಗೊಳಿಸಿ [೮]ತಡವಡಿಸಿ[೮]ತೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ

ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತೆ ಮನದೊಳಗೆ ಜಗ್ಗನೆ ಜಱಿದು
ನೊಂದು ಬೆದಬೆದ ಬೆಂದು ಕಂದಿ ಮಿಗೆ ಮೈಗಱಿದು
ನುಡಿವಕ್ಕರಂಗಳೊಳಗುಸುರಳಿವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ನುಡಿದನೆಂತಕ್ಕೆ ದಂಡಿಸಲುಸುರ್ವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ಪಿಡಿಯೆನೆ[೯]ನ್ನಯ[೯] ಸತಿಯ ಕೈಯನೇನಾದಡಂ
ಪಿಡಿಯೆನೀ ಧರೆ ಮೇಲೆ ಕೆಡೆದಡಂ ಸತ್ತಡಂ
ಪಿಡಿಯೆಂ ಪಿಡಿಯೆನೆಂಬ ನುಡಿಗೇಳ್ದು ದೇವಸಭೆ
ಪೊಡವಿಗಿದು ಪೊಸತು ಪೊಸತೆನುತಲಾ ಶರಣಸಭೆ
ನೋಡುತಿರಲೆದ್ದು[೧೦] ಗುರುಗಳು ನಗುತೆ ತಲೆದೂಗಿ
ಆಡತೊಡಗಿದನಟ್ಟಹಾಸದಿಂದಂ ಮಸಗಿ

ಬಂದುದೆನ್ನಯ ಪಾತ್ರೆ ಚಿಂತೆ[೧೧]ಯೇಕೆ[೧೧]ನ್ನಿಮಗೆ
ಒಂದುವಂ ಪೇಳದಿರಿ ಸಭೆಗಳಿರ ನೀವೆಮಗೆ

---

೧ ಮೆ (ಬ,ಮ). ೨ ತಿದ್ದುವು (ಅ,ದ). ೩ ವೆತ್ತ (ಮ). ೪ ದೆಂದುನುತೆ (ಬ,ಮ). ೫ ಗೋಲಾ (ಅ,ದ). ೬ ಭಕ್ತಿಧಾರುಣಿಗೆನುತೆ (ಬ, ಮ). ೭ ಮಹಿಮೆಯ (ಅ,ಬ). ೮ ತಳವಳಿಸಿ (ಮ), ಕಳವಳಿಸಿ (ಬ). ೯ ನ್ನಾ (ಮ). ೧೦ ಳ್ದು (ಮ). ೧೧ ಬೇಡಿ (ಬ,ಮ).

[1]ಕಯ್ಯಂ ಪಿಡಿಯದ[1]ವರು ಪಾತ್ರೆಯಂ ಕೊಟ್ಟಪರು[2]
ಅಯ್ಯಯ್ಯ ಗಹಗಹಿಸುತಾವನೆಂದಿರ್ದ[3]ಪರು[3]
ಎಂದೆನುತ್ತವರ ಹತ್ತಿರೆ ಹೋಗಿ ನಡೆ ನೋಡಿ
ಮುಂದೆ ಕುಣಿವುತೆ ಬಾಯ್ಗೆ ಬಂದ ಕಟಕಿಯನಾಡಿ
[4]ಏನೆನ್ನದಿಂತೆದ್ದು[4] ಕೈಗಳಂ ಪಿಡಿಯಿ[5]ರೇ
[6]ಏನಿರ್ವರೀ ನೆಲದೊಳಿರ್ದುದಂ ನುಡಿಯಿರೇ[6]
ಪಿಡಿಯಿರೇ ಕೈಯನಕ್ಕಕ್ಕುಬ್ಬಟೆಯ ಭಕ್ತಿ
ಪಿಡಿಯಿರೇ ಎ[7]ನಿತು ಕಾಲದೊಳಿಂತಿದತ್ಯುಕ್ತಿ
ಇವರೆ ಕೊಂಡಲರು ಸಂದೆಗರ್[8]ಂ ಬೇಡ ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಇವರ ಕೈಯೊಳಗಱಿಸಿಕೊಂಬೆನಾ ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಹರಿಯುವಿದು ಸುಡಿ[9]ಂವುದಿದು[10]ಂ ಕೇಳ್ದಿರೇ ಕೇಳ್ದಿರೇ
ಇರವಿ[11]ದಾಡುವ ಮಾತು ಅಱಿದಿರೇ ಅಱಿದಿರೇ
ಕಯ್ಯಂ ಪಿಡಿಯೆವೆಂಬ ನುಡಿಯಂತೆ ಪಾತ್ರೆಯಂ
ಅಯ್ಯಯ್ಯ[12] ಕೊಳ್ಳೆವೆಂಬೀ ನುಡಿ ಧರಿತ್ರಿಯಂ
ಠಕ್ಕಿಕ್ಕದೇ ಇವರ ನುಡಿ ಸತ್ಯದಂದದಿಂ
ಮಿಕ್ಕವರ್ಮರುಳಾಗರೇ ಇವರ ವೇಷದಿಂ
ಆನೊರ್ಬನಱಿದೆನಿವರಿಂತಿಂತು ಮಾಳ್ಪುದಂ
ಆನಲ್ಲದಾರ್ಬಲ್ಲರೇ ಇವರ್ಗಳಿರ್ಪುದಂ
ಕವಿಲೆಯಾ[13]ಕಾರದ ಹುಲಿಯ ಚರಿತ[13]ವಯ್ಯಯ್ಯ
ಭುವನಕ್ಕೆ ಪೊಸತು ನಿಮ್ಮರ್ಬರಿರವಯ್ಯಯ್ಯ
ಇಂತಿರ್ದಡಂ [14]ಹೋಹುದೇ ಪಾತ್ರೆ ಭಕ್ತರಿ[14]
ಇಂತಿಂತು ಗಂಟಂಲಿಂದಿಳಿವುದೇ [15]ಶರಣ[15]ರಿರ
ಸತ್ಯಶರಣರು ನೀವು ಉಂಟುಂಟು ತಪ್ಪುವುದೆ
ಅತ್ಯಾಶೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಬ[16]ರ್ಗಿನ್ನು[16] ಒಪ್ಪುವುದೆ

ಎನುತವಾಕ್ಷೇಪಿ[17]ಸುತ್ತಂ ನಿಂದಿಸುತ್ತೆ[17] ಮಿಗೆ
ಕೊನೆಮೀಸೆ ಕತ್ತೆ ಕಣ್ಕೆಂಪೇಱೆ ಕೈ ನಡುಗೆ

---

೧ ಕಯ್ಯ ಪಿಡಿಯದವಡ (ಮ). ೨ ರೆ (ಅ,ದ). ೩ ಪಿರೆ (ಅ,ದ). ೪ ಏನೇನದೆಂತೆಂತು (ಮ). ೫ ಯು (ಮ). ೬ ಏನು ಸೀವಿರ್ದು ನೆಲದೊಳು ಇಂತು ನುಡಿವರೆ (ಬ, ಮ). ೭ ಇ ಮು). ೮ +ವ (ಮ). ೯ ಗ (ಮ), ಹಂ (ಬ). ೧೦ ವಡಿಪು (ಅ) ೧೧. ಲಿ (ಮ). ೧೨ ಯ್ಯೊ (ಮ) ೧೩ ಕಾರ ಹುಲಿಯಾಚರಣ (ದ). ೧೪ ಪಾತ್ರೆ, ಬಿಡುವೆನೇ ಕಪಟರಿರ(ಮ) ೧೫ ಭಕ್ತ (ಬ,ಮ). ೧೬ ಗಿ೯ಂತು (ಬ,ಮ). ೧೭ ಸುತಲೆದ್ದು ನಿಂದಿದ್ದು (ಬ,ಮ).

ಕೈ ನೋಯೆ ೧ಬಡಿದು೧ ಮುಟ್ಟುತೆ ೨ಹೆಚ್ಚಿ ಹಿಗ್ಗುತಂ೨
ಮೈ ನೋಯಲೊಡೆದು ಸೋಂಕುತೆ ಹೊಂಗಿ ಹೊಗಳುತಂ
ಇರ್ಪ ಭಕ್ತನ ಕೋಪದತ್ಯುಗ್ರಮಂ ಕಂಡು
ಕೊ೩ಪುರ್ಡು೩ಗದಿಂದುಧರನಾಜ್ಞೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಏನೆಂದಡಂ ಹಸಾದಂ ದೇವ ಎನುತಿರ್ಪ
ಏನೆಂದಡಂ ದೇವ ಕರುಣಿಸೆಂದೆನುತಿರ್ಪ
ಒಡೆಯಲೆಂದವ್ವಳಿಸೆ ಮೈಯ೪ನೊಲಿದೊ೪ಡ್ಡುವಂ
ಪಡೆದು ಬಯ್ದಡೆ ನಲಿನಲಿದು ಕಿವಿಯನಾನುವಂ
ನಿಂದಿಸಿದಡದುವೆ ತೊಡವೆಂದು ಮೆಯ್ವೆಚ್ಚುವಂ
ಬಂದು ಬಡಿಯಲ್ಪುಳಕವೃಂದಮಂ ಧರಿಸುವಂ
ಪರಿಭವಂಬಡಿ೫ಸಿದಡೆ ೬ಹರನೊಲ೬ವಿದೆಂದೆಂಬ
ಉರವಣಿಸಿ ನುಡಿದಡದು ಪರಮಸುಖವೆಂದೆಂಬ
ಇಂತು ಭಕ್ತರ ದೇವನಾಸಂದಲೀಲೆಗಂ
೭ಎಂತುಮಂ೭ ಸಭೆಯಱಿಯದೀಶ್ವರನ ಮಾಯೆಗಂ
ಬೇಸತ್ತು ನಮಗಿದರಿದರಿದು ನಮ್ಮಳವಲ್ಲ
ಆಸುರದ ತೊಡಕಿದು ಬಿಡಿಸಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲ

ಎನುತೇಳಲುದ್ಯುಕ್ತರಾಗೆ ಶಂಕರನಱಿದು
ಎನಗಿವರ೮ನಾವಂದದಿಂ ಗೆಲುವುದಿನ್ನರಿದು೮
ಸಾ೯ಲ್ವುದಿನ್ನಿವರಂ ಸಿರೋಧಿಸ೧೦ಲದೇ೧೦ಕೆಂದು
ಸೋಲ್ವ೧೧ರಲ್ಲಿಂತಿವರು ನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳವರೆಂದು
ಒಂ೧೨ದೊಂದು ಮಾ೧೩ತನೆಂದಂ ಸದಾಶಿವನಂದು೧೩
ಹಿಂದಣ ನುಡಿಗಳೇಕೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೊಲಿದಿಂ೧೪ದು
ಕಯ್ಯಂ ಪಿಡಿಯೆನೆಂಬ ಶುಚಿತನವದಂತಿರ್ಕೆ
ಮೆಯ್ಯ ಸೋಂಕೆನುವೆಂಬ ಪೆ೧೫ಬರ್ಸಿಯದಂತಿರ್ಕೆ
ಈ ಲಾತಕೋಲಿನೆರಡುಂ ದೆಸೆಯೊಳಿರ್ಬರುಂ
ಕೋಲ ತುದಿಯಂ ಪಿಡಿದು ನೋ೧೬ಡೆ ನೀವೆಲ್ಲರುಂ

---

೧ ಬಱಿದೆ (ಬ). ೨ ಹಿಗ್ಗಿ ಹೆಚ್ಚುತಂ (ಬ, ಮ). ೩ ಪರ್ಡ (ಮ). ೪ ಸದಿರೊ (ಬ, ಮ). ೫ ರಿ (ಬ, ಮ, ಹ). ೬ ಕರ ನಲಿ (ಬ). ೭ ಸಂತತಂ (ಬ, ಮ, ಹ). ೮ ಗೆಲುವುದಾವಂದದಿಂದಲು ಅರಿದು (ಮ, ಹ). ೯ ಸೋ (ಮ, ಹ). ೧೦ ಲುಸಾ (ಬ, ಮ, ಹ). ೧೧ ರಂತಿಲ್ಲಿ (ಅ). ೧೨ ಬಂ (ಬ). ೧೩ ತಂ ಸದಾಶಿವಂ ತಾನಂದು (ಅ). ೧೪ ದಂ (ಮ, ಹ). ೧೫ ಹೆ (ಅ). ೧೬ ಕೂ (ಮ, ಹ).

ಕೊಂಡದೊಳು ನಲವಿಂದೆ ಮುಳುಗಿ ಸೂರುಳಲಂ[೧]ದು
ಕೊಂಡಾಡಲೇ[೨]ಕೆ ಇನ್ನಿವರನಾಗಳು ಎಂದು[೨]

ಕೇಳ್ದು ತಡೆವಿಟ್ಟ ತೆಜದಿಂದೆ [೩]ಮೆಯ್ವೆಚ್ಚುತಂ[೩]
ತಾಳ್ದು ಪರಮಾನಂದ[೪]ವಂಕುರಂದೋಱು[೪]ತಂ[೫]
ದಡದಡಿಸುತೆದ್ದು[೬] ತಿರುನೀಲಕಂಠರ್ಬಂದು
ನುಡಿದ[೭]ರಿಂತಿದನೊಡಂಬಟ್ಟೆವಾವಿದನೆಂದು
ಸಂತಸಂ ಕೈಮಿಕ್ಕು ಗಂಡಹೆಂಡಿರು ನಲಿದು
ಕಂತುಹರ ಶರಣೆನುತೆ ಕೋಲ ತುದಿಯಂ ಪಿಡಿದು
ಇರಿಸಿದರಿವರು ಪಾತ್ರೆಯಂ ಕೊಳ್ಳೆವಾವದಂ
ಹರ ನೀನೆ ಬಲ್ಲೆ ತಾನೇನಾದುದೆಂಬುದಂ
ಎನುತಿರ್ಬರುಂ ನಡೆದು ಬಂದು ಕೊಂಡದ [೮]ತಡಿಗೆ[೮]
ನೆನಹವೆರಡಿಲ್ಲ[೯]ದೆ ಮನದೊಳೆ[೧೦]ಂಜಿಗೆ ಹರನಡಿಗೆ
ಜನಿಯಿಸಿದ ಜನನಮಂ ಜಲ[೧೧]ದೊಳು[೧೧] ಕಲಷು[೧೨]ವಂತೆ
ತನುವಿಡಿದ ಜರೆಯನೋವದೆ ತೊಳೆದು ಕಳೆವಂತೆ
ಕೊಂಡದೊಳು ಘಳಿಲನೆ ಮುಳುಂಗಿ ಸಿಂದಿ[೧೩]ರ್ದಿರಲು[೧೩]
ಕಂಡು ಸಭೆ ಕೌತುಕಂಗೊಂಡು ನೋಡು[೧೪]ತ್ತಿರಲು[೧೪]

ಮುನ್ನಿನಂದದೊಳೆ ಹದಿನಾಱು ಹರೆಯವಾಗೆ
ಮುನ್ನಿಂದೆ ಸೂರ್ಮಡಿ ವಿಳಾಸ[೧೫]ವುನ್ನತವಾಗೆ[೧೫]
ಇತ್ತ ಜಗಳದ ಗುರುಗ[೧೬]ಳಾಗ[೧೬] ಮಂಟಪದೊಳಗೆ
ಹೊತ್ತಿರ್ದ [೧೭]ಚೋಹ[೧೭]ಮುಮನಿಳಿಪಿ [೧೮]ನಿಜದೊಳು[೧೮]ತೊಳಗೆ
ಜಡೆ ಚಂದ್ರಕಳೆ ನೊಸಲಕಣ್ ನಾಗಕುಂಡಲಂ
[೧೯]ತೊಡಿಗೆಯುಹಿ ಕಱೆಗೊರಲು ಮಿಸುಪ[೧೯] ಮುಖಮಂಡಲಂ
ಕರಮೊಪ್ಪೆ ರವಿಕೋಟಿತೇಜವಂ ಮಸುಳಿಸುತೆ
ಇರೆ ಕಂಡು ತಿರುನೀಲಕಂಠರುಬ್ಬರಿಸುತ್ತೆ

---

೧ ಲೆಂ (ಬ). ೨ ಕಿವರನಾಗಳುಂ ಎನಲಂದು (ಅ). ೩ ಮುಯ್ಯೆಚ್ಚುತ್ತೆ (ಅ) ೪ ಡಿಂದೆ ಮೈವೆಚ್ಚು (ಹ, ಮ). ೫ ತ್ತೆ (ಬ). ೬ ಳ್ದು (ಅ, ಮ). ೭ ದ (ಅ) ೮ ಕಡೆಗೆ (ಮ,ಹ . ೯ ರ (ಮ). ೧೦ ಳಗೆ (ಮ). ೧೧ ವಂ (ಬ,ಮ,ಹ). ೧೨ ಕು (ಅ). ೧೩ ರ್ದುಮಿರೆ (ಹ,ಮ). ೧೪ ತ್ತುಮಿರೆ (ಹ,ಮ). ೧೫ ಮುಂ ತನಗಾಗೆ (ಅ). ೧೬ ಳಂದು (ಮ,ಹ,ಬ). ೧೭ ವೇಷ (ಬ, ಮ, ಹ). ೧೮ ಮಿಂಗೆ ತೊಳ (ಅ). ೧೯ ಉಡಿಯ ಪುಲಿದೊವಲಕ್ಷಮಾಲೆ (ಅ).

ಪರಿತಂದು ಚರಣತಳದಲ್ಲಿ ಧೊಪ್ಪನೆ ಕೆಡೆದು
ಹರನ ಚರಣಂಗಳಂ ಬಿಗಿಯಪ್ಪುತಂ ಪಿಡಿದು
ದೇವ ನಿನ್ನಂ ಮಱೆಸಿಯೆನ್ನ ನಿಂತಿಱಿ[೧]ವರೇ[೧]
ದೇವ ಈವೊಡಲೊಳಿದ್ದೆನ್ನ ಪುನವಱಿ[೧]ವರೇ[೧]
ಆನೊರ್ಬನೆಂದು ಗಹನಂ ಮಾಡಿ[೨]ಬಪ್ಪುದೇ
[೩]ಏನಯ್ಯ ನೋಡೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯಂತಪ್ಪುದೇ[೩]
*ಈ ಸೌಕುಮಾರ್ಯ[೪]ಮಪ್ಪಂಗರುಚಿಯಂ[೪] ಬಿಟ್ಟು
ಆಸುರದ ನಿಷ್ಠುರದ ಚೋಹಮಂ ಪುಂತಿ[೫]ಟ್ಟು
ಇನಿತು ಬೇಗಂ ನುಡಿದು ಜ[೬]ಡಿದು ನೊಂದೈ ತಂದೆ
ಇನಿತು ಬೇಗಂ ಮುಟ್ಟಿ ಪುಟ್ಟಿ ನೊಂದೈ ತಂದೆ

ಎಂದಿರ್ಬರುಂ ನೊಂದು ಮಱುಗಿ ಮೊಱೆಯಿಡುತಿರಲು
[೭]ಬಂದದಂ[೭] ದೇವಗ[೮]ಣಸಂಬರ[೮]ದೊಳೀಕ್ಷಿಸಲು
ನೆರೆದವು ವಿಮಾನಂಗಳೀಶ್ವರನ ಕೆಲದಲ್ಲಿ
ಸುರಿದವಾನಂದದಿಂ ಹೂಮಳೆಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ
ದುಂದುಭಿ ಮೃದಂಗ ಭೇರೀರವಂಗಳು [೯]ನೆಗಳೆ[೯]
ಬಂದಮರಸಂತತಿಗಳಂದಭವನಂ ಹೊಗಳೆ
ಆಗಳೀಶ್ವರನೊಸೆದು ನಂದೀ[೧೦]ಶನಂ[೧೦] ಕರೆದು
ಏಗೆಯ್ಯರೆನ್ನ ಭಕ್ತರು[೧೧] ನೋಡಿದೊಂದರಿದು
ಹದಿನಾಱು ವರುಷದಂ[೧೨]ದಾಣೆಯಿಡಲೀ ಭಕ್ತಿ[೧೩]
ಅದಿರ[೧೪]ದಿಂದಿನವರೆಗೆ[೧೪] ಮೀಱದಿಹುದತ್ಯುಕ್ತಿ
ಆನೊರೆದೊರೆದು ನೋಡೆ ಸೋಲದವರಿಂ[೧೫]ತುಂಟೆ[೧೫]
ಈ ನೆಲದೊಳಾರುಂ[೧೬]ವಂ ಪೋಲದವರಿಂತುಂಟೆ[೧೬]

---

೧ ಪುದೇ (ಬ). ೨ ಡ (ಅ). ೩ ಆನಾವನೆಂದು ನೀನೆಂತೆಯ್ದಿ ಬರ್ಪುದೆ (ಹ,ಬ,ಮ)
*+ ಆನಾವನೆಂದು ನೀನಿಂತೆಯ್ದಿ ಬರ್ಪುದೇ ॥ ನಾನಾವಿಷಾದಮಂ ನಿಮಗಿಂತು ತಂದುದೇ (ವಿ). ೪ ವೆಸಿಪಂಗಲತೆಯಂ (ಬ,ವಿ), ದಂಗತುಚಿಯಂ ಸಲೆ (ಮ,ಹ). ೫ ದಿ (ಅ,ದ). ೬ ಬ (ಬ,ಮ,ಹ). ೭ ಬಂದು (ಬ,ಹ), ಬಂದ (ಮ), ಬಂದಂದು (ದ). ೮ ಣಂಗಳಂಬರ (ಬ), ಂಗಳುಂ ಣರ (ಮ,ಹ). ೯ ಮೊಳಗೆ (ಬ,ಮ,ಹ). ೧೦ ಶ್ವರನ (ಬ,ಮ,ಹ). ೧೧ ರ (ಬ, ಮ, ಹ). ೧೨ ದಿಂ (ಮ,ಹ). ೧೩ ಕ್ತೆ (ಬ). ೧೪ ದದ ನಿಂದುವರ (ಬ, ಮ, ಹ), ದಂದಿಂಪುವರೆ (ದ). ೧೫ ತಿವರು (ಬ,ಅ,ದ). ೧೬ ವರಿಯದ ತೆರದಿ ಬಾಳ್ದುದುಂಟೆ (ಮ), ... ಬಾಳ್ದಂಟೆ (ಹ). ... .ತಿವರು (ಬ,ಅ,ದ).

ಎಂದು ನಂದೀಶಂಗೆ ಕರುಣದಿಂ ಬೆಸಸುತಂ
ಮುಂದಿರ್ದ ತಿರುನೀಲಕಂಠರಂ ನೋಡುತಂ
ಆಣೆ ಬಿಟ್ಟುದು ಬಿಟ್ಟುದಿನ್ನಿನಿತು ವತ್ಸರಂ
ಕ್ಷೋಣೀತಳದೊಳು ಸುಖದಿಂದಿರ್ದನಂತರಂ
ಬನ್ನಿಮೆಂದನಿತು ದಿನವಿರಿಸಿ ಬಳಿಕುತ್ಸವದೆ
ಮನ್ನಿಸುತೆ ತನುವೆರಸಿಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಸಂತಸದೆ
ಗಣಪದವಿಯೊಳಗವರನಾನಂದದಿಂದಿರಿಸಿ
ತ್ರಿಣಯನೊ[೨]ಲವಿಂ ತನ್ನ ನೇಹದ ನೆಲೆಯೊಳಿರಿಸಿ
ಭಕ್ತಜನ [೩]ಶುಕ[೩]ನಿಕರ ಪುಣ್ಯಫಲನೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತಜನ [೪]ಪಿಕಕುಲದ ಪುಣ್ಯದಳ[೪]ನೊಪ್ಪಿದಂ
ಶರಣಕುಲ ಸರಸಿಜಸಹಸ್ರಕರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಶರಣಜನ[೫]ಕಲ್ಪತರು ಸುರಧೇನುವೊ[೫]ಪ್ಪಿದಂ
[೬]ಹೆಂಪೆಸೆವಲಂಪಿನ[೬] ಪ್ರಮಥನಿಧಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನನವರತವೊ[೭]ಪ್ಪಿದಂ

*ಸಕಳಜನಂ ಕಾಣುತೆ ಕಾ
ತುಕುವೆನೆ ಮೆಱೆದ ತಿರುನೀಲಕಂಠರ ಸುತನೆಂ ||
ದು ಕರಂ ಭಕ್ತಿಯನೆನಗೀ
ಗಕಳಂಕ ಕೃಪಾಳು ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ||

ತಿರುನೀಲಕಂಠದೇವರ ರಗಳೆ ಸಮಾಪ್ತಂ

---

೧ ಸು (ಮ,ಹ). ೨ ನ (ಬ). ೩ ಸುರ (ಅ). ೪ ವತ್ಸಲ ದಯಾರೂಪ (ಅ,ದ), ಪಿಕಕುಲದಯಾಂಕುರ (ಬ), ಪಿಕಕುಲ ದಯಾಕರ (ಮ,ಹ). ೫ ಮನಕಲ್ಪತರುರೂಪನೊ (ಅ, ದ). ೬ ಸಂಪದದ ಸೊಂಪಿನಿಂ (ಬ). ೭ ಲೊ (ಬ, ವ). *ಈ ಪದ್ಯದ ಬದಲು ಹ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಹರನಾಣೆಯಿಟ್ಟ ತನ್ನಯ। ತರುಣಿಯ ಕೂಟವನೆ ಮಾಣ್ದ ಮಿಗೆ ಗುಪ್ತಮಹೇ॥ ಶ್ವರರ ತಿರುನೀಲಕಂಠರ । ಚರಣವೆ ಶರಣೆನಗೆ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ।। ಈ ಪದ್ಯವಿದೆ.

ಇಹಃಪಗೆಯಾಂಡರ ರಗಳೆ

ಶ್ರೀ

ಕೊಂಡಾಡಿ ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು
ದ್ದಂಡಗಣೇಶ್ವರ[೧]ನುಮೆನಿಸಿ ಧರೆಗೆ ಜಸಂ[೧] ಕೈ
ಕೊಂಡಿ[೨]ಲ್ಲಿನ್ನದಿ[೩]ಹ[೩]ಪಗೆ[೩]
ಯಾಂಡರ ಚರಿತ[೪]ವನು[೪] ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ||

ಶ್ರೀಗಿರಿಜೆಯರಸನೊಪ್ಪುವ ಚೋ[೫]ಳ[೫]ದೇಶದೊಳು
ರಾಗದಿಂದೊರ್ವನಿರ್ಪಂ ಸುಖಾವಾಸದೊಳು
ಕಾವೇರಿಕರೆ[೬]ಪಟ್ಟಣಾಧಿಪತಿಯೊಪ್ಪುವಂ
ದೇವಭಕ್ತರ ನಡುವೆ ಸದ್ಭಕ್ತನೊಪ್ಪುವಂ
ಧರೆಗಿಹ[೩]ಪಗೆಯಾಂಡರೆಂಬ ನಾಮ[೭]ದೊಳೆ[೭]ಸೆದು
ಶರಣಗೆ ಬೇಡಿತ್ತ[೮]ನಿಲ್ಲೆನ್ನದಂತೊಸೆದು
ಕ[೯]ಡುತಲಿರ್ಪಂ ಪರಮ ಹರುಷ[೧೦]ದನುದಿನಂ
ತೊ[೧೦]ಡುತಲಿರ್ಪಂ ಭಕ್ತಿಭೂಷಣವನನುದಿನಂ
ತನ್ನರ್ಥ[೧೧]ಸಂಖ್ಯೆ[೧೧]ಯುಂ ತಾನಜ[೧]ಯನೂರ್ಜಿತಂ
ತನ್ನ ಸಂಪನ್ನತೆ ಕುಬೇರನಿಂ ಶಾಶ್ವತಂ ೧೦
ತನ್ನ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಶ[೧೨]ರ್ವನ ಕರುಣದಿಂ ಪಿರಿದು
ತನ್ನುದಾರತೆ ಕರ್ಣ[೧೩]ಶಿಬಿಬಲಿಗಳಿಂ[೧೩] ಪಿರಿದು

ಅಂಗಭೋಗದ ಸತಿಯರಿನ್ನೂರ್ವರಾತಂಗೆ
ಸಿಂಗರಿಸುತಿರ್ಪ ಸತಿಯರು ನೂರ್ವರಾತಂಗೆ
[೧೪]ತನಗ[೧೪]ರಸಿಯರು ನೂರ್ವರಾಗಿರ್ಪರವರೊಳಗೆ
[೧೫]ನನೆಯಂಬಿನಂತಿರ್ಪಳೊರ್ವ ಸತಿ ತನಗೆ ಮಿಗೆ[೧೫]

---

೧ ನ ಧರೆಗೆ ಜಸಪಂ ತಾಂ (ಅ). ೨ಡ (ಮ). ೩ಹಸ್ಸಫೆ (ಆಪ್ರತಿಯ ಪ್ರಯೋಗವೇ ಇದು). ೪ ಮನೆ (ಅ). ೫ ಳು (ಅ). ೬ ರ (ಮ). ೭ ದಿನೆ (ಬ, ಮ, ಪ). ೮ ದುದ (ಅ). ೯ ಕೊ (ಬ, ಮ, ದ). ೧೦ ಕು (ದ). ೧೧ ಶಂಕೆ (ಬ, ಮ, ಹ). ೧೨ ಸ (ಬ). ೧೩ ಬಲಿಗಳಿಂದಂ (ಬ, ಮ, ದ). ೧೪ ತನ್ನ (ಬ, ಮ, ದ). ೧೫ ಮನ್ನಣೆಯ ಸತಿಯೆನಿಸಿ ಕೊಂಡಿರ್ಪಳವರೊಳಗೆ (ಬ, ಮ, ದ).

ಪೆಸರೆಸೆವ ಪತಿಹಿತವೆಯೆಂದೆಂಬ ನಾಮದಿಂ
ಪೊಸತೆನಿಪ ಲಾವಣ್ಯಮಂ ತಳೆದಳೊಪ್ಪದಿಂ
ಎಸೆವ ವನಿತೆಯರಿರ್ದಡಂ ತಾರಗೆಗಳಂತೆ
[೧]ಮಿನುಮಿನುಗುತಿರ್ಪರಾ ಚಂದ್ರವದನೆಯ ಮುಂತೆ
ನೆನೆವ ಮನವೀವ ಕೈಯೆನಿಸಿರ್ಪಳಾತಂಗೆ
ತನ್ನ ನೇಹದಿಂ ಶರಣವಾಗಿರ್ಪಳಾತಂಗೆ
ಇಂತೆನಿಪ ಸತಿಗೆ ಪತಿಯಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿರ್ದು
ಸಂತತಂ ಶಿವಭಕ್ತಿ [೨]ಸಿರಿಯೊಳು ಮುಳುಂಗಿರ್ದು[೨]
ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಮಾಡುವುದನೆಣಿಸ[೩]ಲೇನೆ[೩]ನ್ನಳವೆ
ಯುಕ್ತಿ ಹೊದ್ದದ ಶಿವಸ್ನೇಹ[೪]ವೇನಿಂ[೪]ತೊಳವೆ
ಇಲ್ಲೆನ್ನದೀವ ಬಿರು[೫]ದಿಂಗುಪ್ಪರಂಗಟ್ಟಿ
ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನರ[೬]ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಮುಗಿಲಂ ಮುಟ್ಟಿ
ಇರ್ಪುದಾತನ ಮನಮನೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಪೆಂ
ಸರ್ಪಭೂಷಣ[೭]ನ ಸುಖ[೭]ಸಜ್ಜೆ ತಾನೆಂದಪೆಂ

ಇಂತೆಸೆ[೮]ದಿರುತ್ತ[೮]ಮಿರೆ ಶಿವನ ಭಕ್ತರು ಬರಲು
ಸಂತಸಂ ಪರ್ವಿ ಪುಳಕಂಗಳೇಳುತ್ತಿರಲು
ಇದಿರ್ಗೊಂಡು ಹರನ ಶರಣರ [೯]ಚರಣಮಂ ತೊಳೆದು
ಸದಮಂ[೧೦]ಳಂ[೧೦] ಚಿತ್ತದೊಳು ಸಂ[೧೧]ತೋಷಮಂ ತ[೧೧]ಳೆದು
ಉನ್ನತಾಸನಮನೆಲ್ಲರ್ಗಿತ್ತು ಸಿಂಗರಿಸಿ
ಮನ್ನಿಸುತ್ತಂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತಂ ತ[೧೨]ಲಂಕರಿಸಿ
ಹೊನ್ನ ಹರಿಯಾಣಂಗಳಂ ಹಾಡಿ[೧೩]ಗೊಳಿಸುತಂ
ರನ್ನದಡ್ಡಣಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ತಂದಿರಿಸುತಂ
ನಳನಳಿಪ ಕರ್ಪುರದ ಸೊಡರ್ಗಳಂ ಬೆಳಬೆಳಗಿ
ಹಳಹಳಿಪ ಧೂಪವಿತ್ತಾರತಿಗಳಂ ಬೆಳಗಿ
ಸವಿಗಳಂ ಸಾಲಿಡುವ ರಸದ ಪಕ್ವಾನ್ನಮಂ
ನವಪರಿಮಳಂ ಕರಗಿದಂತಿರ್ಪ ತುಪ್ಪಮಂ

---

೧ ಮಿಸಿಮಿನಿಸು (ದ). ೨ ಸಂಪದದೊಳೆಸೆದಿರ್ದು (ಅ). ೩ ಲಿಂತೆ (ಬ,ಮ). ೪ ವಿನ್ನಿಂ (ಬ, ಮ, ದ). ೫ ರಿ (ಮ). ೬ ಯ (ಬ,ಮ). ೭ ನಿರ್ಜ (ಬ,ಮ,ದ). ೮ ವುತಿರುತ (ಅ). ೯ ಪಾದಮಂ (ಅ). ೧೦ ಳಮಾನಂ (ಅ). ೧೧ ತಸಂದ (ಅ). ೧೨ ದ (ಬ,ಮ,ದ). ೧೩ ಡ (ಅ).

ಕ್ಷೀರ[೧]ಮುಯು[೧] ತವರಾಜಮಂ ನಿ[೨]ರ್ಮಳಾನ್ನಮುಂ
ಸೌರಭ್ಯಮಂ ಸೂಸುತಿರ್ಪ ನವಶಾಕಮಂ
ತನಿರಸಂ ಮಡುಗಟ್ಟಿದಾಮ್ರದ ಫಲಂಗಳಂ
ಇನಿದು [೩]ಕೆನೆಗಟ್ಟಿರ್ದ[೩] ಪಲಸಿನೊಳ್ದೊಳೆಗಳಂ
ಸವಿಯಿಂಡೆ[೪]ಗೊಂಡಿರ್ಪ ಕದಳೀಫಳಂಗಳಂ
ಇವು ಮೊದಲ್ಗೊಂಡಮೃತರಸಮಯಫಳಂಗಳಂ
[೫]ಬಲಿದ ಚಂದ್ರಿಕೆಯು[೫] ಕರಣ[೬]ಗಳ[೬]ನಿಪ ಕೆನೆಮೊಸರ
ನೊಲವಿಂದಲಿಕ್ಕಲುತ್ಸವದಿಂದೆ ಗಣವಿಸರ
ವಾರೈಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಾದಮಂ ಕೈಕೊ[೭]ಳುತ[೭]
ಹಾರೈಸಿ ಪಕ್ವಾನ್ನದೊಳು [೮]ಸವಿಯ ಸವಿಗೊಳುತ[೮]
ಕಯ್ಗೆ ಸವಿ ಕಣ್ಗೆ ಸವಿ ಕಿವಿಗೆ ನಾಸಿಕಕೆ ಸವಿ
ಬಾಯ್ಗೆ ಸವಿಯೊಂದೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆಯ್ದೆ ಸವಿ
ಎನಿಪ ದಿವ್ಯಾನ್ನಮಂ ಸವಿಸವಿದು ಕರಗುತಂ
ಮನಮೊಲ್ದು ಹಾರೈಸಿ ಪೂರೈಸಿ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ಸವಿಯೊಳಗೆ ಜಿಹ್ವೆಯಾಳುತ್ತಮೇಳುತ್ತಮಿರೆ
ಸವಿಯೇ[೯]ಱಿ ಸರ್ವಾಂಗಮುಣ್ಮೆ[೧೦]ಜೊಮ್ಮೆಂ[೧೦]ಸುತಮಿರೆ
ಕಂಡು[೧೧]ಹಃಪಗೆ[೧೧]ಯಾಂಡರಾನಂದವೇಱುತಂ
ತಂಡತಂಡದ ಪುಳಕ[೧೨]ದಿಂಡೆಯುಂ[೧೨] ಹೇಱುತಂ
ಅಂತವರ್ತುತ್ತಿಡಲು ತಾಂ ದ[೧೩]ಣಿದು ತೇಗುತಂ
ಅಂತರ್ವಣಿಯೆ ತಾಂ ಹಿಗ್ಗಿ ಹೊರೆಯೇಱುತಂ
ತರಿಸಿ ಸಿರಿಗಂಧಮಂ ಕೈಘಟ್ಟಿಗೊಲಿದಿತ್ತು
ಪರಿಮಳಜಳಂಗಳಂ ಕರಸರೋರುಹಕಿತ್ತು
ಮಲಯಜಾದ್ಯನುಲೇಪನಂಗಳಂ ನಲಿದಿತ್ತು
ಒಳಸೋ[೧೪]ರ್ದು ತಾನವರ್ಗೆ ಕಿಂಕರತೆಯುಂ ಪೊತ್ತು
ರಸವೊಸರ್ವ ಪೊಸವೀಳೆಯಮನಿತ್ತು ಹರುಷದಿಂ
ಒಸೆದೊಸೆದು ಬೇಱಿಬೇಱಿಡಲಿತ್ತು ನೇಹದಿಂ

---

೧ ಮಂ (ಅ). ೨ ನೆ (ಅ). ೩ ಕೊನೆಗಡದಿರ್ದ (ಬ), ...ಡಿದಿರ್ದ (ಮ). ೪ ಬು (ಬ). ೫ ನಲಿದು ಬೆಳುದಿಂಗಳ (ಮ,ಬ). ೬ ಯೆ (ಮ,ಬ). ೭ ಂಡು (ಮ,ಬ.) ೮ ನಲಿದು ಸವಿಗಂಡು (ಮ,ಬ). ೯ ಸುತಾ (ಬ) ೧೦ ಝೊಂಪಿ (ಬ,ಮ). ಹಸ್ಸಳೆ (ಅ). ೧೨ ವೋದಮುಂ (ಮ,ಬ). ೧೩ ತ (ಬ). ೧೪ ಸಾ (ಅ).

ನುಡಿದುದಂ ನೆನೆದುವಂ ನೆನೆಯದುದನವರ್ಗಿತ್ತು
ಕೆಡದುದಂ ನವ್ಯಮುಮನೊಳ್ಳಿತುಮ[೧]ನವರ್ಗಿತ್ತು
ಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ಪನಾನಂದದಿಂ ಭಕ್ತರಂ
ಮುಂಡಾಡಿ ಸುಖಮೊಳೋಲಾಡುತಿರ್ಪಂ ಕರಂ
ಕರೆದೀವನಿಲ್ಲೆನ್ನದೀವನುಬ್ಬುತ್ತೀವ
ನುರವಣಿಸುತೀವನಾರು[೨]ತ್ತೀವನೊಲ್ದೀವ
ಏನೆಂಬೆನಾತನತಿ ಭಕ್ತಿಯೌದಾರ್ಯಮುಂ
ನಾನಾಮುಖದೊಳೀವ ಪರಮ ಹಿತಕಾರ್ಯಮುಂ
*ಒಂದು ದಿನವಲ್ಲೆಯಾರ್ಪೈಸಿದಾತಂ ನೋಡೆ
ಎಂದೆಂ[೩]ದುವುಂ ಕೊಱತೆಯಿಲ್ಲದಿರ್ಪಂ ನೋಡೆ*

ಈ ತೆಱದೊಳಱುವತ್ತು ವತ್ಸರಂ ನಡೆವುತಿರೆ
[೪]ಭೂತಳದೊಳಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪರ್ವಿ ಪಲ್ಲವಿಸುತಿರೆ[೪]
ಈತನಿಲ್ಲೆನ್ನದ ಬಿರುದನಱಿವೆನಾನೆಂದು
ಭೂತೇಶ್ವರಂ ಮನವನೊರೆದುನೋಡುವೆನೆಂದು
ಜಡೆಗಳಂ ಕಪ್ಪೆಸೆವ ಪೊಸಕುಂತಳಂ ಮಾಡಿ
ಉಡುಪತಿ ಸುರಾಪಗಗಳಂ ಮುಡಿದ ಹೂಮಾಡಿ
ಫಣಿಕುಂಡಲವನೆ ಮಾಣಿಕದ ಕಡುಕಂ ಮಾಡಿ
ಹಣೆಯ ಕಣ್ಣಂ ನೊಸಲ ಭಸಿತದಿಂ ಮುಚ್ಚಿಮಾಡಿ
ಸುರಶಿರೋಮಾಲೆ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವಾಗಿರಲು
ನೆರೆದ ದಶಭುಜವೆರಡು ಭುಜದೊಳಗಡಂಗಿರಲು
ಪಂಚ[೫]ವಕ್ತ್ರ[೫]ಮನೊಂದೆ [೫]ವಕ್ತ್ರ[೫]ದೊಳಗಳವಡಿಸಿ
ಸಂಚಿಸಿದ ಗರಳಮಂ ಕಾಂತಿಯೊಳೊಡಂಬಡಿಸಿ
[೬]ಕರಿಯ ಚರ್ಮವ ಮೇಲುದು[೬]ತ್ತರಿಗೆಯುಂ ಮಾಡಿ
[೭]ಮುರಿದುಟ್ಟ[೭] ಪುಲಿದೊವಲ[೮] ವರದುಕೂಲಂ ಮಾಡಿ
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊಸತೆನಿಪ ಚೆಲ್ವ ರೂಪಂ ತಳೆದು
ನಾಕಮಂ ಮರುಳ್ಗೊಳಿಸುತಂ ಧರಾತಳಕಿಳಿದು

೧ ದ (ಬ). ೨ ಲು (ಅ). *ಈ ಎರಡು ಸಾಲು ಅ ಹ ಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ. ೩ ದೊಂ (ಬ). ೪ ಈ ತೆಱದ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಕುಂದಿಲ್ಲದೀವುತಿರೆ(ಬ,ಮ). ೫ ವದನ(ಅ). ೬ ಕರಿಚರ್ಮಮಂ ಮೇಲೆ ಉ ಬ,ಮ). ೭ ಪೊರೆದು (ಬ,ಮ). ೮ ಲುಮಂ (ಬ,ಮ).

ಚೋಳದೇಶಪ್ರದೇಶವನಳ್ಕಱಿಂ ಪೊಕ್ಕು
ಶೂಲಿಭಕ್ತನ ಪರಿಗೆ ವೇಚ್ಚ್ಚಂತೆ ಮಾರ್ಗ[೧] ಮಿಕ್ಕು
ನಡೆದಿ[೨]ಹಃಪಗೆ[೨]ಯಾಂಡರೂರ ಹತ್ತಿರೆ ಬಂದು
ಮೃಡಮೂರ್ತಿ ಪುರದ ಬಾಗಿಲ್ವಾಡದೊಳು ನಿಂದು
ಪರಿಮಳವಿಡಿದ ಚೊಲ್ಲೆ[೩]ಹಕ್ಕಳಿಗಳೆಱಗು[೩]ತಿರೆ
ಕುರುಳ್ಗಳೊಂದೆಡು ಮುಂದಲೆಯೊಳುಂಗುರಿಸುತಿರೆ
ನೊಸಲೊಳಿರಿಸಿದ ವಿಭೂತಿಯ[೪]ಬೊಟ್ಟು ಬೆಳಗು[೪]ತಿರೆ
ಎಸೆವೆರ[೫]ಡು ಮಾ[೫]ಣಿಕದ ಕಡುಕುವೊಪ್ಪುತ್ತಮಿರೆ
ಹೊಳೆವ ಬೆಳತಿಗೆಗಂಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಂ ಸೂಸೆ
ಬೆಳೆವ ತುಪ್ಪುಳುಮೀಸೆ ಹಳಹಳನೆ ನಳನಳಿಸೆ
ಒಂದೆರಡು ಮೀಳೆಯುದ ಸುಲಿದ ಪಲ್ಲೊಪ್ಪುತಿರೆ
ಸಂದಣಿಪ ಚೆಲುವಿಂದೆ ತೊಳಪ ಮೊಗ[೬]ವಲರು[೬]ತಿರೆ
ಒಂದು[೭]ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವಗಲುರದೊಳಗೆ ಮೆಱೆಯೆ
ಸಂದಣಿಪ ತೋಳ್ಗಳಗ್ಗಳಿಪ ನಯಮಂ ಕಱೆಯೆ
ಕರತಳಂ ಕಂಡವರ್ಗೆ ರಾಗಮನಲರ್ಚು[ತಿರೆ]
ಕರನಖಂ ನೋಳ್ಪವರ[೮]ಕಣ್ಣೊಳಗುಳುಂಕುಳ[ತಿರೆ]
ಉಟ್ಟ ಹೊಸ[೯]ದೇಸಾಳದುಡಿಗೆ ರಂಜಿಸುತಮಿರೆ
ಮುಟ್ಟಿದೊಡೆ ಶಿಲೆಯುಂಕುರಿಪುದೆಂಬ ತೆಜದೋಳಿರೆ
ಬೆಳ[ು]ದಿ[ಂ]ಗಳಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಮೂರ್ತಿಯಂದದಿಂ
ಬೆಳಗು ಚೆಲುವಾಕಾರವಾದುದೆಂಬಂದದಿಂ
ನಟನೆಯಿಂ ಕೊಂಕುತಂ ಬಳಿಕಿ ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಡುತೆ
ವಿಟವೇಷದಿಂ ವಿಳಾಸಂ ಸೂಸಲಡಿಯಿಡುತೆ

ಬರೆ ಪುರ[೧೦]ದೊಳೆ[೧೦]ಲ್ಲ ಜವ್ವನಗಾಳಿ ತೀಡಿತ್ತು
ವರನಾರಿಯರ ಚಿತ್ತವಂ ಸೋಂಕಿ ತಿರುಗಿತ್ತು
ಎವೆಯಿಕ್ಕದಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡುತಿರ್ಪರ್ಕೆಲರು
ತವತವಗೆ ತೋಱಿ ಮಾತಾಡುತಿರ್ಪರ್ಕೆಲರು

೧ ತಂ ಪುನ (ಬ,ಮ). ೨ ಹಸ್ಸಫೆ (ಅ). ೩ ಯು (ಬ,ಮ). ೪ ತಿಲಕಮೊಪ್ಪ (ಅ). ೫ ಳ್ಮ (ಅ). ೬ ಪೊಪ್ಪ ಅ). ೭ ದೆ (ಅ). ೮ ಕಣ್ಗಳೊಳಸೋರು (ಅ). ೯ ದಸಾಳಡಿಗೆ (ಅ). ೧೦ ಡ ಜನಕೆ (ಬ,ಮ).

ಈ ಕಣ್ಗಳೀ ನೋಟವೀ ಹರೆಯವಿನ್ನೆಂತು
ಲೋಕ[೧]ಕ್ಕಿದಚ್ಚರಿಯು[೧] ರೂಪು ಸುಳಿಯಿತ್ತಿಂತು
ನಡೆವ ಪರಿ ಪೊಸತು ನೋಡುವ ಪರಿ ಕರಂ ಪೊಸತು
ನುಡಿವ ಪರಿ [೨]ಬೇಱೆ[೨] ನಿಲವಿನ ಪರಿ ಕರಂ ಪೊಸತು
ಸೋಜಿಗದ ಸುಕುಮಾರನೀ ಬಂದನೆಲಗವ್ವ
ಮೂಜಗದ ಜವ್ವನಿಗನೀ ಬಂದನೆಲಗವ್ವ
ಎನುತೆ ತಮ್ಮಂ ಮಱೆದು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬರುತಿ[೩]ರಲು[೩]
ತನತನಗೆ ಮೀಱುತಂ [೪]ಮೈಯೊಡ್ಡಿ ಬರುತಿರಲು[೪]
[೫]ನಡೆದ ಹಜ್ಜೆಯ ಸೋಂಕೆ ನಡೆನಡೆದು ಪುಳಕಿಸುತೆ[೫]
ನುಡಿಯ[೬]ಲಾ ಸವಿಗೇಳ್ದ[೬] ಕಿವಿಗೆ ಮಾಱಾ[೭]ಗುತ್ತೆ
ಬಂದರ್ವಸಂತರಾಜನ ಬಳಿಯ ಲತೆಯಂತೆ
ಇಂದುವಿನ ಬಳಿಲ ಬರ್ಪ ತಾರಾನಿಕರದಂತೆ

ಇಂತು ಬರೆ ಬಂದು ಕೇರಿಗಳೊಳಗೆ ಸುಳಿವುತಂ
ಮುಂತಿಹಃಪಗೆಯೂಂಡರರಮನೆಗೆ ನಡೆವುತಂ
ಬಂದು ಕಾರ್ಬಳತೆಯೊಳಿರಲ್ಕಂಡು ನಿಂದಿರ್ದು
ಅಂದವರನೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಸಂದೇಹಿಸುತ್ತಿರ್ದು
ನೊಸಲ ಭಸಿತಾವಶೇಷದನಾವನಾದ[೧೦]ಂಡಂ
ಶಶಿಧರನೆನುತ್ತೆ ಬಂದವ[೧೧]ರದೊತಿರ್ದಡಂ[೧೧]
ಶರಣಾರ್ಥಿ ದೇವ ಶರಣೆಂದು ಕಾಲೊಳ್ಕೆಡೆದು
ಹರನೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದೆಂದು ಕರುಣಂಬಡೆದು
ಒಡಗೊಂಡು ಬಂದು ನಲಿದುನ್ನತಾಸನವಿಕ್ಕಿ
ಬಿಡದೆ ಚರಣಂಗಳಂ ತೊಳೆದೆದ್ದು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ
ದೇವ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವು[೧೨]ದೆ[೧೨]ಡೆಮಾಡಿತೊಳಗೆನಲು
ದೇವ [೧೩]ಭಕ್ತಂಗೆಂಡನಲ್ಲಿಗಾವೇಕೆನಲು[೧೩]
ಅರ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕುವುದಕಾವೆಲ್ಲಿಗಂ[೧೪]ನಡೆದು
ಬಾರೆವೆಮಗಾವುದುಂ ಕೊಱತೆಯಿಲ್ಲಂ ಪಿರಿದು

---

೧ ಕಚ್ಚರಿಯೆನಿಪ (ಅ). ೨ ಹೊಸತು (ಅ). ೩ ರ್ದ (ಬ, ಮ). ೪ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬರುತಿರ್ದ (ಬ, ಮ). ೫ ನಡವಡೆ ನಡದ ಹಜ್ಜೆಯಂ ಸೋಂಕಿ ಹಿಗ್ಗುತ್ತೆ (ಬ, ಮ). ೬ ನಾಲಿಸಿಕೇಳ್ದ (ಅ). ೭ ಱಣ (ಅ). ೮ ವಿನೊದನೆ (ಬ, ಮ). ೯ ಣ್ಬ (ಅ). ೧೦ ದೊ (ಅ). ೧೧ ರೆಂತುವಿರ್ದಡಂ (ಬ, ಮ). ೧೨ ತೆ (ಅ,ಬ,ಮ). ೧೩ ಭಕ್ತರ್ ನುಡಿದಡಾತನೇ ಗುರುವೆನಲು (ಬ,ಮ). ೧೪ ಗೆಯು (ಬ,ಮ).

ಇಲ್ಲಿನ್ನದಭವಭಕ್ತರ್ಗೀವುದಂ[1] ಕೇಳ್ದು
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆ ಮನದೊಳು ಹರುಷಮಂ ತಾಳ್ದು
ಬಂದೆವಿಲ್ಲಿಗೆ ನಿಮ್ಮೊ[2]ಳೊಂದ ನಿಶ್ಚಯಿಸುತಂ
ಕುಂದದಿಚ್ಛೆಯನೀವರೆಂದು ಮು[3]ಯ್ವುರ್ಚುತಂ
ಉಳ್ಳಡುಂಟೆಂಬು[4]ದಿಲ್ಲದಡಿಲ್ಲವೆಂಬುದಯ್ಯ[4]
[5]ಉಳ್ಳಾಡಲಾಗದಾವೆಂಬುದಂ ಕೇಳಿದಯ್ಯ[5]
ಬೇಡುವೆವೊ ಹೋಹೆವೋ [6]ಪೇಳೀಗ ನೀನೊಂದ[6]
[7]ನಾಡ ಬೂತುಗಳವೋಲ್ಕಾಡಲ್ಕ ಬಾಯೆವೆಂದ[7]
ಮಾತನಾಲಿಸಿ ಕೇಳುತಂ [8]ಪೇಳಿರೇ[8] ದೇವ
ಏತೆರ್ಜ[9]ನದಂ ಬೆಸಸಲಾನಿತ್ತಪೆಂ[9] ದೇವ
ಬೇಡಿ ಕರುಣಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದೊಳಗಿರ್ದುದಂ
ನೋಡಿಯನುಸರಿಸಿ[10] ಬೇಡೀವೆನೇನೆಂದುದಂ
ಎನೆ ಭಕ್ತನಿಂತೆಂದನೆಮ್ಮ ದೇವಾರ್ಚನೆಗೆ
ವನಿತೆಯೊರ್ವಳನೀವುದಾ ಪರಿಚರಿಯದೆಡೆಗೆ
[11]ಸೊಬಗೆ[11]ಯಂ ಮುಗುದೆಯಂ ಸದುಗುಣಾಭರಣೆಯಂ
ಅಬಳೆಯಂ ಪತಿಹಿತವೆಯಂ ಸುಖಾವರಣೆಯಂ
ಹರುಷದಿಂದೀವುದೆನೆ ದೇವಾ ಇದೊಂದರಿದೆ
ಕರಸಿದಪೆನೆನ್ನಯ ವಿಳಾಸಿನಿಯ[12]ರೆನಿಬರದೆ[12]
ಎನೆ ಬಂದ ಸತಿಯರಿನ್ನೂರ್ವರಂ ತೋಱುತಿರೆ
ಮನದೊಳಿಚ್ಛಯಿಸಿದವರಂ ಕೊಳುವುದೆನುತಮಿರೆ
ಕಂಡು ಭಕ್ತರ್[13] ನಲಿದು ನಸುನಗುತೆ ನಿಂದಿರ್ದು
ಕಂಡೆವೇನುಂ ಬೇಡ ಸಾಲ್ಗೆಂದು ಹೇ[14]ಳಿಸಾರ್ದು
ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಕೊಳ್ಳ[15]ದವರಾವೆಂದು[15]
ನಿನ್ನ ನೇಮಂ ಚೆಲ್ವನಾಯ್ತು ಪೋದಪೆ[16]ವೆಂದು[16]
ಎಮಗೆ ಹೆಂಡಿರು ಬೇಡ ತೊತ್ತಿರಂ ನಾನೊಲ್ಲೆ
ಎಮ[17]ಗಿನಿತು[17] ಮಾತು ಸೈರಿಸದದಂ ನೀಂ ಬಲ್ಲೆ

---

೧ ಕಂ (ಅ). ೨ ನ್ನೊ (ಬ,ಮ). ೩ ಮೆ (ಅ). ೪ ದಿಲ್ಲಾದಡಿಲ್ಲೆಂಬು (ಬ,ಮ). ೫ ದಳ್ಳಾಡಲಾಗದಾವೆಂಬುದೆಲ್ಲಗೀಂಬು (ಬ,ಮ). ೬ ಪೇಳಿರೇ ನೀವೆಂದು (ಬ, ಮ). ೭ ಆಡಲೇಕುಳ್ಳುದನೆನುತ್ತಿರಲ್ಕವರಂದು (ಬ,ಮ). ೮ ಕಂಡಿರೇ (ಬ,ಮ). ೯ ದೆ ಬೆಸಸು ನಡೆ ಎನ್ನನಜಿರಿಯರೆ (ಅ,ಮ). ೧೦ ಸ (ಅ). ೧೧ ಸುಭಗೆ (ಬ, ಮ). ೧೨ ರಂ ಭರದೆ (ಬ, ಮ). ೧೩ ಕ್ತಂ (ಅ . ೧೪ ಹೊ (ಬ, ಮ). ೧೫ ದಂತುಂಟೆಂದೆ (ಬ). ೧೬ ವಿಂದೆ (ಬ,ಮ). ೧೭ ಗಿಂತು (ಬ,ಮ).

ಎನೆ ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿ ಚರಣಯುಗಮಂ ಪಿಡಿದು
ತಸುಜನೊಳು ತಪ್ಪನಱಿಸಲ್ವೇಡೆನುತ್ತಗಿದು
ಎಲೆ ದೇವ ನಿಮ್ಮ ತೊಳ್ತಿರು ನೂರ್ವರುಂಟಲ್ಲಿ
ನಲವಿಂದವರೊಳೊರ್ವಳಂ ಕೊಂಬು[೧]ದೆಂದ[೧]ಲ್ಲಿ
ಎಂದು ತನ್ನಯ ರಾಣಿವಾಸಮಂ ಕರೆಸುತಂ[೨]
ಬಂ[೩]ದವರನೊಯ್ಯಾರದಿಂದೆ ನಿಂದಿರಿಸುತಂ[೪]
ತೋಱಲೆಲ್ಲರನೊಲ್ಲೆನೊಲ್ಲೆನೆಂದೆನುತಮಿರೆ
ನೀಱೆಯ[೫]ರ್ಗಳಿ[೫]ವರಾಗದೆನಗೆ ಬೇಡೆನುತಮಿ[೬]ರೆ
ಕೃತಕದಿಂ[೭] ತೋಱ[೮]ದರಿನೊಲ್ಲೆ[೮]ನೆಂದೆನುತಮಿರೆ
ಪತಿಹಿತವ್ರೆ[೯]ಯಲ್ಲದುಳಿದರ್ರನೊಲ್ಲೆನೆನುತ ಬ[೧೦]ರೆ
ಕಂಡಿಹ[೧೧]ಪಗೆಯಾಂಡರಿನ್ನೆಂತು ಮಾಡುವೆಂ
ಕಂಡರೆಲ್ಲರನೊಲ್ಲೆನೆಂದಪ್ಪರೇಗುವೆಂ
ಪತಿಹಿತವ್ರೆಯುಂ ತೋರ್ಪೆನೊಲ್ಲೆನೆಂದಡೆ ಬಳಿಕ
ಅತಿ[೧೧]ಮಾತನಾಡುವುದ[೧೧] ನೋಡಿಕೊಂಬೆಂ ಬಳಿಕ
ಒಪ್ಪಿಸುವೆನೆನ್ನ ದೇಹವನಿವರ ಚರಣಕ್ಕೆ
ಅಪ್ಪುದಾಗುತ್ತಿರ್ಕೆ ಸಾಲ್ಗೆನ್ನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ

ಎಂದಿಂತು ಚಿಂತಿಸುತೆ ಪತಿಹಿತವ್ರೆಯಂ ಕರೆಸೆ
ಬಂದಳು ಭಕ್ತನ ಮನಂ ಹರುಷದೊಳು ಬೆರಸೆ
ಬರೆ ಕಂಡು ದೇವ ಪರಿಚರಿಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಸತಿ
ಹರನೆ ಕೈಕೊಂಬುದಿಂ ಬೇಱಿಲ್ಲ ನೀವೆ ಗತಿ
ಎನಲೊಡಂಬಟ್ಟು ಭಕ್ತರು ಸುಮ್ಮನಿರ್ದಂದು
ಅನುಸರಿಸಿ ಕೊಂಡೆ[೧೨]ವಾಗಲಿಯುದಕ್ಕೇನೆಂದು
ನುಡಿಯೆ ಪುಳಕಿತನಾದ[೧೩]ನೊಲಿದಿಹಪಗೆ[೧೩]ಯಾಂಡ
ನಡಿಗಡಿಗೆ [೧೪]ಹೆಚ್ಚಿದಾ[೧೪]ನಂದವುಂ ಕೈಕೊಂಡ
ಇಂದು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆಂ ದೇವ ನಡೆ ತಂದೆ
ಇಂದಾನು [೧೫]ಧನ್ಯ[೧೫]ನಾದೆಂ ದೇವ ಕರುಣಿಸಿದೆ

---

೧ ದಿನ್ನಿ (ಅ). ೨ ತ್ತೆ (ಬ,ಮ). ೩ ಅಂ (ಅ). ೪ ತ್ತೆ (ಬ,ಮ). ೫ ರು ಇ (ಬ,ಮ). ೬ ಬ ಬ,ಮ). ೭ +ದಂ (ಬ,ಮ). ೮ ನೆನುತ ಬರೆ (ಬ,ಮ). ೯ ಯುಳಿಯುಲೆಲ್ಲರ (ಅ). ೧೦ ವಿ (ಅ). ೧೧ ಮಥನಮಾತವಂ (ಬ, ಮ). ೧೨ ಬೆ (ಬ, ಮ). ೧೩ ನಂದಿ ಹಸ್ಸಳೆ (ಅ). ೧೪ ಹೆಚ್ಚುತಾ (ಮ, ಬ). ೧೫ ವಂದ್ಯ (ಬ,ಮ).

ಎಂದು ಪತಿಹಿತವೆ ಸಹಿತವರನೊಲವಿಂ ಕಳುಪೆ
ಇಂದು ನೇಮಂ ಸಂದುದೆಂದುಮ್ಮಳವನಿಳಿಪೆ
ಪೋೞ[1]ವಂಟನೊಲವಿಂದೊ ವಿಟವೇಷದೀಶ್ವರಂ
ಪೆ[2]ಱಗೆ ಪತಿಹಿತವೆ ಬಳಿಬಳಿ ಬರುತ್ತಿರೆ ಕರಂ
ಕಂಡು ಪುರಜನವೆಲ್ಲಿದೇಸಿದೇ ಸಘಟಿತಂ
ಮಿಂಡನೊಡನೊಡನೆ ಪತಿಹಿತವೆ ನೋಡದ್ಭುತಂ
ಆವನೆಂದಱಿಯೆವು[3] ಮರುಳ್ಮಾಡುತೀ ಹೋದ
ಓವೊವೋ ನೋಡಿೞಪಗೆಯಾಂಡರೇನಾದ
ಇಂತು ಕೊಟ್ಟವರುಂಟೆ [4]ಚೆನ್ನುಳ್ಳ ಕುವರಿಯಂ[4]
ಕಂತು ನೆಱೆ ಬಯಸಿ ಪಡೆ[5]ವನೆ[5] ಸುಕುಮಾರಿಯಂ
ಹಾಸಿಂದಲಿಳಿಯದ[6]ಳ ಬೀ[6]ದಿಯೊಳ್ಬರಿಸಿದಂ
ನೇಸಱಿಂ ಕಾಣದಳ[7]ನೀ ಬಿಸಿಲೊಳ[7]ರಿಸಿದಂ
ಘಾಸಿಯಾದುದು ನೋಡ ಪತಿಹಿತವೆಯರ ಕುಲಂ
ಬೀಸರಂಬೋದುದಿನ್ನೇನು ವಂಶದ ಫಲಂ
ಎಂದು ನುಡಿವರ್ಗೆ ಪತಿಹಿತವೆ ನೆಱೆ ಕೋಪಿಸುತೆ
ಎಂದುವುಂ ಶಿವಭಕ್ತಿ ನಿಮಗಾಗದಿರ್ಕೆನುತೆ
ಬರೆ ಪುರದ ಪುಯ್ಯಲಾಕೆಯ ಬಂಧುಗಳಿಗೆಯ್ದೆ
ಉರಿದೆದ್ದು ಸೋದರಂಗಳ್ಬಂಧುಜನವೆಯ್ದೆ
ಶಿವ ಮರುಳ್ಗೆ [8]ಕೊಟ್ಟೆವಿ[8]ನ್ನೇನು ನಮಗಿದು ಪಿರಿದೆ
ಅವನೊ[9]ಳಿನ್ನಾ[9]ವುದು ಕುಲಾಚಾರವಱಿಸುವುದೆ
ಕೊಟ್ಟ[10]ನಿಂತಭಿಮಾನವುಂ ನೆಱೆ ವಿಚಾರಿಸದೆ
ನೆ[10]ಂಟ್ಟನೀ ಲೋಕಾಪವಾದಮಂ [11]ವಾರಿ[11]ಸದೆ
ಕೊಂಡೊಯ್ವನಾವ[12]ನಾತಂ[12]ಗವೆಂಟಿರ್ದೆಯುಂಟೆ
ಮಂಡಲದೊಳಂತವಂಗೆ[13] ನೊಸಲ ಕಣ್ಣುಂಟೆ
ಚೋಳನಾದಡಮವನ ಕೈಯಿಂದೆ ತಂದ[14]ಪೆವು[14]
ಭಾಳಲೋಚನನಾದಡಂ ಕಾದಿ ತಂದ[14]ಪೆವು[14]

---

೧ ಮುಟ್ಟನೊಲಿದಾಹ (ಅ). ೨ ಹೊ (ಬ, ಮು). ೩ ನೆಲೆ (ಬ, ಮು). ೪ ಈ ಸೌಕುಮಾರಿಯಂ (ಬ, ಮು). ೫ ಯುವ (ಅ). ೬ ಳ್ಪೀ (ಅ). ೭ ಬಿಸಿಲೊಳೆಯ್ತ (ಅ). ೮ ಕೊಟ್ಟಡಿ (ಬ, ಮು). ೯ ಳೀ ನಾ (ಮು). ೧೦ ಕೊ (ಬ, ಮು). ೧೧ ಮುನ್ನಿ (ಬ, ಮು). ೧೨ ನವನಂ (ಮು). ೧೩ ಗಂ (ಅ). ೧೪ ಪ್ಪೆ (ಅ, ಪ).

ಎಂದು ಗದ್ದುಗೆವೊಯ್ದು ನೆರೆದುದಾಕೆಯ ಕುಲಂ
ಬಂದು ಕೂಡಿತ್ತು ಶಿವದ್ರೋಹಿಗಳ ಪಡಿಬಲಂ

ಗಜದೊಡ್ಡು ತುರಗರಥದೊಡ್ಡುಗಳವಲ್ಲಲ್ಲಿ
ನಿಜ ಭುಜಾಲಾಪದ ಪದಾತಿಯೊಡ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ
ಸೆಳೆಯ ಸಿಂಧದ ಕಟ್ಟೆದುಪ್ಪರಗುಡಿಗಳಲ್ಲಿ
ಹೊಳೆವ ಠಕ್ಕೆಯುದ ನೆರೆದಣು[೧]ಬಳಗ[೧]ವಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಕೊಡೆ ಹೀಲಿದಳೆ[೨] ಪರಿಪರಿಯ ಸತ್ತಿಗೆ[೩]ಗಳ[೩]ಲ್ಲಿ
ಕಿಡಿಯನುಗುಳ್ವಲಗುಗಳ ಥಳಥಳಿಪ ಬೆಳಗಲ್ಲಿ
ಹೊತ್ತ ಬಾಳಿಂ ಸೆಣಸುತಿರ್ಪ ರಾವುತರಲ್ಲಿ
ಒತ್ತಿ ನೂಂಕುವ ಗಜಾರೋಹ[೪]ಕಾಳಿಗಳಲ್ಲಿ[೪]
ಧರಣಿ ತಲ್ಲಣಿಸೆ [೫]ಪರಿಯಿಪ ಸಾರಥಿಗಳಲ್ಲಿ[೫]
ಉರವಣಿಪ ಕಾಲಾಳ [೬]ತೊತ್ತುಳಿ[೬]ಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಹೊಯ್ವ ನಿಸ್ಸಾಳ ತಂಬಟ [೭]ಭೇರಿಕುಳವಲ್ಲಿ[೭]
[೮]ಬಯ್ವ[೮] ಬಿರುದಿನ ಕಹಳೆಗಳ ತಿತ್ತಿರಿ[೯]ಗಳ[೯]ಲ್ಲಿ
ಧವಳ ಶಂಖಂ ಕರೆವ ಜವಳಿಗಹಳೆಗಳಲ್ಲಿ
ತವೆ ಚೀ[೧೦]ಱುತಿರ್ಪ [೧೧]ಚಿನ್ನಂಕಿನ್ನರಿಗಳಲ್ಲಿ[೧೧]
ಇಕ್ಕೆಲದೊಳೊಲೆವ ಕೋ[೧೨]ವಳಗಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ
ತೆಕ್ಕೆಯಿಂದೊತ್ತರಿಪ ಜೋದ ಜೋಕೆಗಳಲ್ಲಿ

ಇಂತು ನೆರೆದುದು ಚಾತುರಂಗಬಲ ಬ[೧೩]ಲಿದಿತ್ತ
ಪಿಂತೆ ಪತಿಹಿತವೆ ಸಹಿತಂ ಬರುತಭವನತ್ತ
ಪುರದ ಬಾಗಿಲುವಾ[೧೪]ಡವಂ ಪೊಱಮಡ[೧೫]ಲು ಕಂ[೧೫]ಡು
ನೆರವಿಗಳೆಲೇ[೧೬] ಮಿಂಡಗೊರವ ಹೋಹರೆ ಕೊಂ[೧೭]ಡು
ಅಕ್ಕವಳೆ ಪತಿಹಿತವೆ ನಿನಗೆಲೆ ಮರುಳ್ತರಳ
ಚಕ್ಕನೆ ಮರಳು ನಿನ್ನ ವಶವಲ್ಲವೆಲೆ ದುರುಳ

೧ ಕುಗಳ (ಬ,ಮು). ೨ +ಯ (ಅ,ದ). ೩ ಯ (ಅ, ದ). ೪ ಕಸಿಕರವಲ್ಲಿ (ಬ,ಮು). ೫ ನೆರೆದುದು ರಥಿಕರಲ್ಲಲ್ಲಿ (ಅ,ದ). ೬ ಕೊತ್ತಳ (ಅ). ೭ ದ ಭೇರಿಗಳಲ್ಲಿ (ಬ,ಮು). ೮ ಬಯಿವ (ಅ). ೯ ಯ (ಅ). ೧೦ ಜೀ (ಬ,ಮು). ೧೧ ತಿರಿಚೆನ್ನಕಿನ್ನರಿಯಲ್ಲಿ (ಬ,ಮು). ೧೨ ಗೋ (ಬ,ಮು). ೧೩ ಪೊ (ಅ, ದ). ೧೪ ಲ್ವಾ (ಬ, ಮು). ೧೫ ಲ್ಕಂ (ಬ,ಮು). ೧೬ ಲೆಲೆ (ಅ). ೧೭ ಕಂಡು (ಅ,ದ).

ಈಕೆಗೋಸುಗ ಚಾತುರಂಗಬಲ[1]ವಿದೆಯೆನಲು
ಏಕೆ ಪೋದಪೆ [2]ತರಳ[2] ನಿನಗೊಡೆಯ[3]ರಿಲ್ಲೆನಲು[3]
ಕೇಳ್ದು ಸಜ್ಜನೆ ತಿರುಗಿ ಗಳಗಳನೆ ನಡೆತಂದು
ತಾಳ್ದ ಕೋಪವನಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡರೊ[4]ಳ್ಳಿಂದು[4]
ನೀಂ ಕೊಟ್ಟೆ ನಾಂ ಕೊಂಡೆನೇನುಂ ಕೊಱತೆಯಿಲ್ಲ
ಶಂಕಿಸದೆ ಬಡಭಕ್ತರೊಡನಿದೇಕೀ[5] ಚಲ್ಲ
ಈ ಪರಿಯೆ ಮುನ್ನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಿ
ಭಾಪುರೇ ಲೇಸಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡ ಹೊಸಯುಕ್ತಿ
ಇದಱಿಂದವಿಲ್ಲೆಂದಡಂ ನಿನಗೆ ದೋಷಮೋ
ಮದವಳಿದ[6] ಭಕ್ತರೊಳು ಸರಸವಭ್ಯಾಸಮೋ
*ಈದಳೇ ಪತಿಹಿತವೆ ಹೋದೆಹೆವೆನುತ್ತಂದು
ಆದುದೆಮಗಂದೆ ಬೇಡಿತ್ತು ಬಂದುದು ಇಂದು
ಉಸುರೆ ಕೇಳ್ದಿಹಪಗೆಯರೇನೆಂಬ ಪರಿಯೆನಲು
ಅಸರಣೆಯ ಮಾತನೆಮಗರುಪುವುದು ನೀವೆನಲು*
ಪತಿಹಿತವೆಯರ ಸಕಲ ಬಂಧುಬಳಗಂ ನೆರೆದು
ಅತಿಕೋಪದಿಂದೆ ಚತುರಂಗಬಲವಂ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು [7]ಘುಡುಘುಡಿ[7]ಸುತದೆ [8]ಕಣ್ಗೆ ಭೀಕರ[8] ನೋಡ
ಕೊಂಡೊಯ್ವನಾವನೆಂದಳ್ಳಿಱಿವುತದೆ ನೋಡ
†ಎಂದು ಬೆಸಸಲ್ಕಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡರೊಳಗೊಳಗೆ
ನಿಂದು ಬೆಱಗಾಗಿ ನಸುನಗುತಂದು ಮನದೊಳಗೆ
ದೇವ ಎನ್ನಂ ನೋಡುತಿನಿರ್ತ[9] ಬೆಸಸುವರೆನಲು
ಆವನುಂಟೆನಗಿದಿರು ನಡೆಯೆ ಕೇಳುಹ[10]ವೆನಲು†
ಬೇಡ ನಿನ್ನ[11]ವಲ್ಲವಂದಿರ ಬಲಂ ಪಿರಿದು
ನೋಡ ನೀನೊರ್ವನಾ ಬ[11]ಲವಂ ಗೆಲುವುದರಿದು
ಇನಿತುದಿನವಿಲ್ಲೆನ್ನದಿ[12]ತ್ತುದೇ[12] ಸಾಲದೇ
ಇನಿತೇಕಿದೊಂದಱಿಂದಂ ಕೊಱತೆಯಾದುದೇ

೧ ವದೆ ನೆರದು (ಬ, ಮು). ೨ ತರುಣ (ಬ, ಮು). ೩ ಲ್ಲೆಂದು (ಬ, ಮು). ೪ ಳಗಂದು (ಬ,ಮು). ೫ ಕೈ (ಅ). ೬ ದು (ಬ,ಮು). *ಈ ನಾಲ್ಕು ಸಾಲುಗಳು ಬ,ಮು ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇವೆ. ೭ ಘುಳುಘುಳಿ (ಅ.) ೮ ನೋಡಬಾರದು (ಬ, ಮು). †ಈ ನಾಲ್ಕು ಸಾಲು ಆ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ೯ ತು (ಮಿ). ೧೦ ಹೆ (ಮು). ೧೧ ದ (ಮು). ೧೨ತ್ತಡಿದು (ಬ,ಮು).

ಹೋ[೧]ದೆಹೆ[೧]ವು ಪತಿಹಿತವೆಯೀಯಿರ್ದಳೆನುತಮಿರೆ
[೨]ಆದುದೆಮಗಂದೆ ಬೇಡಿತು ಬಂದುದೆನುತಮಿರೆ[೨]
ಕೇಳ್ದಿ ಹಃಪಗೆಯಾಂಡರೊಳಗೊಳಗೆ ನಸುನಗುತೆ
ತಾಳ್ದು[೩] ನಸುಗೋಪವಸಿ[೪]ದೊಂದರಿದೆ ಶಿವಯೆ[೪]ನುತೆ
ದೇವ ಇಂತಿದ[೫]ನೆನಗೆ ನೀಂ[೫] ಬೆಸಸವೇಳ್ಪುವೋ
ಆವುದೊಂ[೬]ದುಂ ಇ[೬]ಹಃಪಗೆಯರೊಳು ನಿಲ್ಪುವೋ
ಎಲೆ ದೇವ ದೇವ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ನಾ [ನಿ][೭]ಂದಪೆಂ
ತಲೆಲಪಜ[೮]ಲದಡಟ್ಟಿಯೊಳವಂದಿರಂ ಕೊಂದಪೆಂ
ಆಜ[೯]ಿಯರಯ್ಯೋ ಇಹಃಪಗೆಯಾಂಡರಾಳ್ತನವ
ಆಜಸಿ ಕಾಳೆಗಕೆ ಕಾಮಿಸುವ ಬಲ್ಲಾಳ್ತನವ
ಅಂಜದಿರಿಯಂಜದಿರಿಯಾವುದುಂ ಭಯವಿಲ್ಲ
[೯]ಎಂಜಲಿಪೆನೆನ್ನ[೯] ಕೂರಸಿಯಿಂದಲರಿದಿಲ್ಲ
ನಾನೆ ಸುಯಿಧಾನದಿಂದಂ ಬಂದು ಕಳುಪುವೆಂ
ಈ ನೆಲಂ ನಲಿಯೆ ಭೂಭಾರ[೧೦]ಮುಮಂ[೧೦]ನಿಳುಪುವೆಂ
ಕಯ್ಯ ಹಸಮಂ ಕಳೆದುಕೊಂಬೆನಾನೋಲಿದಿಂದು
ಅಯ್ಯಯ್ಯ ಜವನೊಡನೆ ಚಲ್ಲವಾಡಿದರೆ[೧೧]ದು

ಎನುತೆ ಭುಜಮಂ [೧೨]ಹೊಯ್ದು[೧೨] ಕೊನೆಮೀಸೆಯಂ ತಿದ್ದಿ
ತನು[೧೩]ಗೆಂಪು ಕಂಗೇ[೧೪]ಅಿ ಕಡುಗೋಪಮಂ ಹೊದ್ದಿ
ಮುಳಿದು ಭುಗಿಲೆನುತೆ ಭಸಿತೋದ್ಧೂಳಸಂ ಮಾಡಿ
ತೊಳತೊಳಪ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನೊಪ್ಪದಿಂ ಸೂಡಿ
ಹೊಳಹೊಳೆವುತಿರ್ಪ ಪೊಂಬಟ್ಟೆಯಂ ಬಿಗಿದುಟ್ಟು
ಘುಳುಘುಳಿಪ ಹೊಸತೊಡರನೆಡಗಾಲೊಳೊಲಿದಿಟ್ಟು
ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಅಸಿಫಳಕಮಂ ಕೊಂಡು
ವೀರನಾರುತ್ತೆ ಬಾಹಪ್ಪಳಿಸಿ ಕೈಕೊಂಡು
ಕೂರಸಿ ಕಠಾರಿಗಳನಲ್ಲಲ್ಲಿಗಳವಡಿಸಿ
ಮಾರಾರಿ ಮೆಚ್ಚಲು ಉಬುಬುಬೆನುತ್ತಬ್ಬರಿಸಿ

೧ ದಪೆ (ಅ). ೨ ಅದು ತಾವು ಬೇಡಿತ್ತು ಬಂದುದೆಮಗೆನುತಮಿರೆ (ಬ,ಮ). ೩ ದ್ದ ೪ ದಾವುದರಿದೆಂದೆ (ಬ,ಮ). ೫ ಕಿನಿತ್ತಂ (ಬ,ಮ). ೬ ದಿಂದಿ (ಅ). ೭ ನೆ (ಅ,ಬ,ಮ). ೮ ಹೋ (ಬ, ಮ). ೯ ವೆಂಜರಿಸದೆನ್ನ (ಅ). ೧೦ ಮಂ (ಬ,ಮ). ೧೧ ರಿಂ (ಅ). ೧೨ ನೋಡಿ (ಬ,ಮ). ೧೩ ನಿ (ಅ). ೧೪ ಜ್ಗೇ (ಅ).

ಬಾಳ್ಗಿನ್ನ ಭಕ್ತರೆನುತವರ ಪದಮಂ ಮುಟ್ಟಿ
ತೋಳ್ಗೆ ವೀರಶ್ರೀಯ ಹೊಸಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ
ಹರನೇಕನಿಷ್ಠೆಯಂ ಕರಣಂಗಳಿಂ ಮುತ್ತಿ
ಶ[1]ರಣತತಿಗಿ[2]ಲ್ಲೆನ್ನ[2]ದುಪ್ಪರಗುಡಿಯನೆತ್ತಿ
ನಡೆ ದೇವ ಸೀವಂಜಲೇಕೆನುತ್ತಂ ಮುಂದೆ
ನಡೆತಂದನಪ್ರತಿಮನಥಟನುರವಣೆಯಿಂದೆ
ಸಮೆದ ಮಖಮಂ ಸುಡುವ ವೀರಭದ್ರನ ತೆಱದೆ
ಅಮುಮ ಸಮರಕೆ ನಡೆವ ಉಗ್ರಶರಭನ ತೆಱದೆ
ಉರವಣಿಸಿ ನಡೆದು ಕಿಱಿದಂತರಂ ಬರುತಿರಲು
ನೆರೆದು ಘುಳುಘುಳಿಸುತಂ ಮುಂದೆ ಪೆರ್ಬಲವಿರಲು
ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಕೈಕೊಳ್ಳದೀಕ್ಷಿಸದೆ ಹೋಗುತಿರೆ
ಎಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯಿಂದ [3]ಬಲವೆಯ್ದಿ ಮೂದಲಿಸು[3]ತಿರೆ
ಪೋಗದಿರ್ ಪೋಗದಿರಿಹಪಗೆಯ ನಿಲ್ಲೆಂದು
ಆಗದಾಗದು [4]ಹೋಗಲಾಗದೆ[4]ನುತಂ ಬಂದು
ಮೆಯ್ದೋಱಿ ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ವರಸುನಂಟರ್ಕಳಂ
ಹೊಯ್ದನಿಕ್ಕಡಿಯಾಗಿ ರಣಮೊನೆಯುಲವರ್ಗಳಂ
ಹೊಯ್ಯೆ ಕೋಪಿಸಿ ಗಜಱಿ ಗರ್ಜಿಸುತೆ ಮಾರ್ಬಲಂ
ಅಯ್ಯಯ್ಯ. ಇನ್ನ[5]ಱಿಯಲಕ್ಕೆನುತ್ತಂ ನೆಲಂ
ಕವಿದಿಕ್ಕಿದಂತೆ ನೆಱೆಮುತ್ತಿ ಮುಸುಱುತ್ತಿರಲು
ತವತವಗೆ ನಾಲ್ದೆಸೆಯೊಳಾರ್ದು ಮಸಗುತ್ತಿರಲು
ಕಂಡಿಹಪಗೆಯೊಂಡನಂತಂತೆ ಘೂರ್ಮಿಸುತೆ
ತಂಡತಂಡದಿ ತಱಿವೆನೆಂದು ಹಲುಮೊರೆವುತ್ತೆ
ತಟ ತಟ [6]ತಟಂ ಥಟೆನೆ[6] ಭುಜಸ್ಫಾಳನಂ ಮಾಡಿ
ತಟ ಘಿಱಿಱಿ ಘಿಱಿಱಿ[7]ನುತೆ[7] ಮುಳಿದು ದಿಟ್ಟಿಸಿನೋಡಿ
ಹರಿದು ಗಜದೊಡ್ಡನೊಡೆದುಚ್ಚಳಿಸಿ ಪಡಿಸಲಿಸಿ
ತಿರಿಗಿ ತಾರುಂತಟ್ಟುವಾಯ್ದು ಬಲವೊಬ್ಬುಳಿಸಿ
ಬೆಬ್ಬಳಿಸುತಲ್ಲಾಡಿ ಘೋಳೆಂದು ಮೆದೆಗೆಡೆಯೆ
ಅಬ್ಬರಿಸುತೆಂತಕ್ಕೆ ಗಱಿಗಟ್ಟಿ ಮಾರ್ಮಲೆಯೆ

---

೧ ಕ (ಮ). ೨ ದಿೞಲ್ಲ (ಅ), ಲೆನ್ನ (ಮ). ೩ ಮೂದಲಿಸಿ ಬಲವೆಯ್ದು (ಬ,ಮ). ೪ ಕೊಂಡು ಹೋಗಲೆ (ಅ), ಹೋಗಲೆ (ಬ). ೫ ನ್ನಿ (ಬ,ಮ). ೬ ಥಟಂಥಟ (ಬ,ಮ). ೭ ನಿಸಿ (ಬ).

ನಿಂದಿರ್ದ ವೀರಭಟರಂ ಕಂಡು ಮುಳಿದಲ್ಲಿ
ಸಂದಣಿಸಿ ಕೂರಸಿಯೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿ ಹೊಯ್ದಲ್ಲಿ
ಖಟಿಲೆಂಬ ಖಣಿಲೆಂಬ [೧]ನೆಳೆ[೧]ಲೆಂಬ ನೆ[೨]ರ್ಕೆಂಬ
ಘಣಿಲೆಂಬ ಘಣ್ಮೆಂಬ ದೊಗಹೆಂಬ ದೊಕ್ಕೆಂಬ
ಸಜ[೩]ಂಬ ಘರಿಲೆಂಬ [೩]ಧಗಿ[೩]ಲೆಂಬ ಭುಗಿಲೆಂಬ
ಝೊಜ್ಜ[೩]ಂಬ ಝುಮ್ಮೆಂಬ ಚಕ್ಕೆಂಬ ಚೊ[೪]ಕ್ಕೆಂಬ
ಢಡಲೆಂಬ ಛಟಲೆಂಬ [೫]ಧೊಪ್ಪೆಂಬ ಧಿಪ್ಪೆಂಬ[೫]
ದುಡುಹೆಂಬ ದುಮ್ಮೆಂಬ ಘೋರೆಂಬ ಭೋರೆಂಬ
ಕೂರಸಿಗಳುರವಣೆಯ ದನಿಯುಡಸುತಂ ಪುಟ್ಟೆ
ವೀರರಂ ತಲೆ[೬]ಗಡಿದ [೭]ನೆತ್ತ್ರ[೭] ಕಡಲ್ಕಟ್ಟೆ
[೮]ಚಿಕ್ಕುದಱ[೯]ದಂ[೮]ತಾಗೆ ತಳ್ತ ಕೂರಾಳ್ಗಳಂ
ಮಿಕ್ಕು ತನ್ನಯ ಮೇಲೆ ನೂಂಕುವ ಗಜಂಗಳಂ
ಬಗಿದು ಕುಂಭಸ್ಥಳವನಿಱಿವುತೆ ವಿದಾರಿಸುತೆ
ಉಗಿವುತಿಬ್ಬಗಿಮಾಡಿ ಛೀಳಿಡಲು ಘಾತಿಸುತೆ
ನೆತ್ತರ್ವರಿದು ಮುತ್ತು ಝಲ್ಲೆನಲು ಸೂಸುತ್ತೆ
ಒತ್ತಿ ಕೊಂಬಂ ನೆಟನೆಟನಲುಡಿದು ಬಿಸುಡುತ್ತೆ
ಭರಿಕೈ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಪಂಚಕಂಬರ ಸೀಳ್ದು
ಉರವಣಿಸಿ ದೇಹವಿಭಾಗವಾಗಲು ಸೀಳ್ದು
ನೀಲಗಿರಿಗಳ ಮಱ[೯]ಗಳಂ ಪೋಳ್ದು ಬಿಸುಟಂತೆ
ಹೂಳ್ಕೆಹೊಕ್ಕಿಭದೊಡ್ಡ[೧೦]ನೆಡೆ[೧೦]ಗೆಡಹುತಂ ಮುಂತೆ
ಕವಿತಪ್ಪ ತುರಗಬಲದುರವಣೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತೆ
ಶಿವಗಣಗನತ್ಯುಗ್ರರೂಪಿಂದೆ ಕೋಪಿಸುತೆ
ಹರಿದು ಸರಿಬೆಸನಾಗಿ ಖಂಡಿಸುತೆ ತುಂಡಿಸುತೆ
ತಿರಿಗಿ ಛಟಲೆನೆ ಹೊಡೆದು ತಗ್ಗಿಸುತೆ ಮ[೧೧]ಗ್ಗಿಸುತೆ
ಉರವಣಿಸುವಧಟರಂ ಬೆರಸುತ್ತೆಯೊರಸುತ್ತೆ
ತುರಗಬ[೧೨]ಲವುಂ ಹರಂ ಬಣ್ಣಿಸಲು ಸಣ್ಣಿಸುತೆ
ರಾವುತರನಸಿಮುಖಕ್ಕಾಹುತಿಗಳಂ ಕು[೧೩]ಡುತೆ
ಏವೇಳ್ವೆನೆಯ್ತರ್ಪ ರಥಕುಲವನೀಕ್ಷಿಸುತೆ

---

೧ ನಿಣ (ಬ,ಮ). ೨ ನಿ (ಬ,ಮ). ೩ ನಿಟ (ಬ,ಮ). ೪ ಚು (ಬ,ಮ). ೫ ದುಡುಹೆಂಬ ಘುಕ್ಕೆಂಬ (ಬ,ಮ). ೬ ಡಿ (ಬ,ಮ). ೭ ನೆತ್ತಂ (ಅ). ೮ ಒಕ್ಕದರಿಡಂ ೯ ಣೆ (ಬ). ೧೦ ನಡಿ (ಅ). ೧೧ ನು (ಬ,ಮ). ೧೨ ಕು (ಬ,ಮ). ೧೩ ಕೊ (ಅ).

ನೆಗೆದು ರಥದೊಳು ಪೊಗುತ್ತೊಗೆದು ಘಲ್ಲಿಸಿ ಮಸಗೆ
ಸುಗಿದು ಫಳಫಳಲೆಸಲ್ಕಳಚುತಿರೆ ನಾಲ್ದೆಸೆಗೆ
ಅಚ್ಚುಡಿದು ಕೀಲ್ಮುಱಿದು ಬಿಚ್ಚಿ ಬೇಱಾಗಿರಲು
ನುಚ್ಚುನೂಱಿಂ ಮಾಡೆ ಶೂಲಿ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿರಲು
ಇಂತು ಚತುರಂಗಬಲವಂ ನೆಱೆ ಪಡಲ್ವಡಿಸಿ
ಸಂತತಂ [೧]ಶಿವ[೧]ನಲ್ಲಿಗೈತಂದ[೨]ನಸುವೆರಸಿ[೨]
ಹೂತ ಮುತ್ತದ ತೇಱದೆ ಕುಸುರಿದಱಿ[೩]ದೊಡಲೊಳಿರೆ
ನೂತನಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಮ್ಮೈಗಂಡು ಸೂಸುತಿರೆ
ಬಳಸುವೊಱಿ[೪]ದೆಱೆ[೪]ವಾಯಿ ದುಱುದುಱನೆ ನುಡಿವುತಿರೆ
ಎಳೆವ ಕರುಳ್ಗಳ ಮಾಲೆ ಕಾಲೊ[೫]ಳಂ ಸುತ್ತು[೫]ತಿರೆ
ಬಂದನುತ್ಸವದಿಂದೆ ಶಿವಭಕ್ತನಿದ್ದೆಡೆಗೆ
ಇಂದುಧರಮೂರ್ತಿ ಬಿಜಯಂಗೈವುದೊಲಿದೆಡೆಗೆ
ದೇವ ಇನ್ನಾವುದುಂ ಭಯವಿಲ್ಲ ನಡೆವುದೆನೆ
ದೇವಭಕ್ತ[೬]ರುಮವನ[೬] ತೂಪಿಱಿವುತಂ ಮಗನೆ
ನೊಂದಾ ಬಳಲ್ದ ಕಂದಾ ಹೋಗಬಱ[೭]ಕ್ಕುಮೋ
ಮುಂದಾ[೮]ರುವಿ[೮]ಲ್ಲಲೇ ಸುಯಿದಾನಮಕ್ಕು[೭]ಮೋ
ನೋಡುತಿರು ನೀ[೯]ನಿನಿತು[೯] ಬೇಗವೆನುತಂ ನಡೆದು
ನಾಡೆ ಮನದೊಳಗೆ ಬೆಱಗಾಗಿ ರಾಗಂಬಡೆದು
ಇಲ್ಲಿಂದ ಮೇ[೯]ಲಿನ್ನು[೯] ಕಾಡಲೆನ್ನಳವಲ್ಲ
ಬಲ್ಲದನಿಹಃಪಗೆಯನೋಸರಿಸುವವನಲ್ಲ
ಎನುತೆ ಕಾಬ[೧೦]ಳತೆಯೊಳು ನಿಂದು ಶಶಿಧರನಲ್ಲಿ
ವನಿತೆ ಪತಿಹಿತವೆಗೆ ನಿಜಂದೋಱುತಿರಲಲ್ಲಿ
ಪತಿಹಿತವೆ ಕಂಡಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡ ಬಾ ಬಾರ
ಅತಿಕರಂ ಲೇಸಾಯ್ತು [೧೧]ಬಾರ ಎಲೆಲೆಲೆ[೧೧] ಬಾರ
ಎನಲದಾವವನಡ್ಡವಾದ[೧೨]ನೆಲೆಲೇಯೆನುತೆ
ಮುನಿದು ಸಿತಕರ ಗಂಡನುರವಣೆಸುತೆಯ್ತರುತೆ

೧ ಹರ (ಅ). ೨ ಸುರವಣಿಸಿ (ಅ) ೩ ಲ್ಗ (ಅ). ೪ ಮರ್ಣನವೆ (ಅ). ೫ ಲ (ಬ,ಮ). ೬ ವುದಿ (ಅ). ೭ ಕ್ಕುರ್ಕ (ಬ,ಮ). ೮ ಸಿಂತು (ಬ,ಮ). ೯ ಲೆನಗೆ (ಅ). ೧೦ ಣ್ಬ (ಅ). ೧೧ ಬಾರೆಲೆಲೆ ಬಾ (ಅ). ೧೨ ಯ್ದ (ಅ,.

ಬರೆ ಪತಿಹಿತವೆ ನೋಡ ದೇವರಿವರೆನುತಿರಲು
ಪುರುಳೆ ಮುನ್ನಾರೆಂದು ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದೆನುತಿರಲು
ದಶಭುಜಂ ಪಂಚವಕ್ತ್ರಂ ತ್ರಿಣೇತ್ರದಿನೊಪ್ಪೆ
ಶಶಿಕಳೆ ೧ಸುರಾಪಗೆಗಳಿಂ ಜಟಾಭರವೊಪ್ಪೆ೧
ಫಣಿಕಟಕಕುಂಡಲಂ ಕೊರಳಗರಳದಿನೊಪ್ಪೆ
ಎಣೆಯುಗಲದಗಜೆ ಗಜಚರ್ಮಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪೆ
ಡಮರುಗ ಪಿನಾಕ ತ್ರಿಶೂಲಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪೆ
ಅಮರ್ದ ಭಸಿತಾಂಗದಿಂ ಪುಲಿದೊವಲೊಳಂದೊಪ್ಪೆ
ಕೋಟಿರವಿತೇಜಮಂ ಮಸುಳಿಸುತೆ ಪಸರಿಸುತೆ
ಕೋಟಿಶಶಿಕಾಂತಿಯಂ ಭಂಜಿಸುತೆ ರಂಜಿಸುತೆ

ಇರೆ ಕಂಡಿಹಃಪಗೆಯನಸಿಫಳಕಮಂ ೨ಬಿಸುಟು೨
ಹರುಷದಿಂದವಱೊಡನೆ ಭವದುಃಖಮಂ ೩ಬಿಸುಟು೩
ನೆಱೆ ಸದಾಶಿವನ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳಂ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ
ಒಱೆತೋಗುವ ಶಿವಸುಖಾನಂದಾಶ್ರುವಿಂದಳಪ್ಪಿ
ಇಂತು ಬರ್ಪರೆ ನಿಮ್ಮನಱುಹಿಸದೆ ಎಲೆ ದೇವ
ಇಂತು ನೋಳ್ಪರೆಯೆನ್ನ ಮನ೫ವೆನಿತ್ತೆ೫ಲೆ ದೇವ
ಆನೊರ್ಬನೆಂದು ಚಿತ್ತದೊಳಿರ್ದುದೇ ತಂದೆ
ಏನೆಂಬೆನೆನ್ನ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವನೆಲೆ ತಂದೆ
ಇನಿತು೪ವರ೪ ನಿಂದು ೬ನಿಜ೬ಪದತಳಂ ನೊಂದವೇ
ಇನಿತು ಬೇಗಂ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲ ನೊಂದವೇ
ಮೇಲೆ ನೆತ್ತರ್ಚಿಮ್ಮಿತೇ ಪೇಳೆಲೇ ತಂದೆ
ಶೂಲಿ ಹೊಲಸಿನ ನಾತದೊಳಗೆ ನಿಂದೈ ತಂದೆ
ಅಪರಾಧಮಂ ಸೈರಿಪುದು ಸದಾಶಿವ ಎಂದು
ಕಪಟಮನನಾ ನಿಮ್ಮ ನೋಯಿಸಿದೆ೭ಲ೭ನೇಯೆಂದು೮

ಇರೆ ಪೂಮಳೆಗಳೆಱಗಿ ಸುರಿದವಾತನ ಮೇಲೆ
ಪರಿಪರಿಯ ದುಂದುಭಿಸ್ವನಮುಣ್ಮಿದವು ಮೇಲೆ

---

೧ ಜಟಾಸುರಸುರಾಪಗೆಗಳಿಂದೊಪ್ಪೆ (ಬ,ಮ). ೨ ಬಿಟ್ಟು (ಅ). ೩ ಬಿಟ್ಟು (ಅ). ೪ ದೊ (ಅ). ೫ ವದನಿತೆ (ಅ). ೬ ಬೇಗಂ (ಬ,ಮ). ೭ × (ಬ,ಮ). ೮ ನೆನುತಂದು (ಬ,ಮ).

ಮೃದುಮೃದಂ[೧]ಗದಂ ಕಹಳೆಗಳ ಬಹಳ ರವವೆಸೆಯೆ
ಪದೆದು ಪೂರ್ಕೈಪ ಶಂಖಧ್ವಾನವಂದೊಗೆಯೆ
ಆ ಸಮಯದೊಳು ಶಿವನಸಜಸಿಕೊಳುತಂ ಬಂದ[೨]
ಭಾಸುರಂ ಮಿಗುತಿರೆ ಗಣೇಶ್ವರರು ನಡೆತಂದ[೩]
ರಲ್ಲಿ ನಂಡೀಶ್ವರಂ ವೀರಭದ್ರಾದಿಗಳು
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂ ಭಕ್ತಿ[೪]ಸುಖರಸಾಸ್ವಾದಿಗಳು
ಬರೆ ಕಂಡು ನಂದೀಶನಂ ಕರೆದು ಶಂಕರಂ
ಧರೆಗೆ ಪೊಸತೀ ಭಕ್ತನಿಂತು ಮಾಡಿತು[೫] ಕರಂ
ತನ್ನ ಮನದ[೬]ನ್ನಳಂ[೬] ಬೇಡಲಿತ್ತವರುಂಟೆ
ಎನ್ನ [೭]ಶೀಘ್ರದ ವಿಷಮ[೭] ಘಾತಿಗಾಂತವರುಂಟೆ
ಈ ಬಲವನೊಂದೆ[೮] [೯]ತೋಳೊಳ್[೯] ಗೆಲಿದಘಟರುಂಟೆ
ಈ ಬಲ್ಪಿನುರವಣೆಯ ಭಕ್ತಿಯಿತರರ್ಗುಂಟೆ
ನೋಡಿಹಃಪಗೆಯಾಂಡರ[೧೦]ರವ[೧೦]ನೆಲೆ ನಂದೀಶ
ನೋಡಲದ್ಭುತದ ಸಂಗರವ ನೀ[೧೧] ನಂದೀಶ
ಎನುತೆತ್ತಿ ತನುದಡವಿ ಕಣ್ಣನೀರಂ ತೊಡೆದು
ಮನವಾರೆಯಪ್ಪಿ ಮೂರ್ಧ್ನಿಘ್ರಾಣಮಂ ಪಡೆದು
ಕೇಳ ನಂದೀಶ ನೆಜತೆ ಕಲಿಗಳೆನ್ನಯ ಭಕ್ತ
ರಾಳ ನೋಡದರೊತ್ತುವೋಗರೆನ್ನಯ ಭಕ್ತ
ರಭವ[೧೨]ರಾನಂದ[೧೨]ರಪ್ರತಿಮರೆನ್ನಯ ಭಕ್ತ
ರಭಿಮಾನಿಗಳ್ಮೌನಿಗಳ್ಜ್ಞಾನಿಗಳ್ ಭಕ್ತ
ರಾನೆ ವರವೆಂದು ಬಯಸಿರ್ಪರೆನ್ನಯ ಭಕ್ತ
ರೇನುವಂ [೧೩]ಬೇಡರೆ ಮತ್ತ[೧೩]ಡಿಯರೆನ್ನಯ ಭಕ್ತ
ರತಿ[೧೪]ಮಾಗುದರತಿ ಚೆಲ್ಲ[೧೪]ರಧಿಕರೆನ್ನಯ ಭಕ್ತ
ರತಿಗುಪ್ತರತಿಶಕ್ತರಚಲರೆನ್ನಯ ಭಕ್ತ

---

೧ ಗಂ (ಅ). ೨ ದು (ಬ,ಮ). ೩ ದು (ಮ). ೪ ಕ್ತ (ಅ). ೫ ದ(ಅ). ೬ ಬಲೆಯಂ (ಬ,ಮ). ೭ ತೀವ್ರದ ನುಡಿಯ (ಅ). ೮ ಪು (ಅ,ಬ). ೯ ತೊಳಲು (ಬ,ಮ). ೧೦ ಪರ (ಬ,ಮ). ೧೧ ನೆಲೆ (ಅ). ೧೨ ರಾಸಿಂಧ್ಯ (ಬ,ಮ). ೧೩ ಮತ್ತೆ ಬೇಜ (ಬ,ಮ). ೧೪ ಮಾತ್ರರತಿಯಾಸ್ತ (ಬ,ಮ).

ರೆನುತೆ ಪುಳಕಿಸುತೆ ನಯನಾಶ್ರುವಂ ಸೂಸುತ್ತೆ
ಮನವೊಲಿದು ಗಣತತಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೆ ಹಿಗ್ಗುತ್ತೆ

ಇರೆ ಸುವರ್ಣದ ವಿಮಾನದ್ವಯಮುಮಂ ತಂದು
ಇರಿಸೆ ನಂದೀಶನುತ್ಸವದೊಳಿರ್ಬರ್ಗೆಂದು
ಅವನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆಯ್ದೆವೆಯ್ದೆವೆ[1]ಲೆ ನಂದೀಶ
ಇವನ[2] ಕೈಯಿಂದೆ ಹತವಾದರ್ಗೆ ನಂದೀಶ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತನ ಬಾಳ್ಗೆ ಗುಜಿಯಾದವರ್ಗೆಲ್ಲ
ರನ್ನದ ವಿಮಾನಂಗಳಂ ತರಿಸೆನಲ್ಕೆಲ್ಲ
ರೆಯ್ದಿದರು ಕೈಲಾಸಗಿರಿಗೆ ಗಣಸಂಕುಳಂ
ಅಯ್ದಿ ತಂದರ್ವಿಲಾಸದ ವಿಮಾನಂಗಳಂ
ತರಲಿಹಃಪಗೆಯುರಾ. ಪತಿಹಿತವೆ ಮೊದಲಾಗಿ
ಇರಿಸಿದರ್ಮಡಿದವರ್ಗಳೆಲ್ಲರುಂ ಸಹಿತಾಗಿ
ನೆಗೆದವು ವಿಮಾನಂಗಳಂಬರಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ
ಒಗೆದವು ಶಿವಪ್ರಘೋಷಂ ದುಂದುಭಿಗಳಲ್ಲಿ
ಆಗಸಂ ಹೂತಂತೆ ಪುಷ್ಪಕಂಗಳು ತುಱುಗಿ
ಹೋಗುತಿರ್ದವು ರಜತಗಿರಿಯತ್ತ ಮುಂತಾಗಿ

ಇಂತು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿಂದುಶೇಖರಂ
ಸಂತಸದೆ ಹಿಗ್ಗುತ್ತೆ ನೋಡಿ ಕರುಣಾಕರಂ
ನಲಿದಿಹಃಪಗೆಯುರಂ ಗಣ[3]ಪದವಿಯೊಳಗಿರಿಸಿ
ಒಲವಿಂದೆ ಮಿಕ್ಕರಂ ಃಶಿವಲೋಕದೊಃಳಗಿರಿಸಿ
ರಜತಗಿರಿಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನೊಪ್ಪಿದಂ
ನಿಜಗುಣವ್ರಜಪರಿವೃತಾ[4]ಶೇಷ[4]ನೊಪ್ಪಿದಂ
ಸದ್ಭಕ್ತಹೃದಯನಿತ್ಯಾವಾಸನೊಪ್ಪಿದಂ
ಸದ್ಭಕ್ತಜನತನು[5]ಸುಖಾಸೀನನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಮ್ಮಮ್ಮ ದೇವಾಧಿದೇವಪತಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಎಮ್ಮ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ

---

೧ ನೆ (ಬ,ಮ). ೨ ರ (ಬ,ಮ). ೩ ಗಣಪದವಿಯೊ (ಮ). ೪ ಧೀಶ (ಅ).
೫ ಸುತ (ಬ,ಮ).

ಹರ ನಿಮ[೧]ಗೊಲಿವಿಂದಂ ತ
ನ್ನರಸಿಯುನೊಸೆದಿತ್ತು ದೇವಗಣಪದವಿಯುನಾ
ದರದೆ ಪಡೆದಿಹಃಪಗೆಯಾಂ
ಡರ [೨]ತೊತ್ತೆನಿಸೆನ್ನ[೨] ಹಂಪೆಯ [೩]ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ[೩] ||

ಇಹಃಪಗೆಯಾಂಡರ ರಗಳೆ ಸಮಾಪ್ತಂ

೧ ಸ (ಬ,ಪು). ೨ ಚರಣಕೆ ಶರಣವೆನಗೆ (ಅ). ೩ ರಾಯನಾ (ಅ).

ಇಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರರ ರಗಳೆ

ಶ್ರೀ

ಇಂದುಧರ ೧ನಿಮ್ಮ೧ ಬೆರಸಿ
ದರ್ಂದಿನ ಇಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಯಮಾರರ ಚರಿ೨ತವ೨
ಸಂದಣಿ೩ಪ ವಚನರಚನೆ೩ಗ
ಳಿಂ೪ದಂ೪ ಕೇಳಯ್ಯ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ||

ಶ್ರೀ ೫ಶಿವನ ೬ಸಜ್ಜೆಯೆನಿಸುವ೬ ಚೋಳದೇಶದೊಳು
ಭಾಸುರವೆ೭ನಿಸಿ೭ ಮೆಱೆವುದೊಂದು ಪುರವೊಪ್ಪದೊಳು
ಇ೮ಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಯೆಂಬುದದಱೊಳನುರಾಗದಿಂ
ಇಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರ೯ನೆಂದೆಂಬ೯ ನಾಮದಿಂ
ಎಸೆದಿರ್ಪನೊರ್ಬ ಭಕ್ತಂ ಶಿವನ ೧೦ಕುಡಿಮಗಂ೧೦
ವಸುಧೆಗೊಪ್ಪುವ ಮಹಾದೇವನೊಕ್ಕಲಮಗಂ
೧೧ಇಂತಿರ್ದು ಶಿವನನರ್ಚಿಸಲೆಂದು ಮನದಂದು೧೧
ಸಂತತಂ ೧೨ಶರಣರಿಚ್ಛೆಯನೆ ಸಲಿಸಲ್ಕೆಂದು೧೨
ಸಮಚಿತ್ತ೧೩ವೆಂಬ೧೩ ಭೂಮಿಯನೆ ಹಸನಾಗಿರಿಸಿ
ಅಮರ್ದ ಶಂಕರನ ನೆನಹೆಂಬ ನೇಗಿಲನಿರಿಸಿ
ಅರಿ೧೪ವರ್ಗವಾಱುವಂ೧೪ ಹೂಡುವೆತ್ತಂ ಮಾಡಿ
ಹರಿವ ಮನವಂ ಕಟ್ಟಿ ಹಿಡಿವ ಹಗ್ಗಂ ಮಾಡಿ
ಗರ್ವಿಸುವಹಂಕಾರ೧೫ಮುಮಂ೧೫ನಚ್ಚುವಂ ಮಾಡಿ
ಸ೧೬ರ್ವೇಶನಿಷ್ಠೆಯುಂ ತಳಿವ ಬೀಜಂ೧೭ ಮಾಡಿ
ಸುರುಚಿರ ಶಿವಜ್ಞಾನ ೧೮ಶಶಿಕರಂ ಸೋಂಕುತಿರೆ೧೮
ಹರನ ಪರಮಾನಂದರಸದ ಮಳೆ೧೯ಕೊಳುತಮಿರೆ೧೯

---

೧ ನಿನ್ನ (ಹ). ೨ ತೆಯ (ಬ, ಮ, ಹ). ೩ ಪ ಮಧುರ ವಚನ (ಹ). ಕು ಮಾತನ ರಚನೆ (ಮ). ೪ ದೊರೆವೆಂ (ಹ). ೫ +ಸದಾ (ಬ, ಮ). ೬ ಭಕ್ತಿಯ (ಬ, ಮ). ೭ ನಲ್ (ಬ) ೮ ಎ (ಅ). ೯ ನಾರೆಂಬ (ಹ). ೧೦ ಪೊಲುಮೆಯಂ (ಅ). ೧೧ ಇಂತಿರಲ್ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ನಳನಳಿಸೆ (ಹ). ೧೨ ಹರನೊಲವು ಕರಣದೊಳ್ ಪಲ್ಲವಿಸೆ (ಹ). ೧೩ ವೆಸಿಪ (ಬ, ಮ). ೧೪ ಷಡುವರ್ಗಮಂ (ಬ, ಮ), ಷಟ್ಕಮಂ ತಂದು (ಹ). ೧೫ ಗಳ (ಬ, ಮ). ೧೬ ಶ (ಅ). ೧೭ ವ (ಅ). ೧೮ ಸಸಿಗಳಂಕುರಿಸುತಿರೆ (ಹ), ಶಶಿಕರಂ ಪೊಪ್ಪುತಿರೆ (ಬ, ಮ). ೧೯ ಕರೆವುತಿರೆ (ಹ).

ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆವಂ ಶಿವನ ಸದ್ಭಕ್ತಿ [೧]ಸಸಿ[೧]ಗಳಂ
ಕಿತ್ತು ಕಳೆವಂ [೨]ಮೊಳೆವ ಪಾಪಾದಿ[೨] ಕಳೆಗಳಂ
[೩]ಇಂತು ತನ್ನೊಳಗೆ[೩] ಭಕ್ತ್ಯಾರಂಭವಂ ಮಾಳ್ಪ
ಅಂತೆಲ್ಲರಱಿಯ ಹೊಱಗಾರಂಭವಂ ಮಾಳ್ಪ
ಏನೆಂಬೆನತಿಭಕ್ತಿ[೪]ಸಸಿ[೪]ಯ ಬೆಳೆ ಸಿರಿವಂತ
ಆನಂದದಿಂ [೫]ಶರಣ[೫]ತತಿಗೀವ ಮತಿವಂತ
ಎನಿತು ಭಕ್ತರ್ಬಂದಡನಿತು ಹೊರೆಯೋಱುವಂ
ಮನದೊಳಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ[೬] ಕಿಂಕರತೆ[೭]ಯಂ ತೋ[೭]ಱುವಂ
[೮] ಧರೆಯೆನಿತು ಭೂಮಿ ತನಗುಂಟನಿತ ನೆಱೆಬೆಳಸಿ
ಉರವಣಿಸಿ ಶರಣತತಿಗೀವನೆನಿತಕ್ಕೆಳಸಿ[೮]
ಒಳ್ಳಿತಂ [೯]ಸೊರ್ಗ[೯]ಸಿತಂ ಶಿವನ ಭಕ್ತರ್ಗೀವ
[೧೦]ನುಳ್ಳುದಂ ನವ್ಯಮಂ ಶಿವನ[೧೦] ಭಕ್ತರ್ಗೀವ
ಎಲ್ಲ ತೇಜಂಗಳಂ ಶರಣತತಿಗೀವುತಂ
ಎಲ್ಲ ಮಾನ್ಯಂಗಳಂ [೧೧]ಭಕ್ತರ್ಗೆ[೧೧] ಸಾರ್ಚುತಂ
ಬಿಟ್ಟ ಬೆಸಸಂ ಶಿವನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಮಾಡುವಂ[೧೨]
ಕೊಟ್ಟು [೧೩]ತಣು[೧೩]ವಿಲ್ಲದನುತಾಪದಿಂ ಬಾ[೧೪]ಡುವಂ[೧೫]

ಇಂತು ಜಂಗಮಕೆ ಮಾಳ್ಪುದು ಕರಂ ಪಿರಿದಾಗೆ
ಸಂತತಂ ಭಕ್ತಕುಲವಱಿದು ಸಂತಸವಾಗೆ
ನೆರೆಯ ತೊಡಗಿತು ಹರನ ಶರಣಕುಲವಳ್ತಿಯಿಂ
ಬರುತಮಿ[೧೬]ರ್ದರು[೧೬] ಭೂತಳದ ಭಕ್ತರೊಲ್ಮೆಯಿಂ
ಮೇರೆದಪ್ಪಿದ ವಾರ್ಧಿಯೆಂತಂತೆ [೧೭]ಕವಿ[೧೭]ವುತಿರೆ
ಧೀರನೋಸರಿಸದೆ ಮಹಾಗಣಂ ಪೊಗಳುತಿರೆ
ತನ್ನರ್ಥಮುಂ ತೀರೆ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ನೆಱೆಮಾಡಿ
ಇನ್ನುಳ್ಳುದೇನೆಂದು ನೆನೆದು ಭಕ್ತಂ ನೋಡಿ

---

೧ ಶಶಿ (ಅ). ೨ ಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸಾದಿ (ಹ). ೩ ಇಂತೊಳಗೆ ಭವನ (ಹ). ೪ ಶಶಿ (ಅ). ೫ ಭಕ್ತ (ಮ). ೬ + ತಪೆ (ಬ, ಮ). ೭ ದೋ (ಬ, ಮ). ೮ ಧಱೆಯೆನಿತು ಉಂಟೆನಿತು ಭೂಮಿಯನಾತಂಗುಂಟು । ಹರನ ಕರುಣಂ ಆತನಲ್ಲಿ ಪಿರಿದಾಗುಂಟು । ಅದಱಿಕೊಳುವ ಬೆಳಸನೀವ ಶರಣರ ಬಂಟ। ಮದಮುಖಮುದೊಂದಿಲ್ಲದೀವ ಭಕ್ತರ ನಂಟ।। (ಹ). ೯ ಸೋ (ಬ, ಮ). ೧೦ ಉಳ್ಳ ದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ಭುವನ (ಹ), ಒಳ್ಳಿತ್ತನರ್ಘ್ಯಮುಂ ಪರನ (ಬ, ಮ). ೧೧ ಶರಣರ್ಗೆ (ಬ, ಮ). ೧೨ ತಂ (ಅ). ೧೩ ದಣಿ (ಬ, ಮ), ತಣಿ (ಹ). ೧೪ ಪೊ (ಬ, ಮ) ೧೫ ತಂ (ಅ). ೧೬ ರ್ದಮ (ಬ, ಮ, ಹ). ೧೭ ನಲಿ (ಬ, ಮ).

ಮಾಜಿ [೧]ಶರಣರ್ಗಿತ್ತನುಳ್ಳ[೧]ನಿತು ಭೂಮಿಯುಂ
ಬೀ[೨]ಜುತಿರ್ದಂ [೩]ಭಕ್ತ[೩]ಜನದ ಮನ[೪]ದಿಚ್ಛೆ[೪]ಯುಂ
ಎನಿತೆ[೫]ನಿತು ಭೂಮಿ ಕ್ರಮದಿಂ ಮಾಜಿ ಕಿಜಿದಾಗೆ
ಅ[೬]ನಿತನಿತು ತನ್ನ[೭]ಯ ಮನ[೭] ಪೆರ್ಚಿ ಪಿರಿದಾಗೆ
ಇತ್ತನೆಲ್ಲಾ ಭೂಮಿಯಂ ಮಾಜಿ [೮]ಭಕ್ತ[೮]ರ್ಗೆ
ಚಿತ್ತದೊಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಹಿಗ್ಗು[೯]ತ್ತೆ ಶಿವನಣುಗರ್ಗೆ[೯]
ಕುಡುತಮಿರೆ ಭೂಮಿ [೧೦]ತೀರ್ದಡೆ ತೀರಲೇ[೧೦]ನೆಂದು
ಕಡು[೧೧]ಚಾಗಿ[೧೧] ತೋಟವಂ ಮಾಜಿತೊಡಗಿದನಂದು
ಅದು ತೀರೆ ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗರ್ಥವಂ ಮಾಜಿ
ಸವಮುಲ ಶಿವಾ[೧೨]ತ್ಮಗೆ[೧೨] ಕೊಟ್ಟ[೧೩]ನುತ್ಸವ[೧೩]ವೇಜಿ
ಇಂತು ಕುಡುತಿರೆ ಮಿಕ್ಕುದಂತೊಂದು ಕೋ[೧೪]ಲ್ನೆಲಂ
ಸಂತತಂ ಶಿವಭಕ್ತಿಬೀಜ[೧೫]ಮಿಕ್ಕುವ[೧೫] ನೆಲಂ
ಆ ನೆಲದೊಳುಳ್ಳುದೊಮ್ಮನ ಬೀಜವಂ ತಳಿದು
ಏನಾ[೧೬]ದುದು[೧೬] ಕೊಂಡು ಬಂದು ಹರ್ಷಂದಳೆದು
ಅಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಬಂದಡುಳ್ಳುದಂ [೧೭]ಹಚ್ಚಿಕ್ಕಿ[೧೭]
ಸಲ್ಲೀಲೆವೆರ್ಚಿ ಪರಮಾನಂದದಿಂದುಕ್ಕಿ
ಮತ್ತೆ ಶರಣರು ಬಂದಡುಟ್ಟುದಂ [೧೮]ಹೊದ್ದು[೧೮]ದಂ
ಉತ್ತಮ ಶಿವಾ[೧೯]ಚಾರಿ ಕೊಟ್ಟಿರ್ಪ[೧೯]ನಿರ್ದುದಂ
ಸತಿಗೊಂದು ಕಪ್ಪಡಂ[೨೦] ತನಗೊಂದು ಕೋವಣಂ
ಸುತನೆನಿ[೨೧]ಸುವಂಗಿತ್ತ ಮತ್ತೊಂದು[೨೧] ಕೋವಣಂ
ಮೂವರುಂ ನಿಂದಿರ್ಪ[೨೨]ನಿತು ಮನೆಯೆ ತನಗುಳಿಯೆ[೨೨]
ಈವಡಂತೇನುವಿಲ್ಲದೆ ನಿಜದ ಮನವುಳಿಯೆ[೨೩]
[೨೪]ಇನಿ[೨೪]ತುಳಿಯೆ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಮಾಡುತಿರ್ಪಂ[೨೫]ನೋಡ
[೨೬]ಅನಿತನಿತು[೨೬] ಭಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಮಿರ್ದುದು ನೋಡ

---

೧ ಭಕ್ತರ್ಗಿತ್ತು ಉಳ್ಳ (ಬ,ಮ). ೨ ಮೀ (ಬ,ಮ). ೩ ಶರಣ (ಬ,ಮ,ಹ). ೪ ದೀಪ್ಸೆ (ಪ). ೫ ತ (ಬ,ಮ). ೬ ಎ (ಬ,ಮ). ೭ ಮನಮುಂ (ಬ,ಮ). ೮ ಶರಣ (ಬ, ಮ). ೯ ತ್ತಿ ಶಿವನ ಶರಣರ್ಗೆ (ಬ, ಮ). ೧೦ ತೀರಲ್ತೀರ್ದಡೇ (ಬ, ಮ). ೧೧ ಹಾಗಿ (ಹ), ಗಾಹಿ (ಬ,ಮ). ೧೨ ರ್ಚಕರ್ಗಿತ್ತ (ಹ). ೧೩ ಹ (ಬ,ಮ,ಹ). ೧೪ ತೋ (ಪ). ೧೫ ಬಿತ್ತುವ (ಹ). ೧೬ ದೊಡಂ (ಬ, ಮ). ೧೭ ಹಂಚಿ (ಹ). ೧೮ ಹೊದೆದು (ಅ,ಹ). ೧೯ ಚಾರ ಕೊಟ್ಟನೇ (ಬ,ಮ). ೨೦ ಟಂ (ಹ). ೨೧ ಸುವಾತಂಗೆ ಮತ್ತೊಂದು (ಹ), ಸಿದಂಗೆ ಮತ್ತಂತೊಂದು (ಅ). ೨೨ ತೆಜಿಹೆನಿತು ಮನೆಯುಳಿಯೆ (ಬ, ತೆಜಿಹಿನಿತು ಮನೆಯುಳಿಯೆ (ಮ), ರನಿತು ಮನೆ ತನುಗುಳಿಯೆ (ಹ) ೨೩+ ಅದರೊಳಗೆ ಇಳೆಯಾಂಡ ಕುಡುತುಮಿರ್ಪಂ ನೋಡ। ಮದನಹರಭಕ್ತರ್ಗೆ ಕುಡುತುಮಿರ್ದಂ ನೋಡ (ಹ). ೨೪ ಇಂ (ಬ,ಮ). ೨೫ ರ್ದಂ (ಅ). ೨೬ ಅಂತಂತೆ (ಬ,ಮ).

ಇನಿತವಸ್ಥೆಯೊಳ[೧]ರ್ದಡಂ[೧] ಸುಮ್ಮನಿ[೨]ರ್ಪನೇ[೨]
[೩]ಅನುಪಮಂ ಬಗೆವ ಬಗೆಯೊಳು ಹರಂ ಸಿಲ್ಕನೇ[೩]
ಧನವಿಲ್ಲದಡೆಯೇನು ಧಾನ್ಯವಿಲ್ಲದಡೇನು
[೪]ಮನೆಯಿ[೪]ಲ್ಲದಡೆಯೇನು ಏನುವಿಲ್ಲದಡೇನು
ತನುವಿರ್ದಪು[೫]ದು ತನುವಿನೊಳಗರ್ಥವಿತ್ತಪೆಂ[೫]
ಮನವಿರ್ದಪುದು ಮನದೊಳರ್ಥವುಮಂ [೬]ಕೊಟ್ಟಪೆಂ[೬]
ಎರಡು ಕಣ್ಣಿವೆಯೆರಡಱೊಳಗೊಂದ[೭]ನಿತ್ತಪೆಂ[೭]
ಹರಣವಿದೆ ಹರಣದೊಳಗರ್ಧ[೮]ಮುಮನಿತ್ತಪೆಂ[೮]
[೯]ಎಂದು[೯] ಶರಣರ್ಗೀವ ಚಿಂತೆಯಂ ಚಿಂತಿಸುತೆ
[೧೦]ಇರ್ದು[೧೦] ತನಗೇನಾ[೧೧]ದಡಂ[೧೧] ಕುಡಲು ಚಿಂತಿಸುತೆ

ಇಂತು ತೊಂಬತ್ತೈಮ [೧೨]ವರುಷಂಬರೆ[೧೨] ಮಾ[ಡೆ][೧೩]
ಚಿಂತಿಸಿದನೀಶ್ವರಂ ತನ್ನೊಳೊಂದಂ [೧೪]ನಾಡೆ[೧೪]
[೧೫]ಈ ಸುಭಕ್ತನ[೧೫] ಮನವನೊರೆದುನೋಡುವೆನೆಂದು
[೧೬]ಭಾಸುರವೆನಲ್ನೋಡಿ ಕಾಡಿ ತಂದಪೆನೆಂದು[೧೬]
ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ[೧೭]ನೊಲವಿದೊಂದು[೧೭] ಚೋಹವಂ
[೧೮]ಇಳೆಗೆ ಮಿಗೆ ಪೊಸತೆ[೧೮]ನಿಪ ಶತವೃದ್ಧಭಾವವಂ
ಶಿರದ ನ[೧೯]ರೆ ಮೊಯ್ಯು ತೆರೆ [೨೦]ಕೆಯ್ಯ[೨೦] ಕೋಲಿಂದೆಸೆಯೆ[೨೧]
ಸುರುಳ್ದ ತನು [೨೨]ನಳಿತ ಬೆನ್[೨೨] ಜೋಲ್ದ ಪುರ್ವಿಂದೆಸೆಯೆ[೨೩]
ಚೋಳದೇಶದ ಪ್ರಾಂತವಂ ಹರುಷದಿಂ ಹೊಕ್ಕು
ಶೂಲಿಭಕ್ತನ[೨೪]ಪರಿಗೆ ವೇಚ್ಚುತೆ[೨೪] ಮನಂ ಮಿಕ್ಕು
ಇಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಯ ಹತ್ತಿರೆ [೨೫]ನಡುವಿರುಳ್ಬಂದು[೨೫]
ಜಳದಂಗಳಂ ನೆನೆ[೨೬]ದನದ್ಭುತ ಮಿಗಲ್ಕಂದು[೨೬]

---

೧ ದುರ್ವುಂ(ಬ,ಮು), ದುರ್(ಹ). ೨ ರ್ದನೆ ನೋಡ(ಹ). ೩ ಅನುಪಮದ ಭಕ್ತಂಗೆ ಲೀಲೆ ಮಿಕ್ಕುದು ನೋಡ (ಹ). ೪ ಆನುವಿ (ಬ,ಮು). ೫ ದವಱೊಳರ್ಥವುಂ ಕೊಟ್ಟಪೆಂ (ಬ,ಮು). ೬ ಇತ್ತಪೆಂ (ಹ). ೭ ಕೊಟ್ಟಪೆಂ (ಬ,ಮು,ಹ). ೮ ಮಂ ಕೊಟ್ಟಪೆಂ (ಹ). ೯ ಇಂತು (ಹ). ೧೦ ಮುಂತೆ (ಹ). ೧೧ ದದಂ (ಬ,ಮು,ಹ). ೧೨ ಬರಿಸಂಬರಂ (ಹ). ವತ್ಸರಂ ನೆಱೆ (ಬ, ಮು). ೧೩ ಡಿ (ಅ, ಬ, ಮು, ಹ). ೧೪ ನೋಡಿ (ಬ, ಮು, ಹ), ೧೫ ಈಶಭಕ್ತನ(ಬ,ಮು), ಈ ಭಕ್ತನಾ(ಹ). ೧೬ ವೈಭವಂ ಮಿಗೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಪೋಗುವೆನೆಂದು (ಹ). ೧೭ ನೊಲ್ದಂತಂದು(ಹ). ೧೮ ಅಳತೆ ಮಿಗಿಲೆಂದೆನಿಪ ಬ,ಮು). ೧೯ ನೆ (ಹ). ೨೦ ಕರದ (ಹ). ೨೧ ದು (ಬ,ಮು,ಹ). ೨೨ ನಾಳ್ದ ಬೆನು (ಬ,ಮು), ಕೂತ ಬೆನ್(ಹ). ೨೩ ದು (ಬ,ಮು,ಹ). ೨೪ ಮನವ ನೋಡಲ್ (ಹ). ೨೫ ನಟ್ಟಿರುಳ್ಬಂದು (ಹ), ಇರುಳು ನಡೆತಂದ (ಬ,ಮು). ೨೬ ಯಲದ್ಭುತಂ ಮಿಗಿಲಾದ (ಮು), ದನದ್ಭುತಂ ಮಿಗಿಲೆಂದು (ಹ).

ನೆನೆಯೆ ತುಂಬಿವವು ನಭಮುಂ ಮೇಘಸಂಕುಳಂ
ತನತನಗೆ ತೀವಿ ತೀಡಿತ್ತು [1]ಜಲದಾಕುಳಂ[1]
ಗಗನಂ [2]ಘನೀಭೂ[2]ತವಾದುದೆಂಬಂದದಿಂ
ಮಿಗೆ ತೀವಿ ಸೂಸಿತ್ತು ಸಲಿಲ[3]ವುತ್ಸಾಹದಿಂ[3]
ಮಳೆಗಱೆದು[4]ದಾಗಸಂ ಜಳ[4]ವಾದುದೆಂಬಂತೆ
ಇಳೆ ಜಳದ ಮೇಲೆ [5]ತೇಂಕಾಡುತಿದೆ[5]ಯೆಂಬಂತೆ
ಬಂದ ಮಳೆಯೊಳು ಕವಿದ ಕಳ್ತಲೆ ಕರಂ ಪೆರ್ಚ್ಚಿ
ಸಂದಣಿಸಿ ದಿಗುಮುಖಂಗೆಡಿಸಿ ಜಗಮಂ ಮುಚ್ಚಿ
ಮಿಂಚುವೆಳಗುಚ್ಚಳಿಸವಂತೆ ದಟ್ಟೈಸಿ ಬರೆ
ಸಂಚಳಿಪ ಮನ[6]ಕೆ ಮಿಕ್ಕಲ್ತೆಱಪನೀಯದಿರೆ[6]

ಇಂತಿ[7]ಡಿದ[7] ಕತ್ತಲೆಯೊಳಭವನೂರಂ ಪೊಕ್ಕು
[8]ತುಂತುರ್ವನಿಗಳೊಳಗೆ ನಡುಗುತ್ತೆ ಮೆಯ್ಯೊಕ್ಕು[8]
ಇಳೆಯಾಂಡ ಗುಡಿ[9]ಮಾರನವರ[9] ಮನೆಗೆ[10]ಯ್ತಂದು[10]
ಚಳಿ ಹತ್ತಿ ಮಳೆಯೊಳಗೆ ಘಾಸಿಯಾಗುತೆ ಬಂದು
ನಡುಗಿ ಪಲ್ಪಱಿ[11]ಗುಟ್ಟ[11]ಬಾಗಿಲೊಳು ನಿಂದಿರಲು
ಕಡು ಶೀತದಿಂ[12]ದಳ್ಕಿ[12] ಬಳ್ಕುತಂ[13] ನಿಂದಿರಲು
ಒಳಗೆ ಚಳಿಹತ್ತುತಿಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರರಿರೆ
ಬಳಲುತಂ ಮೂಱು[14]ನಾಲ್ಕುಪವಾಸದಿಂದಲಿರೆ[14]
ಹಾಸಲುಂ ಹೊದೆಯಲುಂ ಹರನ ನಾ[15]ಮವೆಯವರ್ಗೆ[15]
ಆಸುರದ ಚಳಿಗೆ ಮಱೆಯೀಶನಾಮವೆ[16]ಯವರ್ಗೆ[16]
ಒಳಗೆ ಭಾಳೇಕ್ಷಣನ [17]ನೆನಹು[17] ತೀವಿರೆ[18] ಕರಂ[19]
ಚಳಿ ಹೊದ್ದ[20]ದಂತಿರ್ದನಭವಭಕ್ತಂ ಕರಂ[20]

---

೧ ನೀರವ ಬಳಂ (ಬ,ಮ,ಹ). ೨ ಗಳದ್ಭೂತ (ಬ,ಮ). ೩ ಮಂ ಛಂದದಿಂ (ಅ). ೪ ದಬ್ಧಿ ಸಂಚಳ (ಬ, ಮ). ೫ ಎಕ್ಕಾಡಿದುದು (ಬ, ಮ), ತೇಂಕಾಡಿದುದು (ಹ). ೬ ಮನಿಕ್ಕ....(ಹ), ಕೆ ಮಿಡುಕೆಲ್ಲಿಯುಂ ನೆನೆಯದಿರೆ(ಬ,ಮ). ೭ ಳಿವ(ಬ,ಮ). ೮ ಕಂತು ಹರ ತುಂತುಱೆಯೊಳು ನಡುಗುತಂ ಮೆಯ್ಯೊಕ್ಕು (ಬ, ಮ). ೯ ಮಾರನಾರ (ಅ), ಯ ಮಾರನ (ಹ). ೧೦ ನಡೆತಂದು (ಹ). ೧೧ ಪೊಯ್ದು (ಬ, ಮ). ೧೨ × (ಅ). ೧೩ + ಬಂದು (ಅ). ೧೪ ಪಾಸದಿ ಮನಂಗುಂದದಿರೆ (ಅ). ೧೫ ಮಂ ತನಗೆ (ಬ, ಮ, ಹ . ೧೬ ತನಗೆ (ಹ), ಯೆನಗೆ (ಮ), ಯಾವಗೆ (ಬ). ೧೭ ನಾಮ (ಬ,ಮ,ಹ). ೧೮ ಯೆ (ಅ). ೧೯ ಂಡು (ಬ,ಮ). ೨೦ ದೆಂಬಂದದಿಂದಿರ್ಪ ಭಕ್ತರಂ (ಬ,ಮ).

ಇರ[೧]ಲವರ[೧] ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತೆ ಸಾರುತ್ತೆ[೨]
ಹರ ಹರ ನಮಶ್ಶಿವಾಯೆಂಬ[೩] ದನಿದೋಱುತ್ತೆ[೪]
[೫]ನಿಲ್ಲ[೫] ಕೇಳುತಿಳಿಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರನಾರೆಂದು
[೬]ಎಲೆಲೆಯೆನ್ನಾಳ್ದರು ಬಳಲ್ದ ದನಿಯಾಯ್ತೆಂದು[೬]
ಕಟ್ಟ ಕಳ್ತಲೆಯೊಳೆಯ್ತುತ್ಪರೇ ಎಲೆ ದೇವ
[೭]ನಟ್ಟಿರುಳ್ಮಳೆಯೊಳಗೆ ನಡೆತಪ್ಪರೇ ದೇವ[೭]
ಎಂದು ಗಳಗಳನೆ ಕದಹಂ ತೆಱೆದು ಕಾಣುತಂ
ಬಂದು ಚರಣದ ಮೇಲೆ ಬಿಳ್ದು ಭಯವೇಱುತಂ
ಇರೆ [೮]ನಡ[೮] ನಡುಗಿ ಛಳಿ [೯]ಮಗನೆ ಛಳಿ ಛಳಿ ಮಗನೆ[೯]
ಹರಣಮಂ ಹತ್ತಿತ್ತು ಶೀತ[೧೦]ವು ಹುಹೂ[೧೦] ಮಗನೆ
ನಿಲಲಾಱೆನಿನ್ನೆಂತು ಕೈಕಾಲು ಸುರುಳ್ದಪವು
ಪಲವು ಮಾತೇನವಯವಂಗಳೆಲ್ಲರಳ್ದಪವು
[೧೧]ತನುವೊಡೆದಪುದು[೧೧] ಚಳಿಗೆ [೧೨]ಮನ[೧೨] ಸೀಳ್ದ[೧೩]ಪುದು ಚಳಿಗೆ[೧೩]
ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಡುಗಿ ಬ[೧೪]ಳದೊಳಗೆ
ಇರ್ಬರಿರ್ಪೆಡೆಯ ಮಾಳಿಗೆಯ ಜಂತೆಯನುರ್ಚಿ
ಒರ್ಬನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿ[೧೫]ಸಿಯಭವನಂ ವ್ಯೈವೆರ್ಚಿ[೧೫]
ಪಟು ಮಾಡಿದರ್ಬೆಂಕೆಯಂ ಶಿವನ ಚಳಿಗೆಂದು
ನಟಿಯಿಸುತ್ತಿ[೧೬]ರ್ದನಭವಂ ಶೀತಮು[೧೬]ಮನಂದು
ತೊಡೆಗಳಂ ತೋಳ್ಗಳಂ ಚರಣದ್ವಯಂಗಳಂ
ನಡು ಬೆನ್ನುರಸ್ಥಳಂ [೧೭]ವದನ[೧೭]ವಿಬ್ಬುರಿ[೧೮]ಗಳಂ
ಶೀತವಿರದಂತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಾಸಿಯೊತ್ತುತಿರೆ
[೧೯]ಭೂತೇಶ್ವರಂ ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು ನೋಡುತಿರೆ[೧೯]

---

೧ ಲಾಗ (ಬ,ಮ). ೨ ತಂ (ಬ,ಮ), ತುಂ (ಹ). ೩ ದು (ಬ,ಮ). ೪ ತಂ (ಬ,ಮ), ತುಂ (ಹ). ೫ ಇರೆ (ಬ,ಮ,ಹ). ೬ ಕರ ಬಳಲ್ದೆಲೆಲೆಯೆನ್ನಾಳ್ದರ ಧ್ವನಿಯೆಂದು (ಹ). ೭ ನಟ್ಟನಡುವಿರುಳೊಬ್ಬರೇ ಬರ್ಪರೆಲೆ ದೇವ (ಬ,ಮ), ನಟ್ಟಿರುಳ್ಮಳೆಯೊಳೈತಪ್ಪರೇ ಎಲೆ ದೇವ (ಹ). ೮ ಕರಂ ನಡ (ಬ, ಮ, ಹ), ನಡನಡಂ (ದ). ೯ ಹೊಡೆದುದೆಲೆ ಮಗನೆ (ಬ,ಮ,ಹ), ಮಗನೆ ಚಳಿ ಮಗನೆ (ದ). ೧೦ ಹುಹೂ (ಬ,ಮ), ವು ಹುಹೆಲೆ (ದ). ೧೧ ಮನವೊಡೆದಪುದು (ದ), ತನುಹೊಱಿತು (ಬ, ಮ). ೧೨ ತನು (ದ). ೧೩ ಪುದು ಮಳೆಗೆ (ದ), ಪ್ಪುದೆಲೆ ಮಗನೆ (ಬ,ಮ). ೧೪ ಮನ (ಬ,ಮ). ೧೫ ಸಲಭವ ತಾಂ ವ್ಯೈವೆರ್ಚಿ (ಹ), ಸುತಿರಲಭವನನುಂ ಮೆಚ್ಚಿ (ಬ,ಮ), ಸುತಿರಲಭವ ವ್ಯೈವೆರ್ಚಿ (ಅ). ೧೬ ರ್ದಂಭರಮನತುಳಶೀತ (ಅ.ಹ), ರ್ದನೀಶಂ ಶೀತನು (ದ). ೧೭ ನಯನ (ಬ,ಮ). ೧೮ ದಿ (ಹ). ೧೯ ಅತಿಕೌತುಕಕ್ಕೆ ಭೂತೇಶ್ವರಂ ನೋಡುತಿರೆ (ಬ,ಮ), ಭೂತೇಶ್ವರಂ ನೋಡಿ ಕೌತುಕಂ ಬಡುತನಿರೆ (ದ,ಹ).

ಎನಿತೆನಿತು ಚಳಿ ಹೋಗಲನಿತನಿತು ಪಸಿವಡಸೆ
ಆನುಮಿಸುತೆ ಪಸಿದೆಂ ಪಸಿದೆ[1]ನೆನುತೆ ಲಟಲಟಿಸೆ[1]
ಕೇಳುತಿಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರ[2]ನಾರು[2]ಮ್ಮಳಿಸಿ
ಬೇಳಾಗಿ ಮೂಱುಪಾಸದೊಳಿರ್ದು[3]ಬೆಬ್ಬಳಿಸಿ[3]
[4]ಎಂತೆಂದು[4] ತಮ್ಮರಸಿಯರ ಮೊ[5]ಗವ[5] ನೋಡುತಿ[6]ರೆ
ಚಿಂತಿಸಿವಳೊಂದು ತೆಱನಂ ಶಿವಂ ಮೆಚ್ಚುತಿರೆ
ಮೊನ್ನೆ ಬಿತ್ತಿರ್ದ ಮೊಳೆವಿತ್ತನೆತ್ತಿಯೆ ತಂದು
ಪನ್ನಗಾ[7]ಭರಣನ[7] ಪಸಿ[8]ವನಾಱಿಸುವುದೆಂದು[8]
ಅಱುಪೆ ಹರುಷಂದಳೆದು ಪರಮಭಕ್ತಂ ಮೆಚ್ಚಿ
ಪೂಜೆಮುಟ್ಟ[9]ನೊಲಿದು[9] ಮಧ್ಯಮರಾತ್ರಿಯೊಳು[10] ಪೆಚ್ಚಿ
ಮತ್ತೆ ಮಳೆ ಪಿರಿವಾಗೆ [11]ಇತ್ತ[11] ಚಳಿ [12]ಘನವಾಗೆ[12]
ಮತ್ತೆ ಕತ್ತ[13]ಲೆ ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿಯುನ್ನತವಾಗೆ
ಬರುತಿರ್ದನಪ್ರತಿಮ ಶಿವಭಕ್ತನುರವಣಿಸಿ
ಪುರದ [14]ಹೊಲನಂ[14] ದಾಂಟಿ ಕತ್ತಲೆಯನು[15]ತ್ತರಿಸಿ
ಹಳ್ಳಂಗಳಂ ಕೆಱೆಗಳಂ ತೊಱೆಗಳಂ ದಾಂಟಿ
ಕೊಳ್ಳಂಗಳಂ [16]ಕೊಳಗಳಂ ಲಂಘಿಸುತೆ[16] ದಾಂಟಿ
ಪೋಗಿ ಗದ್ದೆಯೊಳಿರ್ದ ಮೊಳೆವಿತ್ತನೆತ್ತಿದಂ
ರಾಗದಿಂ ತಂದವಂ ಗೂಡೆಯೊಳಗಿಕ್ಕಿ[17]ದಂ
ತಿರುಗಿ ಬರುತಿರ್ದಂ ಹರಂ ಹಸಿದನೆಂದೆನುತೆ
ಉರವಣಿಸಿ ಬರುತಂ[18]ಬಳಲ್ದನೀಶ್ವರನೆನುತೆ
ಬಂದು ತಮ್ಮರಸಿಯರ ಮುಂ[19]ದಿಳುಪಿ[19]ನಲಿನಲಿದು
ತಂದ ಮೊಳೆವಿತ್ತನಾನಂದದಿಂದಂ ಹುರಿದು
ಅಮೃ[20]ತಮಯವೆನಿಸು[20]ವೋಗರವ ನಲವಿಂ ಮಾಡಿ
ಸಮೆದ ಕೀರೆಯ ತಂದು ಮೇಲೋಗರಂಮಾಡಿ

---

೧ ನೆಂದು ಲವಲವಿಸೆ (ಪ), ನೆನುತೆ ಲವಲವಿಸೆ (ಅ). ೨ × (ಅ). ೩ ಬೆಂಡಾಗಿ (ಬ, ಮ). ೪ ಇಂತು (ಪ). ೫ ಗಂ (ದ). ೬ ತ್ತಲಿ (ಪ). ೭ ಭರನ (ಬ, ಮ), ಭರಣಂಗೆ (ಪ). ೮ ವುಮನಾರಿಸುವೆನೆಂದು (ಬ, ಮ). ೯ ನಲ್ಲಿ (ದ). ೧೦ ಳೆ (ದ). ೧೧ ಮತ್ತೆ (ಅ,ದ,ಪ). ೧೨ ಪಿರಿದಾಗೆ (ಬ,ಮ,ಪ). ೧೩ ಳ್ತ (ಪ). ೧೪ ಹೊಸಲಂ (ಅ), ಹೊಲಗಳ (ಪ). ೧೫ ನೊ (ಅ). ೧೬ ಕೊಳಂಗಳನೀಸುತಂ (ಅ,ದ). ೧೭ ರಿಸಿ (ಬ,ಮ). ೧೮ ತಿರ್ದ (ದ). ೧೯ ದಿರಿಸಿ (ಅ). ೨೦ ತಾನ್ನವೆನಿಪ (ಪ,.

ಅನುವಿಸುತೆ ಭಕ್ತನಾರೋಗಣೆಗೆ [೧]ನಲಿನಲಿದು[೧]
ತನಯನಂ ಕದಳೀದಳಕ್ಕೆ ಕಳುಹಲು ಬಂದು
ನಿಂದಿರ್ದು ಬಾಳೆಯೆಲೆಯಂ [೨]ಕೊಯ್ಯುತಿರಲಲ್ಲಿ[೨]
[೩]ಇಂದುಧರ[೩]ನಾಜ್ಞೆಯಿಂದುರ[೪]ಗಂ ಪಿಡಿಯಲಲ್ಲಿ[೪]
ಮಱಿದೊಱಗಿ[೫]ದಂತಲ್ಲಿ[೫] ದೀರ್ಘನಿದ್ರೆಯೊಳಿರಲು
ಹೊಱಗೆ ಶಶಿಧರನಿ[೬]ತ್ತ ಹಸಿದೆನೇ[೬]ದೆನುತಿರಲು
ತಡೆದನೆಂದಿಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರ[೭]ರೆಯ್ತಂದು[೭]
ಪಿಡಿದುರಗನಿಂ ಮಡಿದ ಮಗನನೀಕ್ಷಿಸುತಂದು
ಇದನಱಿ[೮]ರ್ದಡಭರ್ವ[೯]ನುಣಲೊಲ್ಲ[೧೦]ನೇವೇಳುವೆಂ[೧೦]
ಇದನಱುಪದುಣಲಿಕ್ಕಿ ಸಂತಸಂ ಮಾಡುವೆಂ
ಎಂದೆಲೆಗಳಂ ಕುಯ್ದು ತಂದು ಭಕ್ತನ ಮುಂದೆ
ಚಂದಚಂದದೊಳು ಹಾಸುತ್ತೆ [೧೧]ಸಂತಸದಿಂದೆ[೧೧]
ತಿಳಿನೀರ್ಗಳಂ ತಳಿದು [೧೨]ತೊಳಸ[೧೨]ವೋಗರವಿಕ್ಕಿ
[೧೩]ಎಳೆಯಕೀರೆಯ ಸಮೆದ[೧೩] ಮೇಲೋಗರವನಿಕ್ಕಿ
[೧೪]ಆರೋಗಿಪುದು[೧೪] ಸದಾಶಿವ ಕರುಣದಿಂದೆನುತೆ
ಹಾರೈಸುತಂ ಶಂಭುವೇ ಕರುಣಿ[೧೫]ಸೆಂದೆ[೧೫]ನುತೆ

[೧೬]ಇರೆ[೧೬] ಹರಂ [೧೭]ಪುಳಕಿಸುತ್ತೊ[೧೭]ರ್ಬರಾವುಣ್ಣೆ[೧೮]ವೆನೆ
ಹರನ ಭಕ್ತರು ಸಪಙ್ತಿಯಲುಣ್ಣವೇಳ್ಕುಮೆನೆ
ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳು ಕೆಲದೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದೆನೆ ಕೇಳ್ದು
ನೊಂದು ಶಿವ[೧೯]ನುಣಲೊಲ್ಲನಿನ್ನೇವೆನೆನುತೇಳ್ದು[೧೯]
ಮಗ[೨೦]ನಿಲ್ಲದುದ[೨೦]ನಱಿಪಬಾರದೇವೆಂ ಶಿವನೆ
ಮಗನಿಲ್ಲದಿರ್ದಡುಣಲೊಲ್ಲನೇವೆಂ ಶಿ[೨೧]ವನೆ

---

೧ ಯೆಡೆಮಾಡಿ (ಪ). ೨ ಕೊಯ್ದು ತರಲಲ್ಲಿ (ಪ, ಕೊಯ್ಯುತಿರಲಂದು (ಬ, ಮ.) ೩ ಅಂದು ಶಿವ (ಅ). ೪ ಗ ಪಿಡಿಯಲ್ಕಂದು (ಬ, ಮ). ೫ ದಂದಪಿಂ (ಅ). ೬ ನ (ಪ). ೭ ನಾರ್ಬಂದು (ದ). ೮ ಕ (ಬ, ಮ). ೯ ಡೀತ (ಪ). ೧೦ ದೆಯು ಕಾಡುವಂ (ದ). ೧೧ ಸಂತೋಷದಿಂ (ಬ, ಮ). ೧೨ ತಳದರ್ು (ಬ, ಮ). ೧೩ ಎಳೆಕೀರೆಯಂ ಮಸದ(ಅ), ಎಳೆಯಕೀರೆಯ ಮಸೆದ(ದ). ೧೪ ಆರೈಸುವುದು(ಅ,ದ), ಆರೈಯುವುದು (ಪ. ೧೫ ಸುವುದೆ (ಬ, ಮ, ದ). ೧೬ ಪುರ (ಬ, ಮ, ಪ). ೧೭ ಬೆಸಸುತ್ತ ಲಾವೊ (ಬ, ಮ, ಪ). ೧೮ ಂಬೆ (ಬ, ಮ). ೧೯ ಸುಣ್ಣನಿನ್ನೆಂತು ಮಾಡುವೆನೆಂದು (ಬ, ಮ). ೨೦ ನಳಿದುದಂ (ಅ, ಬ, ಮ, ಪ). ೨೧ ಭ (ದ, ಪ).

ಕರೆದು ನೋಡುವೆನೇಳದಿ[೧]ರ್ದಡಿನ್ನ[೧]ಭವಂಗೆ
ಶಿರವ[೨]ನೊಪ್ಪಿ[೨]ಸುವೆನುಣಲೊಲ್ಲದ ಮಹೇಶಂಗೆ
ಎನುತೆ ನಡೆತಂದು ತತ್ಸುತನ ಹತ್ತಿರೆ ನಿಂದು
ತನುಜ [೩]ಏಳೇಳು[೩] ಹರನುಣಲೊಲ್ಲ[೪]ನೀಗೆಂದು[೪]
ಕರೆಯಲಾಗಳೆ ನಿದ್ರೆ ತಿಳಿದೇಳ್ವರಂದದಿಂ
ಚರಿತದಿಂದೆದ್ದ ಮಗನಂ ಕೊಂ[೫]ಡು [೬]ರಾಗ[೬]ದಿಂ

ಒರೆ ಜಗಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯಂ [೭]ಮುಸುಗು[೭]ತಿರಲೊಳಗೆ
ಪುರಹರಂ ವೃದ್ಧವೇಷವ[೮]ನುಳಿದು[೮] ತೊಳತೊಳಗೆ
ಜಡೆ ಚಂದ್ರಕಳೆ ನೊಸಲ ಕ[೯]ಣ್ ನಾಗ[೯]ಕುಂಡಲಂ
ತೊ[೧೦]ಡಿಗೆಯಹಿ ಕಜಗೊರಲು ಮಿಜು[೧೧]ಪ ಮುಖಮಂಡಲಂ
ದಶಭುಜಂ ಡಮರು[೧೨]ಗ ತ್ರಿಶೂಲಂ[೧೨]ಗಜಾಜಿನಂ
ದೆಸೆ[೧೩]ದೆಸೆಯು[೧೩] ಬೆಳಪ ಪುಲಿದೊ[೧೪]ವಲು ಪಂಚಾನನಂ[೧೪]
ತಾನೊಪ್ಪೆ[೧೫] ರವಿಕೋಟಿತೇಜಮಂ ಮಸುಳಿಸುತೆ
ನಾನಾಸುಧಾಕರ ಪ್ರಭೆಗ[೧೬]ಳಂ ಭಂ[೧೬]ಜಿಸುತೆ
ಇರೆ ಕಾಣುತಿಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರರೆಯ್ತಂದು
ಚರಣತಳದೊಳ್ಬಿದ್ದು ನೆಜಪುಳಕಿಸುತ್ತಂದು
ದೇವಾ ಜರಾಜೀರ್ಣವೇಷಮಂ ಕೈಕೊಂಡು
ದೇವ ಮಳೆಯೊಳು ಚಳಿಯೊಳೆನ್ನಂ ಮನಂಗೊಂಡು
[೧೭]ಬಪ್ಪುದೇ ಇಂತಿರುಳು[೧೭] ಕರುಣಿ ಕರುಣಿಗಳರಸ
ಒಪ್ಪವಾ[೧೮]ಯಿತ್ತೆಂದೆ[೧೮]ನ್ನ ಮಾಟ[೧೯] ಗಿರಿಜೆಯರರಸ
ಚಳಿ ಹತ್ತಿ[೨೦]ಗಾಳಿ ಹತ್ತಿತೆ[೨೦] ತಂದೆ ಹೇಳಯ್ಯ
ಮಳೆಯೊಳಗೆ ತನು [೨೧]ನನೆದು[೨೧] [೨೨]ಕರಗಿ ಕೊರಗಿತೆಯಯ್ಯ[೨೨]

---

೧ ದೊರ್ದಡಂತ (ದ), ದೊರ್ದಡಂದ (ಹ). ೨ ನೇಜಿ (ದ). ೩ ಏಳ್ಮಗನೆ (ದ, ಹ). ೪ ಎಂದೆಂದು (ಅ), ನೇಳೆಂದು (ಪ), ನೆನುತಂದು (ದ). ೫ ಕಂ (ದ). ೬ ಹರುಷ (ಬ, ಮ). ೭ ಬೆಳಗು (ಹ), ಹೊಳೆವು (ದ). ೮ ಸಳುಪಿ (ಹ). ೯ ಣ್ಣುರಗ (ದ) ೧೦ ತು (ದ). ೧೧ ಸು (ಪ). ೧೨ ಗಂ ತಿಸುಳಂ (ದ). ೧೩ ವೆಸೆಯೆ (ಹ), × (ಬ, ಮ). ೧೪ ವಲ ಪಂಚಾನನಂ (ಪ), ಗಲು ಲಸಿತಭಸಿತಾನನಂ (ಬ, ಮ). ೧೫ ಪ್ಪಿ (ಬ, ಮ, ಹ). ೧೬ ಳಂ ರಂ (ಮ, ಬ, ಹ). ೧೭ ಬಪ್ಪರೇ ನೀನಿಂತು (ಅ), ಬಪ್ಪರೇ ಇಂತಿರುಳು (ದ). ೧೮ ಗ್ತೆ (ಹ, ದ). ೧೯ ಟಂ (ದ, ಹ), ತು (ಬ, ಮ). ೨೦ ತೇ ಹತ್ತಿತೇ (ಅ, ದ, ಹ). ೨೧ ನಡುಗಿ (ಬ, ಮ). ೨೨ ಕೊರಗಿತೇ ಹೇಳಯ್ಯ (ಹ), ಕರಗಿ ಸೊರಗಿತೆಯಯ್ಯ (ಮ).

ಎನು[೧]ತಿರೆ ಗಣೇಶ್ವರರು ನಡೆತಂದರು[೧]ರವಣಿಸಿ
ತನತನಗೆ ಶಿವನನಱಿಸುತ್ತಲ್ಲಿ ಸಂದಣಿಸಿ
ನಂದೀಶ ವೀರಭದ್ರಾದಿ [೨]ಗಣಸಂಕುಳಂ[೨]
ಬಂದು ರುದ್ರಂಗೆಱಗಿ [೩]ನಿಂದಿರೆ ನಿರಾಕುಳಂ[೩]
ಕಂಡು ಶಿವನೆಂದನೆಲೆ ನಂದೀಶ ಕೇಳಯ್ಯ
ಕಂಡೆನಿಲ್ಲಿಂತಪ್ಪ [೪]ನೇಹಮಂ[೪] ಪೊಸತಯ್ಯ
ಈ ಮಳೆಯೊಳೀ ಚಳಿಯೊಳಿಂತು ಹೋದವರುಂಟೆ
[೫]ಈ ಮಾತಿನೊಳೆ ಬಿತ್ತ[೫]ನೆತ್ತಿ ತಂದವರುಂಟೆ
ಮಗನ ಸಾವಂ ನೋಡದುಣಲಿಕ್ಕಿದವರುಂಟೆ
ಜಗದೊಳಗೆ [೬]ನಿರ್ವಂಚರೆನಿಸಿಕೊಂಡವರುಂಟೆ[೬]

ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ ಹೂಮಳೆಗಳೆಱಗಿದವು
[೭]ಅಂದು ನಾಕದ ದುಂದುಭಿಸ್ವನಂ ಮೊಳಗಿದವು[೭]
ಅಗ[೮]ಳಿಳೆ[೮]ಯಾಂಡಗುಡಿಮಾ[೯]ರ್ಗಸಾ[೯]ರ್ಗಭವಂಗೆ
ಹೋಗಲೀವೆನೆ [೧೦]ದೇವ ಆರೈಸದಿಂ[೧೦]ದಿಂಗೆ
[೧೧]ಎನೆ ನಸುನಗುತೆ ಭಕ್ತಸಿಚ್ಛೆಯಂ ನೆಱೆಸಲಿಸಿ[೧೧]
ವಸಿತೆ ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ಗಣಸಂಕುಳಂವೆರಸಿ
ಆರೈಸಿದಂ [೧೨]ಕರುಣದಿಂದಿಂದುಶೇಖರಂ[೧೨]
ಹಾರೈಸಿ ಮೊಳೆವಿತ್ತನೋಗರವ[೧೩]ನೀಶ್ವರಂ[೧೩]
ಆ ಸಮಯದೊಳು ಗಂಡಹೆಂ[೧೪]ಡಿರ್ಗೆ[೧೪] ತನಯಂಗೆ
ಭಾಸುರದ [೧೫]ಪುಷ್ಪಕಂ[೧೬]ಗಳುಂ[೧೬] ಬಂದವನುವಿಂಗೆ
ಬರಲವರನಾ [೧೭]ವಿಮಾನಂ[೧೭]ಗಳೊಳಗಿರಿಸುತಂ
ಹರುಷದಿಂ ದೇವದುಂದುಭಿಗಳಂ ಹೊಯ್ಸುತಂ

---

೧ ತವಿರೆ ಗಣಯೂಥ ಬಂದರಂತು (ಬ, ಮು). ೨ ಗಳು ಸಂದಣಿಸಿ (ಬ, ಮು). ೩ ನಿಂದರಂದಾದರಿಸಿ (ಬ, ಮು). ೪ ಮೋಹಮುಂ (ಬ, ಮು). ೫ ಏಮಾತೊ ಮೊಳೆವಿತ್ತ (ದ, ಹ). ೬ ವಾಂಛಿತವನುಳಿದು ಮಾಡುವರುಂಟೆ (ಹ), ನಿರ್ದಂಭರೆನಿಪರೇನಿಂತುಂಟೆ (ದ). ೭ ದುಂದುಭಿಮೃದಂಗಂಗಳ.... (ಅ), ಬಂದು ಹೇಮದ ಪೊಸ ವಿಮಾನಂಗಳೊಪ್ಪಿದುವು (ದ). ೮ ಳಾಯಿಳೆ (ಹ). ೯ ನವರ (ಬ, ಮು), ನ (ಹ). ೧೦ ದೇವನಾದೋಗಿಸಿಂ (ಹ), ದೇವ ಹಾರೈಸದಿಂ (ಬ, ಮು), ಆರಯಿಸದಲ್ಲದಿಂ (ದ). ೧೧ ಎನಲು ನಸುನಗುತಭವ ಭಕ್ತರಿಚ್ಛೆಯ ಸಲಿಸಿ (ಬ, ಮು). ೧೨ ಚಂದ್ರಶೇಖರಂ ಕರುಣದಿಂ (ಬ, ಮು), ...ದಿಂದ ಶಶಿ.... (ಹ), ... ದಿಂ ಚಂದ್ರ.... (ದ). ೧೩ ಮೋಹದಿಂ (ಬ, ಮು). ೧೪ ದತಿಗೆ (ಹ, ಮು, ದ). ೧೫+ ನವ (ಅ). ೧೬ × (ಅ). ೧೭ ಪುಷ್ಪಕಂ (ಹ).

[೧]ಕರೆದು[೧] ತುಂಬುರ ನಾರದರನೊಪ್ಪೆ[೨] ಪಾಡಿಸುತೆ
ಬರಿಸಿ ವರಚಂಡಕೀರ್ತಿಗಳಿಂದೆ ಪೊಗಳಿಸುತೆ
ಕೈಲಾಸಪುರಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ವುನುತ್ಸಾಹದಿಂ
[೩]ಶೈಲಜಾಪತಿ ಕರುಣವುಬ್ಬರಿಸಿ ನೇಹದಿಂ[೩]
ಕೊಂಡೊಯ್ದು [೪]ಗಣಪದವಿಯೊಳ[೫]ಗವರನೊಲಿದಿ[೫]ರಿಸಿ
ಖಂಡೇಂದುವಮೌಳಿ ತನ್ನಯ ಕರುಣ[೬]ದೊಳಗಿರಿ[೬]ಸಿ
ತಾನಾದಿಮಧ್ಯಾಂತಶೂನ್ಯನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ನಾನಾ [೭]ಶರಣವೃಂದ[೭]ಮಾನ್ಯನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
[೮]ಶರಣ ಜನಹೃದಯಮಧ್ಯಜ್ಯೋತಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ನಿರುಪಾಧಿಕಪ್ರಮೋದಾಂಭೋಧಿಯೊಪ್ಪಿದಂ[೮] ೨೩೦
ಸತ್ವಾ[೯]ದಿಗುಣ[೧೦]ವಿವ[೧೦]ರ್ಜಿತರೂಪನೊಪ್ಪಿದಂ
[೧೧]ತತ್ವ[೧೧]ನಿಧಿ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ ೨೩೨

ಮೃಡನಿಂ[೧೨] ಮೆಚ್ಚಿದಿಳೆ[೧೨]ಯಾಂಡರ್[೧೩]
ಗುಡಿಮಾರರ ಕಂದನೆಂದು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯ [೧೪]ನೀಂ
ಬಿಡದೆ ಕರುಣಿಪುದು ಕೃಪೆಯಿಂ[೧೪]
ಕಡೆಗಣಿಸದೆ ದೇವ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ||

ಇಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರರ ರಗಳೆ ಸಮಾಪ್ತಂ

---

೧ ಕರಸಿ (ಹ,ಮ). ೨ ಲ್ದ (ಪ). ೩ ಶೈಲಜೆಗೆ ತೋಱುತಂ ಪರಮಸಂತೋಷದಿಂ (ಬ ಮ). ೪ + ಕರುಣದಿಂ (ಬ, ಮ). ೫ ಗಿ (ಬ, ಮ) ೬ ವಿಮ್ಮಡಿ (ಬ, ಮ). ೭ ಗಣೇಶಚಯ (ಬ,ಮ). ೮ × (ಬ,ಮ). ೯ ರ್ವಾ (ಬ,ಮ). ೧೦ ಭರಾ (ಹ). ೧೧ ಸರ್ವ (ಬ,ಮ). ೧೨ ನಿಂಮೆಮ್ಮಳೆ (ಬ,ಮ). ೧೩ ಡಂ (ಅ). ೧೪ ನಿತ್ತೆಡೆವರಿಯ ದೆಮಗೆ ಮಾಡುಗೆ (ಬ,ಮ), ನಿತ್ತೆಡೆವಿಡದೆ ಕರುಣಿಪುದು ನೀಂ (ಹ).

ಸೇಡಿರಾಜನ ರಗಳೆ

ಶ್ರೀ

ಪು[೧]ರಹರಧೀರನ [೨]ಶಾಂತನ[೨]
ಪರಮಸುಖಾವಹ[೩]ನ ಸೇದಿರಾಜನ ಭಕ್ತ್ಯು
ತ್ಕರಮಂ ಪೇಳ್ವೆಂ ರಾಜಾ
ಭರಣನೆ ಕೇಳಯ್ಯ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ||

ಶ್ರೀಶಿವನ ಭಕ್ತಿಗೆ ತವರ್ಮನೆಯಿದೆಂದೆನಿಪ
ಈಶಭಕ್ತರ್ಗೆ [೪]ಸುಖನಿಜನಿವಾಸವಿ[೪]ದೆನಿಪ
ಚೋಳದೇಶಂ ಸೊಗಯಿಪಾದೇಶದೊಳಗೆಸೆದು
ಕೇಳೊರ್ವ ಮನ್ನೆಯನೆನಿಪ್ಪನಿರ್ಪಂ ಮೆಱೆದು
ನಾಮಂ ತನಗೆ ಸೇದಿರಾಜನೆಂಬುದು ನೆಗಳೆ
ಭೂಮಿಯೊಳು ಶಿವಭಕ್ತ[೫]ನಿರ್ಪಂ ಜಗಂ[೫] ಪೊಗಳೆ
ತಿರುನಾವಲೂರೊಳಗೆ ಮೆಱೆವ ಮನ್ನೆಯನಾಗಿ
ಹರನ ಚರಣಕ್ಕೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿಭೂಷಣನಾಗಿ
ಭಕ್ತರೊಳು ಭಕ್ತಿಮನ್ನೆಯವನೊಲಿದೆತ್ತುವಂ
ಭಕ್ತಿಗಡ್ಡಂಬರ್ಪ ಮಾಯೆಯಂ ಮುತ್ತುವಂ
ಆರ್ಪಿನಿಂ ದುರಿತರಿಪುಕುಲವನೆಬ್ಬಟ್ಟುವಂ
ತೋರ್ಪ ದಶವಾಯುಗಳ ಬಿಡದೊತ್ತಿ ಕಟ್ಟುವಂ
[೬]ಕೂರ್ಪಿನಿಂದಂ ಮಾಯೆಗುಪ್ಪರಂಗಟ್ಟುವಂ
ದರ್ಪದಿಂದಂತಸ್ಕರಣವ ಕಿತ್ತಿತ್ತುವಂ[೬]
ಒಳಗಣರಿವರ್ಗದೊ[೭]ಡನ[೭]ನುದಿನಂ ಕಾಳೆಗಂ
ಘುಳುಘುಳಿಪ ತಾಪತ್ರಯದ ಜಗಳದೂಳಿಗಂ
ಪರಿವಿಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳ ಬೆಂಬುಯ್ಯಲಂ ಪೋಪ
ಉರವಣಿಪ ವಿಷಯಾದಿಗಳ ಜೇಂಟೆಯಂ ಪೋಪ
ಒಲವಿಂ ವಿವೇಕಪ್ರಧಾನನಂ ನಚ್ಚಿರ್ಪ
ನಲವಿಂದೆ ಬುದ್ಧಿಮಂತ್ರಿಯ ಮನಂಬೆಲಚ್ಚಿರ್ಪ

೧ ಹ (ಅ, ಬ). ೨ ನನುಪಮ (ಅ) ೩ ರ (ಅ). ೪ ನಿಜವಾಸ ತಾನೆಂ (ಬ ಮ). ೫ ನೆನಿಪಂ ತಿವಂ ಬ,ಮ). ೬ × (ಬ,ಮ). ೭ ಳಗ (ಅ). ೮ ಪೆ (ಬ,ಮ.)

ಶ್ರೀ ಶಿವಜ್ಞಾನವೆಂಬಾಪ್ತ[೧]ನಂ ನಚ್ಚಿರ್ಪ
ಓಸರಿಸಪಭವಭಕ್ತ್ಯಂಗನೆಯ ಮ[೨]ಚ್ಚಿರ್ಪ

ಇಂತು ಜಗದೊಳು ಮೆಱೆಶಿವನೀಶ್ವರನ ಮನ್ನೆಯಂ
ಸಂತತಂ ಸುಳಿಯಬಾರದು ತನ್ನೊಳನ್ನೆಯಂ
ಚೋಳಾದಿಗಳು ಬರಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲಂ ನೋಡ
ಶೂಲಿಯಣುಗರ್ಬರಲು ಬರವೆ ಸಮಯಂ ನೋಡ
ಎಱಗಿಪಂ ತನ್ನ ಚರಣಕ್ಕಖಿಳ ಭೂಪರಂ
ಎಱಗುವಂ ತಾನಭವಭಕ್ತರ್ಗೆ ಸಾದರಂ
ಶಿವನ ಭಕ್ತರ ಬರವೆ ವರವೆಂದು ಭಾವಿಸಂ
ಭವನ ಭಕ್ತರ ಬರವೆ ಸಿರಿಯೆಂದು ಸೇವಿಪಂ
ಹರನ ಭಕ್ತರ ಬರವೆ ಆಯುವೆಂದುಬ್ಬುವಂ
ಪರಮಭಕ್ತರ ಬರವೆ ಹರಣವೆನೆ ಕೊರ್ಬುವಂ
ಭಕ್ತರೆಂದುದೆ ತನಗೆ ಶಿವಶಾಸನಂ ನೋಡ
ಭಕ್ತರಿತ್ತುದೆ ತನಗೆ ಜೀವದುನ್ನತಿ ನೋಡ
ಶಿವ[೩]ಭಕ್ತರುಟ್ಟ[೩]ಬೀಳುಡೆ[೪] ತಾಪುಡುವುದೆಲ್ಲ
ಶಿವ[೫]ಭಕ್ತರ ಪ್ರಸಾದಂ[೬] ತಾಂ ಸವಿವುದೆಲ್ಲ
ಆಣೆ ಭಕ್ತರದು ಘೋಷಣೆ ಭಕ್ತರದು ನೋಡ
ಕ್ಷೋಣಿ ಭಕ್ತರದು ತೇಜಂ ಭಕ್ತರದು ನೋಡ
ಕರಿತುರಗಭಂಡಾರವವು ಭಕ್ತರವು[೭] ನೋಡ
[೮]ಅರಸು[೯]ತನವಧಿಕತನವವು ಭಕ್ತರವು ನೋಡ[೮]
ಭಕ್ತರಿರಿಸಿದ ಬಂಟ ನಾನೆಂದು ಹೆಚ್ಚುವಂ
ಭಕ್ತರಿಟ್ಟ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನೆ ತಾ ನಚ್ಚುವಂ

ಇಂತು ಶಿವಭಕ್ತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರೆ [೧೦]ಧರೆಗೆಂ
ಸಂತತಂ ಸೇದಿರಾಜಂ ಸುಖದೊಳಿರೆ ತನಗೆ
ಮಾಯಾದ್ಯನೆನಿಸನೊರ್ಬಂ ದೂರದೇಶದೊಳು
[೧೧]ಅಯಂಗೆಡುತಲಿರ್ದು[೧೧] ಪರನೃಪನಿವಾಸದೊಳು

---

೧ ತ್ಮ (ಅ). ೨ ನ (ಬ, ಮ). ೩ ನ ಭಕ್ತರ (ಅ). ೪ + ಯೆ (ಅ). ೫ + ನ (ಅ). ೬ ದವೆ (ಅ). ೭ ದು (ಅ). ೮ × (ಬ, ಮ). ೯ ಯೆನುತ್ತೆ (ಬ, ಮ.) ೧೦ ತನಗೆ (ಬ, ಮ). ೧೧ ಅ [ಯ.?] ತಂಗೆಡುತಿರ್ದು (ಬ, ಮ).

ಬಳಿಕರ್ಧರಥ ಮಹಾರಥ ಸಮ[1]ರಥರ್ಕಳಿಂ[1]
ಬಳವಂತರತಿಬಳರೆನಿಪ್ಪ ವೀರರ್ಕಳಿಂ
ಕೂಡಿಕೊಂಡೈತಂದು ಸರ್ವಸಂಗ್ರಾಮಮಂ
ಮಾಡಿ ಸೋಲ್ತೋಡಿಯಾಱದೆ ತನ್ನ ಭಂಗಮಂ
ನೆನೆದು ಸಾಮಂ ಭೇದ ದಾನ ದಂಡಂಗಳಿಂ[2]
ಅನುವಲ್ಲದಿಂತೀ ಚತುರ್ವಿಧದ ಪರಿಗಳಿಂ[2]
ಚಿಂತಿಸಿದನೊಂದು ಪಾಪದ ಪರಮ ಸೀಮೆಯಂ
ತಂತ್ರಿಸಿದನೊಂದು ಬಱಿವೇಷದ ದುರಾಸೆಯಂ
ಕೈಕೊಂಬೆನೆನ್ನ ಪಗೆಯಂ ತೀರ್ಚುವೆಂ ಕರಂ
ಏಕರಾಜ್ಯದೊಳಿ[3] ಬಳಿಕಿರ್ಪೆಂ ನಿರಂತರಂ
ಎಂದು ತನ್ನೊಳಗೆ[4]ಲ್ಲದೊಂದು ಹೊಱವೇಷಮಂ
ತಂದುಕೊಂಡಂ ಜೀವನೋಪಾಯದೋ[5]ಷಮಂ
[6]ಮಂಡಮತಿ ಧರಿಸಿದಂ ಭಕ್ತಿಸದ್ಭಾವಮಂ
ಅಂದಲೆವ ಕರ್ಮಕೊಳಗಾಗಿರ್ಪ ಛಂದಮಂ
ಕೆಯ್ಗ[7]ಳಿಗೆ ಹೊಱೆಶಿಯಾಗಿ[7] ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಸೂಡಿ
ಮೆಯ್ಗೆ ಮುಟ್ಟದ ವಿಭೂತಿಯನೊಪ್ಪವಂ ಮಾಡಿ
ಮಾಟದ ಜೆಡೆಯನಿಕ್ಕಿ ಬಱ[8]ಲಪುಲಿದೊರ್ವ[9]ಲರ್ಸುಟ್ಟು
ನೋಟಕ ಜನಕ್ಕೆ ದಿಟ ಭಕ್ತನಂತಳವಟ್ಟು
ಕವಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ತನ್ನ ಮನವನಿರಿಸುವ ತೆಱದೆ
ಸವೆದು ಘುಳುಘುಳಿಸುವೊಂದಲಗನಿರಿಸಿದನುಱದೆ
ಇಂತು ವೇಷಂಗೊತ್ತು ಹೊಱಗೆ ಜೆಬ್ಬನೆ [10]ಬೆಱೆಯೆ[10]
ಅಂತಸ್ಥದೊಳು ಕೊಲೆಯ ಕುಡಿ ನಿಮಿರ್ದು ಕಡು[10]ನೆಱೆಯೆ[10]
ಹೊಱಗೆ ಮೆಱೆದುದು ವೇಷವೊಳಗೆ ಬೆಳೆದುದು ದೋ[11]ಷ
ಎಱಗಿ[12]ಸಿದು[12]ದಭ್ಯಾಸವೃಱಿಸಿತ್ತೈ ಬಕವೇಷ
ಅಱಿಯೆಬಂದುದು [13]ಭಕುತಿ[13]ಮಱಿಯಲಿರ್ದುದು [14]ಪ್ರಕೃತಿ[14]
ಕುಱುಹುಗೊಂಡುದು [15] ಮುಕುತಿ[15] ಅಱಿಕೆವಟ್ಟುದು [16]ಯುಕುತಿ[16]

---

[1] ರ್ಥಕರಗಳಂ (ಬ, ಮ). [2] ಳಂ (ಬ, ಮ). [3] ಳು (ಬ, ಮ). [4] ಗಿ (ಬ, ಮ). [5] ವೆ (ಬ, ಮ). [6] × (ಬ, ಮ). [7] ಳ ಹೊಱಗೆ ಮೆಱೆವ (ಬ, ಮ). [8] + ಯ (ಬ, ಮ). [9] ಲು (ಬ, ಮ). [10] ಬೆಱತು (ಬ, ಮ). [11] ರೋ (ಅ). [12] ಸ. ವು (ಬ, ಮ). [13] ಭಕ್ತಿ (ಬ, ಮ). [14] ಮುಕ್ತಿ (ಬ, ಮ). [15] ಯುಕ್ತಿ (ಬ, ಮ). [16] ಶಕ್ತಿ (ಬ, ಮ).

ಹೊಱಗೆ ವೇಷದ ಕವಿಲೆವೊಳಗೆ [1]ಹಸುಂದಿಂಬ ಹುಲಿ
ಹೊಱಗೆ ಕಾರುಣ್ಯರಸವೊಳಗರುಣಜಲದ ಬಲಿ
ಹೊಱಗೆ ಪುಣ್ಯದ ಬಟ್ಟೆವೊಳಗೆ ಪಾಪದ ಕಟ್ಟೆ
ಹೊಱಗೆ ವೇಷದ ನಿಷ್ಠೆವೊಳಗೆ ದೋಷದ ಮೊಟ್ಟೆ

ಅಳವಡಲ್ಕಿಂತು ಭಕ್ತರ ವೇಷವಂ ತೊಟ್ಟು
ತಳರ್ದು ತನ್ನಯ ನಿಜನಿವಾಸಮಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು
ಪಲವನೆಡೆಗೆಯ್ದು ಚೋಳೇಶಕ್ಕೆ ಸಡೆತಂದು
ನಲಿದು ನರ್ತಿಸುತೆ ವೇಷಂದೋಱುತಂ ಬಂದು
ಸೇದಿರಾಜನ ನಗರಿಯಂ[2] ಪುಗುತ್ತೈತಂದು
ಬೀದಿಬೀದಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು
ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ್ಗಳಂ ಮೀಱಿ ನಡೆತಂದು
ಅರವರಿಸದೊಳಪೊಕ್ಕಸುರವಣಿಸುತಂ ಬಂದು
ಹರವೇಷಮಂ ನೋಡಿದ[3]ಗರ್ಗೆ ನೆಱೆ[4] ಬೀಱುತ್ತೆ
ಪರಿಪರಿಯ ಕಪಟವೇಷವನವರ್ಗೆ ತೋಱುತ್ತೆ
ಜಡೆ ಕುಂಡಲಂ ಮೈಯ ಭಸಿತದಿಂದಂದೊಪ್ಪೆ
ಪಿಡಿದ ಕವಳಿಗೆಯುಟ್ಟ ಪುಲಿದೊವಲಿನಿಂದೊಪ್ಪೆ

ಬರುತಿರಲು ಸೇದಿರಾಜಂ ಕಾಣುತಿದಿರೆದ್ದು
ಪರಿತಂದು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಕಾಲೊಳು ಬಿದ್ದು
ತೆಗೆದು ಪದಮಂ ಕಂಗಳೊಳು ಕಪೋಳದೊಳೊತ್ತಿ
ಬಿಗಿದು ಕಂಠದೊಳು ಭುಜದೊಳು ಪೇರುರದೊಳೊತ್ತಿ
ಕೊಳುತಂ ಕೃತಾರ್ಥಮನನಾಗುತ್ತೆ ಬೀಗುತ್ತೆ
ಇಳಿವಶ್ರುಜಲದಿಂದೆ ಮೂಡುತ್ತೆ ಮುಳುಗುತ್ತೆ
ಮೊಳೆವ ಪುಳಕಂಗಳಿಂ ಕೊಬ್ಬುತ್ತೆ ಕೊನರುತ್ತೆ
[5]ಎಳಲ್ವ[5] ಗದುಗದಿಕೆಯಿಂ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕರಗುತ್ತೆ
ಕೈಗೊಟ್ಟು ತಂದು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲಿರಿಸಿ
ಸೈಗೆಡೆದು ಬಿದ್ದು ಕಿಂಕರತೆಯಿಂ ಸಡಗರಿಸಿ

---

೧ ಪಶು (ಅ). ೨ ರಮಂ (ಬ, ಮ). ೩ + ವ (ಅ). ೪ ವೊ (ಅ).
೫ ಇಳಿವ (ಅ).

ಪದಕಮಲವಮಂ ತೊಳೆದು ತೀರ್ಥಜಲವಮಂ ತಳಿದು
ಮುದದಿಂದೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದಿರ್ದ
ದೇವ ಕರುಣಿಪುದು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ಕಾರ್ಯವಮಂ
ಆವುದೆಂದಱುಪುವುದು ಮಾಳ್ಪ[೧]ನದಕುಚಿತ[೧]ವಮಂ

ಎನೆ ಭಕ್ತನಿಂತೆಂದು ನುಡಿದನಾ ಸಭೆಯೊಳಗೆ
ನಿನಗೊಳ್ಪಿತಂ ತಂದೆವರಸ ಕೇಳಿಕೆಯೊಳಗೆ
ಮುನ್ನಾವನುಂ ಕೇಳ್ದು ಬಳಸಿದಾಗಮವಲ್ಲ
ಇನ್ನೊರ್ಬ ಪಿರಿಯರ್ಗೆ ಮಱೆದು ಕೂಡುವುದಲ್ಲ
ಧರೆಯೊಳಗಪೂರ್ವವೆಂದೆನಿಪ ಶೈವಾಗಮಂ
ಹರನೊಲಿದು ಪುಳಕಿಸುತೆ ಕೇಳ್ದ ದಿವ್ಯಾಗಮಂ
ಇದೆ ಕವಳಿಗೆಯೊಳಿದಂ ಕೇಳ್ವುದು ರಹಸ್ಯದೊಳು
ಇದನತಿ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕೇಳ್ವುದೇಕಾಂತದೊಳು
ಎಂದೆನಲು ಸೇದಿರಾಜಂ ಹರುಷದೊಳು ಸಂದು
ಎಂದಂ ತೆಗೆಯಿಮೆಲೆ ದೇವ ಕರುಣಿಪುದೆಂದು
ಸಕಳ ಶೈವಾಗಮದ ಗೋಷ್ಠಿಯೊಳಗಿರುತಿರಲು
ಸಕಳ ಭಕ್ತರ ಚರಿತ್ರಪ್ರಸಂಗದೊಳಿರಲು
[೨]ಈ ನೀಚ[೨]ನೀ ಭಕ್ತನಂ ಮಾಳ್ಪುದಂ ನೋಡ
ಲಾನಾಱೆನೆಂಬಂತೆ ರವಿಯಸ್ತಗಿರಿಗೋಡ
ಲಾಗಳೋಲಗದವರ್ಗಳೆಲ್ಲರ್ಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು
ರಾಗದಿಂ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆಂದವರ್ಗೆ ಕೈಗೊಟ್ಟು

ಬಂದು ಪರಿಮಳಸಲಿಲದಿಂದೆ ಮಜ್ಜನಕೆಱ[ಸೆ][೩]
ತಂದು[೪] ದೇವಾರ್ಚನೆಯ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸೆ[೫]
ದಿಟ್ಟ ಭಕ್ತನಂತೆ ಭಸಿತೋದ್ಧೂಳನಂ ಮಾಡಿ
ತಟಫಟೆನುತಂಗಂ ಕರನ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡಿ
ಅಂತೆನುತ್ತಿಂತೆನುತೆ ಬಱದೆ ಬೆಬ್ಬನೆ ಬೆಱತು
ಚಿಂತಿಸಿ ಬಕಧ್ಯಾನದೊಳಗೆ ಬಱಮನವಱತು

---

೧ ನಾ ಕಜ್ಜ (ಬ,ಮ). ೨ ವಿನೀಶ (ಅ). ೩ ದು (ಅ), ಸಿ (ಬ,ಮ). ೪ ದೆ (ಬ,ಮ). ೫ ಸಿ (ಬ,ಮ).

ಎಂಟುಮುಡಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ಕೃತ್ರಿಮವಿದೆಂಬಂತೆ
ಎಂಟು ಪರಿಯರ್ಚನೆಗಳಂ ಮಾಡುತಿರ್ದಂತೆ
ಕಡೆಗಣ್ಗಳಿಂ ಸೇದಿರಾಜನಂ ನೋಡುತಂ
ಗಡಬಡಿಸಿ ತುಟಿವಿಡುಕಿ ಮೂಗುವಿಡಿದಾಡುತಂ
ಎನಿತೆನಿತು ನೋಡುತಿರಲನಿತನಿತು ಪಿರಿದಾಗೆ
ಎನಿತೆನಿತು ನೋಡದಿರಲನಿತನಿತು ಕಿಱಿದಾಗೆ
ಇಂತು [1]ದೈವಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ ಡಂಬಂ ಮೆಱೆದು
ಸಂತತಂ ಸುಖದಿಂ ಪ್ರಸಾದ[2]ಭೋಗಂ ಬ[2]ಡೆದು
ಕುಳ್ಳಿರಲು ಸೇದಿರಾಜಂ ಬಂದು ನಲವಿಂದೆ
ಒಳ್ಳಿತಾಯಿತ್ತೆನುತೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಸಂತಸದಿಂದೆ
ಎಲೆ ದೇವ ಕರುಣಿಪುದು ದಿವ್ಯಾಗಮವನಸದಂ
ಸಲೆ ಕೃತಾರ್ಥನ ಮಾಳ್ಪುದೆನ್ನನಿದು ಸಂಪದಂ

ಎನೆ ಭಕ್ತನಂದು ಮಧ್ಯಮರಾತ್ರಿಯೊಳು ನಿಂದು
ಮನುಜರಾರುಂ ಹತ್ತಿರಿರಲಾಗದಿನ್ನೆಂದು
ಅರಸಿಯುಂ ಪಡಪಿಗನುಮಂ ಕಳುಪಿ ಕದಪಿಕ್ಕಿ
ಅರಸನುಂ ತಾನುಮಿರ್ವರುಮಾಗಿ ಮನವುಕ್ಕಿ
ಪೇಳ್ದಪೆವಿದಂ ನಿನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ಭಕ್ತಿಯುಂ
ತಾಳ್ದು ಕೇಳ್ವುದು ಸದಾಶಿವನ ಸರಸೋಕ್ತಿಯುಂ
ಮೊದಲೊಳೀ ಕವಳಿಗೆಗೆ ಮೈಯಿಕ್ಕೆನಲು ನಿಂದು
ಸದಮಳಮನಂ ಹರುಷದಿಂ ಸೈಗೆಡೆದನಂದು
ಶಿವಭಕ್ತಿಸಂತೋಷಿ ನಲಿದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿರ್ದ
ಅವಯವಂ ಹೆಚ್ಚಿ ಹಿಗ್ಗುತ್ತೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿರ್ದ
ಉತ್ತಮಶಿವಾ[3]ರಾಧಕಂ[3] ಬಿಳ್ದು[4] ಪಟ್ಟಿರ್ದ
ಅತ್ತಿತ್ತ ಚಲಿಸದಚಲಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಿರ್ದ
ಆ ಸಮಯದೊಳು ದಂಭಕಂ ಮಾಡಿತಂ ಶಿವನೆ
ಆಸುರದ ಘೋರವನದೆಂತುಸುರ್ದಪೆಂ ಭ[5]ವನೆ
ಮೈಯೊಳುದ್ಧೂಳಿಸಿದ ಭಸಿತಮದು ಪೇಸುತಿರೆ
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರ್ದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಪಳಿವುತಿರೆ

---

೧ ಶೈ (ಅ). ೨ ಸುಖಮುಂ ಪ (ಅ). ೩ ಚಾರಕಂ (ಅ). ೪ ದ್ದು (ಅ). ೫ ಶಿ (ಬ, ಮ).

ಶಿವನೆ ಶಿವನೇ ಶಿವನೆ ಕವಳಿಗೆಯೊಳಗಣಿಂದೆ
ತವಕಿಸುತೆ ಘುಳುಘುಳಿಸುವಲಗಸುರವಣಿಯಿಂದೆ
ತೆಗೆದು ನಡುಬೆನ್ನಲಿಱಿಯಲ್ಕೆ ನೆಲನಂ [೧]ನಡಲು[೧]
ಸು[೨]ಗಿಯದಳುಕದೆ ಬಳುಕದಂಜ[೩]ದೊಲವಿಂ[೩] ನಿಲಲು
ನಲವಿಂ ಕೃತಾರ್ಥಭಾವವನೆಯ್ದುತಿರೆ ಕಂಡು
ಚಲಿಸದದಿರದೆ ಬೆನ್ನನೊಡ್ಡಿಕೊಂಡಿರೆ ಕಂಡು
ಇಱಿವುದನಿಱಿದು ಮುಂದುಗೆಟ್ಟನಾ ಡಂಭಕಂ
ಹೆಱೆವೆಟ್ಟ ನಡುಗಿ ಬೆಂಬಿಳ್ದ[೪]ನಾ ಪಾತಕಂ
ಭಯ[೫]ದೆ ಝುಮ್ಮೆನೆ[೫] ಬೆಮರ್ತೆಳುಕಿ ಬೆಬ್ಬಳೆವೋಗಿ
ದಯೆಗೆಟ್ಟು ನಿಂದವಂ ಸಡೆದು ಸಂಚಳನಾಗಿ

ಇರೆ ಸೇದಿರಾಜನೊಯ್ಯನೆ ನೋಡಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ
ಹರನೆ ಕೈ ನೊಂದ[೬]ವೇ ಎಲೆ ದೇವ ಅಲಗೊತ್ತಿ
ಅಂಜದಿರು ದೇವ ನೆಱೆ ಮಾಡು ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯಿಂ
ಅಂಜೆನೊಪ್ಪಿಸಿದೆನೀ ತನುವನಿದು ನಿಶ್ಚಯಂ
ಎನುತವರ ಕೈಯಿಂದೆ ಮೆಲ್ಲನೆತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು
ಮನದೊಳಂಜದಿರೆನುತೆ ಕೈವಿಡಿದು ನಡೆಗೊಂಡು
ಇಱಿದಲಗು ಕಾಣಬಾರದ ತೆಱದೆ ಮುಸುಕಿಟ್ಟು
ನೆಱೆ [೭]ಧೈರ್ಯ[೭]ಮೂರ್ತಿ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳಳವಟ್ಟು
ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕಂಪಿಸುವ ಭಕ್ತನಂ ಸೈತಿಡುತೆ
ತಳ್ಳಂಕದಿಂದೆ ಬೆಬ್ಬಳಿಪನಂ ಮಾಣಿಸುತೆ
ತನ್ನ ಕೆಲದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಾತನಂ
ಬಿನ್ನಣಂಬುಗದ ಸಾತ್ವಿಕಧೈರ್ಯಚೇತನಂ
ಕರೆಸಿದಂ ಬೆಳಗಪ್ಪ ಜಾವದೊಳಮಾತ್ಯನಂ
ಬರಿಸಿದಂ ತನ್ನ ಮನದಂತಪ್ಪ [೮]ಭೃತ್ಯ[೮]ನಂ
ಬಂದ ಸಚಿವಂಗೆಂದನೆನ್ನ ಸಂಪದವಿವರು
ಇಂಪು ಶೈವಾಗ[೯]ಮವನೆಸಗ[೯]ಱಿಪಿದವರಿವರು
ಇವರಿಂದೆ ಪಲವು ಲೇಸುಗಳೆನಗೆ ಹೊದ್ದಿದವು
ಇವರಿಂದೆ ಪರಮ ಶಿವಮಂತ್ರಂಗಳೊದಗಿದವು

---

[೧] ಗೆಲಲು (ಬ, ಮ). [೨] ಆ (ಅ). [೩] ದುಲುಕದೆ (ಅ). [೪] ರ್ದ (ಅ). [೫] ದೊಳಂ ತನು (ಬ, ಮ). [೬] ದು (ಬ, ಮ). [೭] ದಯಾ (ಅ). [೮] ಭಕ್ತ (ಅ). [೯] ಮಂಗಳನ (ಬ, ಮ).

ಇವರಿಂದೆ ಸಕಳಸಿದ್ಧಿಗಳಾದವೆಮಗಿಂದು
ಇವರಿಂದೆ ರಾಜ್ಯಸಂಪದವಾಯಿತೆಮಗಿಂದು
ಇವ[೧]ರಿಂದೆ[೧] ಶೈವಾಗಮಾಚಾರ್ಯ[೨]ರಿನ್ನಿಲ್ಲ[೨]
ಇವರ್ಗೆ ನಲಿದಾರಾಧಿಪಡೆ ವಸ್ತು ಬೆಲೆಯು[೩]ಲ್ಲ
ಎನುತೆ ಭಂಡಾರದವನಂ ಕರೆಸಿ [೪]ನಯದಿಂದೆ[೪]
ಮನವೊಲ್ದು [೫]ಪೊಸ[೫]ಪೊಂಗಳಂ ತರಿಸಿ[೬] ಮುದದಿಂದೆ
ಕವಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ಸುರಿದು ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂ
ಇವರನಿಂದಿನಿತು ಬೇಳ್ಪಸಿತು ಸುಯಿಧಾನದಿಂ
ಕಳುಪಿ ಬಾರೆಂದು ಸಚಿವನ ಕೂಡೆ ಭಕ್ತನಂ
ಕಳುಪಲಚ್ಛಾ[೭]ಳ್ಕುದುರೆ ಸಹಿತ ಶಿವ[೭]ದಂಭನಂ
ಕೂಡಿಕೊಂಡತ್ತಲೊಯ್ದಂ ಸಚಿವನಾತನಂ

ನೋಡಿರಿತ್ತಲು ಸೇದಿರಾಜ ಕರುಣಾತ್ಮನಂ
ತನ್ನ ನೋವಂ ನೋಡದವರ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದ
ಅನ್ನೆ[೮]ಯಂ ಪೊರ್ದ[೮]ಲಾಗದು ಶಿವನೆ ಎನುತಿರ್ದ
ಇರಲಿತ್ತಲೀ ಭಕ್ತನಂ ಶಿವಂ ಮೆಱೆ[೯]ವುದಂ
ಪರಿಕಿಸುವೆ ನೃಪನಳುಕದಿಹ ಧೀರತನವದಂ
ಎಂಬಂತೆ ರವಿ ಪೂರ್ವದಿಸೆಯೊಳುದಯಿಸುತಿರ್ದ
ಅಂಬರಮನಡರ್ದು ಬೆಳಬೆಳಗುತಂ ಬರುತಿರ್ದ
ಇರೆ ಸುರಕ್ಷಿತದಿಂದೆ ಕಳುಪಿ ಸಚಿವಂ ಬಂದು
ಹರಭಕ್ತನಂ ಪದುಳದಿಂದೆ ಕಳುಪಿದೆನೆಂದು
ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಸೇದಿರಾಜಂ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು
ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೇಕನಿಷ್ಠೆಯಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಅರಸಿಯರು ಸಚಿವರು ಕುಮಾರರ್ಕಳಂ [೧೦]ಕರೆಸಿ[೧೦]
ಹರಭಕ್ತರಂ ಪಿರಿಯರಂ ಮಾನ್ಯರಂ ಬರಿಸಿ
ಪರಮ ಧೈರ್ಯದ ಮೊದಲ ಗವಸಣಿಗೆದೆಗೆವಂತೆ
ಹರನ ಶಾಂತಿಯ ಜವನಿಕೆಯನೋಸರಿಸುವಂತೆ

೧ ರಂತೆ (ಬ,ಮ). ೨ ರೆಮಗಿಲ್ಲ (ಬ,ಮ). ೩ ಯಿ(ಬ,ಮ). ೪ ನಲವಿಂದೆ(ಅ). ೫ × (ಬ,ಮ). ೬ + ದಂ (ಬ, ಮ). ೭ ಳುಕುದುರೆಗಳಿಂದೆ (ಬ, ಮ). ೮ ಯಮದಾಗ (ಬ,ಮ). ೯ ತೆ (ಬ,ಮ). ೧೦ ಬರಿಸಿ (ಬ, ಮ).

ಮುಸುಕಿರ್ದ ಭವಬಂಧಮಂ ತೆಗೆದು ಕಳೆವಂತೆ
ಮುಸುಕಂ ತೆಱೆದನಲ್ಲಿ ನೋಳ್ಪರೆಡೆ[೧] ನೋವಂತೆ
ತೆಗೆಯೆ ಬೆನ್ನಿಂದಲಗುರಕ್ಕೆ ಮೂಡಿರೇ ಕಂಡು
ಬೆಗಡು[೨]ಗೊಳುತೆಲ್ಲರುಂ ಮಱುಗಿ ಮುಮ್ಮೞಿ[೨]ಗೊಂಡು
ಏನಯ್ಯ ಏನಾದುದೆಲ್ಲಿಯದ್ಭುತವೆಂದು
ನೀನೇಕಿದೇಕೆ ಶಿವನೆಂತು ಮಾಡಿದನೆಂದು
ಮಱುಗುವ ಜನಂಗಳಂ [೩]ಕೈಸನ್ನೆ[೩]ಯಿಂ ನಿಲಿಸಿ
ಉಱ[೪]ೞವ ಭಕ್ತನನೋರ್ವನಂ ಹಿಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಧ್ಯಾನಿಸಲು ತೊಡಗಿದ ಬಳಿಕ್ಕಲಗನುರ್ಚೆಂದು
ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯಭವನಂ ನೆನೆಯಲ್ಮನಂದಂದು
ಉಣ್ಮಿ[೫]ಪೊಣ್ಮಿರ್ದ ಪುಳ[೬]ಕಾವಳಿ[೬]ಗಳೊಡಗೂಡಿ
ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕರಣಂಗಳಂ ಶಿವಂಗೆಡೆಮಾಡಿ
ಬರೆದಂತೆ ಪೊ[೭]ಲಿದಂ[೭]ತೆ ಬೈತಂತೆ ಬೆಚ್ಚಂತೆ
ಇರಿಸಿದಂ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯಂ ಚಿತ್ತದೊಳಗಿಂತೆ

ಇಂತು ಶಿವನ ಧ್ಯಾನದೊಳು ಸೇದಿರಾಜನಿರೆ
ಪಿಂತೆ ಸಾತ್ವಿಕನಲಗನುರ್ಚಲನುವಾಗುತಿರೆ
ನೋಡಲ[೮]ಲಮ್ಮದೆ[೮] ಜನಂ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿಕೊಳುತಮಿರೆ
ಕೂಡೆ ಸೈವೆಱಗಾಗಿ ಕೌತುಕಂಬಡುತಮಿರೆ
ಶಿವನಂತರಂಗದೊಳಗಿ[೯]ದು ಪೊಸತೆನುತ್ತ[೧೦]ಂಮಿರೆ
ತವತವಗೆ ಮರವಟ್ಟು ಕರುವಿಟ್ಟ ತೆಱದೊಳಿರೆ
ಈಶಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಶಲಾಕೆಯುರ್ಚುವ ತೆಱದೆ
ಹೇಸದೆ ತೆಗೆದನಲಗನಾ ಭಕ್ತನಂದುಱದೆ
ತೆಗೆಯೆ ಜೆಡೆ ಚಂದ್ರಕಳೆ ನೊಸಲಕಣ್ಣಿಂದೊಪ್ಪೆ
ಮಿಗೆ ಬೆಳಪ ಕುಂಡಲಂ ಮುಖಮಂಡಲವ[೧೧]ನೊಪ್ಪೆ
ದಶಭುಜಂ ಗಜಚರ್ಮವೆಸೆವ ಪುಲಿದೊವಲೊಪ್ಪೆ
ಶಶಿರವಿಸಹಸ್ರಮಂ ಮಸುಳಿಸುವ ಪ್ರಭೆಯೊಪ್ಪೆ

೧ ದರ್ಪ (ಬ, ಮ). ೨ ಗೊಂಡೆಲ್ಲರುಂ ನೆಱೆ ವಿಸ್ಮಯಂ (ಅ). ೩ ಕರಸಂಜ್ಞೆ (ಬ, ಮ). ೪ ಠ (ಮ). ೫ + ಪೊಱ (ಅ). ೬ ಕಂ (ಅ). ೭ ಲ್ದಂ (ಅ). ೮ ಲಾಱದೆ (ಅ). ೯ + (ಡ) (ಅ). ೧೦ ತ (ಅ). ೧೧ ದಿ (ಬ, ಮ).

ಶಶಿಧರಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಕರುಣಿಸಿ ಬಂದು
ಹೊಸಹೊಸ ಕೃಪಾಸಲಿಲಮಂ ಸೂಸುತಂ ನಿಂದು

ಇರೆ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ್ ಸುರಿದವುತ್ಸವದಿಂದೆ
ನೆರೆದು ಮೊಳಗಿದವು ದುಂದುಭಿರವಂ ನಲವಿಂದೆ
ಆಗಳು ಗಣಂಗಳೀಶ್ವರನ ಕೆಲಬಲದಲ್ಲಿ
ರಾಗದಿಂ ಕುಣಿಕುಣಿದು ನಲಿದಾಡುತಿರಲಲ್ಲಿ
ಸೇದಿರಾಜನನೆತ್ತಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ವೈ[೧]ದಡವಿ
ಆದುದನುಪಮಸುಖವೆನುತ್ತಲ್ಲಿ ಮುದವೊದವಿ
ಮನದೊಳೆಳ್ಳನಿತು ನೋವಿಂತು [೩]ಪೊರ್ದ[೩]ದರುಂಟೆ
ತನುವನಿವ್ಮ್ಯಗಾಣೆ ಹರುಷವಾದವರುಂಟೆ
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ ಗಾ[೪]ಸಿಗಿಂತು ನಿಂದವರುಂಟೆ
ಎನ್ನವರ [೫]ಬಜ[೫]ವೇಷ[೬]ಮುಂ[೬] ನಂಬಿದವ[೭]ರುಂಟೆ
ಎಂದು ನಂದೀಶಂಗೆ ಶಂಕರಂ ಬೆಸಸುತಿರೆ
ಬಂದವು ವಿಮಾನಂಗಳಿಂದುಧರನುಬ್ಬುತಿರೆ
ಬರೆ ಪೊಸವಿಮಾನದೊಳು ಸೇದಿರಾಜನನಿರಿಸಿ
[೮]ತರದಿಂದಲಂತವರ್ಪೇಳ್ದರಂ[೮] ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಧರಣೀತಳಂ ನೋಡಲಾಗಸಕ್ಕವತರಿಸಿ
ಪರಿಪರಿಯ ನುಡಿಗಳಿಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ಬೋಳೈಸಿ
ಬಂದು ಕೈಲಾಸವಂ ಪೊಕ್ಕು ರಾಗಂಬೆತ್ತು
ಸಂದ ಗಣಪದವಿಯಂ ಸೇದಿರಾಜಂಗಿತ್ತು
ಭಕ್ತಜನಕಮಲಭಾಸ್ಕರಮೂರ್ತಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತ[೯]ಕುಲ[೯] ಜಲನಿಧಿಸುಧಾರೋಚಿಯೊಪ್ಪಿದಂ
ಶರಣಜನವರಫಲಿತಸುರಭೂಜನೊಪ್ಪಿದಂ
ಶರಣಹೃತ್ಕಮಲ [೧೦]ವಿಲಸನಹಂಸನೊಪ್ಪಿದಂ[೧೦]
ಅರರೆ ಭಾಪುರೆ ಭಲರೆ ಭಾಳಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ
ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಹಂಪೆಯ ವಿರುಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ

---

೧ ಳ್ಗ (ಅ). ೨ ತನು(ಬ,ಮ). ೩ ಯೊದ್ದ(ಅ). ೪ ಘಾ(ಅ). ೫ × (ಬ,ಮ). ೬ ಮುಮನಿಂತು (ಬ, ಮ). ೭ × (ಬ, ಮ). ೮ ಹರುಷದಿಂದಂತವರನೊಲವಿಂದ ೯ ಜನ (ಬ,ಮ). ೧೦ ವಿಕಸಿತ ಭಾನುವೊಪ್ಪಿದ(ಮ), ವಿಕಸನ ಭಾನುವೊಪ್ಪಿದಂ (ಅ).

ಧರೆ ಹೊಗಳೆ ಸುರರುಘೋಯೆನೆ
ಹರುಷಂ ಮಿಗೆ ಮೆಱೆದ ಸೇದಿರಾಜನ ಶಿಶು ಕಿಂ
ಕರ[1]ನೆಂದೊಲವಿಂದೆನಗಂ[1]
ಕರುಣಿಸು[2]ವುದು ದೇವ[2] ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ||

ಸೇದಿರಾಜನ ರಗಳೆ ಸಮಾಪ್ತಂ

---

[1] ನಿವನೆಂದುಂ ಭಕ್ತಿಯು (ಮ). [2] ತಿರ್ಕನಗೆ (ಬ, ಮ).

ಮೊಟ್ಟಿಮಿಂಡದೇವರ ರಗಳೆ

ಶ್ರೀ

ಹರವರಿಯ ಪರಮಭಕ್ತ್ಯಾ[೧]
ವರಣನ ತೇಜೋಧಿಕನ ಸಮಗ್ರನ ಶೈವಾ
ಭರಣನ ಮೆಱೆವಿಂಡನ ತತ್[೨]
ಚರಿತವನವ[೩]ಧರಿಸು[೩] ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ||

ಶ್ರೀಸದಾಶಿವನೊಲಿದು ನಲಿದು ನೆಲಸಿದ ಚೋಳ
ದೇಶಕ್ಕೆ ತೊಡವೆನಿಪುದೊಂದು ಪುರವದು ಕೇಳ
ಧರೆಗೆ ತಿರುವಾರೂರೆನಿಪ್ಪ ಪೆರ್ವೆಸರ್ಯ ಪುರಂ
ಹರನಲ್ಲಿ ಹರುಷದಿಂ ನೆಲಸಿರ್ಪನದು ಕರಂ
ರಂಜಿಪುದು ಬೇಱೊಂದು ಕೈಲಾಸದಂದದಿಂ
ಭಂಜಿಪುದು ಮಿಕ್ಕ ದರ್ಶನಮಂ ಸಗರ್ವದಿಂ
ಪೊಗಳಲೆನ್ನಳವಲ್ಲವಾ ಪುರದ ಮಹಿಮೆಯಂ
ಬಗೆಗಗೋಚರವೆನಿಪ ಶಿವಲಿಂಗಸೀಮೆಯಂ
ಇಂತೊಪ್ಪುವಾ ಪುರದೊಳೊರ್ವನಿರ್ಪಂ ನೋಡ
ಸಂತತಂ ಮೆಱೆವಿಂಡದೇವ[೪]ನೆನಿಪಂ ನೋಡ
ಅಚಳನಪ್ರತಿಮನೇಕೈಕನಿಷ್ಠಂ [೫]ನೋಡ[೫]
ಶುಚಿ ಸದರ್ಥಂ [೬]ಶಿವನ ಭಕ್ತಸಿರ್ಪಂ[೬] [೭]ನೋಡ[೭]
ಶಿವನಲ್ಲದಾರುವಂ ಲೆಕ್ಕಿಸದ ಕಡುಮಾನಿ
ಭವನಲ್ಲ[೮]ದೇನು[೮]ವಱಿಯದ ಶಿವೈಕ[೯]ಧ್ಯಾನಿ
ಸತ್ಯ[೧೦]ನುತ್ತಮ[೧೦]ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನು[೧೧]ನ್ನತ[೧೧]ಕರಂ
ನಿತ್ಯನನುಪಮನೊಪ್ಪು[೧೨]ತಿರ್ಪನುತ್ಸವ[೧೨]ಕರಂ

---

೧ ಕ್ತಾ (ಬ,ಮ). ೨ ನಿಜ (ಮ,ದ). ೩ ಧಾರು (ದ). ೪ ನೆಂಬಂ (ಅ). ೫ ಕೇಳ (ದ). ೬ ಸಾತ್ವಿಕಂ ಸದಮಳಂ (ಅ). ೭ ಕೇಳ (ದ). ೮ ದಾರು (ದ). ೯ ಕ್ಯ (ಬ,ಮ). ೧೦ ನಃಂ ಸದ್ (ದ). ೧೧ ತ್ರಮ (ದ). ೧೨ ತಿರ್ದನದ್ಭುತ (ದ).

ಇಂತಿರಲು ಶಿವಭಕ್ತಿ ಚಿತ್ತದೊಳು ನಳನಳಿಸಿ
ಸಂತ[೧]ಸದೆ[೧] ಹರಸೊಲವು ಕರಣದೊಳು ಪಲ್ಲವಿಸಿ
ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಪನ್ನಗಧರಂಗಿತ್ತು
ತನ್ನನಭವಂಗೆ ಬಳುವಳಿಯ ತೊಳ್ತಾಗಿತ್ತು
ಅನವರತವೋಲೈಸುತಿರ್ಪನೀ[೨]ಶನ[೨]ನಲ್ಲಿ
ಮನವೊ[೩]ಲಿದು[೩] ಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ಪ[೪]ನಭವನ[೪]ನಲ್ಲಿ
ಬಲವರುತ್ತಿರ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಬೇಱೆ ನಡೆಯಿಲ್ಲ
ನಲಿದು ತು[೫]ತಿಯಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಬೇಱೆ ನುಡಿಯಿಲ್ಲ
ಶಿವನನೀಕ್ಷಿಪುದಲ್ಲ[೬]ದೆಂತು[೬] ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ
[೭]ಭವನಾಮವಲ್ಲದೇ ಬೇಱೆ[೭] ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ
ಶಿವನ ಸೋಂಕಲ್ಲದನ್ಯವನು ಸೋಂಕುವುದಿಲ್ಲ
ಭವನ ನೆನಹಲ್ಲ[೮]ದೇನುಂ[೮] ಬೇಱೆ [೯]ನೆನಹಿಲ್ಲ[೯]

ಇಂತು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂ [೧೦]ಶಂಕ[೧೦]ರಂಗಾಗಿರಲು
ಸಂತಸದೊಳರ್ಚಿಸಲು ಬರ್ಪನೊಪ್ಪುತಿರಲು
ಬರುತಲುರವಣಿಸುತಂ[೧೧] ನಿಲಲಾಱದೆಯ್ತಂದು
ಹರುಷದಿ ಭುಜಂ ತೀವಲಮರ್ದಪ್ಪಿಕೊಳುತಂದು
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತಪ್ಪಿ ತಣಿಯದೆ ಸುಯ್ದು ನೋಡುತಂ
ಚಿತ್ತದೊಳು ಪು[೧೨]ಗುವಂತೆ[೧೨] ತಿರಿಗಿ ತಳ್ಕೈ[೧೩]ಸುತಂ
ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಕರುಣಿಸು ಮಹಾದೇವ ದೇವೆನುತೆ
ಒ[೧೪]ಗಿದು ಪುಗಲೆಂದು ತನುಮನವನನುಮಾನಿಸುತೆ
ಹರಹರ ಮಹಾದೇವ [೧೫]ಶಿವ ಶಿವ[೧೫] ಮಹಾದೇವ
[೧೬]ಕರುಣಿಸು[೧೬] ಮಹಾದೇವ [೧೭]ಪರಿಕಿಸು[೧೭] ಮಹಾದೇವ
ಎಂದು ಕರೆವುತೆ ಕರೆವುತಿರಲು ಗದ್ಗದವುಣ್ಮಿ
ಬಂದು ಪುಳಕಂಗಳಡಿ[೧೮]ಕಿಲುಗೊಳುತ್ತಂ ಪೊಣ್ಮಿ

---

೧ ತಂ (ಅ). ೨ ಶ್ವರ (ಬ, ಮ, ದ). ೩ ವೊಲ್ದು (ಬ, ಮ). ೪ ನೀಶ್ವರ (ದ). ೫ ನು (ಬ, ಮ). ೬ ದೆಸಿತು (ಅ). ೭ ಭವನ ನಾಮವದಲ್ಲದೇನ (ಅ),...... ವಲ್ಲದೇಂ........(ದ). ೮ ದೆಯು (ಬ, ಮ, ದ). ೯ ನೆನೆವುದುಮಿಲ್ಲ (ಬ, ಮ), ನೆನಹವುಮಿಲ್ಲ (ದ) ೧೦ ಶಶಿಧ (ಬ ಮ, ದ) ೧೧ ತ್ತ (ದ). ೧೨ ಗಲೆಂದು (ಬ, ಮ, ದ). ೧೩ ಕೈರ್ (ಅ, ದ). ೧೪ ಬಿ (ಬ, ಮ). ೧೫ ಕರುಣಿಸು (ಬ, ಮ, ದ). ೧೬ ಪರಿಕಿಸು (ಬ, ಮ, ದ). ೧೭ ಶಿವ ಶಿವ (ಬ, ಮ, ದ). ೧೮ ಡ (ದ).

ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಜೋಲ್ದು ಶಿವಲಿಂಗದೊಳು ತಲೆಯಿಟ್ಟು
ಉಣ್ಮುವಾನಂದದಿಂ ಮನವಳಿದು ಮೆಯ್ಯಿ[೧]ಟ್ಟು
ಮಱೆದೊರಗಿ ಕರಣಂಗಳಂ ಸೂಱೆಗೊಡುತಲ್ಲಿ
ಮಱೆದು ಕಿಱಿದುಂ ಪೊಳ್ತು ಮೆಲ್ಲನೆಳ್ಚಱುತಲ್ಲಿ
ಕಣ್ದೆಱೆದು ನೋಡಿ ತಣಿಯದೆ ತೆಗೆದು ಮುಂಡಾಡಿ
ನುಣ್ದನಿಗಳಿಂದಮೃತ[೨]ರಸ[೨]ಪೊಸರೆ[೩] ಮಾತಾಡಿ
ಇಳಿವಶ್ರುಜಲದೊ[೪]ಡನೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆಱೆವುತಂ
ಪುಳಕಂಗಳೊಡನೆ ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ತುಱುಬುತಂ
ಆನಂದರಸದೊಡನೆ ಚಂದನವನೀವುತಂ
ನಾನಾ ಸುಗೀತದೊಡನಾರತಿಯನೆತ್ತುತಂ

ಈ ತೆಱದೆ ನಿತ್ಯಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯೊಳೊಪ್ಪುತಂ
ಭೂತೇಶನೊಡನೆ ಮೆಱೆವಿಂಡನಿಂ[೫]ತೊಪ್ಪುತಂ
ಇರೆ ಧರೆಗೆ ಪೊಸ ವಸಂತಂ ಬರ್ಪ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ಹರನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಹರುಷಂ ಬರ್ಪ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ತಿರು[೬]ನಾಳ್ಪರಲು ಪುರವನಳ್ತಿ[೭]ಯಿಂ ಕೈಗೆಯ್ದು
ತರತರದೆ ಹೊನ್ನು ರನ್ನದೊಳೆಯ್ದೆ ಕೈಗೆಯ್ದು

ಇರೆ ಶಿವಾಲಯದ ಮುಂದಣ ಮಂಟಪದೊಳೆಲ್ಲ
ಹರನ ಭಕ್ತರ್ನೆರೆದು ಘುಳುಘುಳಿಸುತಂತೆಲ್ಲ
ಅರಿ ಬಿರಿದಿನುಬ್ಬಟೆಯ ನೇಮದಚಲರ್ಕೆಲರು
ಪರಿಪರಿಯ ವೀರದ ಮಹಾಸಮರ್ಥರ್ಕೆಲರು
ಹರನಲ್ಲದೇನುಮಂ ಸೊಗಸದಿರ್ಪರ್ಕೆಲರು
ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯೊಳೆ ತನು ಕರಗುತಿರ್ಪರ್ಕೆಲರು
ಶಾಂತರುಂ ಸತ್ಯರುಂ ವೀರರುಂ ಧೀರರುಂ
ಕಾಂ[೮]ತರುಂ ಕಮನೀಯ ರೂಪರುಂ ನಿತ್ಯರುಂ
ಪಾಡುತಂ ಪೊಗಳುತಂ [೯]ಹೊಂಗಿ[೯] ಹೊರೆಯೇಱುತಂ
ಆಡುತಂ ಕೊಂಡಾಡುತಂ ಮಿಕ್ಕು ಮೀಱುತಂ

---

೧ ಯ್ವ (ದ). ೨ × (ಬ,ಮ,ದ). ೩ + ನೆಱೆ (ಬ, ಮ, ದ). ೪ ಳಗೆ (ದ).
೫ ರಿಂ (ಅ,ದ). ೬ ರಿ (ಅ). ೭ ಕ್ಕ್ (ಅ,ದ). ೮ ಕೊಂ (ಅ). ೯ ಹಿಗ್ಗಿ (ಬ,ಮ,ದ).

ನೆರೆದು ನಳನಳಿಪ ಸುರತರುವಿನಾರವೆಯಂತೆ
ತರದಿಂದೆ ತೊಳತೊಳಪ ಚಂದ್ರನ ಬಳಗದಂತೆ
ಹೊಳೆಹೊಳೆದು ಥಳಥಳಿಪ ತರಣಿಮಂಡಲದಂತೆ
ಘುಳುಘುಳಿಸುತುರವಣಿಪ ಸಿಡಿಲ ಸಡಗರದಂತೆ
ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡುದು ಚೋಳದೇಶದ ಮಹಾಗಣಂ
ಕೀರ್ತಿವಡೆದುದು ಚಂದ್ರಧರನ ನಚ್ಚಿನ ಗಣಂ

ಆ ಗಣಂಗಳ ನಡುವೆ ಮೆಱೆವಿಂಡನೊಪ್ಪಿದಂ
ನಾಗಭೂಷಣನ ಭಕ್ತರ ತೇಜನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಮಮ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ತೇಜದಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಮಮ ಭರ್ಗನ ಭಾಳನೇತ್ರದಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಆ ಸಮಯದೊಳಗಿತ್ತಲರರೆ ಕೋಳಾಹಳಂ
[೧]ಭಾಸುರಂ[೧] ನಂಬಿಯಣ್ಣಂ ಬರ್ಪ ಸಂಕುಳಂ
ಕಹಳೆ ಮದ್ದಳೆ ಶಂಖ ಪಟಹನಾದಂಗಳೊಳು
ಬಹುವಿಧದ ನರ್ತ[೨]ನವಿ[೨]ಚಿತ್ರ ಲಾಸ್ಯಂಗಳೊಳು
ಕವಿ ಗಮಕಿ ವಾದಿ ವಾಗ್ಮಿಗಳ ಸಂಭ್ರಮದೊಳಗೆ
ನವರಸರಸಜ್ಞ ರಸಿಕಪ್ರಕೀರ್ಣಕದೊಳಗೆ
ಸೊಗಯಿಸುವ ಸರಸ ಗಾಯಕರ ಗೇಯಂಗಳೊಳು
ನೆಗೆದು ಸುತ್ತಂ ಪರಿಮಳಿಸುವ ಗಂಧಂಗಳೊಳು
ಮುಡಿಗೆಱಗುವಳಿಕುಳಂಗಳ ಪೀಲಿದಳೆಯೊಳಗೆ
ಅಡಿಗೆಱಗುವರಸುಮಕ್ಕಳ ಸಂದಣಿಗಳೊಳಗೆ
ತೆಗೆದುಟ್ಟ ಪೊಸಸಪುರ ಮಲ್ಲಗಂಟೊಪ್ಪುತಿರೆ
ಮಿಗೆ ರಂಜಿಸುವ ತೋರಹಾರವಲ್ಲಾಡುತಿರೆ
ಮೆಯ್ಯೊ[೩]ಳಣ್ಪಿ[೩]ಕ್ಕಿರ್ದ ಚಂದನಂ ಮೆಱೆವುತಿರೆ
ಕೆಯ್ಯಲ್ಲಿ ಪಿಡಿದ[೪] ನೀಲಾಬ್ಜವೊಪ್ಪು[೫]ತ್ತಮಿ[೫]ರೆ
ಕತ್ತುರಿಯ ತಿಲಕಂ ಲಲಾಟದೊಳಗೆಸೆವುತಿರೆ
ಉತ್ತಮಂ ವರ ತುರಂಗಮನೇಱಿ ಮೆಱೆವುತಿರೆ
ಎಡಬ[೬]ಲದ[೬] ಸರಸಬೀದಿಯನೇಱಿ ತೋಱುತಂ[೭]
ಮೃಡನ ಶರಣಾವಳಿಗೆ ಪೊಡಮಡದೆ ಪೋಗುತಂ[೭]

---

೧ ಆಸುರದೆ (ಅ,ದ). ೨ ಕೀ (ಬ,ಮ). ೩ ಳಂಬಿ (ಟ), ಳುಂಪಿ (ವ.). ೪ ದಿರ್ದ (ಬ,ಮ,ದ). ೫ ತಿ (ಬ,ಮ,ದ). ೬ ಲಂ (ದ). ೭ ತಿರೆ (ಬ,ಮ).

ರಂಗಮಂಟಪದೊಳಗನಾನಂದದಿಂ ಕಳಿದು
ಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಯು ಮುಂದೆ ತುರಗದಿಂದೊಲಿದಿಳಿದು
ತಕ್ಕೈಸಿ ಮುಂಡಾಡಿ ಸೊಕ್ಕೇಱಿ ನೋಡುತಂ
ಮಿಕ್ಕ[೧] ಕಡುಸಲುಗೆಯಿಂದುಕ್ಕಿ ನಲಿದಾಡುತಂ

ಇರಲಿತ್ತ ಮೆಱೆಮಿಂಡದೇವನಾ ಸಭೆಯೊಳಗೆ
ಉರಿದೆದ್ದು ಭುಗಿ[೨]ಲೆಂದು ನುಡಿದನಾ ಸಭೆಯೊಳಗೆ
ಹರಿಯಜ ಸುರಾವಳಿಗಳೆಱಗುವರು ಭಕ್ತರ್ಗೆ
ಸುರ ನರೋರಗ ಯಕ್ಷರೆಱಗುವರು ಭಕ್ತರ್ಗೆ
ವರ ಮುನಿಗಳುಂ ಮನುಗಳೆಱಗುವರು ಭಕ್ತರ್ಗೆ
[೩]ಪರಮಕಾರಣಿಕರೆಲ್ಲ[೩]ಱಗುವರು ಭಕ್ತರ್ಗೆ
ಇವನಾವನತಿಗರ್ವಿ ಉಬ್ಬೇಱಿ ಪೋದ[೪]ವಂ
ಶಿವನಿಳಯದೊಳು ತುರಂಗವನೇಱಿ ಪೊಕ್ಕವಂ
ಎನಲಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲವರು ದೇವ ಸಲುಗೆಯು ನಂಬಿ
ಮನಸಿಜಾರಿಯು ಮನದ ನಚ್ಚಿನಾತಂ ನಂಬಿ
ದೇವರೊಲಿವ[೫]ರು ನಂಬಿಯಣ್ಣಂಗೆಯೆಲೆ ದೇವ
ದೇವರೊಳು ತನ್ನೊಳಗಭೇದ[೬]ಭಾವಂ ದೇವ
ಎನೆ [೭]ಕೆರಳ್ದು ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಸಿಡಿಫಡೇತಱ ಭಕ್ತಿ
ಘನಮಹಿಮರೆನಿಪ [೮]ಭಕ್ತರ್ಗೆಱಗದ ಭಕ್ತಿ
ಕೈಕೊಂಬನೇ ಶಿವಂ ಶರಣಸಂತತಿ ಮುಳಿಯೆ
ಕೈಕೊಂಬನೇ ಹರಂ ಹರನ ವಶವೇ ಕಳಿಯೆ
ಎಱ[೯]ಗದಡೆ ಬೊಮ್ಮನಂ ಕಂಬವಂ ಮಾಡುವರು
ಎಱಗಿದಡೆ ಕಂಬವಂ ಬೊಮ್ಮನಂ ಮಾಡುವರು
ಮೀಱಿದಡೆ ಕಾಲನಂ ಕೋಪದಿಂ ಸುಟ್ಟ[೧೦]ವರುಂ
ಮೀಱಿದಡೆ ಹರಿಗಜಲ ಶಾಪವಂ ಕೊಟ್ಟ[೧೦]ವರುಂ
ಇವನನೇಂ ಬಗೆವರೇ ತೃಣವಿವಂ ತೆಗೆಯೆಂದು
ಇವನನಾವಂ ಕೊಂದಡಂ ಕೊಂದುದೇ ಸಂದು

---

೧ ಕ್ಕು (ಮ). ೨ ಲೆನುತೆ (ಬ, ಮ, ದ). ೩ ಅರಃಹಿರಿಯರುಂ ಸಿದ್ಧರೆ (ಅ), ಹಿರಿಯರು ಮಹಾಸಿದ್ಧರೆ (ದ). ೪ ಪ (ಅ). ೫ ದ (ದ). ೬ ದ್ಯ (ದ). ೭ ಕೇ (ಅ, ದ). ೮ ಭಕ್ತಾವಳಿಗೆಱಗದ (ಅ). ೯ ದಡೆ ಬೊಂಬ (ಬ), ದಿರೆ ಬೊಮ್ಮ (ಅ). ೧೦ ಪರ್ (ಅ, ದ).

ದೆನುತೆ ಕಣ್ಕೆಂಪೇಱಿ[೨] ಕೈಸಡುಗಿ ಘುಡುಘುಡಿಸಿ
ಕೊನೆಮೀಸೆ ಕೆತ್ತಿ ಭುಗಿ[೧]ಲೆನುತೆ ತನು[೧] ಹಳಹಳಿಸಿ
ಹೊಯಿ ಡಂಗುರವನವಂ ಹೊಱಗು ಹೊಱಗೀ ಸಭೆಗೆ
ಹೊಯಿ ಡಂಗುರವನಾವನಾದಡಂ ಹೊಱಗೆನುಗೆ

ಎನೆ ಶರಣರೆಲ್ಲರುಘೆಯೆಂದು ವಾದ್ಯಂಗುಡಲು
ಮುನಿದ ದನಿ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಕಿವಿಗೆ ಕೈಗುಡಲು
ತನ್ನ ಮೇಲಣ ಗಣಂಗಳ ದಾಳಿಯೆಂದಱಿದು
ಇನ್ನೆಂತು ಮಾಳ್ಪೆನೆನುತವ್ವಳಿಸಿ ಭಯವಿಡಿದು
ಎಡಹುತಂ ತಾಗುತಂ ಕಡುಭೀತಿಮನನಾಗಿ
ದಡದಡಿಸುತೋಡಿದಂ ದೇವನ ಬನಕ್ಕಾಗಿ
ತುರಗವೊಂದೆಸೆ ಹೀಲಿದಳೆಯೊಂದು ದೆಸೆಯಾಗಿ
ಪರಿಜನವದೊಂದು ದೆಸೆ ತಾನೊಂದು ದೆಸೆಯಾಗಿ
ಝುಮ್ಮೆನೆ ಬೆಮರ್ತು ಭೀತಿಯ ಪರಮಕಾಷ್ಠೆಯಿಂ
ಝೊಮ್ಮಿಡುತೆ ಕರೆದನೀಶನನೇಕನಿಷ್ಠೆಯಿಂ
ಕೈಯ್ಯೆತ್ತಿ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕಂಪಿಸುತ್ತೊಱಲುತಂ
ಅಯ್ಯ ಬಾರೈಯೆನುತೆ ಗಿಱುಕೆನಲು ಹೆದಱುತಂ
ಎನ್ನನೊರ್ವನನೊಪ್ಪಿಸುವರೇ ಮಹಾದೇವ
ನಿನ್ನನುಱಿ ನಂಬಿದರ್ಗಿನಿತು ಮಾಳ್ಪರೆ ದೇವ
ಹೊಸ ಪರಿಯ ಮುನಿದ[೩]ರೆನಗೀಶ[೩]ಭಕ್ತರು ದೇವ
ದೆಸೆ ಕಾವು[೪]ಳೇರ್ದಂದವಾದುದಿಂದೆಲೆ[೪] ದೇವ
ಅಯ್ಯೋ ಅನಾಥನಾಥಂ ನೀನಲಾ [೫]ತಂದೆ[೫]
ಅಯ್ಯೋ ಅನಾಥಬಂಧುವೆ ಕೇಳಲೇ ತಂದೆ
ಅಯ್ಯೋ ಕೃಪಾಕರಾ ಬಾರ ಕರುಣಾಕರಾ
ಅಯ್ಯೋ ದಯಾಪರಾ ದನಿದೋಱು ಶಂಕರಾ.
ಎಂದು ಕರೆವಾರ್ತಸ್ವರಂ ಶಿವನನಿರಲೀಯ
ದಂದೊಡಂಗೊಂಡು [೬]ಬರುತಿರೆ[೬] ಕಾಣುತಂ ಜೀಯ

---

೧ ಭುಗಿಲೆನಿಸಿ (ಅ), ಭುಗಿಲೆನುತೆ (ದ). ೨ ಱಿ (ಬ). ೩ ರೀಶ್ವರನ (ಬ,ಮ). ೪ ಳಂ ಕವಿಸಿದಂದವಾದುದು (ಅ,ದ). ೫ ದೇವ (ಮ). ೬ ಬರೆ ಬರೆ (ಮ,ಬ,ದ).

ಇಸಿತು [೧]ಹೊತ್ತಂ[೧] ತಡೆವರೇ[೨]ಯೆಂದು[೨] ಸೈಗೆಡೆದು
[೩]ಮನ[೩]ವೊಡೆಯಲೊಱಲುತ್ತೆ[೪] ಚರಣಯುಗಮಂ ಪಿಡಿದು
ಕೂಗಿಡುವ ನಂಬಿಯಂ ಸಂತವಿಡು[೫]ತಿರಲಿತ್ತ[೫]
ಬಾಗಿಲಿಕ್ಕಿದವಡಸಿ ದೇವಾಲಯದೊಳತ್ತ
ಇಕ್ಕೆ ಕಂಗೆಟ್ಟಂತೆ ಪರಿಜನಂ ಪುರಜನಂ
ತಕ್ಕುಗೆಟ್ಟಿಲ್ಲ ಶಿವಶಿವಯೆನುತ್ತಂ ಜನಂ
ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ಕಂಡಡಲ್ಲದೀಕ್ಷಿಸದಿರ್ಪ
ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ಮುಟ್ಟಿ[೬]ದಲ್ಲದುಣ್ಣದೆಯಿರ್ಪ
ಹಸುಗೂಸು ಬಾಲೆಯರ್ಬಾಲಕರ್ಮೊದಲಾಗಿ
ಎಸೆವ[೭] ಪುರಜನವೆಲ್ಲ ಗೋಳಿಡು[೮]ತೆ ಬೇಳಾಗಿ
ಎಮ[೯]ಗೆ ತಾಯುಂ ತಂದೆ ಶಿವನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆನುತೆ
ಎಮಗೆ ಕಣ್ಣುಂ ಗತಿಯುಮಿಂದುಧರನೆಂದೆನುತೆ
ಶಿವನ ಕದವಿಕ್ಕಿದಡದೆಂತು ಜೀವಿಸೆವೆ[೧೦]ನುತೆ
ಅವಧರಿಸೆಲೇ ಮಹಾದೇವ ಕರುಣಿಪುದೆನುತೆ
ಬಂದು ಗಣತಿಂತಿಣಿಯ ಮುಂದೆ ಶಿವದಿಡುತಿರಲು
ಅಂದಲ್ಲಿ ಮೆಱೆವಿಂಡರೇ[೧೦]ನಿದೇನೆನುತಿರಲು
ದೇವನಾ ನಂಬಿಯೊಡಗೂಡಿ ಪೋದಂ ದೇವ
ದೇವಾಲಯದ ಬಾಗಿಲಿಕ್ಕಿದವೆಲೇ ದೇವ
[೧೧]ಹಸು[೧೧] ಹುಲ್ಲ[೧೨]ನೊಲ್ಲ[೧೨]ದಿವೆ ಶಿಶು ಬೆಣ್ಣೆದಿನ್ನದಿವೆ
ಅಸುಗಳೆವೃತಿವೆ ಪುರಜನಂ ಬಾಗಿಲಿಕ್ಕಿಯಿವೆ
ಎನಲೊರ್ವರೊರ್ವರ ಮೊಗಂ ನೋಡುತಿರಲಲ್ಲಿ
ತನತನಗೆ ಕೌತುಕಂಬಡುತಮಿರಲಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಎಲ್ಲರುಂ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟೇನುಮಂ ಕಾಣದಿರೆ
ಎಲ್ಲರ್ಗೆ ಭಯಮೇಱಿ[೧೩] ನುಡಿ ಮುಂದುದೋಱದಿರೆ
ನುಡಿದನಪ್ರತಿಮ ಮೆಱೆವಿಂಡನಾ ಸಭೆಯೊಳಗೆ
ನುಡಿದನಮ್ಮಮ್ಮ ದುರ್ಜನಜನಂ ಮದವುಡುಗೆ
ಶಿವಭಕ್ತರಂ [೧೪]ಮೀಱಿ[೧೪]ದವನೊಡನೆ ಹೋದನೇ
ಶಿವಭಕ್ತರಂ [೧೫]ನೋಡ[೧೫]ದವನೊಡನೆ ಹೋದನೇ

---

೧ ಬೆರಕಂ (ಮ,ಬ), ಬೇಗಂ (ದ). ೨ ಯೆನುತೆ(ಅ). ೩ ತನು (ಅ). ೪ ತ್ತ (ದ), ತ್ತೆ (ಮ, ಬ). ೫ ತಲ್ಲಿತ್ತ (ಮ). ೬ ಟ್ಟಿ (ಬ, ಮ). ೭ ದ (ಬ, ಮ). ೮ ವೆ (ಬ). ೯ ದು (ದ, ಮ, ಬ). ೧೦ ಲೇನೇ (ಬ, ದ). ೧೧ ಪಶು (ಬ, ಮ). ೧೨ ಮೇಯ (ಬ,ಮ). ೧೩ ಱಿ (ಅ,ದ) ೧೪ ನೋಡ (ಅ). ೧೫ ಮಾಱಿ (ಅ).

ಮತ್ತೆ ಪೊಯಿ ಡಂಗುರವನಿನ್ನೊಮ್ಮೆ[೧]ಯೀಶಂಗೆ
ಪೊತ್ತದ ಗಣಾವಳಿಯನೊಲ್ಲದ ಮಹೇಶಂಗೆ
ಎಂದು ಸರ್ವೇಶನಂ ಪೊಱಗೆಂದು ಪೊಯಿಸುತಿರೆ
ಅಂದು ಮೆಱೆವಿಂಡರಾಕ್ರಮಣೆಯಿಂ ಸಾಱುತಿರೆ
ಅವರೆಂದ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ಸರ್ವವುಂ ಶಿವನೊಳಗೆ
ಶಿವನೆ ಪೊಱಗಪ್ಪುದಿದು ತಪ್ಪದೀ ಜಗದೊಳಗೆ
ಎಂ[೨]ತು ನುಡಿದಡದೇನು ತಪ್ಪಿ ನುಡಿಯಂ ಭಕ್ತ
ಎಂತು ನಡೆದಡದೇನು ತಪ್ಪಿ ನಡೆಯಂ ಭಕ್ತ
ಎಂದಂ[೩]ತೆ ಡಂಗುರಂ ಸಾಱಿ ಕೇಳ್ದೀಶ್ವರಂ
ಮಱುಂದಿರ್ದ ನಂಬಿಗಿಂತೆಂದಂ ಮಹೇಶ್ವರಂ
ಎನ್ನ[೪]ನೊಳಗಾಗಿ[೪] ಹೊಱಗೆಂದರಿನ್ನೇ[೫]ಗುವೆಂ
ಇನ್ನೆಂತು ಭಕ್ತರ ನಿರೋಧಮಂ ನೀಗುವೆಂ
ಭಕ್ತರೊಲ್ಲದರೆ[೬]ನ್ನನೊ[೭]ಲ್ವರಾರ್ಗೆ[೭] ನಂಬಿ
ಭಕ್ತರಱಿಯದರೆನ್ನನಱಿವರಾರೆಲೆ ನಂಬಿ
ಭಕ್ತರರ್ಚಿಸಲದೆನ್ನನರ್ಚಿಸುವರಾರ್[೮] ನಂಬಿ
ಭಕ್ತರಾಗದಡೆ ಎನಗಪ್ಪರಾರೆಲೆ ನಂಬಿ
ಭಕ್ತರೀಯದಡೆ ಎನಗೀವರಾರೆಲೆ [೯]ನಂಬಿ[೯]
ಭಕ್ತರುಂ ನೋಡ[೧೦]ದಡೆ[೧೦] ನೋಳ್ಪರಾರೆಲೆ [೧೧]ನಂಬಿ[೧೧]
ಎನೆ ನಂಬಿ [೧೨]ನಡನಡ[೧೨] ನಡುಗಿ ನೆಲನಂ ಪುಗುತೆ
ನಿನಗಿನಿತವಸ್ಥೆಯೆಲೆ ತಂದೆಯೆನಗೆಂತೆ[೧೩]ನುತೆ
ನಿನಗಿನಿತು ಘನವೆನ್ನನಾರ್ಬಲ್ಲರೆಂದೆನುತೆ
ನಿನಗೆ ಕೊರಲುಬ್ಬಸವಿದಾನೆಸಿತಜವನೆನುತೆ
ಇನ್ನೆನ್ನನೆಲೆಲೆ ಕೊಂದಕೊರ್ಂದ[೧೪]ರೆಂದೆನುತೆ
ಇನ್ನೇನು ಶಿವನೆ ಸತ್ತೆಂ ಸತ್ತೆನೆಂದೆನುತೆ
ಬಾಡಿ ಬಲ್ಪಳಿವ[೧೫] ಹರಣಂ[೧೬]ಗಳಿವ[೧೬] ನಂಬಿಯುಂ
ಕೋಡಿ ಕೋ[೧೭]ಳ್ಗುದಿಗೊಂಡು ಬೆಂಬೀಳ್ವ ನಂಬಿಯುಂ

---

೧ ಲಿಮೆ (ಅ). ೨ ಇಂ (ದ). ೩ ದಿಂ (ಬ,ಮು). ೪ ಮೊದಲಾಗಿ (ದ). ೫ ನಿ (ದ). ೬ ಡೆ (ದ). ೭ ಲಿವರಾರೆಲೆ (ದ). ೮ ದಡರ್ಚಿಸುವರಾರೆಲೆ (ಬ,ಮು,ದ). ೯ ಮಗನೆ (ಅ). ೧೦ ದೊಡೆ (ಅ,ದ). ೧೧ ಮಗನೆ (ಅ). ೧೨ ಗಡಗಡನೆ (ಅ). ೧೩ ಡೆ (ಮು). ೧೪ ಡ (ಮು). ೧೫ ದು (ಅ,ದ). ೧೬ ಗೆಡುವ (ಅ), ಗಳೆವ (ದ). ೧೭ ಕೂ ? (ಸಂ).

ನೋಡಿ ಮನದೊಳು ನಗುತೆ ಕರುಣಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಬೇಡಿನ್ನದೇಕೆ ಕಾಡಲ್ಕೆಂದು ಮೆಯ್ವಿಟ್ಟು
ಮಗನೆ ಶಂಕಿಸದಿರಂಜದಿರಂಜದಿರು ನಂಬಿ
ಬಗೆ[೧]ದೆನಿದು[೧] ತಪ್ಪುವೊಂದನುಮಾನಮಂ ನಂಬಿ
ಶರಣೆಂದಡೆಮ್ಮ[೨]ವರು ಕಾವರೀವರು ಮಗನೆ
ಶರಣೆಂದಡೆನ್ನವರು ತಮ್ಮನೀವರು ಮಗನೆ
ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹಗೆಯಪ್ಪ ಶಕ್ತರೊಳರೇ ಮಗನೆ
ಭಕ್ತರಿಗೆಯಿದಿರಪ್ಪ[೩]ನಾವನುಂಟಿಲೆ[೩] ಮಗನೆ
ಹಾಡಯ್ಯ ಹೊಗಳಯ್ಯ ನೀನೆನ್ನ ಭಕ್ತರಂ
ಬೇಡಯ್ಯ ನೋಡಯ್ಯ ನೀನೆನ್ನ ಭಕ್ತರಂ

ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ನಂಬಿ ನಾನಾರನಜುಃವೆಂ ದೇವ
ಘನಮಹಿಮರಂ [೪]ಪಿರಿಯರಂ[೪] ಬಲ್ಲೆನೇ ದೇವ
ಬಲ್ಲ[೫]ಡೆನಗೇಕಿ[೫]ನಿತವಸ್ಥೆಯಾದಪುದೀಶ
ಬಲ್ಲಡೇಕಾದಪ್ಪುದಿನಿತು ದಾ[೬]ವತಿಯೀಶ
ಎಂದಡಭವಂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕರುಣದೆ ನೋಡಿ
ಎಂದನಾ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ವದನವಂ ನೋಡಿ
ಕೇಳೆನ್ನ ಪರಮ ಭಕ್ತರ ದಿವ್ಯ ನಾಮವಂ
ಕೇಳೆನ್ನ ಆಪ್ತ[೭] ಶರಣರ ಪುಣ್ಯ ನಾಮವಂ
ಎನುತೆ ಪುಳುಕಿಸುತೆ ನಯನಾಶ್ರುವಂ ಸೂಸುತಂ[೮]
ಮನದೊಳೆಲ್ಲರ ಪೆಸರನೋವುತೊಳಗಿರಿಸುತಂ[೮]
ತಂದೆ [೯]ಲಾಲಿಸುತ್ತೆ[೯] ಮಕ್ಕಳ ಪೆಸ[೧೦]ರ್ಗೊಂಬ[೧೦]ಂತೆ
ಎಂದನಾ ನಂಬಿಯಣ್ಣಂಗೆ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿಂತೆ
ಹಾಡೆನ್ನ ತಿರುನೀಲಕಂಠರನೆಲೇ[೧೧]ನಂಬಿ
ಹಾಡಿಹೆಪಗೆಯಾಂಡರಂಘ್ರಿ[೧೨]ಯನೆಲೇ[೧೨]ನಂಬಿ
ಹೊಗಳೆನ್ನ ತಂದೆಯಿಳೆಯಾಂಡಗುಡಿಮಾರನಂ[೧೩]
ಹೊಗಳೆನ್ನ ಧೈರ್ಯಮೂರ್ತಿಯ ಸೇದಿರಾಜನಂ[೧೩]

---

೧ ದಿನಿತು (ದ), ದೆನಿದೆ (ಅ). ೨ ನ್ನ (ದ,ಬ,ಮ). ೩ ರಾರುಮಿಲ್ಲೆಲೆ (ಅ). ೪ ಶರಣರಂ (ಅ). ೫ ಡೇಕೆನಗಿ (ಬ,ಮ,ದ). ೬ ಧಾ (ದ). ೭ ತ್ಮ (ಅ). ೮ ತ್ತೆ (ಅ). ೯ ಪರಸುತ್ತೆ (ಅ). ೧೦ ಗೊರ್ಳುವಂ (ಅ). ೧೧ ಲೆಲೆ (ಅ). ೧೨ ಗಳನೆಲೆ (ಅ). ೧೩ ರಂ (ಅ).

ಹಾಡೆನ್ನ ಭಕ್ತನಿಧಿ ಮೆಱೆವಿಂಡದೇವರಂ
ಹಾಡೆನ್ನಮರನೀತಿಗಳನತ್ಯಾತುರಂ
ಹೊಗಳೆನ್ನ ಯಿಱಿಭಕ್ತ ಏಣಾದಿನಾಥರಂ
ಹೊಗಳೆನ್ನ ಕಣ್ಣಪ್ಪ ಮಾನಕಂಬಿಜಾರರಂ
ಹಾಡು ಅರಿವಾಳ್ತಾಂಡ ಕಲಿಕಾಮದೇವರಂ
ಹಾಡುವೊಲಘಾಂಡಮೂರ್ತಿಯ ಪುಶಲೆಯಾಂಡರಂ
ಹಾಡೆನ್ನ ರುದ್ರಪಶುಪತಿಯನತ್ಯಾದರಂ
ಹಾಡೆಂದು ಹಾಡಿಸುತ್ತಱುವತ್ತುಮೂವರಂ
ಇಂತಿವರ್ಮೊದಲಾದರೆಲ್ಲರಂ ಪಾಡಿಸುತೆ
ಮುಂತೆ ನಂಬಿಯನಳ್ಕಱಿಂದೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿಸುತೆ
ಹಿಂದೆ ನಡೆತಂದನುರವಣಿಪ ಬೆಳಗುಗಳೊಳಗೆ
ಸಂದ ನಂದೀಶಾದಿ ದೇವಗಣತತಿಯೊಳಗೆ
ಗಗನದೊಳು ಸಂದಣಿಪ[೧] ತಳಿತ ಬೆಳುಗೊಡೆಯೊಳಗೆ
ಸೊಗಯಿಸುವ ಶಾಂತಾರ್ಕಕೋಟಿ ಪ್ರಭೆಗಳೊಳಗೆ
ನಡೆತಂದನೊಲಿದಾಹ [೨]ವೇದತತಿದುರ್ಲಭಂ[೨]
[೩]ಮೃಡಮೂರ್ತಿ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ದೇವವಲ್ಲಭಂ[೩]
ಭಕ್ತನಿಧಿ ಭಕ್ತಗುರು ಭಕ್ತಜನಬಾಂಧವಂ
ಭಕ್ತ[೪]ಜನವತ್ಸಲಂ ಭಕ್ತರ[೪] ಮಹೋತ್ಸವಂ
ಬರುತಿರೆ ಮಹಾಬೆಳಗು ಭಕ್ತಸಭೆಯಂ ಮುಸುಕೆ
ಉರವಣಿಸುತ[೫] ಬೆಳಗು ಶರಣಸಭೆಯಂ ಮುಸುಕೆ
ಕಂಡು ಮೆಱೆವಿಂಡರೆಲ್ಲಿಯ ಮಹಾಬೆಳಗಿದೆನೆ
ಕಂಡೆನಿ[೬]ಲ್ಲೆಂದುವಿ[೬]ತಪ್ಪ [೭]ಕಾಂತಿಗಳನೆನೆ
ದೇವ ನಂಬಿಯ ಕೂಡೆ ಬರ್ಪ ದೇವನ ಬೆಳಗು
ದೇವ ನಂಬಿಗೆ ತನ್ನನಿತ್ತ ಭರ್ಗನ ಬೆಳಗು
ಮುಂದಣಾಲ[೮]ತಂ ನಂಬಿ ಹಿಂದಣಾ[೯]ತಂ ದೇವ
ನಿಂದಃ ಪೊಸತಲ್ಲ ನಂಬಿಗೆವೊಚ್ಚತಂ ದೇವ

---

೧ ಸಿ (ಅ). ೨ ಭಕ್ತ ಜನವಲ್ಲಭಂ (ಬ,ಮ,ದ). ೩ ನಡೆತಂದನೊಲಿದಾಹ ದೇವತತಿ ದುರ್ಲಭಂ (ಬ, ಮ, ದ). ೪ ವಲಭಭಕ್ತಜನಮ (ಅ). ೫ ತಂ (ಅ, ದ). ೬ ಲ್ಲಿಂ (ಅ). ೭ + ಶಾಂತಿ (ಅ). ೮ ಳಾ (ದ). ೯ ಳಾ (ದ).

ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ಮೆಱೆಮಿಂಡರಂದು ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ
[೧]ಇನಿತೊಲಿದನೇ ನಂಬಿಗೆನುತೆ ತಲೆಯಂ ತೂಗಿ[೧]

ಇಂತಪ್ಪ ನಂಬಿಯಂ ಮಱೆದು ನಿಂದಿಸಿದೆನೇ
ಇಂತಪ್ಪ [೨]ಭಕ್ತನಂ[೨] ಮಱೆದು ಭಂಗಿಸಿದೆನೇ
[೩]ಅಂತಲ್ಲದೇ ಮತ್ತೆ ದೇವನಂ ಪೂಜಿಗೆಂದೆ
ಎಂತೆಂತು ಭಕ್ತಿ ಹಸನಾಯ್ತು ಬೆಂದೆಂ ಬೆಂದೆ[೩]
ಇನ್ನೇಕೆ ಜೀವಿಪ ದುರಾಸೆ ಚೀ ತೆಗೆಯೆಂದು
ಬಿನ್ನಣಂಬಃಗದ ಕಲಿ ಮನದೊಳಗೆ ಮಿಗೆನೊಂದು
ಕರವಾಳನೆತ್ತಿ ಕೊರ[೪]ಳಂ ನೂಂಕಿ[೪]ಕೊಳಲೆಂದು
ಪರಮನೆನ್ನಾಣೆಯೆನ್ನಾಣೆಯೆನುತೆಯ್ತಂದು
ತೆಗೆದು ಬಿಸುಡಲು[೫] ಹಿಡಿದ ಬಾಳನತಿವೇಗದಿಂ
ಒಗೆದವು ಮಹಾಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನುರಾಗದಿಂ
ಮೊಳಗಿದವು ದೇವದುಂದುಭಿ ಶಂಖ ಕಹಳೆಗಳು
ತೊಳಗಿದವು ಧವಳಛತ್ರಂ ಚಾಮರಾದಿಗಳು
ಆಗಳನುರಾಗದಿಂ ಮೆಱೆಮಿಂಡರಂ ನೋಡಿ
ಬೀಗಿ ತೂಗಾಡಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ನೆಱೆಕೊಂಡಾಡಿ
ಇಂತಪ್ಪ ಮೋಹಿತರು ನಂದೀಶ ನಮಗುಂಟೆ
ಇಂತು ನಮ್ಮಾಜ್ಞೆಯಂ ಗೆಲಿಸಿದರ್ಪೆಱರುಂಟೆ
ಕ್ಷುದ್ರನೋ[೪]ಗೆಂದಡಲ್ಲಿರ್ಪನೇ ಅವನೊಳಗೆ
ನಿರ್ದಂಭನಿಂತು ಪೂಜಿಗೆಂದಡಂ ನಾಂ ಪೊಱಗೆ
ಒಳಗೆಂದವರ ಹೊಱಗು ಹೊಱಗೆಂದವರ ಒಳಗು
ಒಳಗು ಹೊಱಗೆನ್ನದ[೬]ರ್ಚಿಸುವರವರೆನ್ನೊಳಗು
ಭಾಪುರೆ ಮೆ[೭]ಱೆಮಿಂಡ [೬]ಪೂತು[೭]ರೇ ಮೆಱೆಮಿಂಡ
ಭಾಪು ಮಝುಭಾಪು [೮]ಮಝು[೮] ಪೂತುರೇ ಮೆಱೆಮಿಂಡ

---

೧ ಇನಿತೊಳ್ಪಿನನೆ ನಂಬಿಯೆಂದೆನುತೆ ತಲೆದೂಗಿ (ಬ, ಮ, ದ). ೨ ನಂಬಿಯಂ (ಬ, ಮ). ೩ ಅಂತಲ್ಲದಭವನಂ ಮತ್ತೆ ಹೊಱಗೆಂದೆನೇ । ಇಂತಿಂತು ಭಕ್ತಿ ಹಸನಾಯ್ತು ನಾಂ ಬೆಂದೆನೇ (ಅ). ೪ ಳಂನವುಂಕಿ (ಅ). ೫ ಟಂ (ಅ). ೬ ನ (ಅ). ೭ ಧೀರು (ದ). ೮ ರೇ (ಬ, ಮ, ದ).

ನಂಬಿಯೊಂ[1]ಡನೆಂನ್ನುವಂ ಹೊಱಗೆಂದರಿಂ[2]ತುಂಟೆ
ನಂಬಿಯೆನ್ನಾಜ್ಞೆಯುಂ ಸಿ[3]ಲಿಸಿದವರಿಂ[4]ತುಂಟೆ
ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯೆ ಭಕ್ತಿ ನಿನ್ನ ಯುಕ್ತಿಯೆ ಯುಕ್ತಿ
ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯೆ ಶಕ್ತಿ ನಿನ್ನ ಮುಕ್ತಿಯೆ ಮುಕ್ತಿ
ನಿ[5]ನ್ನಾಜ್ಞೆಯುಂ ಮೀಱುವವರು ನನಗೇಕಯ್ಯ
ಎನ್ನಾಪ್ತ ನೀನೊಲಿದಡವರೆನಗೆ ಹಿತರಯ್ಯ
ಎಂದು ನಂದೀಶಂಗೆ ಹರುಷದಿಂ ಹೇಳುತಂ
ಬಂದ ಗಣಮುಖ್ಯರಿಗೆ ನಲವಿಂದೆ ತೋಱುತಂ
ನಂಬಿಯುಂ ಮೆಱೆ[6]ವಿಂಡರಂ ಕೂಡೆ ಕೊರಳಪ್ಪಿ
ನಂಬಿ ಶಿವನಾ ಇರ್ಬ[7]ರಂ ಸ[7]ಲಿದು ತಾನಪ್ಪಿ
ತರಿಸಿದಂ ಪೊಸ ವಿಮಾನವನೊಲಿದು ನಲವಿಂದೆ
ಇರಿಸಿದಂ ಮೆಱೆ[6]ವಿಂಡರಂ ಕೂಡೆ[8] ಒಲವಿಂದೆ
ಇರಿಸೆ ನೆಗೆದವು ವಿಮಾನಂಗಳಂಬರದಲ್ಲಿ
ತರತರಂ ಗೊಂಡೊಗೆಯೆ ದುಂದುಭಿಸ್ವನವಲ್ಲಿ
ಆ ವಿಮಾನಂಗಳೊಡಗೂಡಿ ಮಿಗೆ ನಡೆತಂದು
ದೇವಗಣನಿಕರದೊಳಗೊಪ್ಪುಲತ್ತಲೈತಂದು
ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಂತಸಂ ಕೈಮಿಕ್ಕು
ಶೈಲಜೆಗೆ ತೋಱುತಂ ಪಿರಿದು ಕರುಣಂ ಮಿಕ್ಕು
ನೋಡಿ ಮೆಱೆವಿಂಡರಂ ಗಣಪದವಿಯೊಳಗಿರಿಸಿ
ಕೂಡೆ ಕೈಲಾಸದೊಳು ಗುಡಿಗಟ್ಟಲಬ್ಬರಿಸಿ
ಭಕ್ತ ಜನಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಶಂಭುವೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತಜನದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿ ಪೂರ್ಣೇಂದುವೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತಜನಕಮಳವಿಕಸನಭಾನುವೊಪ್ಪಿದಂ
ಭಕ್ತಜನಹೃತ್ಸರೋವರಹಂಸನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಮಮ ಭಾಪುರೆ ಭಲರೆ ಭಾಳಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಮಮ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ ೩೭೨

---

೧ ಳಗೆ (ಅ). ೨ ತುಟೇ (ಮ). ೩ ಸ (ಅ) ೪ ತುಟೇ (ಮ). ೫ ಎ (ಅ). ೬ ರುಮನೊ (ದ). ೭ ಡಿ (ಅ,ದ). ೮ ತಂ ನಡೆ (ಅ).

ಹರ ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯೊಳಗರ
ವರಿಸದೆ ತನ್ನೊಳಗುಮಾಡಿ ಹೊಱಗೆಂದ ಮಹಾ
ಶರಣ[೧] ಮೆಱೆಮಿಂಡ[೨]ದೇವರ[೨]
ಚರಣವೆ [೩]ಶರಣೆ[೩]ನಗೆ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ||

ಮೆಱೆಮಿಂಡದೇವರ ರಗಳೆ ಸಮಾಪ್ತಂ

---

೧ + ರ (ಅ) ೨ ರ ತತ್ (ಅ). ೩ ಗತಿಯೆ (ಅ).

ಅಮರನೀತಿಗಳ ರಗಳೆ

ಶ್ರೀ

ಧರೆಪೊಗ[೧]ಳಲೊಂ[೧]ದೆದು ತೂ[೨]ಗಿದ–
ಮರನೀತಿಗಳೆಂಬ ಪರಮ ಭಕ್ತನ ಕಥೆಯಂ
ವಿರಚಿಸುವೆಂ ಭರದಿಂ ಸಾ
ದರದಿಂ ಕೇಳಯ್ಯ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ||

ಶ್ರೀ ಸಕಳ ದೇಶದೊಳಗಧಿಕವೆನಿ[೩]ಪುವ[೩] ಚೋಳ
ದೇಶದೊಳಗೆಸೆದಿರ್ಪನೊರ್ವ ಭಕ್ತಂ ಕೇಳ
ಎಸೆವ ತಿರು[೪]ನಲ್ಲೂರೊಳಿರ್ಪ[೫]ನಾನಂದದಿಂ[೫]
ಶಶಿಧರನ ಭಕ್ತನಿಕರದ ಭಾಗ್ಯದಂಡದಿಂ
ತನ್ನ ಪೆಸರ[೬]ಮರನೀತಿಗಳೆಂಬುದೀ ಜಗಕೆ
ತನ್ನ ಸಂಪದವೆ[೭] ಮಿಗಿ[೭]ಲೆಂಬು[೭]ದೀ ಕಲಿಯುಗಕೆ
ಇಂತಿರ್ದು ಶಿವನನರ್ಚಿಸಲೆಂದು [೮]ಮನ[೮]ವಂದು
ಚಿಂತಿಸಿದನೊಂದು ತೆಱನಂ ಚಿತ್ತದೊಳಗಂದು
ವಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸುಲಭನಾದುದು ಭಕ್ತಿ ದಾಸನಿಂ
ವಸ್ತ್ರವಿತ್ತಡೆ ಭಕ್ತಿ ಬ[೯]ರ್ಪುದು ಮಹೇಶನಿಂ
ಎಂದು ತತ್ಸುತನನಾ ಬೆವಹಾರದೊಳಗಿರಿಸಿ
ಬಂದನೀಶ್ವರನಾಲಯಕ್ಕೆ ತಾನುರವಣಿಸಿ
ಬಂದು ಭಸಿತೋದ್ಧೂಳನಂ ಮಾಡಿ ನಲವಿಂದೆ
ನಿಂದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ [೧೦]ಬಂದು[೧೦] ಸಂತಸದಿಂದೆ
ರಂಗಮಂಟಪದೊಳು ನಮಸ್ಕಾರಮಂ ಮಾಡಿ
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪರಿಪರಿಯ ಪೂಜೆಗೆಂದನುಮಾಡಿ
ತರಿಸಿದ ಮಹಾಚೀನಿಯೆನಿಪ ವಸ್ತ್ರಾವಳಿಯ
ಹರುಷದಿಂದಂ ಲತಾವಳಿಯ ಪುಷ್ಪಾವಳಿಯ
ನೇತ್ರಾವಳಿಯ ಗಜಾವಳಿಯ ಸಿಂಹಾವಳಿಯ
ಚಿತ್ರಾವಳಿಯ ಸುರಾವಳಿಯ ಹಂಸಾವಳಿಯ

೧ ಳೆವೊ (ಅ). ೨ ಕೂ (ಹ). ೩ ಸಿದ (ಬ, ಮ). ೪ ೦ (ಬ), ರ (ಸು). ೫ ನನುರಾಗದಿಂ (ಬ, ಮ). ೬ ವು (ಹ). ೭ ಲೆನಿಪು (ಬ, ಸು, ಪ). ೮ ಪ್ಯೆ (ಅ). ೯ ಮಪ್ಪುದು (ಹ). ೧೦ ಮಾಡಿ (ಹ).

ಬಂದ ದಿಂಡುಗಳನೊಯ್ಯಾರದಿಂದಿರಿಸುತಂ
ನಿಂದವಂ ನೋಡಿ ಮನದಿಂದಲಂಕರಿಸುತಂ
ಅವಱೊಳಗೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಪ ವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಕೊಂಡು
ನವಪುಷ್ಪನಿಕರದಿಂ ಹೊರೆ[೧]ದು ಪರಿಮಳವುಂಡು
ಮಘಮಘಿಪ ವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ತಂದು ತರದಿಂದೆ
ಬಗೆವೆರ್ಚೆ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುತಂ ನಲವಿಂದೆ
ಬಿಳಿಯ ಪಟ್ಟಾ[೨]ವಳಿಯ ಹೊಸ ಸಪುರವಂ ಹೊದೆಸಿ
ತೊಳಗುವ ದುಕೂಲ[೩]ದ ನಯಂ[೩]ಗಳಂ ತೆಗೆದು[೪]ಡಿಸಿ
ಚಂದನದ ಪರಿಮಳವನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ಪೂಸಿ
ಅಂ[೫]ದು ಕರಣಂಗಳಂ ಹರನತ್ತ ಕೈವೀಸಿ
ಇಂಡೆಯಂ ದಡೆಯಂ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಂ ಕಟ್ಟಿ
ತಂಡ ತಂಡದ ಪೂಜೆಗಳು ಚಿತ್ತವಂ ಮುಟ್ಟೆ
ಮನದೊಳಗೆ ತಕ್ಕೈ[೯]ಸಿ ಮುಂಡಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ
ಮುನಿವುತಂ ಜಿನುಗುತಂ ಜೀವಿಸುತ್ತೆ ನಡೆನೋಡಿ
ಹಾ[೬]ರೈಸಿ ಕುಸುಮತತಿಯಾಗೆನಯ್ಯೋ[೭]ಯೆನುತೆ
ಸೀರೆಗಳ ರೂವಾ[೮]ರವಾಗೆನಯ್ಯೋಯೆನುತೆ
ರಸವೊಸರ್ವ ಗುಗ್ಗುಳದ ಪೊಸ ಕಂಪಿನಿಂ ಸುತ್ತಿ
ಮಿಸುಗುತಿರ್ಪ ಬೆಳಗ[೬]ನೊಸೆದಾರತಿಯನೆತ್ತಿ
ಸೊಗಯಿಸುವ ದೇವಾನ್ನ[೮] ದಿವ್ಯಾನ್ನ[೯]ದೊಳಗಿರ್ಪ
ಮಿಗಿಲೆನಿಸುವಮೃತಾನ್ನ ಷಡುರಸಂಗಳೊ[೧೦]ರ್ಪ
ಸವಿಗಳಂ ತಂದು ತಂದಾರೈಸಲಿಕ್ಕುತಂ
ನವ ಪರಿಮಳಂಗಳಂ ಕೈಘಟ್ಟಿಗೀವುತಂ
ಒಂದೆರಡು ಬಣ್ಣದೊ[೧]ಂರೆ ಬರ್ಪ ಬಿಳಿಯೆಲೆಗಳಂ
ತಂದು ಹೋಳಿಸಿದ ಪರಿಪರಿಯ ಭಾ[೧೧]ಗಂಗಳಂ
ಪಚ್ಚಕರ್ಪುರದ ಪರಿಮಳದ ಹಳುಕಂ ಬೆರಸಿ
ಮೆಚ್ಚು[೧೨]ತೆ ಶಿವಂ[೧೨]ಗಿತ್ತು ಮನದ ನೇಹಂ ಬೆರಸಿ

---

೧ ದೆ (ಹ). ೨ ತ್ತಾ (ಬ). ೩ × (ಪ). ೪ + ಬಿಗಿದು (ಪ). ೫ ಸಿಂ (ಅ). ೬ ಹಾ (ಬ, ಮ), ಪಾ (ಹ). ೭ ಗಿ (ಪ). ೮ ನಂದ (ಮ). ೯ ನಂಪ (ಮ). ೧೦ ಪೊ (ಅ). ೧೧ ಭೋ (ಹ). ೧೨ ತ್ತೆ ಶಿವ (ಬ, ಮ, ಪ).

ಇಂತು ಶಂಕರನನರ್ಚಿಸುತಮರನೀತಿಗಳು
ಸಂತಸದೊಳಿರಲಿತ್ತ ಶಿವಂಭಕ್ತಿಯರ್ಥಿ೧ಗಳು
ಬಂದು ಶೀವಿತ್ತಲ್ಲಿ ರಂಗಮಂಟಪದೊಳಗೆ
ನಿಂದು ನೆರೆಯಿತ್ತು ತೆಜಹಿ೨ಲ್ಲೆ ನಿಸಿ ಪುರದೊಳಗೆ
ಉಗ್ರರುಂ ಶಾಂತರುಂ ಮೃದುಗಳುಂ ಮಧು೩ರರುಂ೪
ವ್ಯ೫ಗ್ರರುಂ ನ್ಯಾಯನಿಷ್ಠುರರುಂ ಸಮರ್ಥರುಂ
ನೆರೆದಮರನೀತಿಯಂ ಪರಸುತಿರ್ಪರು ಕೆಲರು
ಪರಸಲೇಕೆಮಗೋಸುಗೀಯನೆಂಬರು ಕೆಲರು
ಆದೊಡೇನಿಂತಪ್ಪಸುಂ೫ಟಿಯೆಂಬರು ಕೆಲರು
ಮಾದೇವನಿತ್ತೊಡರಿದಾವುದೆಂಬರು ಕೆಲರು
ಇಂತು ನುಡಿವುತ್ತಿರ್ದ೬ ಗಣನಿಕರಮಂ ಕಂಡು
ಸಂತಸದೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿಲುತಂ ಭಯಂಗೊಂಡು
ಆಹ ಎನ್ನಾಳ್ದರಪ್ರತಿಮ೭ರಚಲ೭ರು ಬಂದ
ರಾಹಯೆನ್ನಾನೆಗಳು ಎನ್ನ ನಿಧಿಗಳು ಬಂದ
ರೆಮ್ಮ ಶಂಕರನ ನೇ೮ಹಂಗಳೊಲವಿಂ ಬಂದ
ರೆಮ್ಮ ಶಶಿಧರನ ಸದ್ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ೯ರು ಬಂ೯ದ
ರೆನುತೆ ಪುಳಕಿಸುತೆ ನಯನಾಶ್ರುವಂ ಸೂ೧೦ಸುತ್ತೆ
ಮನವಾ೭ರೆಯಿಂದಿರ್ಗೊ೧೦ಂಡು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿವುತ್ತೆ
ಕೂಡೆ೧೧ ಸಿಂಹಾಸನವನಿಕ್ಕಿ ೧೨ತಾನು೧೨ರ್ಬುತ್ತೆ
ನೋಡಿ ದಳವೇಱುತ್ತೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ಕರಗುತ್ತೆ
ನೆವದಿಂದೆ ಸೋಂಕುತಂ ನುಡಿಸಿ ಮೈವೆರ್ಚುತಂ
ಹವಣಿಲ್ಲದುತ್ಸಾಹದಿಂದುರ್ಕಿ ಸೊರ್ಕುತಂ
ಬಂದ೧೩ ಗಣಮಧ್ಯದೊಳು ನಿಂದು ದಿಂಡಂ ಬಿಡಿಸಿ
ಸಂದ ೧೪ಪಳಿ೧೪ಪಟ್ಟಾ೧೫ವಳಿಯನೊಪ್ಪದಿಂ೧೬ದಿರಿ೧೬ಸಿ
ಏನೇನನೆ೪ಸಿದರ್ಗಿಮ್ಮಡಿಯನೀವುತಂ
ಮೌ೧೭ನದಿಂದಿರ್ದರ್ಗೆ ನಾಲ್ವಡಿಯನೀವುತಂ

---

೧ ಭಕ್ತ ವಿತತಿ (ಹ), ಭಕ್ತವೀಥಿ (ಬ,ಮ). ೨ ಪಿ (ಮ). ೩ ಗಳುಂ (ಅ). ೪ ಉ (ಅ). ೫ ಟಂ (ಹ). ೬ ರ್ಪ (ಹ). ೭ ಶರಣ (ಹ). ೮ ನೆನ (ಹ). ೯ ರೈತಂ (ಅ). ೧೦ ಸುರಿ (ಹ. ೧೧ + ಪರಿ (ಮ, ಬ), + ಘನ (ಹ) ೧೨ ಯು (ಮ, ಬ, ಹ). ೧೩ ದು (ಅ). ೧೪ ಣಪ (ಹ). ೧೫ ಟ್ಟ (ಮ), ತ್ತಾ (ಬ). ೧೬ ತೆಗ (ಬ, ಮ). ೧೭ ಮೋ (ಬ,ಮ).

ಆನಂದವಿಮ್ಮಡಿಸಿ ಸೂರ್ಮುಡಿಯನೀವುತಂ
ನಾನಾ ಮುಖಂಗಳಿಂ ಪೆರ್ಚಿ ಪಿರಿದೀವುತಂ
ಪುಳಕಿಸುತ್ತೀವುತಂ ಪುಟವೇಳುತೀವುತಂ
ತೊಳತೊಳಗುತೀವುತಂ ಬೆಳಬೆಳಗುತೀವುತಂ
ಕೊಂಡವರು [೧]ತೂಗಾಡಿ[೧] ಬೆಱಗಾಗಲೀವುತಂ
ಕಂಡವರಿಗದ್ಭುತದ ದಾನವೆನಲೀವುತಂ
ಕುಣಿದಾ[೨]ಡಲೀ[೨]ವುತಂ ಮಣಿದಾ[೩]ಡಲೀ[೩]ವುತಂ
ಎಣಿಕೆಗಟ್ಟೀವುತಂ [೪]ಗಣಕುಲಕ್ಕೀ[೪]ವುತಂ
[೫]ದೇವಾಂಗ[೫]ವಸ್ತ್ರಮುಂ ದೇವರ್ಗೆಯೀವುತಂ
ಆವು[೬]ದೊಂದೊ[೬]ಳ್ಳಿತಂ ಕೋವಣಕ್ಕೀವುತಂ
ಅನ್ನಂ ಸುವರ್ಣಂ ಸುವಸ್ತ್ರಮುಮ ನೀವುತಂ
ಎನ್ನನೀವೆಂ ಬೇಳ್ಪರಿಲ್ಲೆಂದು ಸುಯ್ವುತಂ
[೮]ಸತಿಯನೀವೆಂ ಶರಣರೆಳಸರಯ್ಯೋಯೆನುತೆ
ಸುತನನೀವೆಂ ಭಕ್ತರೊಲ್ಲರಯ್ಯೋಯೆನುತೆ[೮]
ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳ್ಗೆ ಸತಿಯರ್ಗೆಯುಡಲೀವುತಂ[೯]
ನೆನೆದರ್ಗೆ ನುಡಿದರ್ಗೆ ಬೇಡಿದರ್ಗೀವುತಂ
ಉಡಕಲಿಸಿಯುಂ ಉಡಿಸಿಯುಂ ತೊಡಿಸಿಯುಂ ದಣಿಯ
ಕೊಡಕಲಿಸಿಯುಂ ಕೊಡಿಸಿಯುಂ ಕೊಟ್ಟುವುಂ ದಣಿಯ

ಇಂತಿಂತು ಪಲಕೆಲವು ವತ್ಸರಂ ಮಾಡುತಿರೆ
ಅಂತಂತರ್ಗೆ ದಿನದಿನಕೆ ಮಿಳೆ[೧೦]ನಿಸಲೀವುತಿರೆ[೧೦]
ಇ[೧೧]ಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಮಾಡಿತ್ತು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಪರ್ವಿ ಹರನಡಿಗೆಯ್ದು ವೈಸಕ್ಕೆ
ಹೊದೆದ ಗಜಚರ್ಮ ಮುಂ[೧೨] ಪಟ್ಟಾ[೧೩]ವಳಿಯದಾಗೆ
ಪುದಿದುಟ್ಟ ಪುಲಿದೊವಲು [೧೪]ದೇವಾಂಗ ತಾನಾಗೆ[೧೪]

---

೧ ತಲೆದೂಗಿ (ಹ), ಕೂಗಾಡಿ (ಮ). ೨ ಡುತೀ (ಹ). ೩ ಡುತೀ (ಹ). ೪ ನಲಿನಲಿದೀ (ಅ). ೫ + 'ಬಲುಪಿನಿಂದೀವುತಂ ವೊಲುಮೆಯಿಂದೀವುತಂ । ನಲುಮೆಯಿಂದೀವುತಂ ಛಲದಿಂದಲೀವುತಂ ॥' (ಅ). ೬ ನ (ಬ, ಮ). ೭ ದಾನೊ (ಹ). ೮ × (ಹ). ೯ ತೆ (ಬ,ಮ). ೧೦ ಸಿ ಸಲ್ವುತಿರೆ (ಅ). ೧೧ ಅ (ಮ). ೧೨ ವುಂ (ಹ). ೧೩ ಶ್ಶಾ (ಬ). ೧೪ ಪಟ್ಟಾವಳಿಯದಾಗೆ (ಹ).

ಹರನರಸಿಯುಟ್ಟುದುಂ ಪಟ್ಟಾ[೧]ವಳಿಯದಾಗೆ
ಹರನ[೨]ಣುಗರು[೨]ಟ್ಟು ಪೊದೆದಿರ್ದ[೩]ವುಂನತವಾಗೆ[೩]
ಕಾಣುತೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನತಿ ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗಿದು ಪೊಸತೆನುತ್ತೆ ಹರುಷಂಬಟ್ಟು
ಹೋಗಿ ನೋಡುವೆನಮರನೀತಿಗಳ ಭಕ್ತಿಯುಂ
ರಾಗದಿಂದೆನ್ನವರ್ಗೀವ [೪]ಪೊಸ[೪]ಯುಕ್ತಿಯುಂ
ಕಂಡೊರೆದು ತೂಗಿನೋಡುವೆನವನ ಭಕ್ತಿಯುಂ
ಕೊಂಡುಬರ್ಪೆಂ ಕರುಣದಿಂದಮರನೀತಿಯುಂ

ಎಂದು ಶಂಕರನೊಂ[೫]ದು ವೇಷಮಂ ಕೈಕೊಂಡು[೬]
ಅ[೭]ದು ಶತವೃದ್ಧಭಾವವನೊಪ್ಪೆ ಕೈಕೊಂಡು[೮]
ಎಳಲ್ವ ಕಿವಿ ತೆರೆವೊಗಂ ಜೋಲ್ವ ಪುರ್ಬಿಂದೆಸೆಯೆ
ನಳಿತ ಬೆನ್ ಲಾತಕೋ[೯]ಲ್ತುದಿಯ ಕೋವಣವೆಸೆಯೆ
ನಡೆತಂದನ[೧೦]ಡೊಲ್ದು[೧೦] ನೊಸಲ ಭಸಿತದಿನೊಪ್ಪೆ
[೧೧]ಕಡುಪಿನಿಂದು[೧೧]ರವಣಿಸಿ ಚೋಳದೇಶದೊಳೊಪ್ಪೆ
ಬಂದಮರನೀತಿಗಳ [೧೨]ಪಟ್ಟಣಮನೊಳ[೧೨]ಪೊಕ್ಕು
ಸಂದ ಹೊಸ[೧೩]ಬೀದಿಬೀದಿ[೧೩]ಗಳೊಳ್ಮನಂ ವಿಕ್ಕು
ಬರುತೆ ಮುಂದಣ ಶಿವಾಲಯದೊಳೆಸೆದಿರ್ದನಂ
[೧೪]ಹರನ[೧೪] ಗಣತಿಂಥಿಣಿಯ ನಡುವೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನಂ
ಬೆಳಪ ಚಂದ್ರಿಕೆಗಳೊಳಗಿರ್ಪ ಚಂದ್ರಮನಂತೆ
ಥಳಥಳಪ ದೀಪ್ತಿಗಳ ನಡುವಿರ್ಪ ರವಿಯಂತೆ
ಶಿವಭಕ್ತನಿವಹದೊಳಗಿರ್ದಮರನೀತಿಯುಂ
ಭವನ ಸದ್ಭಕ್ತಿವರ್ಧನವ[೧೫]ರ ಖ್ಯಾತಿಯುಂ
ಕಂಡು ಶಿವಭಕ್ತಸಂತತಿಯಿರಲು ಮೈಗರೆದು
ತಂಡ ತಂಡದ ಸಂತಸಂ [೧೬]ಕೈಮಿಗಲು ನಡೆದು[೧೬]
ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಶಿವಾಲಯದೊಳ[೧೭]ಯಿಕ್ಕೈ[೧೭]ತಂದು
ಅಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮಿಪ ಶರಣರನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೊಂ[೧೮]ದು

---

೧ ತ್ತಾ(ಬ), ಟ್ಟ (ಮು). ೨ ೧೬ ಗಣವು (ಹ). ೩ ವುಂ ತಾನಾಗೆ (ಅ), ವುಂ ತಾವಾಗೆ (ಹ). ೪ ನವ (ಹ). ೫ ನೊಲಿ (ಬ, ಮು). ೬ ಡ (ಅ). ೭ ನ (ಅ). ೮ ಡ (ಅ). ೯ ಗೋ (ಹ). ೧೦ ದೊಸೆದು (ಅ). ೧೧ ನಡೆತಂದನು(ಹ). ೧೨ ಪುರವನೊಲವಿಂ (ಹ). ೧೩ ವೀಥಿ ವೀಥಿ (ಹ). ೧೪ ನೆರೆದ (ಹ). ೧೫ ಕ (ಹ). ೧೬ ಮಿಗಲ್ನಡೆತಂದು (ಹ). ೧೭ ಗವೇಃಯಿ (ಹ), ಕ್ಕೈ (ಅ). ೧೮ ತ್ತಂ (ಹ).

ಗೊಂಟನೊಳು ಕುಳ್ಳಿರ್ದುದಂ ನೋಡಿ ಮನಗೆ ಮೆಚ್ಚುತಂ
ನಾಂಟ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಪಲ್ಲವಿಸೆ ಮೈವೆಚ್ಚುತಂ
ಇರಲಮರನೀತಿಯೆಂದಿನ ಪ[೧]ಯೊಳ[೧೦]ವುತಂ
ಹರನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಪಟ್ಟಾ[೨]ವಳಿಯ ಸುಡಿಸುತಂ
[೩]ಬೇಡಿದುದನಿತ್ತು[೩] ಸದ್ಭಕ್ತರಂ ತಣಿಪು[೪]ತಂ
ಕೂಡೆ ಗಣ[೫]ಸಂತತಿಗೆ[೫]ಯಿ[೭]ತ್ತಿತ್ತು ಕಳ[೮]ವುತಂ
ಇಂತು ಮೂಱುಂ ಱಾವಪರಿಯಂತವೊಲಿದಿತ್ತು
ಸಂತತಂ ಶಿವನ ಭಕ್ತರ ಕರುಣಮಂ ಪೊತ್ತು
ಎಲ್ಲರಂ [೬]ಕಳುಪಿ[೬] ಕೆಲಬಲನುಮಂ ನೋಡುತ[೭]
ಅಲ್ಲಿ ಗೊಂಟನೊಳಿರ್ದ ಭಕ್ತನಂ ಕಾಣುತಂ[೮]
ಇತ್ತ ಬನ್ನಿರಿ ದೇವಯೆನುತೆ ಹತ್ತಿರೆ ಕರೆದು
ಹೊತ್ತು ಹೋದುದು ಸುಮ್ಮನೇಕಿರ್ದ[೯]ಪಿರಿಯೆಂದು
ಉಟ್ಟುದೊಂದಱುವೆ ಹೊದ್ದುದುವೊಂದಱುವೆ ನಿಮಗೆ
ಕಟ್ಟಿದುದು ಕೋಲತ[೧೦]ದಿ[೧೦]ಯೊಳು[೧೦] ಕೋವಣಂ ನಿಮಗೆ
[೧೧]ಅಯ್ಯೋ ಇದೇಕೆ ಪೊದೆಯಿರಿ ಪಟ್ಟವಾಳಿಯಂ[೧೧]
ಮೆಯ್ಯಾರೆಯುಟ್ಟು ಪೊಡೆಯಿರೆ ಸುಖದ ಕೇಳಿಯಂ
ಎಂದೊಂದು ಸಪುರ ಸಮಕಟ್ಟುಮಂ ಮುಂದಿರಿಸೆ[೧೨]
ನಿಂದದಂ[೧೩] ನೋಡಿ ಮನದೊಳು [೧೪]ನಗುತೆ[೧೪] ಗಹಗಹಿಸೆ[೧೫]
ಎಯ್ದೆವೇ ದೇವ ನಗಲೇಕೆ ಪಿರಿದೀವೆನೆನೆ
ಒಯ್ದು ನಿಮ್ಮರಸಿಯರ್ಗೀವುದಿವಂ[೧೬] ಕೊಳ್ಳೆಯೆನೆ
ತೆಗೆ ನಿನ್ನ ಸಂಪದವನೇ[೧೭]ಕೆ ತೋಱುವೆಯೆಮಗೆ
ಮಗನೆ ಬಡವರ್ಗೆ ಉಡುತಕ್ಕುವೇ ಪಿರಿದೆಮಗೆ
ಉಟ್ಟು ಬಲ್ಲೆವೆಯಕ್ಕು ನಾವೇಕಿವೇಕಯ್ಯ
[ತೊ][೧೮]ಲಟ್ಟು ಬಲ್ಲೆವೆ ಶಿವನ ಭಕ್ತರ್ಗಿವೇಕಯ್ಯ

---

೧ ಯಲೀ (ಅ). ೨ ಶ್ಶಾ (ಬ). ೩ ಬೇಡಿದರ್ಗಿತ್ತು (ಅ). ೪ ಸು (ಅ). ೫ ತಿಂಥಿಣಿಗೆ (ಅ). ೬ ತಣಿಪಿ (ಹ). ೭ ತ್ತೆ (ಬ,ಮ. ೮ ತ್ತೆ (ಬ,ಮ). ೯ ರ್ೈ (ಅ). ೧೦ ಯಲಿ (ಅ). ೧೧ ಅಯ್ಯ ಇವಕೊಳ್ಳಿರೇ ನೀವು ಪಠ್ಠಾಳಿಯುಂ (ಅ). ೧೨ ಸಿ (ಬ,ಮ). ೧೩ ಮ (ಅ, ಹ). ೧೪ ನೋಡಿ (ಬ, ಮ). ೧೫ ಸಿ (ಬ, ಮ). ೧೬ ವ (ಅ). ೧೭ ದೇ (ಅ). ೧೮ ಕೊ (ಬ,ಮ,ಹ,ಅ).

ಇರ್ದಿರ್ದು ಬಡವರಾದೆವೆ[1] ಹೇ[2]ಳಮರನೀತಿ
ಇರ್ದಿರ್ದು ವೃದ್ಧರಾದೆವೆ[3] ಹೇಳಮರನೀತಿ
ಎಡೆಯಾಡಿಸುತ್ತೆ ಭಕ್ತರ್ಗೀವರಾವಲ್ಲ
ಮೃಡನ ಸದ್ಭಕ್ತರಂ ಬಳಲಿಸುವರಾವಲ್ಲ
ಇರ್ದೆಡೆಗೆ ದಿಂಡುಗಳನೊಯ್ದೀವರೆಮ್ಮವರು
ಸಾದರ್[4]ಭಕ್ತರನಜಸಿಲ ಬೆಸಗೆಯ್ವರೆಮ್ಮವರು
ಧನ ಧಾನ್ಯವೆಂಬಿನಂ ಮನೆಗೀವರೆಮ್ಮವರು
ವಿನುತ ರತ್ನಾ[5]ಳಿಗಳನೊಯ್ದೀವರೆಮ್ಮವರು
ಭಕ್ತರಂ ಬಿಡದಜಸಿ [6]ವಡ್ಡಾದವೀ[6] ಪದಂ
ಭಕ್ತರ್ಗೆಯಿತ್ತಿತ್ತು ಸಿಂದುದೆಮ್ಮಯ ಪದಂ
ನಿಲೆ ಬಳಿಕ್ಕಾರುವಂ ಹಾರದೆನ್ನು[7]ವನುಳಿದು
ಸಲೆ ಸಂಚ[8]ಲಿಸುವಲ್ಪ ಸೌಖ್ಯಂಗಳಂ ಕಳೆ[9]ವು
ಶಿವಭಕ್ತರಂ ನೋಡುತಿರ್ಪ[10]ವಂತಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಶಿವನ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವುಂ[11] ನೋಡುತಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಬರುತೆ ನಿಮ್ಮೂರ್ಗೆ ಬಂದೆವು ಮಗನೆ ಇವು ಬೇಡ
ಹರನ ಭಕ್ತರೆ ಸಾ[12]ಲ್ವುದೆ[12]ಮಗವರೊಡವೆ ಬೇಡ
ಎಂದು ಮನದೊಳು ಹರುಷಮಂ ಮುಖ[ದೆ][13]ಕಟಕಿಯಂ
ತಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ದಂ ಮಹಾ ಕಟಕಿಯಂ
ಇರಲಮರನೀತಿಗಳು ಬಿನ್ನಪ[14]ವದೆಲೆ[14] ದೇವ
ಹರನ ಭಕ್ತರು ಪಿರಿದು ಕರುಣಿಸುವರೆಲೆ ದೇವ
ಅಜಿಸುವಲ್ಲಿಂ ಮುನ್ನ ಬಂದಿರ್ಪರೆಲೆ ದೇವ
ಮಜೆಯಲೀಯದೆ ಕರುಣದಿಂ ಬರ್ಪರೆಲೆ ದೇವ
ಆನೆನಿತಜಿವನದಂತಿರ್ಕೆಯಿಂದೆಲೆ ದೇವ
[15][ಏನ]ರ್ಥಿಯಿಂ ಬಂದಿರದನಜುಪ್ಪುವುದು[15] ದೇವ
ಎನಲಾನಿದೇನುವಂ ಬೇಡಿ ಬಂದವರಲ್ಲ
ಮನದೊ[16]ಳಂ ಮನುಜ[16]ರನಪೇಕ್ಷೆಗೆಯ್ವವರಲ್ಲ

---

[1] ವು (ಹ). [2] ಕೇ (ಹ). [3] ವು (ಹ). [4] ಶಿವಭಕ್ತರ್ಗೆ (ಬ,ಮ,ಹ). [5] ವಳಿಯ (ಅ). [6] ಕಾಯ್ದುಟ್ಟದುವು (ಹ), ಜಡ್ಡಾದವೀ (ಅ). [7] ಲ್ಲ (ಹ). [8] ವಿ (ಅ). [9] ಳಿ (ಹ). [10] ರ್ಪ (ಬ,ಮ). [11] ವಂ (ಗ). [12] ಲ್ವರೆ (ಹ). [13] ದ (ಬ,ಮ,ಹ,ಅ). [14] ವೆಲೇ (ಬ,ಮ,ಹ). [15] ಎನ್ನರ್ಥಿ....... ವುದು(ಅ), ಎನ್ನಥಿ ಯೆಂಬುದಂ ಕರುಣಿಸುವುದೆಲೆ (ಬ,ಮ), ಏನರಿಕೆಯೆಂಬುದಂ ಬೆಸಸುವುದು ಎಲೆ (ಹ). [16] ಳಗೆ ಮನುಜ(ಅ), [17] ಮನುಷ್ಯ (ಹ).

ಶರಣರ್ಗೆ ನೀನೀವುದಂ ನೋಡಲರ್ತಿ[1]ಯಿಂ
ನಿರುತದಿಂ ಕೇಳಿ[2] ಬಂದೆವು ನಿನ್ನ ವಾರ್ತೆಯಂ
ಇಲ್ಲಿ ಎಮಗೊರ್ವ ಭಕ್ತರ ಮನೆಯುತೌತಣಂ
ಎ[3]ಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವೆನಿಂತು ತೊಡಕಾಯ್ತು ಕೋವಣಂ
ಈ ಕೌಪಸಿಂದು ಬೈಚಿ[4]ಟ್ಟು ಕೊಡು[5] ನೀನೆಂದು
ಲೋಕೇಶ್ವರಂ ಕುಡಲ್ಕಮರನೀತಿಗಳಂದು
ಕೊಂಡದಂ ತಮ್ಮ ಮಾನಿಸನ ಕೆಯ್ಯೊಳು ಕು[6]ಡಲು
ಕಂಡು ಮತ್ತೊಬ್ಬ[7]ರಂ ನಂಬದೆ ನಿನಗೆ ಕುಡಲು
ಜೇಡಿತಿಯೊ[8]ಬ್ಬರ ಕೈ[9]ಯೊಳಿರಿಸು[10]ವರೆಯಿದು ಕರಂ
ಮೂಜಿಂ ಜಗಕ್ಕೆಯಿದು[11] ತಾನೆಯುನ್ನತಕ[12]ರಂ
ಎಮ್ಮ ಭಕ್ತರು[13] ಮುನ್ನಲಿತ್ತ ಭಕ್ತಿಯ ಕೌಪು
ಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳು ಬಯಸಿ ಪಡೆಯಲಾಜದ ಕೌಪು
ಇದು ನೆನೆ[14]ಯಿತಂ[14] ಕೊಡುವುದಿದು ಬಯಸಿತಂ ಕೊಡುವು
ಓದು ನುಡಿಯಿತಂ ಕೊಡುವುದಿದು ಬೇಡಿತಂ ಕೊಡುವು
ಓಡನಿನಿತು ಬೇಳ್ಪನಿತು ಹದುಳವಿರಿಸುವುದೆಂದು
ಸದಮಳ ಶಿವಂ ಹೋದನಾನಂದದಿಂದಂದು

ಇತ್ತಲಾ ಕೋವಣವನೊಂದು ದಿಂಡಿನೊಳಿರಿಸಿ
ಚಿತ್ತದೊಳು ಕೌತುಕಂ ಬಡು[15]ತಂ ಸಮಸ್ತರಿಸಿ
ಅಮರನೀತಿಗ[16]ಳು ತಮ್ಮ[16]ರಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದು
ನಮಗಿಂದು ಕಟಕಿಯಾಡಿಸಿದನೀಶ್ವರನೆಂದು
ಚಿತ್ತ[17]ದೊಳು ಹೊಲ್ಲಹಿಲ್ಲ[17]ದ್ಭುತವಿದೇನೆಂದು
ಚಿತ್ತದೊಳು ಬಂದ ಭಕ್ತನ ಭಾವವೇನೆಂದು
ಭಕ್ತನಾಡಿದ ಮಾತು ಮನದೊಳಗೆ ನಟ್ಟಿರಲು
ಯುಕ್ತಿ[18]ಹೊದ್ದ[18]ದ ಭಕ್ತನಂದಿರುಳುಪಟ್ಟಿರಲು
ಶಿವನುದಯವಂ ಸೂಚಿಸುವ ತೆಱದೊಳೆಯ್ತಂದು
ರವಿಯುದಯವಾಗಲೆದ್ದಮರನೀತಿಗಳಂದು

---

೧ ಳ್ತಿ (ಹ). ೨ ಳ್ದು (ಹ). ೩ ಇ (ಹ). ೪ ತಿ (ಹ). ೫ ಡಿ (ಬ.ಮ). ೬ ಕೊ (ಹ). ೭ ರ್ವ (ಬ,ಮ), ರ್ಬ (ಹ). ೮ ರ್ಬನ (ಹ), ರ್ವರ (ಬ), ರ್ವನ (ಮ). ೯ ಯಲಿ (ಬ,ಮ). ೧೦ ವುವೆ (ಪ). ೧೧ ದೆ. (ಬ,ಮ,ಹ) ೧೨ ತ (ಹ). ೧೩ ರ (ಬ,ಮ). ೧೪ ದುಂಪಂ (ಹ). ೧೫ ತೆ ವಿಂಗೆ ಸಡಗರಿಸಿ (ಬ,ಮ). ೧೬ ಳಾಗಳ (ಹ). ೧೭ ದೊಳು ಹೊಲ್ಲಯಿಲ್ಲ (ಅ), ಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಯಿಲ್ಲದ (ಹ). ೧೮ ಪೊರ್ದ (ಬ,ಮ).

ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ[೧]ದಿಸಂದದಿಂ ನಡೆತಂದು
ದೇವರ್ಗೆ ಸಕಲ ವಸ್ತ್ರವಂ[೨] ಪೂಜೆಗೆಯ್ದು[೨]ಇಂದು
ಪೊಡವಟ್ಟು[೪] ರಂಗಮಂಟಪದೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು[೪]
ಮ್ಮಡನ ಶರಣರ[೫] ನಡುವೆ ಸಂತಸಂಬಡುತಿರ್ದು[೫]
ನಾಲ್ಕೆರಡು ಸಾಸಿರ[೬]ಂ ಮುಂಗ.ಡಿಯು ಬರಲಲ್ಲಿ
ನಾಲ್ಕು ಭುಜವಾಗುತ್ತಲಮರನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ
ಘುಳು ಘುಳಿಪ ಗಣಸಂಕುಳದ ನಡುವೆ ಕುಳ್ಳಿರಲು
ಗಳಗಳನೆ ಕಚ್ಚುಟದ ಭಕ್ತನೆಯ್ತುರುತಿರಲು
ಆನಿಮಿತ್ತವಮರನೀತಿಯು ಬಲದ ಕಣ್ಕೆತ್ತಿ
ತನು[೭] ಹರುಷವೇಱ[೮] ಸಾಲ್ಗೊಂಡು ಪುಳಕವನೆತ್ತಿ
ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಶಿವನ ಸದ್ಭಕ್ತರಂ ದಾಂಟುತಂ
ತಳ್ಳಂಕದಿಂದುರವಣಿಸಿ ಬಂದು ಕೇಂ[೯]ಕುತಂ
ಕೊಡು ಲ[೮]ಕೋವಣವನೆಮ್ಮ[೮]ನೆರವು ಪೋದಪುದತ್ತ
ತಡೆಯುಬಾರದು ಎಮ್ಮ ಭಕ್ತರಿರ್ದಪರತ್ತ
ತಾ ತಾರ ಹೂಂ ತಾರ ತಡವೇಕಿದೇಕೆನುತೆ
ಆತು[೧೦]ರಿಪಂ ಭಕ್ತನಂ ನೋಡಿ ಬೆಱಗಾಗುತ್ತೆ
ಕಚ್ಚುಟಕೆ ತಕ್ಕುದ[೧೧]ಲ್ಲೈ ಇ[೧೨]ನಿತು ಸಂಭ್ರಮಂ
ಒಚ್ಚಿ ಸೈರಿಸು ದೇವ ಕೊಡುವೆನಾ[೧೨] ಕೌಪುವಂ
ಎಂದು ಬೈತಿ[೧೪]ಟ್ಟ ದಿಂಡಂ ತೆಗೆದು ನೋಡುತಂ[೧೪]
ಅಂದಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ ಮನಂಗುಂದಿ ಬಾಡುತಂ[೧೪]
ಎಲ್ಲ ದಿಂಡುಗಳೊಳಗೆ ಲೇಸಾಗಿ ನೋಡುತಿರೆ
ಎಲ್ಲಿಯುಂ ಶಿವನ ಕೌಪಿನ [೧೫]ಸುದ್ದಿ[೧೫]ಯಿಲ್ಲದಿರೆ
ಕಂಡು ಶಿವಭಕ್ತನುರಿದೆದ್ದು[೧೬] ಬಸು[೧೭]ಱಿಂ ಹೂಸೆದು
ಕಂಡಿರೇ ಅಮರನೀತಿಗಳ ಪರಿಕರವುರಿದು
ನಿನ್ನೆ ಕಚ್ಚುಟವ ಬೈತಿ[೧೮]ಟ್ಟು ಕುಡು ನೀನೆಂದು
ತನ್ನ [೧೯]ಕೈಯೊ[೧೯]ಳು ಕುಡಲು ಕೊಂಡು ಕಟ್ಟುತ್ತೆಂದು

---

೧ ದ (ಬ). ೨ ಯ್ತು (ಹ). ೩ ಮ (ಬ,ಮ). ೪ ದನಡುವಿಂ ನಿಲಲು (ಬ), ದನಡು ವಿನಲಿ ನಿಲಲು(ಮ). ೫ರ್ ನೆರೆದು ಘುಳು ಘುಳಿಸುತಂ ಬರಲು (ಬ.ಮ), ರ್ ನೆರೆದು ಸಂತಸಂಬಡುತಿರ್ದು (ಹ). ೬ ವಿ ನು,ಹ. ೭ ನಿ (ಬ). ೮ ಎಮ್ಮ ಕೋವಣವ(ಅ). ೯ ನ (ಅ). ೧೦ದ (ಮ, ಬ, ಪ). ೧೧ ಲ್ಲೇಕೆ (ಅ). ೧೨ ನಾಂ (ಅ. ೧೩ ಟಿ (ಬ.ಮ). ೧೪ತ್ತೆ (ಬ.ಮ). ೧೫ಶುದ್ಧಿ (ಬ.ಮ). ೧೬ಳ್ದು (ಬ,ಮ). ೧೭ಸಿ (ಹ). ೧೮ಟಿ (ಬ.ಮ). ೧೯ವಶದೊ(ಬ).

ನುಡಿವ ಪರಿಯಂ [೧]ಕೇಳ್ದಿರೇ[೧] ಭಕ್ತ ಜನವೆಲ್ಲ
ಕಡೆಯಲೆನ್ನಂ ಹೊ[೨]ಲ್ಲೆಯೆ[೨]ನಲಾಗದಿನ್ನೆಲ್ಲ
ಎನಲಮರನೀತಿಗಳು ದೇವ ನಾಂ ಕೋಡೆನೇ
ತನಗೆ ತಾನೇ ಕೆಟ್ಟುಪೋದುದಂ ಬಲ್ಲೆನೇ
ಇದಕೆ ನೀವಿನಿತಾಸುರು ಮಾಡವೇಳ್ಕುಮೋ
ಇದೆ ಕೊಳ್ಳಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಸಮುಕಟ್ಟು ಸಾಲ್ಗುಮೋ
ಎಂದು ಪಟ್ಟಾವಳಿಯ ಸಮುಕಟ್ಟನೀವುತಿರೆ
ನಿಂದೊದೆದು ಬಿದಿ[೩]ರ್ದು[೩] [೪]ಬೀಸಾಡೆ[೪] ಸಭೆ [೫]ನಡುಗುತಿರೆ[೫]
ಎಲವೊ ಪಟ್ಟಾವಳಿಯ ಗಿಟ್ಟಾವಳಿಯ ಪವಣೆ
ಎಲವೊ ನೇತ್ರಾವಳಿಯ ಗೀತ್ರಾವಳಿಯ ಪವಣೆ
ಎನಗೆನ್ನ ಕೌಪು ಸಾಲ್ವುದು ಕುಡು ಕುಡೆಂದೆನುತೆ
ನಿನಗಡಜ ಮಹಿಮೆ[೬]ಯನಜ್ಞಿಯದುಸುರ್ದೆ[೬]ನೆಂದೆನುತೆ
ಇರಲಜ್ಞಿಯೆ[೭]ನೇ ನಿಮ್ಮ[೭] ಕಚ್ಚುಟದ ಮಹಿಮೆಯಂ
ಇರಿಸುವಲ್ಲಿಂ ಮುನ್ನ [೮]ಕೆಟ್ಟುದಜ[೮] ಮಹಿಮೆಯಂ
ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲ[೯]ದು ಬಜ್ಞಿಯ ಕಚ್ಚುಟಂ ಕುಡು ತಂದೆ
[೧೦]ಮಹಿಮೆಯೇಕಯ್ಯ ಬಡಭಕ್ತರೊಡನೆಲೆ[೧೦] ತಂದೆ
ಕೊಡುವುದುಂ ಕೊಂಬುದುಂ ಸಿರಿವಂತ ಭಕ್ತರೊಳು
ನುಡಿವುದುಂ[೧೧] ನುಣ್ಣನೆಯ ಮಾತನಾ ಭಕ್ತರೊಳು
ಎಮ[೧೨]ಗಿನಿ[೧೨]ತುಂ[೧೩]ವೇಳ್ಪುದೇ[೧೩] ಸಿರಿಯ ಗರ್ವದ [೧೪]ನೆರವು[೧೪]
ನಿಮ[೧೫]ಗುಚಿತ[೧೫]ವೇ ಕೊಂಡು ಕುಡ[೧೬]ಲೊಲ್ಲ[೧೬]ದಿರ್ಪಿರವು
ಏನೆಂದಡಂ ಸುಮ್ಮನಿರ್ದ[೧೭]ಪೆಯ[೧೭]ಮರನೀತಿ
ಏನೀಯೆನೊ[೧೮]ಜಿಲು[೧೯]ತ್ತಮಿರ್ಕೆಂ[೧೯]ಬಡೇ ನೀತಿ
ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬೇಡುವೆಂ ಕುಡದೆ ನಿಂದಡೆ ಬಳಿಕ
ಎನ್ನ[೨೦]ಂಸುವ[೨೦]ನೊಪ್ಪಿಸುವೆ[೨೧] ನಿನಗೆ ಸಂತಸ[೨೨] ಬಳಿಕ

---

೧ ಕೇಳಿರೇ (ಮು), ಕೇಳ್ವಿರೇ (ಹ). ಕಂಡಿರೇ (ಅ). ೨ ಲ್ಲಮೆ (ಹ). ೩ ದ್ದಿ (ಹ). ೪ ನೆರೆದ (ಹ), ಸಿಂದಿರ್ದು (ಬ, ಮು). ೫ ನಗುತಮಿರೆ (ಬ, ಮು). ೬ ಯಜ್ಞಿಯದುಸುರ್ದಪೆ (ಹ). ಯಸುಸುರ್ದಪ್ಪೆ (ಅ) ೭ ನೀನದರ (ಹ). ೮ ಕಚ್ಚುಟದ (ಹ). ೯ ಲ್ಲಿ (ಹ, ಅ). ೧೦ ಕುಹತವೇಕೈ ಭಕ್ತರೊಡವೆಯಂ ಕುಡು (ಹ), ಮಹಿಯ ಮೇಲೇಕೆ ಬಡಭಕ್ತರೊಡನೆಲೆ (ಬ, ಮು). ೧೧ ಡೈ (ಹ). ೧೨ ಗಿಂ (ಬ, ಮು). ೧೩ ಪೆಳ್ವುದೇ (ಹ). ೧೪ ನಿಲವು (ಬ, ಮು). ೧೫ ಗೆ ಗುಣ (ಹ). ೧೬ ಲಾಜಿ (ಬ, ಮು), ಲಿಲ್ಲ (ಹ). ೧೭ ಪನ (ಹ). ೧೮ ಯೋ (ಹ). ೧೯ ತಿರ್ಕೆಂದೆಂ (ಬ, ಮು). ೨೦ × (ಬ, ಮು). ೨೧ + ೦ (ಬ, ಮು). ೨೨ + ೦ (ಬ, ಮು).

ಎನ್ನನೆನ್ನ[1]ಯ ಭಕ್ತರೆನಿಸಿಕೊಂ[2]ಬ[2]ವರುಂಟು
ನಿನ್ನ ಹವಣಲ್ಲ ಕೇಳ್[3]ನಗೆ ಬಲ್ಲಿದರುಂಟು
ಎನುತಲ[4]ಟ್ಟಾಸುರಂ ಮಾಡುತಿರೆ ಬೆಜಗಾಗಿ
ತನತನಗೆ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು ಸುಯ್ಯು ಸಿಗ್ಗಾಗಿ
ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಮಾಡುವುದನಿಂದು[5] ಮಾಣಿಸಿದನೇ
ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರ ಪಾಪಮಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡನೇ
ಕಚ್ಚುಟಕೆ ಪಳಿಯ ಡಿಂಡುಗಳನಿತ್ತಡೆಯೊ[6]ಲ್ಲ
ಅಚ್ಚರಿಯಿದೇನೆಂಬ ಪರಿಯ [7]ಶಂಭುವೆ[7] ಬಲ್ಲ

ಎಂದೆಲ್ಲರೊಂದನಾಳೋಚಿಸಿದರಂದಿಂಗೆ
ಇಂದಮರನೀತಿ ಬರ್ದುಕಿದೊಡೆ ಸಾಲ್ಗೆಂದೆಮಗೆ
ಭಕ್ತನೇಕಗ್ರಾಹಿ ಕೌಪಸಲ್ಲದೆಯೊ[8]ಲ್ಲ
ಯುಕ್ತಿ [9]ಹೊದ್ದದ[9] ಹಿಡಿದ ಮುಷ್ಟಿಯಂ ಬಿಡಲೊಲ್ಲ
ಇವಕೆ ಸಾವಿರ ಪೊನ್ನದೊಂದು ಪೊಸ ಕೌಪ್ಪಮಂ
ಮುವದಿಂದಲಿತ್ತು ಭಕ್ತನ ಮನದ [10]ಮುನಿಸು[10]ಮಂ
ಬಿಡಿಸುವೆವೆನುತ್ತಿರ್ದರೆಂದರಾ ಭಕ್ತಂಗೆ
ಮೃಡನ [11]ಭಕ್ತ[11]ರ್ನುಡಿದರಾ [12]ದುರುಳ[12] ಭಕ್ತಂಗೆ
ಎಮ್ಮ ಮಾತಂ ಸಲಿಸವೇಳ್ಪುದಿಂದೆಲೆ ದೇವ
ನಿಮ್ಮಲ್ಲರಂ ನೋಡವೇ[13]ಳ್ಪುದಿಂದೆಲೆ ದೇವ
ನಿನ್ನ ಕಚ್ಚುಟಕೆ[14] ಪವಣಪ್ಪೊಂದು ಸಾವಿರದ
ಪೊನ್ನ ಕೌಪಂ ಕೊಂಡು ನಯದಿಂ[15]ದವೆ ನೀ[15] ನೆರೆದ
ಭಕ್ತ[16]ರುಂ* ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಸಭೆ ನುಡಿವುತಿ[16]ರೆ
ಭಕ್ತ[17]ನಿಪ್ಪರದೆಪ್ಪನಂದು[17] ಸಭೆ ನಡುಗುತಿರೆ
ಕೋಪಿಸುತೆ ಕ[18]ಳಪಿಸುತೆ ಮಾಮುಸಕಮುಂ[19] ಮಸಗಿ
ಶಾಪಿಸುತೆ [20]ತಾಪಿಸುತೆ[20] ಮಿಗೆ ಮಲಮಲಂ ಮರುಗಿ

---

೧ ಮ್ಮ (ಪ). ೨ ಳ್ವ (ಪ). ೩ ಳೆ (ಅ. ೪ ವ (ಬ, ಮ). ೫ ತು (ಅ). ೬ ಪೊ (ಅ). ೭ ನೀಶ್ವರ (ಹ). ೮ ಪೊ (ಅ, ಬ, ಮ). ೯ ಕೊಳ್ಳದು (ಹ) ೧೦ ಛಲಮು (ಪ). ೧೧ ಶರಣ (ಬ, ಮ). ೧೨ ಕಪಟ (ಪ). ೧೩ ಳ್ಕು ನೀವೆ (ಬ, ಮ), ಳ್ಕು ನಿಂದೆ (ಪ. ೧೪ ದ (ಅ). ೧೫ ದವೀ (ಬ, ಮ), ದಲೀ (ಪ). ೧೬ ರ್ಗೆ ಸಂತಸಂ ಮಾಡಬೇಕೆನುತವಿ (ಮ). *ರುಂ (ಬ, ಮ). ೧೭ ನಳ್ಳಿರಿದೇಳೆನಿಂದ (ಹ), ನಳ್ಳಿಜಿದೆದ ನಿಂದ (ಬ, ಮ). ೧೮ ತಾ (ಅ). ೧೯ ದಿಂ (ಹ). ೨೦ ಸುಯ್ಯುತ್ತೆ (ಅ).

ಅಯ್ಯ[೧]ಯ್ಯ[೧] ಭಕ್ತರಿರ ಲೋಗರಿಗೆ ಮುಗ್ಧರೇ
ಅಯ್ಯಯ್ಯ[೨] ನಿಮ್ಮತ್ತಲಾಗಲು[೩] ವಿದಗ್ಧರೇ
ಕೊಡುವವನ [೪]ಪಕ್ಷಪ[೪]ವುದನೇಕೆ ಮಾಣ್ಬರೇ
ಬಡವ[೫]ನ ಅನಾಥನೇಕೆ[೫]ನ್ನತ್ತಲಪ್ಪಿರೇ
ಅದು ನೋ[೬]ಡ[೬] ಕಚ್ಚುಟ[೭]ವೆ [೮]ಎಂದು ಬಗೆದಿರೆ [೮]ಎನಗೆ
ಅದು ಪರುಷವೆನಗೆ ಚಿಂತಾಮಣಿವ್ರಜವೆನಗೆ
ಅದು ಕೋವಣವೆ ಸುರಭಿಗಳಿಗೆ ದಾವಣಿಯೆನಗೆ
ಅದು ಕೋವಣವೆ ಕಲ್ಪಲತೆಯು ಕೋವಣವೆನಗೆ
ಕೋವಣವೆಯುಭಿ[೯]ಹಾರ್ಸ[೯]ದಿಕ್ಕೈಲಾವಣಿಯೆ[೧೦]ನಗೆ
ಓವೋವೊ ಅಂತದಕೆ ಹೊನ್ನ ಕಚ್ಚುಟವೆನಗೆ
ಕುಡಲೆಂದು [೧೦]ಬಂದಿರೇ[೧೦] ಹೈ[೧೧] ಕೊಳ್ಳದಿರ್ಪನೇ
ನಡುವೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥರಾಗಿರ್ಪಿರೇನಱಿಯೆನೇ
ಇವರನೇಕೈ[೧೨] ತೋಱುತಿರ್ದಪೆಯುಮರಸೀತಿ
ಇವರ ಕೈ[೧೩]ಯಲಿ[೧೩] ಕೂಟ್ಟೆನೇ ಹೇಳಮರಸೀತಿ
[೧೪]ಎನೆ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರುಂ ಮಱುಗಿ ನೆಱೆ ಬೆಱಗಾಗಿ[೧೪]
ತನತನಗೆ[೧೫]ಭಕ್ತರೆಲ್ಲಂ ಸುಯ್ದು ಸಿಗ್ಗಾಗಿ[೧೫]
ಇವರೇಕೆ ನೀವೇಕೆ ಕೌಪೇಕಮರನೀತಿ
ಇವರನಿನ್ನೇನೆಂದಡಂ ನಮಗಪಖ್ಯಾತಿ
ಎಂಬ ನುಡಿಗೇಳ್ದಮರನೀತಿಗಳ್ಕಿಗೆ ನೊಂದು
ಇಂಬಿಲ್ಲ ನುಡಿಗೆ [೧೬]ಅನ್ಯಾಯವೆನ್ನದೆ[೧೬] ಎಂದು
ಕೊಟ್ಟರಿವರೊಂದು ಕೌಪಂ ಕೊಂಡೆನಾನದಂ
ಕೆಟ್ಟುದಪರಾಧಿಯಾನಿಂತಿದಕೆ ತಕ್ಕುದಂ
ಮಾಡುವರಿವರ್ ಮಾಡಿಸಿಯೆ ಕೊ[೧೭]ಂಬೆ[೧೭]ನಾನೆಂದು
ಕಾಡುವರಿವರ್ ಕಾಡಿಸಿಯೆ ಕೊ[೧೮]ಂಬೆ[೧೮]ನಾನೆಂದು

---

೧ ಖಾಗೆ (ಹ). ೨ × (ಹ. ೩ + ನೆರೆ (ಹ). ೪ ಪೇಕ್ಷೆಯು (ಹ. ೫ ನುಸುನ ಥನೇಕೆ (ದ), ನುಱಿತಿನಾನಾಗಲೆ (ಅ). ೬ ಡೆ (ಅ). ೭ ಟಕದ (ಹ). ೮ ವಿಪಂ (ಅ). ೯ × (ಹ). ೧೦ ದೆಕ್ಕಲಾವಣಿಯೆ (ಹ), ದಾಕಲಾವಣವೆ (ಅ). ೧೦ ಬರ್ಪರೇ (ಹ), ಬಂದಿರ್ಪ (ಅ). ೧೧ ಹೊಯ್ಪ್ (ಹ). ಪೊಯ್ಪ್ (ಮ). ೧೨ ಕೋ (ಅ). ೧೩ ಯೊಳು (ಹ). ೧೪ ಎನುತ ಲಬ್ಬಾಸುತಂ ಮಾಡುತಿರೆ ಬೆರಗಾಗಿ (ಹ), ಎನೆ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರುಂ ಮಱುಗಿ ಮುಮ್ಮಳಿಕೊಂಡು (ಬ ಮ). ೧೫ ತಿದ್ದಲಾಱದೆ ಭಕ್ತನಂ ಕಂಡು (ಬ, ಮ). ೧೬ ಅನ್ಯಾಯ ಎನ್ನದೇ (ಅ). ೧೭ ಳ್ವ (ಹ). ೧೮ ಳ್ವೆ (ಹ).

ನೀವೆಲ್ಲರುಂ ಬಳಲ್ದಿರಿ ಹಸಿದಿರೆಂದೆನುತೆ
ಆನವಮಾಡಿದಂತಾದಪ್ಪೆವೆಂದೆನುತೆ
ನುಡಿಯೆ ಭಕ್ತರ್ಮಱುಗಿ ಎಮ್ಮವಶವಲ್ಲವಿದು
ಮೃಡನೆ ಬಲ್ಲಂ ಮಿಕ್ಕವರ್ಗಱಿಯಬಾರದಿದು
ಎನುತೆಲ್ಲರೇಳಲು[ದ್ಯ][೧]ತರಾಗೆ ಶಂಕರಂ
ನೆನೆದನಿಂತಿವರೇಳಲಾಗದೆನುತೀಶ್ವರಂ
ಹೋಗದಿರಿ ನೀವೆಲ್ಲರಾ[೨]ನೊಂದನೆಂದಪೆಂ
ರಾಗದಿಂ ನೀವೆಂದ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ಬಂದಪೆಂ
ಕೋವಣವನೀತನಾ[೩]ಪಂದ[೩]ದಿಂದಂ ಕುಡಂ
ನೀವೆಲ್ಲರುಂ ನೋಡಲೇನು[೪]ವನೊಡಂಬಡಂ
ಆತಂಗೆ ಛಲವಾದಡೆನಗೆ ಛಲವೊಪ್ಪುವುದೆ
ಆತನೊಳು ಮಗುವಿನೊಳು ಗುಣದೋಷವಱಸುವುದೆ
ಬೇಡಿನ್ನದೇಕೆ ಭಕ್ತರ ನಿರೋಧವದೆನಗೆ
ಕಾಡಲೇಕೀತನಂ [೫]ನಿಮ್ಮ[೫]ಲ್ಲರುಮನೆನಗೆ
ನಿಮ್ಮಯ ನಿರೋಧಮಂ ಮಾಣಿಸುವೆನಿಂದೆ[೬]ದು
ಎಮ್ಮ ಮಾಱು[೭]ಡೆಗೌ[೮]ಪು ಬೇಱೆಯಿದೆ ಮತ್ತೊಂದು
*ತದಱ ತೂಕಕ್ಕೆ ಸರಿ ತೂಕವಿತ್ತಡೆ ಸಾಲ್ವ[೯]
ದ[೧೦]ಂದಱ ಹಂಬಲು ಬೇಡ ಭಕ್ತಂಗೆ [೧೧]ಮಿಗೆ ಸೋಲ್ವ[೧೧]*
ದೆ[೧೨]ನೆ ಶರಣರೆಲ್ಲರುಂ ಕೂಡೆ ಹರುಷಂದಳೆದು
ಮನದೊಳಗೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಸಂತೋಷಮಂ ತಳೆದು
ಅಮರನೀತಿಗಳನಾಲಿಂಗಿಸಿ ಸುಖಂಬಡೆದು
ನಿಮಗೆ ದೇವರ ಕರುಣವುಂಟೆಂದು [೧೩]ನಲಿನಲಿ[೧೩]ದು
ತೀರಿತೆಂದೇ ಬಗೆದು ನೆಗೆದು ನಲಿದಾಡುತಂ
ಮಾರಾರಿ ಮಾಡುವುದನಱಿಯ[೧೪]ದೊಳಿ[೧೪]ದಾಡುತಂ
ತರಿಸು ತರಿಸು ತ್ರಾಸ[೧೫]ನೆನುತೆ[೧೫] ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತೆ
ಹರನಿಂ[೧೬]ತು ಕರುಣಿಸಿದನೇ[೧೬]ಯೆನುತೆ[೧೭] ಹಿಗ್ಗುತ್ತೆ

---

೧ ದ್ಯು (ಅ,ಬ,ಮ,ಹ). ೨ ನಾ (ಬ,ಮ). ೩ ರ್ತ (ಬ,ಮ,ಹ). ೪ ಸು (ಹ). ೫ ನೀವೆ (ಹ). ೬ ನ್ನೆಂ (ಹ). ೭ ರ (ಬ,ಮ). ೮ ಕೌ (ಬ,ಮ,ಹ). ೯ ಲ್ಗು (ಹ). ೧೦ ಮ (ಹ). ೧೧ ನೆರೆ ಸೋಲ್ಗು (ಹ). *ಈ ಸಾಲು ಅ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ೧೨ ಮ (ಹ). ೧೩ ಸುಖವಿತ್ತ (ಅ). ೧೪ ದೊಳೆ (ಹ) ನಗಿ (ಬ,ಮ). ೧೫ ನೆಂದು (ಅ). ೧೬ ನಿನಿ (ಬ,ಮ). ೧೭ ಯೆಂದು (ಅ,ಹ).

ಇರೆ ಬಂದುದೊಂದು ಕಿಱಿಯ ತ್ರಾಸುವಂ ಪಿಡಿದು
ಇರಿಸೆ ಕೋವಣದ ಭಾರಕ್ಕೆ ಹಲ್ಲೆಗಳೊಡೆದು
ಶತಚೂರ್ಣವಾಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪಿರಿದಪ್ಪುದಂ
ಅತಿ ಭರದೆ ತಂದಿರಿಸೆ ಮಿಗೆ ಬಲ್ಲಿತಪ್ಪುದಂ
ಅದಱೊಳಗೆ ಕಚ್ಚುಟವನಿರಿಸಲಸುರಾಗಂದೊಳ್[1]
ಅದು ನುಚ್ಚುನೂಱಾಗೆ ಕಂಡಮರರ್ನಿತಿಗಳು
ಬಱಿಯ ಕಚ್ಚುಟ[2]ವಲ್ಲ ಕಂಡೆಸಿದಱಿಂದವಂ
ಹೊಱಗೆ ನಡೆಯಿರೆ ತೋ[3]ಪ್ಪೆನಾ ಮಾ[3]ಡುವಂ[3]ದವಂ
ಎಂದು ಶಿವರಾಜಾಂಗಣದ ಮುಂದೆ ಪೊಱಮಟ್ಟು
ತಂದೆರ[4]ಡುಮು[4]ಗಿಲ [5]ಮುಟ್ಟುವ[5] ಕಂಬವುಂ ನೆ[6]ಟ್ಟು
ಶಿವಶಾಸನಸ್ತಂಭವುಂ ತಂದು ನೆ[7]ಡುವಂತೆ
ಶಿ[8]ವನ ಭಕ್ತಿಯ ನೀಳ್ದ ನಿಷ್ಠೆಯುಂ ನೆ[9]ಡುವಂತೆ
ಸಟ್ಟನಡುವೊಂದೆಸೆ[10]ಯ ತೊಲೆಯು[11]ನಡ್ಡಯಿರಿಸಿರಿಸಿ[11]
ಕಟ್ಟಿದಂ [12]ಕಬ್ಬುನದ ಸಂಕಲೆ[12]ಗಳಂ ತರಿಸಿ
ಅವ[13]ಱ ತುದಿಯೊಳಗೊಂದು ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯಂದದಿಂ
ಹವಣಿ[14]ಸಿ[14] ಹಲ್ಲೆ[15]ಯುವ[15] ಲಂಬಿ[16]ಸಲು[16] ಭಾವದಿಂ
ಇಂತು ಭಕ್ತಿಯನು[17] ತೂಗುವ ತೊಲೆಯನಳವಡಿಸಿ
ಮುಂತೆ ನಿಚ್ಚಣಿಗೆಗಳನೊಂದೆರಡ[18]ನೊಲಿದಿರಿಸಿ[18]
ಅಯ್ಯ ಬಾರೈಯಿರಿಸು ನಿನ್ನ [19]ಕಚ್ಚುಟ[19]ವುಮಂ
ಅಯ್ಯಯ್ಯ ನೋಡಲಿ[20]ಕ್ಕಿನ್ನ [20]ನಱ ತೂಕವುಂ
ಎಂದು ನುಡಿಯಲ್ಕೆ ಮಿಗೆ ಮನದೊಳಗೆ ನಸುನಗುತೆ
ತಂದಿಕ್ಕಿದಂ ತ್ರಾಸಿನೊಳಗೆ ಕೌಸಂ ನಗುತೆ
ಇಕ್ಕೆ ನೆಲಸಂ ಹ[21]ತ್ತಿ ತ್ತೊ[21]ಂಡೆಸೆಯು ಹಲ್ಲೆಯುದು
ಮಿಕ್ಕು ನೆಗೆಯಿತ್ತು ತಾರಾಪಥಕೆ[22] ಮತ್ತೊಂದು

---

೧ ಗಿಗಳು (ಬ, ಮ). ೨ ಕೋವಣ (ಹ). ೩ ಳ್ಪ ಭು (ಅ). ೪ ಳ್ಕು (ಅ). ೫ ನೆತ್ತುವ (ಹ). ೬ ನ (ಬ, ಮ). ೭ ನ (ಬ, ಮ). ೮ ಭ (ಹ). ೯ ನ (ಬ, ಮ, ಅ). ೧೦ ಸಿ (ಹ). ೧೧ ನಡ್ಡಂ ನಿಲಿಸಿ (ಹ). ೧೨ ಕಾಬೋನ್ನ ಸಂಕಲೆ (ಹ, ಕಬೋನ್ನ ಸರಪಳಿ (ಅ). ೧೩ ದ (ಬ, ಮ). ೧೪ ಸುವ (ಹ). ೧೫ ಯಂ (ಹ), ಯೂ (ಬ, ಮ) ೧೬ ಸುವ (ಬ, ಮ). ೧೭ ನೆ (ಹ). ೧೮ ನೊಲ್ದಿರಿಸಿ (ಬ, ಮ), ನಳವಡಿಸಿ (ಹ). ೧೯ ಕೋವಣ (ಹ). ೨೦ ಕ್ಕೇನ (ಹ). ೨೧ ತ್ತೆ ಬ (ಬ, ಮ). ೨೨ ವ (ಹ).

ನೆಗೆಯ ನಿಚ್ಚಣಿಗೆಗಳನಿಟ್ಟು[೧] ನಲವಿಂದೇಱು[೨]
ಜಗವೆಲ್ಲ ಮಿಗೆ ಪೊಸತೆನುತಿರ[೩]ಲ್ಕೇಱು[೩]
ಪಳಿಯ ಪಟ್ಟಾವಳಿಯ ದಿಂಡುಗಳ[೪]ನೊಟ್ಟುತಿರೆ[೪]
ತೊಳತೊಳಪ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಾ[೫]ವಳಿಯನೊಟ್ಟುತಿರೆ[೫]
ಹಲ್ಲೆ ಚಲಿಸದೆ ತೊಲಗದಲುಗದಲ್ಲಾಡದಿರೆ
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ [೬]ಪುರ[೬]ಜನಂ ಕಂಡು ಬೆಱಗಾಗುತಿರೆ
ನೆರೆಯ ಜೇ[೭]ನಹಾರಿಗಳ ವಸ್ತ್ರವಂ [೮]ತಂದೊಟ್ಟೆ[೮]
ಪುರದೊಳಗೆ ಉಳ್ಳ ವಸ್ತ್ರ[೯]ಂಗಳೆಲ್ಲವನೊಟ್ಟೆ[೯]
ಆಳವಡಿಸಿ ಮೇಲೆ ಮೇಲಸುವಾ[೧೦]ಗಿವೊ[೧೦]ಟ್ಟುತಿರೆ
[೧೧]ತಳರ[೧೧]ದತ್ತಿತ್ತ [೧೨]ಮಿಸುಕ[೧೨]ದೆ ಹಲ್ಲೆ [೧೩]ಚಲಿಸ[೧೩]ದಿರೆ
ಕಂಡಮರನೀತಿಗಳು[೧೪] ಮನೆಯಲುಳ್ಳರ್ಥವಂ
ತಂಡ ತಂಡದ ರತ್ನಖಚಿತದಾಭರಣಮಂ
ಹೊತ್ತಡಕಿ ತಂದು ಬೆಟ್ಟದ ತೆಱದೊಳೊಟ್ಟುತಿರೆ
ಮತ್ತ[೧೫]ನೆಟ್ಟಂತೆ[೧೫] ನೆಲದೊ[೧೬]ಳಗೆ ಮಿಗೆ[೧೬]ಚಲಿಸದಿರೆ
ಬೇಳಾಗಿ ಬೆಂಡಾಗಿಯಮರನೀತಿಗಳಂದು
ಹಾಳಾದ ಕಚ್ಚುಟವಿದೆಂತು ಸಾರಿತ್ತೆಂದು
ನೋಡಿ ಮನದೊಳಗೆ [೧೭]ಬೆಱಗಾಗಿ ತಲೆದೂಗು[೧೭]ತಿರೆ
ನೋಡುವ ಜನಂ ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು [೧೮]ನುಡಿ[೧೮]ವುತಿರೆ
ಪುರಜ[೧೯]ನವ[೧೯] ಪರಿಜನವ [೨೦]ನುಡಬಂದುದೀ[೨೦] ಕೌಪು
ನೆರೆದವರ ನಿಂದವರನಂಜಿಸಿತ್ತೀ ಕೌಪು
ಏವೇಳ್ವೆನಿ[೨೧]ದು ಮೂ[೨೨]ಱಯವೆಂ[೨೨]ದು ನುಡಿವರ್ಕೆಲರು
ದೇವನೊಲವಿಂ ಕಾಡಬಂದನೆಂಬರ್ಕೆಲರು

---

೧ ಕ್ಕಿ (ಅ). ೨ ಱಿ (ಹ). ೩ ಲ್ಕೇಱಿ (ಹ), ಲ್ಮೇಱಿ (ಬ,ಮ). ೪ ತಂದೊಟ್ಟಿ (ಬ,ಮ). ೫ ೞಯೆಲ್ಲವನೊಟ್ಟಿ (ಬ,ಮ). ೬ ಪರಿ (ಬ, ಮ, ಹ). ೭ ವ್ಯ (ಬ, ಮ). ೮ ತಂದಿರಿಸಿ (ಹ). ೯ ವನೆಲ್ಲ ತಂದಿರಿಸಿ (ಹ). ೧೦ ಗಲೊ (ಹ). ೧೧ ತೊಲಗ (ಹ). ೧೨ ಚಲಿಸ (ಹ), ಮಿಡುಕ (ಬ,ಮ). ೧೩ ಮಿಡುಕ (ಹ). ೧೪ ಳ (ಹ). ೧೫ × (ಹ). ೧೬ ಳು ನೆಟ್ಟತೆಱನಂತೆ (ಹ). ೧೭ ತಲೆದೂಗಿ ಬೆಱಗಾಗು (ಹ). ೧೮ ಸುಯ್ಗರೆ (ಹ) ೧೯ ನಂ (ಅ). ೨೦ ನೊಡೆಯುರ್ಚಿತೀ (ಅ). ೨೧ ವಿ (ಮ,ಬ). ೨೨ ಯೆಯೆಂ (ಹ).

ಅವ್ವದರಿದಮಾರನೀತಿಗಳಿಗೆಂಬರ್ಕೆಲರು
ಈ[1]ವ ಪರಿಯೆಂ[1]ದಱಿಯಬಾರದೆಂಬರ್ಕೆಲರು
ಈ[2]ತು ಭಕ್ತರ್ಗಿತ್ತ ಫಲವಿದೆಂಬರ್ಕೆಲರು
ಎಂತಪ್ಪುದ[3]ಕಟಕಟ ಎನುತಿರ್ಪ[3]ವರ್ಕೆಲರು

ಇಂತು ಜನವೆಸು[4]ತಿರಲ್ಕ[4]ಮಾರನೀತಿಗಳೆಂದು
ಚಿಂತಿಸಿದ[5]ನಂದು[5] ಶಿವನೋ[6]ಲಿವ[6] ತೆಱನಂ ನಿಂ[7]ದು
ಅಱಿದೆನಱಿದೆಸಿದಕ್ಕೆ ಸರಿತೂಕವಂ ಕಂಡೆ
ಅಱಿದೆನಿಂತಿದಕೆ ತಲ[8]ಕ್ಕಸು[8]ಮಾನವಂ ಕಂಡೆ
ಈ ಭಕ್ತ[9]ನೆಡೆಕೆಡೆ[9]ಯ ಭಕ್ತನಲ್ಲಂ ನೋಡ
ಈ ಭಕ್ತನಂ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೀಗಳುಂ ನೋಡ
ಎಂದು ತನ್ನಯ ಸತಿಯುಮಂ ಪುತ್ರನಂ ಕರಸಿ
ಬಂದ ಮಗನಂ ನೋಡಿ [10]ತೆಗೆದಪ್ಪಿ[10] ಮಿಗೆ ಪರಸಿ
ಮಗನೆ ನೀ ಮಾಳ್ಪ ಬೆವಹಾರವದು ಸಾಲ್ಗಯ್ಯ
ಮಗನೆ ಕೊಡುವುದು ಕೊಂಬುದುಂ ಪೂರ್ಣವಿನ್ನಯ್ಯ
ಕೇಳಯ್ಯ ಮಗನೆ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಬೆಸಕೆ[11]ಯ್ವುದಂ
ಶೂಲಿ ತಾನೇ ಕೊಂಡನೇನೆಂಬೆನಿಂತಿದಂ
ಕಚ್ಚುಟಕ್ಕಾಳಾದೆವಾವೆಲ್ಲರುಂ ಮಗನೆ
ಒಚ್ಚತಂಗೊಂಡ[12]ನಿಂತೀ ಭಕ್ತ[12]ನೆಲೆ ಮಗನೆ
ಅರ್ಥಿ[13]ಯುಮನೊಪ್ಪಮಂ ಕೆಡಿಸಿತ್ತು ಕೋವಣಂ
ಅರ್ಥಮುಮನೆಮ್ಮವಂ ಕೊಂಡುದೀ ಕೋವಣಂ
ಇನ್ನಂಜಲಾಗದೆಲೆ ಕಂದ ಕಲಿಯಾಗೆನುತೆ
ತನ್ನ ಕೈ[14]ಮುಟ್ಟ[14]ಭಸಿತವನೆಯುದ್ಧೂಳಿಸುತೆ
ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನಿಕ್ಕಿ ಪೊ[15]ಸ ದುಕೂಲವನುಡಿಸಿ
ರುದ್ರನೇ ಬಲ್ಲನೆಂದೆನುತೆ ಮಗನಂ ನಡೆಸಿ
ಮಗನ ಕೈವಿಡಿದು ನಿಚ್ಚಣಿಗೆಗೇಱಿಸುತಮಿರೆ
ಮಗ[16]ನೇಕೆಯಾನಿದೇ[17]ನೆಂ[17]ದು ಸತಿ [18]ನುಡಿವು[18]ತಿರೆ

---

* ಈ ಸಾಲಿನ ಬದಲು ಹ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ 'ಈವನಂ ಕೆಡಿಸಿದಂ ಪಾಪಿಯೆಂಬರ್ಕೆಲರು' ಎಂದು ಇದೆ. ೧ ವುದೆಂತೆಂ (ಬ,ಮು). ೨ ಇಂ (ಹ). ೩ ಕ್ಕಟಾ ಎಂತೆಂಬು (ಬ,ಮು), ಕಟ ಎನ್ನುತವಿರ್ಪ (ಹ). ೪ ತಮಿರಲ (ಹ). ೫ ನೊಂದ (ಹ). ೬ ಲ್ವ (ಹ). ೭ ಬಂ(ಅ). ೮ ಕ್ಕುಪ (ಹ). ೯ ಡಕಡೆ (ಅ). ೧೦ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ (ಹ), ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ (ಬ,ಮು). ೧೧ ಗೆ (ಹ). ೧೨ ಭಕ್ತಂ ನಮ್ಮ (ಹ). ೧೩ ತಿರ್ (ಅ). ೧೪ ಯಾರೆ (ಬ,ಮು), ಮುಟ್ಟೆ (ಅ). ೧೫ ಹೊ (ಅ). ೧೬ ನಿದೇಕಾನಿರಲುಗೆಂ (ಬ,ಮು). ೧೭ ದ್ದ (ಹ). ೧೮ ಕೇಳು (ಬ).

ಮಗನೊಳಂ[೧] ನಿನ್ನೊಳಂ[೨] ತೀ[೩]ರುವುದೆ[೩]ಯಿದು ನೋಡ
ಜಗಕೆ ವೈಚಿತ್ರವಾಗದೆ ಹೋಗದಿದು ನೋಡ
ಎನುತೆ ತನ್ನಯ ಕುಮಾರನನೇಱಿಸುತ್ತಿರಲು
ಜನ[೪]ವಱಿಯದೆಲ್ಲ ತನತನಗೆ[೪] ಮಱುಗುತ್ತಿರಲು
[೫]ಇರ್ದಿರ್ದು[೫] ಕಚ್ಚುಟವನೇಕೆ ತಂದಂ ಭಕ್ತ
[೬]ಇರ್ದಿರ್ದು[೬] ಈ ಪುರಕೆ ಮೃತ್ಯುವಾದಂ ಭಕ್ತ
ಇಂತಪ್ಪ ಕಂದನಂ ಕಚ್ಚುಟ[೭]ಕ್ಕೇಱಿಸಿದ[೭]
ಎಂತಪ್ಪುದೋ ಅಮರನೀತಿ ಕಲಿಯೇಱಿಸಿದ
ಎನುತಿರಲ್ಪುತ್ರನಂ ಹಲ್ಲೆಯೊಳಗಿರಿಸಲ್ಕೆ
[೮]ತೊನೆದು[೮] ಹತ್ತಿದ ಹಲ್ಲೆ ಮೇಲ್ಗೆ ನಸು ನೆಗೆಯಲ್ಕೆ
ಕಂಡಮರನೀತಿ[೯]ಗಳು ಕುಬುಬೇಂದು[೯] ಬೊಬ್ಬಿಱಿದು
ಕೊಂಡೆನಿನ್ನೇನು ಸತ್ಯದ [೧೦]ಕೋಂಟೆ[೧೦]ಯುಂ ಕವರ್ದು
ಎನುತೆ ಬಾಹಸ್ಪಳಿಸಿ ಕುಣಿವುತ್ತಲಿಳಿತಂದು
ನಿನಗೆ ಸಂತೋಷವೇ ಭಕ್ತಯ್ಯ ಪೇ[೧೧]ಳೆಂದು
ನು[೧೨]ಡಿಯೆ ಭಕ್ತಂ[೧೩] ಕೇಳಿದೇಕೆ [೧೪]ಕಷ್ಟ[೧೪]ಸುರಂ
ಬಡವರ್ಗೆ ತಕ್ಕುದಲ್ಲಯ್ಯ ನಿನ್ನಾಸುರಂ
ಕೊಂಡುದಂ ಕು[೧೫]ಡುವುದಕ್ಕಿನಿತು [೧೬]ಸಂಭ್ರಮವೇಕೆಂ[೧೬]
ಕೊಂಡು[೧೭]ದಿಲ್ಲೆಂದಡದು ಸಾಲ್ಗೆಮಗೆ ಕೌಪೇಕೆಂ[೧೭]
ಮಗನನೇಱಿಸಲೆಂದು ಪೇಳ್ದವೇ [೧೮]ಜಗವ[೧೮]ಱಿಯೆ
ಮಗುವುತನದಾಟವಲ್ಲ[೧೯]ವೆ ಹೇಳಿದೆ[೧೯]ಲ್ಲಱಿಯೆ
ಮಗನುವುಂ ವನಿತೆಯುಂ ನೀನುವೇಱಿದಡೇನು
ಜಗವುಮೀ ನೆರೆದ ಜನ[೨೦]ವೆಲ್ಲವೇ[೨೦]ಱಿದಡೇನು
ಎಮಗೆಮ್ಮ ಕೌಪಿಂಗೆ ಸರಿಯಾಗೆ ಸಾಲ್ಗೆ[೨೧]ನಲು
ಎಮಗೆ ನಿನ್ನೊ[೨೨]ಡನೆ [೨೩]ತರ್ಕವಿದೇವುದೆಂ[೨೩]ದೆನಲು

೧ ಳುಂ (ಹ). ೨ ಳುಂ (ಹ). ೩ ರ್ಪುದೇ (ಹ), ರೂದೇ (ಅ). ೪ ರೆಲ್ಲರುಂ ನೋಡಿ ನೋಡಿ (ಬ,ಮ), ವಱಿದವೆಲ್ಲವಂ ಮನದಿ (ಹ). ೫ ಇದ್ದಿದ್ದು (ಅ). ೬ ಇದ್ದಿದ್ದು (ಅ). ೭ ಕೆ ಮಾರಿದಂ(ಹ), ಕ್ಕಾಗಿಸಿದ (ಅ). ೮ ತಾನೆ(ಬ,ಮ). ೯ ಯುಬುಬುಬುಯೆಂದು (ಹ), ಗಳು ತುಬುಬೆನುತ್ತೆ(ಬ,ಮ). ೧೦ ಕೋಟೆ (ಅ). ೧೧ ಕೇ (ಅ). ೧೨ ಮ (ಬ,ಮ). ೧೩ ಕ್ತ (ಹ). ೧೪ ಇಷ್ಟ (ಬ,ಮ,ಹ). ೧೫ ಕೊ (ಅ). ೧೬ ಸಂಕಟಮದೇಕೆ (ಹ). ೧೭ ದೆ ಇಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿಯೆ ಸಾಕಾಯ್ತೆಮಗೆ (ಹ). ೧೮ ನೀವ (ಅ), ನೀನ (ಹ). ೧೯ ದೆ ಬೇಱಿದೆ (ಬ,ಮ), ವೆ ಪೇಳ್ವುದೆ (ಹ). ೨೦ ರೆಲ್ಲರೇ (ಹ). ೨೧ ಕೆ (ಬ, ಮ). ೨೨ ಮ್ಮೊ(ಹ). ೨೩ ಕರ್ಕಶವೇವುದೆಂ (ಬ,ಮ), ತರ್ಕ ವದೇತಕೆಂ (ಹ).

ಇವರ ಸುಡಿ ಹೊಸತೆಮಗೆನುತ್ತೆ ತಮ್ಮರಸಿಯಂ
ಶಿವನೊಲಿದು ಮೆಚ್ಚೆ[೧] ಕೊಂಡೇ[೨]ಜು[೩] ನಿಚ್ಚಣಿಗೆಯಂ
ಏಜಲಜುಃಯಡ[೪]ಡವರನೆ[೪]ತ್ತಿ ಕೊಂಡೇಜುತಂ
ಮೀಜಿ ಶಂಕರನ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಂ ತೋಜುತಂ
ವನಜವಂ[೫] ಕಚ್ಚುಟಕೆ ತೂ[೬]ಕವಿ[೬]ಡುವಂದಂದಿಂ
ಕನಕಲತೆಯಂ [೭]ಕೋವಣ[೭]ಕೆ [೮]ತೂಗ[೮]ನಂದದಿಂ
ತ್ರಾಸಿನೊಳಗಿರಿಸಿದಂ ಚೆನ್ನ ಸುಕುಮಾರಿಯಂ
ಲೇ[೯]ಸೆಂದು[೯] ಜನ[೧೦]ವೆಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಡೆ ಧೀರೆಯಂ
ಇರಿಸೆ ಮುನ್ನಿಂದಲುನ್ನತವಾದುದಾ ಹಲ್ಲೆ
ಹರುಷದಿಂದಮರನೀತಿಗಳು ಮನದೊಳು ಗೆಲ್ಲೆ
ಆರುತ್ತೆ[೧೧] ಬೊಬ್ಬಿಡುತ್ತಿಳಿತಂದು ನೋಡುತಂ
ತೋರವಾಗುತೆ ಚತುರ್ಭುಜ[೧೨]ವಾಗುತ[೧೨]ಡುತಂ
ಹರುಷದಿ ವಿಭೂತಿ[೧೩]ಯಿಂದು[೧೩]ದ್ಧೂಳನಂ ಮಾಡಿ
ಸಿರವುರಂ ಹಸ್ತದೊಳ್ ರುದ್ರಾ[೧೪]ಕ್ಷವಂ[೧೪] ಸೂಡಿ
ಚಂಡದ ದುಕೂಲವಂ ತೆಗೆದುಟ್ಟು ಬಿಗಿದುಟ್ಟು
ನಿಂದ ಚೋಳಾದಿಗಳು ಕೈ ಮುಗಿಯೆ[೧೫] ಪೂಜ[೧೬]ವುಟ್ಟು
ನಡೆತಂದು ರಂಗಮಂಟಪದ [೧೭]ನಡುವಂ[೧೭] ನಿಂದು
ಮೃಡನೆಯುವಧಾರೆನ್ನ ತಂದೆ [೧೮]ಕೇಳೈಯೆಂದು[೧೮]
ಪಟ್ಟಾವಳಿಯ ಪೂಜೆ ಪೂರ್ಣವೇಯಿಂದಿನಲಿ
[೧೯]ತಟ್ಟು[೧೯]ಗಟ್ಟಿತೆ ಭಕ್ತಕುಲದ ಬರವಿಂದಿನಲಿ
ಅಮರನೀತಿಯ [೨೦]ಕೊರ್ವು[೨೦] ಕೈಗುಂದಿತೆಲೆ ದೇವ
ಅಮರನೀತಿಯ ಭಕ್ತಿ ಕಹಿಯಾದುದೆಲೆ ದೇವ
ಶಿವನನರ್ಚಿಸಿತ[೨೧]ಕ್ಕೆ ಫಲವಾ[೨೨]ದುದೈ[೨೨] ತಂದೆ
ಇವರ ಕೋವಣ[೨೩]ಕಂತು[೨೪] ತೊ[೨೪]ಳಲ್ತುಮಾಡಿದೆ[೨೫] ತಂದೆ

---

೧. ಚ್ಚಿ (ಬ, ಮು, ಹ). ೨ ಡಡ (ಹ). ೩ ಜಿ (ಬ, ೪ ಡೆ ತಾನೆ (ಹ), ಡವಂ ಎ (ಬ, ಮು). ೫ ವಂ (ಹ). ೬ ಗಲಿ (ಬ, ಮು, ಹ). ೭ ಕಚ್ಚುಟ (ಹ). ೮ ನೂಜು (ಅ). ೯ ಸೆನುತೆ (ಹ). ೧೦ ಗ (ಹ). ೧೧ ತಂ (ಹ). ೧೨ ನಾಗಲಾ (ಹ). ೧೩ ಯಂ ಉ (ಹ). ೧೪ ಕ್ಷಿಯಂ (ಹ). ೧೫ ದು (ಬ, ಮು). ೧೬ ಜ (ಬ, ಮು). ೧೭ ಮುಂದಂ (ಅ), ನಡುವುಂ (ಹ). ೧೮ ಕೈಕೊಳ್ಳೆಂದು (ಹ). ೧೯ ಕಟ್ಟು (ಹ), ಕಟ್ಟೆ (ಅ). ೨೦ ಭಕ್ತಿ (ಹ) ಕೊಬ್ಬು (ಬ, ಮು). ೨೧ ದ (ಹ). ೨೨ ಯಿತಾ (ಅ), ಯ್ತೆ ಎಲೆ (ಹ). ೨೩ ಕೆನ್ನ (ಬ, ಮು), ಖಿಂದು (ಹ). ೨೪ ವೊ (ಹ). ೨೫ ತೆ (ಹ).

ಎಂದೆನುತೆ [1]ಪೊಡಮಟ್ಟು[1] ತಿರು[2]ಗಿ ಬಂದಂ ಬಂದು[3]
[4]ತಂದು ಶಿವ[4]ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಭಾಷೆಗೊಡುತಂ ನಿಂದು[5]
ಎಲೆ ಗಣಂಗಳಿರ ಬಿನ್ನಪವನವಧರಿಸುವುದು
ಸಲೆ ನಿಮ್ಮ ಡಿಂಗರಿಗನೆಂಬುದಂ ಸಲಿಸುವುದು
ಸಲಹಿದಿರಿ ನೀವೆ[6]ನ್ನನಿ[6]ನಿತುದಿನವಳ್ಕಱಿಂ
ಸಲೆ ಭಕ್ತಿವಂತನಾದೆಂ ನಿಮ್ಮ ದೂಸಱಿಂ
ನಿಮ್ಮ ಪದರಜವೆ ಬಾಯ್ವೆಣ್ಣೆಯಾದುದ[7] ಕೇಳಿ
ನಿಮ್ಮ ಪಾದವೆ ತೊಟ್ಟಿಲಾಗಿ ಬೆಳೆದೆಂ ಕೇಳಿ
ನಿಮ್ಮ ಬರವೇ ಬೆಸನವಾಗಿರ್ಪೆನಾನಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ಬರವೇ ಹರಣವಾಗಿ[8]ರ್ಪೆನಾನ[8]ಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಸುಖವನಾರ್ಪಡೆವರೆಲೆ ದೇವ
ಜೊಮ್ಮಾದಿಗಳು ಬಯಸಿ ಬಾ[9]ಯೊಱೆ[9]ವರೆಲೆ ದೇವ
ಇಂತಪ್ಪ ಭಾಗ್ಯಮಂ ತಪ್ಪಿಸಿದನೀ ಭಕ್ತ
ಇಂತಪ್ಪ [10]ಸವು[10]ಸುಖ[11]ವನು[11]ಡುಗಿಸಿದನೀ[12] ಭಕ್ತ
[13]ಅತ್ಯಧಿಕವಾಯ್ತು[13] ಭಕ್ತನ ಕೌಪಿನೊಳಗಂ
[14]ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಭಕ್ತನಿಟ್ಟೊತ್ತೆಗಂ ಮಾಱಿಗಂ[14]
ಸಲುವೆ [15]ನಿನ್ನೊ[15]ಡನೊಕ್ಕಲಪ್ಪೆನಿನ್ನಿರವಿಲ್ಲ
[16]ಒಲುವರೆ[16]ನ್ನಂ ಪರಸಿ ಕ[17]ಳುಹ[17]ವುದು ನೀವೆಲ್ಲ
ಇನ್ನೊಂದನವಧರಿಪುದೆಲೆಲೆಯಪ್ರತಿಮರಿರ
ಎನ್ನ ಶಿಶು[18]ತನದ[18] ತೊವಳ್ನುಡಿಯುನೆಲೆ ಧೀರರಿರ
ಇನಿತುದಿನವಾನಿ[19] ತ್ತೆನೆಂಬುದೆನಗುಳ್ಳಡಂ
ಎನಗೆ ಸತಿಯು[20]ಂಗೆ ಪುತ್ರರ್ಗೆ[20]ಂದು [21]ಪಡೆದಡಂ[21]
ಆನೊರ್ವ[22]ನೆನ್ನ ಸಿರಿಯೆಂದು ಬಗೆದಿರ್ದಡಂ
ಆನೊಂದು ರೂಹೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ಹೊಳೆದಡಂ
ಶ್ರೀ ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲ್ಲದಾಂ ನಡೆದಡಂ
ನಾಗಭೂಷಣನ ಭಕ್ತರನೆಣಿಸದಿರ್ದಡಂ

---

೧ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು (ಹ). ೨ ರಿ (ಬ,ಮ). ೩ ದ (ಅ,ಹ). ೪ ನಂದಾಹ (ಅ,ಹ). ೫ ದ (ಅ,ಹ). ೬ ಲ್ಲವಿ (ಬ,ಮ). ೭ ದ (ಹ). ೮ ಪುರ್ದನಗ (ಹ). ೯ ಯೂರ್ವ (ಬ, ಮ), ಯೊರೆವ (ಹ). ೧೦ × (ಅ). ೧೧ ಮನು (ಅ), ಮನ (ಹ) ೧೨ ಸಿಂಡೀ (ಅ). ೧೩ ಅಧಿಕವಾಯಿತ್ತು (ಹ). ೧೪ ಸದಮಳಂ ಸದ್ಭಕ್ತ ಸತ್ಯಸಿಧಿಯೂಳಿಗಂ (ಹ). ೧೫ ವನರೊ (ಹ). ೧೬ ಸಲುವೊಡೆ (ಅ). ೧೭ ಳಿಪು (ಹ). ೧೮ ವಿನ (ಹ). ೧೯ ಗಿ (ಬ). ೨೦ × (ಹ). ೨೧ ಮನದೊಳಗೆ ಬಗೆದಡಂ (ಹ). ೨೨ ರ್ಬ (ಹ).

ಮುಂದೆ ಬಂದೊಡ್ಡಿದರ್[1]ದಿಂತಿಡೆನಗಿಂ[2]ದೆ ದಿವ್ಯ
ಇಂದುಧರಮೂರ್ತಿಗಳು[3] ನೋ[4]ಡುವು[4]ದಿದೇ ದಿವ್ಯ

ಎನುತೆ ಬಪ್ಪಮರನೀತಿಗಳ ಬರವಂ ಕಂಡು
[5]ಮನದೊಳಗೆ[5] ಕಚ್ಚುಟದ [6]ದೇವಂ[6] ಮನಂಗೊಂಡು
ತರತರದ ಪುಳಕಮಂ ಮೈಗರೆದು ನಿಲಿಸುತಂ
ಇರಲಾಱದೇಳ್ವ ಜೆಡೆಗಳನೊತ್ತಿ ನಿಲಿಸುತಂ
ಪೊಱಮಡುವ ಬಿಸುಗಣ್ಣನಳವಡಿಸಿ ಮುಚ್ಚುತಂ
ನೆಱೆನೆಗೆವ ತಿಷುಳಮುಮನಲ್ಲಿ ತರ್ಗೊತ್ತುತಂ
*ಬಸವನಂ ಹತ್ತೊತ್ತಿ ತೊಡೆಯೊಳಗಡಂಗಿಸುತೆ
[7]ವಶವಲ್ಲದುರವಣಿ[7]ಪ ಕರಣಮಂ ತರ್ಗಿ[8]ಸುತೆ*
ಒತ್ತರಿಪ ಮೂರ್ತಿಯಂ ಚಿತ್ತದೊಳು ನಿಲಿಸುತಂ
ಬಿತ್ತರಿಪ ಚೋಹದೊ[9]ಡನು[9]ಱಿ ಜಗಳವಾಡುತಂ

ಇರಲಮರನೀತಿಗಳು ನಲಿವುತಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು
ಹರಭಕ್ತ ಕೇಳಯ್ಯಯೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವೊಂ[10]ದು
ಅಯ್ಯ ನಿನ್ನಯ ಕಚ್ಚುಟಕ್ಕೆ ಸರಿ ತೂಕಮಂ
ಕೆಯ್ಯ ಮೇಲಾಂ[11] ತೋರ್ಪೆನವಧರಿಸು ಸತ್ಯಮಂ
ನೋಡು ನೋಡೆಂದು ಭಕ್ತಿಯ[12]ನಡ[12]ರುವಂದದಿಂ
ನೋಡು ನೋಡೆಂದು ನಿಷ್ಠೆಯನಡರುವಂದದಿಂ
ಆಡದೇಱಿ ನಿಚ್ಚಣಿಗೆಯಂ ಮೇಲೆಯವತರಿಸಿ
ಮೃಡನ ಶರಣರ್ಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಹರನಂ ಸ್ಮರಿಸಿ
ಶಿವನ ಭಕ್ತಿಯ ತು[13]ಲಾಪುರುಷಮು[14]ಮನಡರ್ವಂತೆ[14]
ಶಿವಮುಹೂರ್ತದ ಘಳಿಗೆವಟ್ಟಲೊಳು ಪುಗುವಂತೆ
ಹತ್ತೆ ಸಾರುತ್ತಮರನೀತಿಗಳು ಮೋಹಿಸಲು
ಇತ್ತಲೀಶ್ವರನ ಚೋಹಂ ಸಡಿಲಿ ರೂಹಿಸಲು

---

೧ ಡೆನಗಿದಿಂತಿ (ಅ). ೨ ದು (ಬ,ಮ). ೩ ಳ (ಅ). ೪ ಳ್ಪು ಹ. ೫ ಆನುವಾಗಿ (ಹ). ೬ ಭಕ್ತಂ (ಹ). * ಈ ಎರಡು ಸಾಲುಗಳು ಬ ಮ ಹ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಎರಡು ಸಾಲುಗಳ ಅನಂತರ ಬಂದಿವೆ. ೭ ಬಸವಲ್ಲದೊತ್ತರಿ (ಅ). ೮ ಗ್ಗಿ (ಅ), ಳ್ಗಿ (ಹ). ೯ ಳಗು (ಬ, ಹ.) ೧೦ ವೆ (ಬ, ಮ), ವಿ (ಹ). ೧೧ ಲೇ (ಹ). ೧೨ ನೇ (ಹ): ೧೩ ತೋ (ಹ), ತೋ (ಬ,ಮ). ೧೪ ಮನೇರ್ವಂತೆ (ಬ,ಮ).

ಒಂದು ದೆಸೆಯ ತ್ರಾಸನಮರನೀತಿಗಳೇಱೆ
ಒಂದು ದೆಸೆಯ ತ್ರಾಸನೆಮ್ಮ ಶಂಕರನೇಱೆ
ಸಮತೂಕವಾಯ್ತು ಶಂಕರನ ಭಕ್ತಿಯ ತ್ರಾಸು
ಸಮವಾಯ್ತು ದೇವ ಭಕ್ತರ ತೂಕದಾ ತ್ರಾಸು
ಅಲ್ಲಿ ವೃಷಭಧ್ವಜಂ ಇಲ್ಲಿ ೧ಭಕ್ತಿಧ್ವಜಂ
ಅಲ್ಲಿ ವರ ದಶಭುಜಂ ಇಲ್ಲಿ ವರ ಷಡ್ಭುಜಂ
ಅಲ್ಲಿ ೨ವರ೩ಶಂಕರಂ ಇಲ್ಲಿ ವರ ಕಿಂಕರಂ
ಅಲ್ಲಿ ಶಶಿಶೇಖರಂ ಇಲ್ಲಿ ಸುಖಶೇಖರಂ
ಅಲ್ಲಿ ಕರುಣಾಕರಂ ಇಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ್ಯಾತುರಂ
ಅಲ್ಲಿ ಗಿರಿಜಾವರಂ ಇಲ್ಲಿ ಸುಕೃತಾಕ೪ರಂ

ಇಂತೊಪ್ಪುತಿರ್ದ೫ವಿರ್ದೆಸೆಗಳ೬ ತ್ರಾಸುಗಳು
ಸಂತತಂ ಸಭೆ ಪೊಗಳಲೀಶ್ವರನ ಲೇಸ೭ಗಳು
ಸುರಿದವಿರ್ವರ ಮೇಲೆ ಪೂಮಳೆಗಳುರ್ವಿ೮ನಿಂ
ಪರಿದವೆಣ್ದೆಸೆಗೆ ಭೇರೀರವಂ ಕೊರ್ವಿ೯ನಿಂ
ಮಂಗಳ ಮೃದಂಗ ತೂರ್ಯತ್ರಯಂಗಳು ನೆಗಳೆ
ಸಂಗಳಿಸಿ ಚಂಡಕೀರ್ತಿಗಳಭವನಂ ಪೊಗಳೆ
ಭಕ್ತ೫ಜನ೫ಸುರಧೇನು೬ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆಂದು
ಭಕ್ತ ಜನಕಲ್ಪತರು ಭಕ್ತಬಾಂಧವನೆಂದು
ಬಿರಿದೆತ್ತಿ ಕರೆವ ಕಹಳೆಗಳ ಘನರವದೊಳಗೆ
ಅರರೆ ಕೋಟಾಕೋಟಿ ರವಿಕಿರಣದಿಂ ತೊಳಗೆ
ಆ ಸಮಯದೊಳು ದೇವಗಣವೃಂದವೆಯ್ತ೭ರಲು೭
ಭಾಸುರದ ಹೊಸ ವಿಮಾನಂಗಳಿ೮ಡೆಯ್ತ೯ರಲು೯
ಅಲ್ಲಿ ನಂದೀಶನಂ ಕಂಡು ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ
ಸಲ್ಲೀಲೆವೆತ್ತಿಂದನಂದು ಕರುಣಾಕರಂ
ಕೇಳಯ್ಯ ನಂದೀಶ ಧಾರುಣಿಗೆ ಕೌತುಕಂ
ಹೇಳಲಾರಳವಲ್ಲವೆನಗೆ ಮಿಗೆ ಕೌತುಕಂ
ಎನಗೆ ಸರಿತೂಕವಂ ತೂಗಿ ತಂದವರುಂಟೆ
ಎನಗೆ ೧೦ಧನಸತಿಸುತರನಿಕ್ಕಿ೧೦ ತೂಗಿದರುಂಟೆ

---

೧ ಶಕ್ತಿ (ಅ). ೨ ಶಿವ (ಬ, ಮ, ಹ). ೩ ವ (ಅ). ೪ ಳಾ (ಹ). ೫ × (ಅ). ೬ + ವರ (ಅ). ೭ ಂದು (ಬ). ೮ ಳಂ (ಬ). ೯ ಂಪು (ಬ). ೧೦ ಸತಿಸುತರಂಗವಿಕ್ಕಿ (ಅ).

*ಎನ್ನ ಘಾಸಿಗೆಯಳುಕದಿಂತು ನಿಂದವರುಂಟೆ
ಎನ್ನ ವೇಷವನಱಿದುಕೊಂಡರೇನಿಂತುಂಟೆ*
ಇಳೆಗೆ ಪಟ್ಟಾವಳಿಯನುಡಿಸಿದವರಿಂತುಂಟೆ
ತಿಳಿವಡೆನ್ನಯ ಪೂಜೆಗಳವಡಿಸಿದವರುಂಟೆ
ಎನ್ನ ತೂಕಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಣೆಯಪ್ಪರಿಂತುಂಟೆ
ಎನ್ನೊರೆಗೆ ಸರಿಮಚ್ಚ[1]ವಾಗಿ ತೋಱುವರುಂಟೆ
ರಾವುರೆಯಮರನೀತಿ ಪೂತುರೆಯಮರನೀತಿ
ಧೇವುರೆಯಮರನೀತಿ ಭಾಪುರೆಯಮರನೀತಿ
ಎಂದು ನಂದೀಶಂಗೆ ಹೇಳುತಂ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ಬಂದ ಗಣ್ಯಾಮುಖ್ಯರ್ಗೆ ನಲವಿಂದೆ ತೋಱುತಂ
ತನ್ನುಮಂ ಭಕ್ತನಂ ಸಮವೆಂದು ತೋಱಿದಂ
ಇನ್ನಿದಂ ಸಂಬಿರೇ [2]ಶಿವನೊಲಿದು[2] ಸಾಱಿದಂ
ಎಂಬಂತೆ ಸರಿತೂಕದಿಂದಿರುತಲೀಶ್ವರಂ
[3]ಅಂಬರ[3]ಜನಕ್ಕೆ ತೋ[4]ಱುವವೊಲು ಮಹೇಶ್ವರಂ[4]
ಅಮರನೀತಿಗೆ ವಿಮಾನಂ ಬೇಡ ನಂದೀಶ
ಸಮತೂಕವಾಗಿರ್ಪು[5]ದೇ ಸಾಲ್ಗು ನಂದೀಶ
ಇಲ್ಲಿ ಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮವೆಂಬುದಂ ತೋಱುವೆಂ
ಅಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ನ[6]ಲ್ಮೆಯಿಂ ಸಾಱುವೆಂ
ಎನುತೆ ಸರಿತೂಕದ ತ್ರಾಸುಸಹಿ[7]ತನೆ[7] ನೆಗೆದು
ಜನವೆಲ್ಲರುಂ ನೋಡಿ ಲೋಕಂಗಳಂ ಕಳೆದು
ಬಂದು ಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಂತೋಷದಿಂ
ನಿಂದು ಗುಡಿಗಟ್ಟಿಸುತ್ತೊಲವಿಂದೆ ರಾಗದಿಂ
ಅಮರನೀತಿಗೆ ಸತಿಗೆ ತನಯಂಗೆ [8]ಕರುಣ[8]ದಿಂ
ಕ್ರಮದಿಂದೆ ಗಣಪದವಿಗಳನಿತ್ತು ಹರುಷದಿಂ
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತವರನಾನಂದದಿಂ ನೋಡುತಂ
ಮತ್ತೆ ತಣಿಯದೆ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಕೊಂಡಾಡುತಂ
ಕೈಲಾಸದರಮನೆಯೊಳಿಂದುಧರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಶೈಲಜೆಗೆ ತೋಱುತಂ ಪುರಮಥನನೊಪ್ಪಿದಂ

---

* ಈ ಎರಡು ಸಾಲುಗಳು ಅ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ೧ ಸ್ವ (ಅ). ೨ ಹರನೊಲ್ದು (ಬ). ೩ ನಂಬದ (ಅ). ೪ ಉಶ್ಲೊಕಲ್ದ ಶಂಕರಂ (ಬ). ೫ ದುರ್ಗ (ಬ). ೬ ಒ (ಬ). ೭ ತಂ (ಬ). ೮ ರಾಗ (ಅ).

ದೇವಗಣವೃಂದದೊಳಗಿಂದುಧರನೊಪ್ಪಿದಂ
ದೇವಸಂದೋಹಶರನಿಧಿಚಂದ್ರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಹಹ ಶಿವನೊಪ್ಪಿದಂ ಅಹಹ ಹರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಹಹ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ ೫೫೨

ಧರೆ ಪೊಗಳೆ ಕಾಣಿಯಂ ಬೀ
ಸರವೋಗದ ತೆಱದೆ ಭಕ್ತಿಯಂ ತೂಗುತೆ ನೀ
ನೊರೆದಮರನೀತಿಗಳ ಕಿಂ
ಕರನಾಂ ಕರುಣಿಪುದು ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ||

ಅಮರನೀತಿಗಳ ರಗಳೆ ಸಮಾಪ್ತಂ

೧ ಗಣನಿವಹದೊಳಗಪ್ರತಿಮ (ಟ).

ಶಬ್ದಕೋಶ

	ಪುಟ	ಸಾಲು
ಅ		
ಅಕ್ಕೆ–ದುಃಖ	೧೨	೭
ಅಗಳ್–ಕಂದಕ	೮	೫
ಅಗಿ–ಅಂಜು. ನಡುಗು	೪೦	೨
ಅಗ್ಗಲಿಸು–ಹೆಚ್ಚಾಗು	೧೦	೨೪
ಅಗ್ಗಳಿಸು–ಮಿತಿಮೀರು	೩೭	೧೪
ಅಗ್ಗಿಸು–ಅಗ್ಗಲಿಸು,ಉಬ್ಬು	೧೦	೨೪
ಅಚ್ಚುಗ–ಮನಸ್ಸಿನ ಹೊಯಿದಾಟ, ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧತೆ	೧೬	೧೬
ಅಚ್ಚಿಗ–ಮನದ ಕ್ಷೋಭೆ	೨೧	೧೪
ಅಜಿನ–ಚರ್ಮ	೬೩	೧೧
ಅಂಚೆ–ಹಂಸಪಕ್ಷಿ	೭	೧೬
ಅಟಮಟ–ಮೋಸ,ವಂಚನೆ	೨೧	೨
ಅಟ್ಟಣೆ–ಕೊತ್ತಳ,ಬುರುಜು	೮	೭
ಅಟ್ಟೆ–ಮುಂಡ	೪೪	೮
ಅಣುಗ–ಮಗ	೫೫	೬
ಅಣ್ಣೆಡು–ಬೆರಳು ಇಡು, ಬೊಟ್ಟಿಡು	೯೬	೨೩
ಅತನು–ಕಾಮ	೧೨	೧೯
ಅಧಟ–ಶೂರ	೪೫	೬
ಅನವರತ–ಯಾವಾಗಲೂ	೮೪	೫
ಅನುಮಿಸು–ತರ್ಕಿಸು, ಶಂಕಿಸು	೧೬	೧೩
ಅನುವು–ಸಿದ್ಧತೆ	೬೪	೨೦
ಅಭವ–ಪರಮಾತ್ಮ	೨೯	೧೬
ಅಮರ್ದು–ಅಮೃತ,ಶುಭ್ರ	೪೮	೮
ಅಂಬರ–ಆಕಾಶ	೨೯	೧೨
ಅರವರಿಸು–ಅನುಮಾನಿಸು	೭೨	೧೨
ಅರಳ್–ಅರಳು, ಹಿಗ್ಗು	೬೦	೧೨
ಅರಿದು–ಆಶ್ಚರ್ಯ	೧೬	೪
ಅಲಗು–ಖಡ್ಗ, ಕತ್ತಿ	೪೨	೮
ಅಲಂಪು–ಸೊಂಪು, ಸೌಂದರ್ಯ	೩೦	೧೩
ಅವ್ವಳಿಸು–ಮೆಟ್ಟಿಬೀಳು	೮೮	೮
ಜಿಗಿ ಅಡರು	೨೨	೧೫
ಅಶೇಷ–ಪರಿಪೂರ್ಣ,ಅನಂತ	೫೦	೨೨
ಅಹಿ–ಸರ್ಪ	೨೮	೨೨
ಅಳವು–ಸಾಮರ್ಥ್ಯ	೮೩	೭
ಅಳಿ–ಭ್ರಮರ	೩೭	೫
ಅಳುಪು–ಆಶಿಸು	೧೫	೨೦
ಅಳ್ಕಱು–ಪ್ರೀತಿ	೯೨	೧೦
ಅಳ್ತಿ–ಪ್ರೀತಿ	೫೬	೧೯
ಅಳ್ಳಿಱಿ–ಹೊಯಿದಾಡು, ತಿವಿ	೪೩	೧೮
ಆ		
ಆಗಸ–ಆಕಾಶ	೫೦	೧೫
ಆಮ್ರ–ಮಾವು	೩೫	೩
ಆರಂಬ–ಕೃಷಿ, ಒಕ್ಕಲತನ	೫೬	೩
ಆಱಡಿಗೊಳು–ನಿಂದಿಸು	೧೭	೧೫
ಆರವೆ–(ದ್ಭ) ಆರಾಮ, ತೋಟ	೮೬	೧
ಆರು–ಕೂಗು	೧೦	೧೧
ಆರೈಸು–ಉಪಚರಿಸು.	೩೫	೯
ಪೋಷಿಸು,ಆರೋಗಿಸು	೬೪	೧೪
ಆರೋಗಣೆ–ಭೋಜನ, ಊಟ	೬೨	೧
ಆರ್ಪು–ಪರಾಕ್ರಮ,ಬಲ	೬೯	೧೫
ಆಱ್–ಕೂಗು	೪೫	೨೦
ಆಸುರ–ತೊಂದರೆ,ಕಷ್ಟ	೨೭	೧೬
ಅತಿಶಯ	೫೯	೨೦
ಆಳಿ–ನಿಂದೆ, ಅಪಮಾನ	೨೫	೮
ಆಳ್ವರಿ–ಇಳಿಜಾರಾದ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯಭಾಗ, ಆಳ್ವೇರಿ	೮	೬

	ಪುಟ	ಸಾಲು
ಇ		
ಇಕ್ಕೆ–ವಾಸಸ್ಥಾನ,ಗೂಡು	೭	೧೬
ಇಂಡೆ–ಮುದ್ದೆ	೩೫	೫
ಇಂಡೆ–ಹೂಮಾಲೆ	೧೦೦	೧೧
ಇಟ್ಟಣಿಸು–ಗುಂಪುಗೂಡು	೪೬	೨
ಇಬ್ಬದಿ–ಎರಡು ಬದಿಗಳು	೬೦	೨೦
ಇಮ್ಮೈಗಾಣು-ಮೈಯನ್ನು ಇಬ್ಭಾಗಮಾಡು. ಸೀಳು	೭೮	೧೦
ಉ		
ಉಕ್ಕಡ–ರಕ್ಷೆ	೮	೧೩
ಉಗಿ–ಸೆಳೆ, ಜಗ್ಗು	೪೬	೧೪
ಉಚ್ಚಳಿಸು–ಮುಂದುವರಿ,	೪೫	೨೫
ಹಾರು, ಬೇರೆಯಾಗು	೫೯	೯
ಉಡಿ–ಒಡೆ, ಮುರಿ	೪೬	೧೪
ಉಡುಪತಿ–ಚಂದ್ರ	೩೬	೧೬
ಉಣ್ಮು–ಚಿಮ್ಮು	೩೫	೧೬
ಹುಟ್ಟು	೮೪	೨೩
ಉತ್ತರಿಗೆ–ಹೊದೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಸ್ತ್ರ	೩೬	೨೨
ಉದ್ಧೂಳನಂಮಾಡು–ಭಸ್ಮದ ಕಣಗಳನ್ನು ಮೈ ಮೇಲೆ ಉದುರಿಸಿಕೊಳ್ಳು	೯	೧೩
ಉಪ್ಪರ–ಎತ್ತರ	೩೪	೧೧
ಉಪ್ಪರಂಗಟ್ಟು–ಗೋಡೆಕಟ್ಟು	೬೯	೧೭
ಉಬ್ಬಟೆ–ಅತಿರೇಕ-ಉಬ್ಬರ-	೨೬	೭
ಹೆಚ್ಚಳ ಉಬ್ಬುವಿಕೆ ಹೆಮ್ಮೆ	೮೫	೧೯
ಉಬ್ಬಸ–ತೇಕು,ಆಯಾಸ	೨೦	೧೩
ಉಮ್ಮಳ–ಚಿಂತೆ, ದುಃಖ	೧೧	೨
ಉರ–ಎದೆ	೩೩೭	೧
ಉರವಣಿಸು ಗಡಬಡಿಸು, ಅವಸರ ಮಾಡು, ಆರ್ಭಟಿಸು	೧೬	೧೦
ಉರ್ಕು–ಸೊಕ್ಕು, ಉಬ್ಬು	೭	೧೩
ಉಳುಂಕು–ಪ್ರಕಾಶಿಸು, ಹೊಳೆ	೩೭	೧೬

	ಪುಟ	ಸಾಲು
ಎ		
ಎಕ್ಕೆ–ಆವೇಶ,ಪರಾಕ್ರಮ	೪೫	೧೨
ಎಣೆ–ಜೋಡಿ	೪೮	೬
ಎಸೆ–ಶೋಭಿಸು	೩೩	೫
ಏ		
ಏಗುವೆಂ-ಏನುಮಾಡುವೆನೆಂ		೧೧
ಒ		
ಒಗೆ–ಹುಟ್ಟು	೪೯	೨
ಹೊರಚಿಮ್ಮು	೯೪	೧೨
ಒಡ್ಡು–ಗುಂಪು	೪೨	೩
ಒಱ್ಕೆ–ಸುರಿ,ಬಸಿ	೪೮	೧೪
ಒಸೆ–ಮೆಚ್ಚು	೩೩	೬
ಓ		
ಓಗರ–ಅನ್ನ	೬೧	೨೩
ಓಜೆ-ಸಾಲು,ರೀತಿ,ಕ್ರಮ	೩	೬
ಓವು-ಸಲಹು,ಜೋಪಾನ ಮಾಡು	೧೬	೬
ಓಸರಿಸು–ಬದಿಗಾಗು, ಹಿಂಜರಿ,ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು	೪೭	೨೦
ಕ		
ಕಚ್ಚುಟ–ಲಂಗೋಟಿ	೧೦೭	೮
ಕಜ್ಜ–ಕಾರ್ಯ	೧೫	೧೮
ಕಟಕಿ–ಚುಚ್ಚುಮಾತು, ಅಣಕ	೨೬	೪
ಕಡುಕು–ಕಿವಿಯಾಭರಣ	೩೬	೧೭
ಕತ್ತುರಿ (ಧ್ಭ)–ಕಸ್ತೂರಿ	೮೬	೨೫
ಕಮನೀಯ–ಮನೋಹರ	೮೫	೨೪
ಕರವಾಳ–ಖಡ್ಗ	೯೩	೯
ಕರ್ದುಂಕು–ಕುಕ್ಕು	೭	೧೪
ಕವಳಿಗೆ–ಹೊತ್ತಿಗೆಯ ಗಂಟು	೭೧	೧೯
ಕವಿಲೆ–ಆಕಳು,ಕಪಿಲೆ	೨೬	೧೯
ಕಳಲು–ಕಳವಳಗೊಳ್ಳು	೧೮	೧೦
ಕಾಪಾಲಿ–ಶಿವ	೮	೨

	ಪುಟ	ಸಾಲು
ಕಿನ್ನರಿ-ಒಂದು ತಂತುವಾದ್ಯ	೪೨	೧೬
ಕೀಱಿ-ಕೀರೆಸೊಪ್ಪು, ಕಿಱುಕುಸಾಲೆ	೬೧	೨೪
ಕುಡಿಮಗ-ಒಕ್ಕಲು ಮಗ	೫೫	೫
ಕುಂತಳ-ಮುಂಗುರುಳು	೩೬	೧೫
ಕುಂಬಿಕ್ಕು-ನಮಸ್ಕರಿಸು, ಬಾಗು	೧೦	೧೫
ಕುಹಕ-ವಂಚನೆ, ಮೋಸ	೧೫	೨೫
ಕೂರ್ಪು-ಪ್ರೀತಿ, ಶೌರ್ಯ	೨೭	೪
	೬೯	೧೬
ಕೂಳ್ಗುದಿಗೊಳು-ತಳಮಳಿಸು	೯೦	೨೬
ಕೆಕ್ಕಳಿಸು-ಭೀತಿಗೊಳ್ಳು	೨೨	೨೧
ಕೆತ್ತು-ಹಾರು, ಕಂಪಿಸು	೨೨	೧೪
ಕೆರಳು-ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳು	೮೭	೧೭
ಕೈಗೆಯ್-ಸಿಂಗರಿಸು	೮೫	೧೫
ಕೈಮಿಗು-ಹೆಚ್ಚಾಗು	೧೪	೧೫
ಕೊನರು-ಚಿಗುರು	೭	೧೪
ಕೋಟಲೆ-ದುಃಖ	೧೩	೪
ಕೋಡು-ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು, ತಣ್ಣಗಾಗು, ಅಂಜು	೧೨	೨೪
ಕೋಡು-ಕುಪ್ಪರಿಸಿಬೀಳು	೯೦	೨೬
ಕೋವಣ-ಕೌಪೀನ, ಲಂಗೋಟಿ	೫೭	೧೯
ಕೋವಳಗಟ್ಟಿಗೆ-ಕೌಪೀನ, ಕಟ್ಟುವ ಬೆತ್ತ	೪೨	೧೭
ಕ್ಷೋಣಿ-ಭೂಮಿ	೩೦	೪
ಖ		
ಖಂಡೇಂದುಮೌಳಿ-ಶಿವ	೬೫	೬
ಗ		
ಗನ್ನ-ಮೋಸ, ಸುಳ್ಳು	೧೭	೧೨
ಗರಳ-ವಿಷ	೩೬	೨೧
ಗವಸಣಿಗೆ-ತೆರೆ ಮುಸುಕು	೭೬	೨೫
ಗಸಣಿ-ಚಿಂತೆ	೨೪	೬
ಗುಡಿ-ಧ್ವಜ	೪೨	೫
ಗುಡಿಗಟ್ಟು-ಧ್ವಜವೇರಿಸು	೯೪	೧೮

	ಪುಟ	ಸಾಲು
ಗುಣ್ಪು-ಆಳ, ಗಾಂಭೀರ್ಯ	೮	೫
ಗೂಡೆ-ಬುಟ್ಟಿ	೬೧	೧೮
ಗೆಂಟು-ದೂರ, ಅಂತರ	೧೯	೧೭
ಗೇಯ-ಗಾನ	೮೬	೧೭
ಗೋಟು-ಮೂಲೆ	೧೦೪	೧
ಗೊರವ-ಪರಮಾತ್ಮ, ಶಿವ	೧೯	೫
ಘ		
ಘಳುಘಳಿಸು-ಹೊಳೆ, ನುಣುಪಾಗು	೭೧	೨೦
ಚ		
ಚಂದ್ರಿಕೆ-ಬೆಳುದಿಂಗಳು	೩೫	೭
ಚಲ್ಲ-ವಿನೋದ, ಚೇಷ್ಟೆ	೪೩	೬
ಚಾಗಿ-ತ್ಯಾಗಿ, ದಾನಿ	೫೭	೮
ಚೊಲ್ಲೆಹ-ಹೆಳಲಿನ ತುದಿ	೩೭	೫
ಚೋಹ-ವೇಷ	೨೮	೨೦
ಜ		
ಜವನಿಕೆ-ತೆರೆ, ಪಡದೆ	೭೬	೨೬
ಜಸ-ಕೀರ್ತಿ	೩೩	೨
ಜಳದ-ಮೋಡ	೫೮	೨೨
ಜಿನುಗು-ಗುಣುಗುಡು	೧೨	೬
ಜೋಕೆ-ಕ್ರಮ, ಸಿಸ್ತು, ಲಕ್ಷ	೪೨	೧೮
ಜೋದ-ಮಾವುತ	೪೨	೧೮
ಜೊಮ್ಮೆಸು-ಪುಳುಕಿತವಾಗು	೩೫	೧೬
ಝ		
ಝುಂಕಿಸು-ಬೈಯು, ತಿರಸ್ಕರಿಸು	೧೭	೧೨
ಠ		
ಠಕ್ಕೆಯ-ಒಂದು ಪ್ರಾಕಾರದ ಧ್ವಜ	೪೨	೬

	ಪುಟ	ಸಾಲು
ತ		
ತಕ್ಕು-ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಯೋಗ್ಯತೆ ಬಲ	೮೯	೬
ತಡಬಡ-ಗೊಂದಲ, ಅಂಜಿಕೆ, ತೊಂದರೆ	೧೬	೧೪
ತಡೆವಿಡು-ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗು	೨೮	೩
ತತಿ-ಸಮೂಹ	೪೫	೪
ತವನಿಧಿ-ಕುಂದದ ಭಂಡಾರ	೨೨	೨
ತವರಾಜ-ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಕ್ಕರೆ	೩೫	೧
ತಳ್ಕೈಸು-ಅಪ್ಪಿಕೊ, ತೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಲು	೮೪	೧೮
ತಿತ್ತಿರಿ-ತುತೂರಿ	೪೨	೧೪
ತುತಿ-(ದ್ಭ) ಸ್ತುತಿ	೮೪	೮
ತಿರುನಾಳ್-ಇದೊಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಹಬ್ಬ	೮೫	೧೫
ತುಱುಗು-ದಟ್ಟವಾಗು	೫೦	೧೫
ತೂಪಿರಿ-ಉಃಪಿಂದು ಊದು	೪೭	೧೪
ತೆಱಪು-ಅವಕಾಶ	೫೯	೧೦
ತೇಂಕು-ತೇಲು	೫೯	೬
ತೊಡರು-ಆಭರಣ	೪೪	೨೨
ತೊಡವು-ಆಭರಣ	೮೩	೨
ತೊತ್ತಳಿ-ಸಮೂಹ	೪೨	೧೨
ತೊನೆ-ಹೊಯಿದಾಡು, ತೂಗಾಡು	೨೧	೨೪
ದ		
ದಟ್ಟಿಸು-ಬೈಯು, ತಿರಸ್ಕರಿಸು	೧೮	೨
ದನಿಗೋಱು-ದನಿಮಾಡು	೮೮	೨೪
ದಂಭ-ಡಂಭಾಚಾರ	೯೩	೨೦
ದಳವೇಱು-ನವಿರೇಱು ಪುಳಕಿತಗೊಳ್ಳು	೧೦೧	೨೦
ದಾವಣಿ-ದನಗಳನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ	೧೧೦	೭
ದಿಂಡು-ಅರಿವೆಯ ಗಂಟು	೧೦೦	೧
ದುಕೂಲ-ವಸ್ತ್ರ	೧೧	೨೦
ರೇಶ್ಮೆಯ ವಸ್ತ್ರ	೩೬	೨೩
ದುಂದುಭಿ-ನಗಾರಿ	೨೯	೧೫
ದೂಱು-ಬೈಯು, ನಿಂದಿಸು	೧೭	೬
ಧ		
ಧ್ವಾನ-ಧ್ವನಿ	೪೯	೨
ನ		
ನಟ್ಟಿರುಳು-ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ	೯೦	೬
ನನೆಯಂಬು-ಹೂಬಾಣ	೩೩	೧೬
ನಸೆಗೊಳ್ಳು-ವಿಕಾಸಹೊಂದು	೧೨	೨೦
ನಳಿ-ಬಾಗು	೫೮	೧೮
ನಾಕ-ಸ್ವರ್ಗ	೭	೬
ನಾಡೆ-ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಅಧಿಕವಾಗಿ	೫೭	೧೨
ನಿಕರ-ಸಮೂಹ	೯೪	೧೪
ನಿರಾಕುಲ-ದುಃಖವಿಲ್ಲದ	೬೪	೪
ನಿರೋಧಿಸು-ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸು, ತಡೆ	೧೫	೨೧
ನಿಸ್ಸಾಳ-ವಾದ್ಯವಿಶೇಷ	೪೨	೧೩
ನೀಱೆ-ಸುಂದರಿ	೪೦	೮
ನೆಗಳು-ಮೊಸಳೆ	೧೭	೯
ನೆಗಳು-ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗು, ಹೆಸರು ಪಡೆ	೬೯	೯
ನೆರವಿ-ಗುಂಪು	೧೮	೩
ನೇಸಱು-ಸೂರ್ಯ	೪೧	೧೨
ನೇಹ-ಸ್ನೇಹ, ಪ್ರೀತಿ	೭	೪
ನೊಸಲು-ಹಣೆ	೩೭	೭
ಪ		
ಪಚ್ಚಡಿಸು-ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಅಣಿಗೊಳಿಸು	೧೨	೧೫
ಪಟಹ-ನಗಾರಿ	೮೬	೧೩
ಪುಟಮಾಡು-ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಸು	೬೦	೧೭
ಪಡಲ್ವಡಿಸು-ನೆಲಕ್ಕೆ ಕೆಡಹು	೪೭	೫
ಪಡಿ-ಪ್ರತಿ	೧೮	೧
ಪಡು-ಮಲಗು, ವಿಶ್ರಮಿಸು	೧೨	೧೭

	ಪುಟ	ಸಾಲು
ಪಸಪು-ಪ್ರೀತಿ, ಆನಂದ	೧೬	೪
ಪನ್ನಗ-ಸರ್ಪ	೮೪	೩
ಪವಣು-ಪ್ರಮಾಣ, ಅಳತೆ	೧೦೮	೯
ಪವಣಿಸು-ಪೋಣಿಸು	೧೪	೧೫
ಪರಿಚರಿಯ-ಸೇವೆ, ಪೂಜೆ	೩೯	೧೪
ಪರಿವೃತ-ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ	೫೦	೭೭
ಪಿಡಿ-ಹೆಣ್ಣಾನೆ	೭೫	೬
ಪೀಲಿದಳೆ-ನವಿಲುಗರಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕೊಡೆ	೮೨	೧೯
ಪುಯ್ಯಲು-ಕೂಗಾಟ, ಬೊಬ್ಬಾಟ	೪೧	೧೨
ಪುರುಡಿಸು-ಸ್ಪರ್ಧಿಸು	೮	೨
ಪೆಂಚಕ-ಕುಂಭಸ್ಥಲ ಬಾಲ?	೪೬	೧೨
ಪೆರ್ಮೆ-ಹಿರಿಮೆ, ಹೆಮ್ಮೆ	೮೩	೩
ಪೊಡಮಡು-ವಂದಿಸು, ನಮಿಸು	೮೬	೨೯
ಪೊರೆಯೇಱು-ಉತ್ತೇಜಿತ-ನಾಗು, ಉಬ್ಬು	೧೦	೨೪
ಪ್ರಕೀರ್ಣಕ-ಸಮೂಹ	೮೬	೧೬

ಬ

	ಪುಟ	ಸಾಲು
ಬಗೆ-ಲೆಕ್ಕಿಸು	೮೨	೨೩
ಬರಿ-ಮಗ್ಗುಲು, ಪಕ್ಕ, ಬದಿ	೬೦	೨೦
ಬಲವರು-ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕು	೮೪	೭
ಬಳುವಳಿ-ವಂಶಮೂಲ	೮೪	೪
ಬಾಳ್-ಖಡ್ಗ	೪೨	೯
ಬಿಂಕ-ಗರ್ವ, ಸೊಕ್ಕು	೮	೨೪
ಬಿತ್ತು-ಬೀಜ	೬೧	೭
ಬೀಸರ-ಕೊನೆ, ನಾಶ	೪೧	೧೪
ಬೆಗಡುಗೊಳ್-ಅಂಜು, ಅಚ್ಚರಿಗೊಳ್ಳು	೭೭	೪
ಬೆಬ್ಬಳಿಸು-ಗೊಂದಲ-ಕ್ಕೀಡಾಗು, ತೊಂದರೆಗೊಳ್ಳು	೪೦	೨೭
ಬೆಳತಿಗೆ-ಧವಳತೆ, ಕಾಂತಿ	೩೭	೯
ಬೆಳುಗೊಡೆ-ಶ್ವೇತಛತ್ರ	೯೨	೧೩
ಬೇಳಾಗು-ಭ್ರಾಂತನಾಗು	೮೯	೧೦
ಬೇಳು-ಬಲಿ, ಆಹುತಿ	೬೧	೪
ಬೋಳೈಸು-ತಲೆದಡವು	೧೦	೨೧
	೬೮	೧೫

ಭ

	ಪುಟ	ಸಾಲು
ಭಂಜಿಸು-ಖಂಡಿಸು	೮೩	೬
ಭರಿಕೈ-ಆನೆಯ, ಸೊಂಡೆ	೪೬	೧೨
ಭಾಸುರ-ಪ್ರಖ್ಯಾತ, ಹೊಳೆಯುವ	೮೬	೧೨
ಭಾಳೇಕ್ಷಣ-ಹಣೆಗಣ್ಣುಳ್ಳವ, ಶಿವ	೫೯	೨೧
ಭುಜಸ್ಫಾಲನ-ಭುಜವನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸುವದು	೪೫	೨೩

ಮ

	ಪುಟ	ಸಾಲು
ಮಖ-ಯಜ್ಞ	೪೫	೨
ಮಗ್ಗಿಸು-ಕ್ಷಣದಂತೆ ಮಾಡು	೪೬	೨೪
ಮನದನ್ನಳು-ಪ್ರಿಯತಮೆ	೪೯	೯
ಮಲಯಜ-ಶ್ರೀಗಂಧ	೩೫	೨೩
ಮಸಗು-ಹೆಚ್ಚಾಗು, ವಿಸ್ತಾರವಾಗು, ಪ್ರಕಟವಾಗು	೨೧	೨೩
ಮಸುಳಿಸು-ಕಾಂತಿಗುಂದು	೪೫	೯
ಮಾನ್ಯ-ಇನಾಮು ಜಮೀನು, ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಬಂದ ಭೂಮಿ	೫೬	೧೪
ಮಾಮಸಕ-ಅತ್ಯಾವೇಶ, ಉದ್ವೇಗ	೨೧	೨೩
ಮುಂಜೂರು-ಮುಂದಿನ ಚಪ್ಪರ	೧೨	೧೩
ಮುಚ್ಚಾಸಿರ-ಮೂರು ಸಾವಿರ	೨೧	೨೦
ಮುಮ್ಮಳಿಗೊಳ್ಳು-ಅತಿ ದುಃಖಕ್ಕೊಳಗಾಗು	೨೧	೧೩
ಸತ್ತಂತಾಗು, ಮರವಡು	೭೭	೪
ಮೂದಲಿಸು-ತಿರಸ್ಕರಿಸು	೪೫	೧೭
ಮೂರ್ಧಾಘ್ರಾಣ-ತಲೆಯನ್ನು ಮೂಸುವುದು	೪೯	೧೬
ಮೂವಾಯಿಲರು-ಪಂಚರು	೧೨	೨೨
ಮೈಗರೆ-ಅಡಗು	೨೫	೧೪

	ಪುಟ	ಸಾಲು
ವೈಯಿಕ್ಕು–ನಮಸ್ಕರಿಸು	೧೯	೧೨
ಮೊಗಸು–ಆದೇಶಗೊಳ್ಳು	೧೮	೬
ಮೊಜಣಿ–ಬೊಬ್ಬಾಟ, ಕೂಗಾಟ	೧೯	೫
ಮೋನ–ಮೌನ	೧೭	೧೦
ರ		
ರಚ್ಚೆ–ರೊಜ್ಜು, ರಾಡಿ	೨೫	೧೧
ರವ–ಧ್ವನಿ, ಸಪ್ಪಳ	೪೯	೧
ಲ		
ಲಟಲಟಿಸು–ನಡುಗು, ಒದ್ದಾಡು	೬೧	೨
ಲಲಾಟ–ಹಣೆ	೮೬	೨೫
ಲಲ್ಲೆಗಜಣಿ–ಪ್ರೀತಿಸು	೧೫	೧೪
ಲಾಕುಳ–ಯೋಗದಂಡ	೧೪	೨೦
ಲಾತಕೋಲು–ಕೈ ಬಡಿಗೆ	೨೭	೨೫
ಲಾವಣಿ–ಸಮೂಹ	೧೧೦	೯
ಲಾವಣ್ಯ–ಸೌಂದರ್ಯ	೩೪	೨
ಲಾಸ್ಯ–ಕುಣಿತ	೮೬	೧೪
ವ		
ವಕ್ತ್ರ–ಮುಖ	೩೬	೨೧
ವಪು–ಶರೀರ	೧೦೩	೧೧
ವಾರ್ಧಿ–ಸಮುದ್ರ	೫೬	೨೧
ವಿದಗ್ಧ–ಪಂಡಿತ	೧೧೦	೨
ವಿದಾರಿಸು–ಸೀಳು	೪೬	೧೩
ವಿಸಟಂಬರಿ–ಮನಬಂದಂತೆ ಹರಿದಾಡು	೧೦	೧೪
ವಿಸರ–ಸಮೂಹ	೩೫	೮
ವಿಸ್ಮಿತ–ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡ	೯೩	೧
ವೀಥಿ–ಬೀದಿ	೮	೯
ವ್ಯಾಘ್ರಪಾದ–ಒಬ್ಬ		
ವ್ರಜ–ಸಮೂಹ	೫೦	೨೨
ಋಷಿಯ ಹೆಸರು	೮	೨೬
ಶ		
ಶರ್ವ–ಶಿವ	೮	೧೩
ಶಲಾಕೆ–ಸೆಳೆ, ಸಲಾಕೆ	೭೭	೨೧
ಶಾಕ–ಪಲ್ಲೆ	೩೫	೨
ಶಾಳಿ–ಭತ್ತ	೭	೧೨
ಶಿವದಿಡು–ಮೊರೆಹೊಗು	೮೯	೧೫
ಸ		
ಸಂಕುಳ–ಸಮೂಹ	೬೪	೩
ಸತ್ತಿಗೆ-ಛತ್ರಿಕೆ, ಕೊಡೆ	೪೨	೭
ಸಂತವಿಡು–ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸು	೮೯	೩
ಸಂತಸ (ದ್ಭ)-ಸಂತೋಷ	೮೪	೨
ಸಪುರ–ಶಿಲ್ಲೆ	೧೦೦	೭
ಸರೋರುಹ–ಕಮಲ	೩೫	೨೨
ಸಾರ್ಚು-ಕೊಡು, ನೀಡು	೫೬	೧೪
ಸಾರ್ವರ್ತುಕೋದ್ಯಾನ-ಸರ್ವಋತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕುಂದದ ವನ	೭೧	೧೫
	೭	೧೦
ಸಿಗ್ಗಾಗು–ನಾಚು, ಅಂಜು	೧೬	೨೦
ಸಿಂದ–ಧ್ವಜ	೪೨	೫
ಸುಯ್-ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡು	೮೪	೧೭
ಸುಯಿದಾನ–ನಿರ್ವಿಘ್ನ	೪೭	೧೬
ಸುರಾಪಗೆ–ಗಂಗಾ ನದಿ	೩೬	೧೬
ಸುರುಳ್–ಸುರುಳಿಯಾಗು, ನೀರಿಗೆಗಟ್ಟು	೫೮	೧೫
ಸುಲಿದಪಲ್–ಉಜ್ಜಿದ ಹಲ್ಲು ಶುಭ್ರವಾದ ಹಲ್ಲು	೩೭	೧೧
ಸೂಡು-ಧರಿಸು	೯	೧೪
	೭೧	೧೫
ಸೂಳು-ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡು	೨೩	೧೭
ಸೂಸು–ಹರಿಯಿಸು	೯೧	೧೬
ಸೆಜ್ಜೆ–ಶಯ್ಯಾ, ಹಾಸಿಗೆ	೮	೧೯
	೫೫	೧
ಸೆಣಸು–ಸ್ಪರ್ಧಿಸು	೮	೨೮

	ಪುಟ	ಸಾಲು
ಸೈಗೆಡೆ–ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡು	೧೧	೧೫
ಸೈತಾಗು–ಸುಮ್ಮನಿರು, ಮೌನವಾಗಿರು	೧೨	೧೮
ಸೈತಿಡು–ಸಮಾಧಾನ ಗೊಳಿಸು. ಸಂತವಿಡು	೨೫	೧೯
ಸೊಡರ್–ದೀಪ	೬೪	೩೬
ಸೌರಭ–ಸುಗಂಧ, ಕಂಪು	೧೩	೧
ಸೌರಭ್ಯ–ಪರಿಮಳ, ಕಂಪು	೬೫	೩
ಸ್ವನ–ಸ್ವರ, ಸಪ್ಪಳ	೪೮	೩೭

ಹ

ಹಡಪಿಗ–ಸಂಚಿಯ ಸೇವಕ	೨೪	೧೫
ಹತ್ತೆ–ಸಮೀಪ	೧೦	೧
ಹಮ್ಮೃದ–ಮೂರ್ಛೆ	೧೭	೧೭
ಹರವರಿ–ವಿಸ್ತಾರ	೧೧	೪
ಹರವಶ-ಪರವಶ, ಮೂರ್ಛೆ	೧೦	೨
ಹರಿಯಾಣ–ಮುಚ್ಚಳ	೬೪	೩೧

	ಪುಟ	ಸಾ
ಹಜಲೆ–ಅಪವಾದ	೩೫	
ಹಲ್ಲೆ–ತಕ್ಕಡಿಯ ಪರಡಿ	೧೧೩	
ಹವಣು-ಪ್ರಮಾಣ, ಸಮಾನ	೧೪	
ಹಸ–ಪಾವಿತ್ರ್ಯ	೪೪	
ಹಳಹಳಿಸು-ಮಿಂಚು, ಹೊಳೆ	೬೪	
ಹಾರೈಸು–ಬಯಸು	೬೬	
ಹೀಲಿ–ನವಿಲುಗರಿ	೪೩	
ಹುಸಿಕ–ಸುಳ್ಳು ಮಾತಾಡುವವ	೩೪	
ಹೂಣೆ–ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ, ಆಣೆ	೧೬	
ಹೆಂಪು–ವೈಭವ, ಘನತೆ	೬೦	
ಹೊಂಗು–ಉಬ್ಬು	೧೫ ೮೫	
ಹೊರೆಯೇಜು–ರೋಮಾಂಚಿತವಾಗು, ಉತ್ತೇಜಿತನಾಗು	೬೫	
ಹೊಲ್ಲಹ–ಅನೌಚಿತ್ಯ, ಕೀಳುತನ	೧೦೭	